ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายชัยยุทธ สีงุ่น อายุ 45 ปี อยู่บ้านเลขที่ 272 หมู่ 19 บ้านวังนกเหลือง ตำบลวังนกแอ่น อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำไร่

หมู่ที่ 15 บ้านโป่งพลู

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านโป่งพลู เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ กล่าวคือหมู่บ้านนี้แต่เดิม มีแหล่งน้ำและดินโป่ง มีน้ำตลอดปี บริเวณนี้จึงมีสัตว์นานาชนิดมาลงกินน้ำ และดินโป่ง เป็นประจำ ทั้งสัตว์ใหญ่และสัตว์เล็ก และบริเวณนี้มีต้นพลูสำหรับกินกับหมากขึ้นอยู่ด้วย ชาวบ้านจึงตั้งชื่อหมู่บ้านนี้ว่า โป่งพลู บางแห่งเรียกว่าโป่งพลู ฉะนั้นหมู่บ้านนี้จึงใช้ชื่อว่า บ้านโป่งพลู หมู่ 15 ตำบลวังนกแอ่น สืบมาจนปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อเกาะแห้วเหนือ มีลำน้ำเข็กไหลผ่าน มีแอ่งน้ำชื่อหินลาด มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านแก่งกุลา หมู่ 12 ตำบลแก่งโสภา และลำน้ำเข็ก ทิศใต้ติดต่อกับเขาหวด เขานม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านปากน้ำปอย หมู่ 16 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านท่าข้าม หมู่ 5

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ถั่วฝักยาว บวบ น้อยหน่า ลำไย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยอีสาน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ทุ่งแสลงหลวง

ผู้ให้ข้อมูล นายบรรทม พรมมา อายุ 44 ปี อยู่บ้านเลขที่ 365 หมู่ 15 บ้านโป่งพลู ตำบลวังนกแอ่น อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำไร่

หมู่ที่ 16 บ้านปากน้ำปอย

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านปากน้ำปอย เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 1 – 20 ปีมานี้ มีชื่อมาพร้อมตั้งหมู่บ้านใหม่ที่แยกมา ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือปากน้ำระหว่างคลองปอยกับลำน้ำเข็ก ชื่อว่าปากน้ำปอย เป็นชื่อของหมู่บ้านนี้ ตามชื่อของแหล่งน้ำ ซึ่งเรียกมาก่อนแยกหมู่บ้าน หมู่บ้านนี้แยกมาจากบ้านปอย หมู่ 1 โดยแยกขึ้นไปทางด้านทิศใต้ ปัจจุบันจึงเป็นหมู่บ้านปากน้ำปอย หมู่ 16 ตำบลวังนกแอ่นสืบมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบสูง บางแห่งเป็นภูเขาสูง มีลำน้ำเซ็กไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านปอย หมู่ 1 ตำบลแก่งโสภา ทิศใต้ติดต่อกับบ้านน้ำพรม หมู่ 4 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านป่ามะกรูด หมู่ 11 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านโป่งพลู หมู่ 15

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าวโพด ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายลันทม อยู่คำ อายุ 55 ปี อยู่บ้านเลขที่ 172 หมู่ 16 บ้านปากน้ำปอย ตำบลวังนกแอ่น อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 17 บ้านวังกระโดน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวังกระโดน เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อตั้งขึ้นพร้อมแยกหมู่บ้าน เป็นหมู่บ้านที่แยกมานานแล้วประมาณ 71 – 100 ปี โดยแยกมาจากบ้านบ่อ หมู่ 3 โดยแยกไปทางทิศใต้ของหมู่บ้านเดิม หมู่บ้านนี้ตั้งชื่อตามลักษณะของต้นไม้ และแหล่งน้ำ กล่าวคือในหมู่บ้านนี้แต่เดิมมีลำคลองไหลผ่าน มีต้นไม้ชื่อต้นกระโดนขึ้นอยู่ตามธรรมชาติ บริเวณลำคลองเป็นจำนวนมาก ผู้ที่เข้ามาอยู่แรก ๆ เห็นธรรมชาติบริเวณนี้ว่ามีลำน้ำและต้นกระโดนมาก จึงเรียกว่าบ้านใหม่ลำกระโดนแต่นั้นมา ปัจจุบันต้นไม้ชนิดนี้หายากในถิ่นนั้นแล้ว เพราะประชาชนตัดไปทำบ้านเรือนกันหมด ขณะนี้หมู่บ้านจึงชื่อบ้านใหม่ลำกระโดน หมู่ 17 ตำบลวังนกแอ่นสืบมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นภูเขาสูง ชื่อเขาบ่อ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองลำกระโดน และแม่น้ำวังทอง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบ่อ หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านซำตะเคียน หมู่ 9 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านแก่งเจริญ หมู่ 18 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านซำนกเหลือง หมู่ 14

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ผัก และผลไม้ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ วันเด็ก

ผู้ให้ข้อมูล นายเสน่ห์ พลรบ อายุ 37 ปี อยู่บ้านเลขที่ 212 หมู่ 17 บ้านใหม่ลำกระโดน ตำบลวังนกแอ่น อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ปวช. อาชีพทำไร่

หมู่ที่ 18 บ้านแก่งเจริญ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านแก่งเจริญ เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นคนละตำบล ในระยะเวลาไม่นาน ระหว่าง 1 – 20 ปีมานี้ ตั้งชื่อขึ้นพร้อมหมู่บ้าน ชื่อเดิมนั้นคือบ้านแก่งซอง ซึ่งมีชื่อมานานเป็น 100 ปีแล้ว เป็นชื่อของน้ำตกแก่งซอง ตั้งอยู่ริมทางสาย 12 เอเชีย ประมาณหลัก กม. ที่ 43 จากจังหวัดพิษณุโลก หมู่บ้านนี้เป็นแหล่งท่องเที่ยว เพราะใต้น้ำตกแก่งซองอยู่

ริมถนน เดินทางมาท่องเที่ยวง่าย และมีบริการร้านค้า ร้านอาหาร และที่พัก จึงเป็นแหล่งที่เจริญ ฉะนั้น จึงตั้งชื่อหมู่บ้านนี้ใหม่ว่า แก่งเจริญ หมู่บ้านนี้แยกออกจากหมู่บ้านแก่งของมาทางด้านทิศใต้ คือบริเวณใต้แก่งของออกมาเล็กน้อย ชื่อว่าบ้านแก่งเจริญ หมู่ 18 ตำบลวังนกแอ่น เมื่อไม่นานมานี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นเนินเขาเตี้ย ๆ มีลำน้ำเซ็กไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านแก่งของ ตำบลแก่งโสภา ทิศใต้ติดต่อกับบ้านขำนกเหลือง หมู่ 14 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านท่าข้าม หมู่ 5 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านใหม่ลำกระโดน หมู่ 17

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มันสำปะหลัง น้อยหน่า ลำไย ส้มโอ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของหมู่บ้านคือ น้ำตกแก่งของ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ สิ่งประดิษฐ์ต่างๆ

ผู้ให้ข้อมูล นายสมชาติ ยากุ อายุ ปี อยู่บ้านเลขที่ 223 หมู่ 18 บ้านแก่งเจริญ ตำบลวังนกแอ่น อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำเลี้ยงสัตว์

หมู่ที่ 19 บ้านวังกะบาก

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวังกะบาก เป็นหมู่บ้านที่อพยพมาจากที่อื่น เมื่อประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือวัง (บริเวณน้ำลึกไหลวน) และตามชื่อของของต้นไม้ใหญ่ คือต้นกระบาก มีความเป็นมาคือ แต่เดิมบริเวณหมู่บ้านนี้มีลำน้ำคลองห้วยไคร้ไหลผ่าน มีวังกลางอยู่ 1 แห่ง ที่วังน้ำนี้มีต้นกระบากใหญ่ โค่นล้มพาดลำคลองอยู่ ชาวบ้านจึงเรียกวังน้ำนั้นว่า วังกระบาก เมื่อมีประชากรกลุ่มหนึ่ง อพยพมาตั้งอยู่ ณ บริเวณนี้ ประมาณเมื่อ 21 – 50 ปี ที่แล้ว จึงตั้งชื่อชุมชน หรือหมู่บ้านนี้ว่าบ้านวังกระบาก ตามชื่อภูมิประเทศที่เรียกมาแต่เดิม ฉะนั้นปัจจุบันจึงเป็นบ้านวังกระบาก หมู่ 19 ตำบลวังนกแอ่นสืบมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นภูเขาสูง ชื่อเขาวังนกแอ่น มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองห้วยไคร้ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวังตาด หมู่ 6 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวังนกแอ่น หมู่ 7 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านบ่อ หมู่ 3 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวังดินสอ หมู่ 1 (ห้วยฟ่อง)

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ วันสำคัญทางศาสนาพุทธ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของหมู่บ้าน คือ น้ำตกสกุณโณทยาน (วังนกแอ่น)

ผู้ให้ข้อมูล นายเชิดศักดิ์ โสมเพชร อายุ 52 ปี อยู่บ้านเลขที่ 310 หมู่ 19 บ้านวังกระบาก ตำบลวังนกแอ่น อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี อาชีพธุรกิจส่วนตัว

ตำบลชัยนาม

หมู่ที่ 1 บ้านชัยนาม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านชัยนาม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อหลังตั้งหมู่บ้าน ชื่อเดิมของหมู่บ้านนี้คือ บ้านทรายงาม ได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็นบ้านชัยนาม ตำบลไชยนามในภายหลัง สาเหตุที่ชื่อเดิมว่าบ้านทรายงาม เพราะหมู่บ้านนี้มีแม่น้ำวังทองไหลผ่าน ทำให้เกิดทรายที่ละเอียด สวยงามในบริเวณหาดในหมู่บ้านนี้ จึงชื่อว่าบ้านทรายงาม แต่เดิมต่อมาจากคำพูดว่าทรายงามเพี้ยนมาเป็นชัยงาม และมาเป็นชัยนาม และบางที่เขียนเป็นไชยนาม เช่นในหมู่บ้านเป็นต้น อย่างไรก็ดี ปัจจุบันหมู่บ้านนี้ชื่อ บ้านชัยนาม หมู่ 1 ตำบลชัยนาม หมู่บ้านนี้เป็นหมู่บ้านสำคัญที่สุดในตำบล เป็นหลักของตำบล และชื่อของตำบลก็ใช้ชื่อตำบลชัยนามตามชื่อของหมู่บ้าน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นเนินเขาเตี้ย ชื่อเขาตัด มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อ แควังทอง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับภูเขา ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท่าโปร่ง หมู่ 4 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวังดินสอ หมู่ 1 ตำบลวังนกแอ่น ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านบึงพร้าว หมู่ 3

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะขาม ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญคือ วัดไชยนาม โบราณวัตถุสำคัญคือ พระพุทธรูป หลวงพ่อประจวบ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญคือ บึงชัยนาม ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ มะขามเชื่อม

ผู้ให้ข้อมูล นายสถิต มานักฆ้อง อายุ 37 ปี อยู่บ้านเลขที่ 63/2 หมู่ 1 บ้านชัยนาม ตำบลชัยนาม อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพรับจ้าง

หมู่ที่ 2 บ้านวังบอน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวังบอน เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อมาหลังตั้งหมู่บ้าน ชื่อเดิมคือบ้านบึงพร้าว ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำกล่าวคือ บริเวณพื้นที่ของหมู่บ้านนี้ ตั้งแต่เดิมเป็นวังกว้าง ลึก มีต้นบอนอยู่ในวังน้ำเต็มไปหมด บริเวณหมู่บ้านนี้เป็นส่วนหนึ่งของบึงใหญ่ คือบึงพร้าว ฉะนั้นแต่เดิมจึงเรียกบ้านบึงพร้าวเหมือนบ้านบึงพร้าว หมู่ 3 ต่อมาจึงเรียกตามสภาพที่เป็นอยู่คือ เป็นวังน้ำกว้าง มีบอนขึ้นอยู่มาก จึงเรียกว่าบ้านวังบอนสืบต่อมาปัจจุบันจึงเป็นหมู่บ้านวังบอน หมู่ 2 ตำบลชัยนาม ดังกล่าว

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นเนินเขาเตี้ย ๆ ชื่อเขาผักชี มีทุ่งกว้าง ชื่อทุ่งนาผักหนาม มีแม่น้ำวังทองไหลผ่าน มีแอ่งน้ำเป็นท้องแม่น้ำเก่า มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบึงพร้าว หมู่ 3 บ้านเตาอิฐ หมู่ 5 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านขำบอน หมู่ 6 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านท่าโปร่ง หมู่ 4 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านขำเตย หมู่ 2 ตำบลดินทอง

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ วัดเกาะแก้วประชาบริรักษ์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายบุญ ประทิศ อายุ 59 ปี อยู่บ้านเลขที่ 3/1 หมู่ 2 บ้านวังบอน ตำบลชัยนาม อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 3 บ้านบึงพร้าว

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบึงพร้าว เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมและอพยพมาจากที่อื่น มากกว่า 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะชื่อของต้นไม้ และแหล่งน้ำ กล่าวคือบริเวณพื้นที่นี้มีแหล่งน้ำใหญ่ คือบึงน้ำกว้าง มีน้ำตลอดปี กินพื้นที่หลายหมู่บ้าน เฉพาะหมู่บ้านบึงพร้าว เป็นที่สันเนินริมบึงเตี้ยๆ และที่ราบ มีการปลูกต้นมะพร้าว เป็นจำนวนมากแต่โบราณ จึงเรียกหมู่บ้านนี้ว่าบ้านบึงพร้าว ตามสภาพของพื้นที่ ฉะนั้นปัจจุบันหมู่บ้านนี้จึงชื่อบ้านบึงพร้าว หมู่ 3 ตำบลชัยนามสืบมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ บางแห่งเป็นเนินเตี้ย ๆ มีแม่น้ำวังทองไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับเขาฟ้า หมู่ 13 ตำบลดอนทอง ทิศใต้ติดต่อกับบ้านชำเตย หมู่ 2 ตำบลดินทอง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวังดินสอ ตำบลวังนกแอ่น ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองเสือ หมู่ 5 ตำบลวังทอง

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายชาญวิทย์ ทองไหลมา อายุ 45 ปี อยู่บ้านเลขที่ 45 หมู่ 3 บ้านบึงพร้าว ตำบลชัยนาม อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ปวช. อาชีพรับจ้าง (สารวัตรกำนัน)

หมู่ที่ 4 บ้านท่าโปร่ง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท่าโปร่ง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ กล่าวคือ บริเวณหมู่บ้านนี้มีลำน้ำเข็กไหลผ่านมาเป็นพื้นที่วังโปร่ง เป็นแม่น้ำกว้าง ชาวบ้านเรียกกันว่าวังโปร่ง ชาวบ้านได้ตั้งถิ่นฐานมานานมากกว่า 100 ปี เพราะเป็นพื้นที่อุดมสมบูรณ์ มีเนื้อที่ประมาณ 7,000 ไร่เศษ เป็นที่ทำนา ฉะนั้นหมู่บ้านนี้จึงชื่อบ้านท่าโปร่งมาแต่โบราณจนบัดนี้ ก็ยังชื่อบ้านท่าโปร่ง หมู่ 4 ตำบลชัยนามสืบต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบบ้านท่าโปร่ง มีแม่น้ำเข็ก และแม่น้ำวังทองผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบึงพร้าว หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านซำบอน หมู่ 6 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวังนกแอ่น หมู่ 2 ตำบลวังนกแอ่น ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวังบอน หมู่ 2

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ผลไม้ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายอนุ จิมหัวร้อง อายุ 51 ปี อยู่บ้านเลขที่ 5/3 หมู่ 4 บ้านท่าโปร่ง ตำบลชัยนาม อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 5 บ้านเตาอิฐ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านเตาอิฐ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี ตั้งชื่อขึ้นภายหลังตั้งหมู่บ้าน ชื่อเดิมของหมู่บ้านนี้ ชื่อบ้านคลองจรเข้ ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะวัตถุที่สำคัญ กล่าวคือ บริเวณหมู่บ้านนี้มีโบราณวัตถุที่เก่าแก่มาก คือเตาเผาอิฐโบราณ ชาวบ้านเรียกว่าบ้านเตาอิฐ โบราณเก่าแก่มาก เพื่อนำไปสร้างวัดเณรน้อยในสมัยนั้น ปัจจุบันเตาเผาอิฐยังมีปรากฏอยู่ คนในหมู่บ้านที่เข้ามาอยู่ในบริเวณนี้ จึงเปลี่ยนชื่อหมู่บ้านจากคลองจรเข้มาเป็นหมู่บ้านเตาอิฐ เมื่อประมาณ 40 ปีเศษมานี้ ปัจจุบันหมู่บ้านนี้จึงชื่อบ้านเตาอิฐ หมู่ 5 ตำบลชัยนามสืบต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ เป็นทุ่งกว้าง ชื่อทุ่งเตาอิฐ มีลำน้ำแม่น้ำวังทองไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านร้องส้มมวง หมู่ 8 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านน้ำด้วน หมู่ 5 ตำบลวังทอง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านบึงพร้าว ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองตาคง หมู่ 1 ตำบลวังทอง

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ส้มโอ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ วัดเณรน้อย

ผู้ให้ข้อมูล นายนายยงยุทธ อิวชาวนา อายุ 57 ปี อยู่บ้านเลขที่ 109/1 หมู่ 5 บ้านเตาอิฐ ตำบลชัยนาม อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 6 บ้านซำบอน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านซำบอน เป็นหมู่บ้านที่แยกออกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน มีชื่อมาพร้อมแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามแหล่งน้ำ คือซำ คำว่า ซำ หมายถึงที่น้ำขังขึ้นแฉะ บริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้เป็นบริเวณที่น้ำขังขึ้นแฉะ มีต้นบอนขึ้นเต็มบริเวณ จึงชื่อหมู่บ้านที่แยกมานี้ว่าบ้านซำบอน หมู่บ้านนี้แยกมาจากหมู่บ้านท่าโปร่ง หมู่ที่ 4 โดยแยกออกไป

ทางด้านทิศใต้ของบ้านท่าโป่ง ฉะนั้นหมู่บ้านนี้ในปัจจุบันจึงเป็นหมู่บ้านขำบอน หมู่ 6 ตำบลชัยนามสืบต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ บางแห่งเป็นที่ราบลุ่ม ชื่อ ขำบอน มีบ่อน้ำในหมู่บ้าน บางแห่งเป็นภูเขาสูง ชื่อเขากลองกบ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านห้วยเดื่อ หมู่ 12 ตำบลวังนกแอ่น ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหมู่ 10 ตำบลดงดินทอง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านห้วยเดื่อ หมู่ 12 ตำบลวังนกแอ่น ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านขำเตย หมู่ 2 ตำบลดินทอง

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง แก้วมังกร ลำไย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของหมู่บ้านคือ น้ำตกห้วยใหญ่

ผู้ให้ข้อมูล นางบุญล้อม มานักฆ้อง อายุ 56 ปี อยู่บ้านเลขที่ 20 หมู่ 6 บ้านขำบอน ตำบลชัยนาม อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 7 บ้านเนินคลี

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านเนินคลี เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลและบ้านเตาอิฐ หมู่ 5 ในระยะเวลา 1 – 20 ปี ตั้งขึ้นตามชื่อเนินสูง น้ำไม่ท่วม เรียกว่า เนินคลีมาแต่ก่อน กล่าวคือบริเวณหมู่บ้านนี้ ส่วนหนึ่งเป็นเนินสูงในฤดูฝน หรือมีน้ำมาก น้ำจะไม่ท่วมเนินนี้ ชาวบ้านในหมู่บ้านนี้ และหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน และต่างตำบล จะนำวัวควายมาเลี้ยงบริเวณเนินนี้ชั่วคราว ลักษณะเป็นเนินเขากว้างใหญ่ น้ำท่วมไม่ถึง ภายหลังได้ตั้งหมู่บ้านขึ้นบริเวณนี้บางส่วน เช่นหมู่บ้านเนินคลี หมู่ที่ 7 ตำบลชัยนาม ซึ่งเพิ่งตั้งขึ้นเมื่อ 1 – 20 ปีมานี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นเนินเขาเตี้ย ๆ ชื่อ เขาฟ้า มีบ่อน้ำในหมู่บ้านไม่ปรากฏชื่อ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับภูเขา ทิศใต้ติดต่อกับบ้านบึงพร้าว หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านบึงพร้าว หมู่ 3 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านเตาอิฐ หมู่ 5

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ทำบุญกลางบ้าน โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ วัดโบราณ ชื่อวัดเณรน้อย บ้านเตาอิฐ หมู่ 5 พระพุทธรูปสำคัญ คือหลวงพ่อดำ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายช้อน บุญศรี อายุ 36 ปี อยู่บ้านเลขที่ 223/1 หมู่ 7 บ้านเนินคลี ตำบลชัยนาม อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพรับจ้าง

หมู่ที่ 8 บ้านร้องส้มมวง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านร้องส้มมวง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในระยะเวลา 1 – 20 ปี มีชื่อมาพร้อมแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะชื่อของต้นไม้ ส้มมวง กล่าวคือบริเวณพื้นที่นี้แยกมาจากหมู่บ้านเตาอิฐ หมู่ 5 โดยแยกออกไปทางด้านทิศใต้ของหมู่บ้านเตาอิฐ และเนื่องจากบริเวณนี้ มีการปลูกต้นไม้ คือต้นส้มมวงกันมาก จึงชื่อหมู่บ้านที่แยกมาว่าบ้านร้องส้มมวง ตามสภาพการเพาะปลูกในหมู่บ้านที่แยกมา ฉะนั้นปัจจุบันจึงเป็นหมู่บ้านร้องส้มมวง หมู่ 8 ตำบลชัยนามสืบมา ส้มมวงเป็นผลไม้ที่มีรสเปรี้ยวจัด ชาวบ้านนิยมใช้ต้มเป็นอาหารกับเห็ด

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นภูเขา ชื่อเขาฟ้า บางแห่งเป็นทุ่ง ชื่อ ทุ่งเขามนต์ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองนากวาง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับภูเขาชื่อ เขาฟ้า ทิศใต้ติดต่อกับบ้านขำบอน หมู่ 6 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านเนินคลี หมู่ 7 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองเสือ หมู่ 5 ตำบลวังทอง

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายเจริญ บุญศรี อายุ 55 ปี อยู่บ้านเลขที่ 165 หมู่ 8 บ้านร้องส้มมวง ตำบลชัยนาม อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพรับจ้าง

ตำบลหนองพระ

หมู่ที่ 1 บ้านสะเดา

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านสะเดา เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีความเป็นมายาวนาน เดิมชื่อบ้านสะเดา หมู่ 5 ตำบลนครป่าหมาก ต่อมาเปลี่ยนไปขึ้นตำบลตลาดขุม ขึ้นกับตำบลวังทอง และที่สุดปัจจุบันขึ้นอยู่กับตำบลหนองพระ บริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ แต่เดิมมีหนองน้ำขนาดใหญ่ มีต้นสะเดารอบ ๆ หนองน้ำ ในสมัยนั้นบริเวณนี้เป็นป่าใหญ่ มีสัตว์ป่านานาชนิดอาศัยอยู่ โดยอาศัยดื่มกินน้ำในหนองน้ำนี้ จึงนับว่าบริเวณนี้เป็นบริเวณที่อุดมสมบูรณ์ จึงมีผู้คนมาจับจองทำกิน ปลูกสร้างบ้านเรือนทำการเกษตร เช่น นาไร่มากขึ้น จนเป็นหมู่บ้านขนาดใหญ่ ชื่อบ้านสะเดา และพัฒนามาเป็นบ้านสะเดา หมู่ 1 ตำบลหนองพระปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบบ้านสะเดา เป็นทุ่งกว้างชื่อทุ่งสะเดา มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองโดงเหลือม มีแอ่งน้ำชื่อหนองสะเดา มีบ่อน้ำโบราณ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองตระแบก หมู่ 4 ตำบลดินทอง ทิศใต้ติดต่อกับบ้านสะเดาใต้ หมู่ 11 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองแฝก หมู่ 10 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านสะเดาน้อย หมู่ 10

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง มะพร้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และ

ตำบลหนองพระ จนปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองแร่ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือ ติดต่อกับบ้านสะเดาใต้ หมู่ 11 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองตาเรือง หมู่ 3 ตำบลแม่ระกา ทิศตะวันออก ติดต่อกับบ้านหนองพระ หมู่ 3 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองโบสถ์ หมู่ 10 ตำบลแม่ระกา

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายพงศกร แย้มทัศน์ อายุ 38 ปี อยู่บ้านเลขที่ 12 หมู่ 2 บ้านคลองแร่ ตำบลหนองพระ อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.3 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 3 บ้านหนองพระ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองพระ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 21 – 70 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือหนองกับวัตถุสำคัญ คือ พระ เป็นหมู่บ้านหนองพระ เป็นหมู่บ้านที่ตั้งขึ้นไม่นานนัก แต่มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว จนกลายเป็นตำบลหนองพระในปัจจุบัน ที่ชื่อว่าหนองพระก็โดยมีความหมายต้องการให้บุคคลในหมู่บ้านอยู่อย่างสุขร่มเย็น มีความสามัคคี สงบ สันติ ประดุจพระ หนองพระมีความเป็นมาดังคำบอกเล่าสืบต่อกันมาว่า สมัยหนึ่ง มีชายคนหนึ่งในหมู่บ้าน ได้พบพระพุทธรูปโผล่ขึ้นมาจากหนองน้ำ จึงไปตามประชาชนในหมู่บ้านมาดู ชาวบ้านทั้งหลายได้ดู ได้เห็นกันทั่วทั้งหมู่บ้าน แต่แล้วอยู่ ๆ พระองค์นั้นได้หายไป ไม่ปรากฏ

อีกเลย ตั้งแต่นั้นชาวบ้านจึงพร้อมใจกันชื่อหมู่บ้านนี้ว่า บ้านหนองพระ และเป็นหมู่บ้านหนองพระ หมู่ 3 ตำบลหนองพระปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่งเป็นนา เรียกทุ่งนาหนองพระ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อลำรางกะบก มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองโพธิ์ทะเล หมู่ 6 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านเจริญยาว หมู่ 4 – 5 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านดงแดง หมู่ 8 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองแร่ หมู่ 2

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผ้าคลุมรถ

ผู้ให้ข้อมูล นายสมจิตร หลงแสง อายุ 44 ปี อยู่บ้านเลขที่ 358/1 หมู่ 3 บ้านหนองพระ ตำบลหนองพระ อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 4 บ้านบ่อเจริญผล

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบ่อเจริญผล เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อหลังตั้งหมู่บ้าน ชื่อเดิมของหมู่บ้าน คือบ้านดงพลวง หมู่บ้านนี้มีบุคคลชื่อตาผล มาตั้งบ้านเรือนอยู่ก่อน และได้ขุดบ่อน้ำขึ้นบ่อหนึ่ง น้ำออกมากใสเย็นดินดี คนผ่านไปมาก็แวะดื่มกิน และเรียกว่าบ่อตาผล และตั้งเป็นหมู่บ้านชื่อบ่อตาผล สืบต่อจากบ้านดงพลวง ต่อมาทาง อบต. ได้ขอเปลี่ยนชื่อเป็น บ้านเจริญผล หมู่ที่ 4 ตำบลหนองพระ สืบต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่นา หมู่บ้านนี้ไม่มีแหล่งน้ำ มีแต่บ่อน้ำ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองพระ หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองบัว หมู่ 7 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านดงน้อย หมู่ 7 ตำบลท่าหมื่นราม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านเจริญผล หมู่ 5

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง มะพร้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ไทยอีสาน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ทอเสื่อกก

ผู้ให้ข้อมูล นายลำจวง ชอบคุณ อายุ 50 ปี อยู่บ้านเลขที่ 261 หมู่ 4 บ้านบ่อเจริญผล ตำบลหนองพระ อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 5 บ้านเจริญผล

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านเจริญผล เป็นหมู่บ้านที่แบ่งแยกมาจากบ้านบ่อเจริญผล หมู่ 4 ตั้งขึ้นพร้อม ๆ กัน เป็นหมู่บ้านเดียวกันมาก่อน มีประวัติความเป็นมาเช่นเดียวกัน คือตั้งชื่อขึ้นตามชื่อของบุคคลที่อยู่มาทำกินในหมู่บ้านนี้มาก่อน คือตาผล แต่เดิมท้องที่นี้เป็น

ป่าดงพลวง เมื่อตาผลมาตั้งอยู่ครั้งแรก ได้ขุดบ่อ ชื่อบ่อตาผล ตั้งหมู่บ้านบ่อตาผล หมู่ 4 และแบ่งเป็นหมู่บ้านเจริญผล หมู่ 5 คือหมู่บ้านนี้เมื่อประมาณ 21 – 50 ปีมาแล้ว และทางการก็ใช้ชื่อว่าบ้านเจริญผล หมู่ 5 ตำบลหนองพระสืบต่อมาจนบัดนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่ทำนา ไม่มีแหล่งน้ำสำคัญ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองพระ หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองบัว หมู่ 7 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านบ่อเจริญผล หมู่ 4 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านพัฒนาทร หมู่ 12

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายหวั่น แย้มรูป อายุ 56 ปี อยู่บ้านเลขที่ 232 หมู่ 5 บ้านเจริญผล ตำบลหนองพระ อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 6 บ้านหนองโพทะเล

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองโพทะเล เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม และแยกมาจากหมู่บ้านอื่นเมื่อประมาณ 51 – 70 ปี หมู่บ้านนี้แยกมาจากบ้านหนองพระ หมู่ 3 โดยแยกออกไปทางด้านทิศเหนือ แยกหมู่บ้านไปตั้งเป็นอีกหมู่บ้านหนึ่ง ชื่อบ้านหนองโพทะเล หมู่ 6 ตำบลหนองพระ หมู่บ้านนี้ตั้งอยู่บริเวณเนินเขาเตี้ย ๆ ชื่อเขาสะเดา มีหนองน้ำ ชื่อหนองโพทะเล ซึ่งเป็นชื่อของหมู่บ้านนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ เป็นเนินเขาเตี้ย ๆ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านสะเดาใต้ หมู่ 11 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองพระ หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองดงแตง หมู่ 8 หนองแฝก หมู่ 9 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองแร่ หมู่ 2

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ขนุน มะพร้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายเฉลิม โพธิ์ทอง อายุ 64 ปี อยู่บ้านเลขที่ 453 หมู่ 6 บ้านหนองโพทะเล ตำบลหนองพระ อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 7 บ้านหนองบัว

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองบัว เป็นหมู่บ้านที่อพยพมาจากที่อื่น เมื่อประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อมาพร้อมอพยพมาตั้งหมู่บ้าน หมู่บ้านนี้เป็นหมู่บ้านที่ประชากรอพยพมาจากที่อื่นหลายแห่ง มาตั้งถิ่นฐานทำกิน สร้างบ้านเรือนอยู่บริเวณริมหนองน้ำ ซึ่งมีบัวหลวง

ขึ้นอยู่เต็มหนองน้ำนั้น จึงพร้อมใจกันชื่อหมู่บ้านนี้ว่าบ้านหนองบัว ซึ่งปัจจุบันเป็นหมู่บ้านหนองบัว หมู่ที่ 7 ตำบลหนองพระสืบมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่งกว้าง ชื่อทุ่งหนองบัว มีประตูน้ำในหมู่บ้าน ชื่อประตูน้ำพันชาลี มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านเจริญผล หมู่ 5 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวัดตายม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านพันชาลี หมู่ 2 ตำบลพันชาลี ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านแหลมพระธาตุ

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสะอาด เชื้อเพชร อายุ 56 ปี อยู่บ้านเลขที่ 94 หมู่ 7 บ้านหนองบัว ตำบลหนองพระ อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 8 บ้านดงแตง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านดงแตง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน หมู่บ้านนี้เมื่อสมัย 30 กว่าปีมานี้ เป็นป่าเป็นดง มีผู้คนมาปลูกแตงบริเวณนี้กันมากราย โดยอาศัยแผ้วถางป่า ปลูกแตงกันเป็นบริเวณกว้าง เรียกว่า ดงแตง หลังจากนั้นก็ได้มาตั้งบ้านเรือนอยู่จนเป็นชุมชน เป็นหมู่บ้าน เลยตั้งชื่อหมู่บ้านว่าบ้านดงแตง จนเป็นหมู่บ้าน ดงแตง หมู่ที่ 8 ตำบลหนองพระในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่นา ที่ทำการเกษตร บริเวณหมู่บ้านนี้ไม่มีแหล่งน้ำธรรมชาติ อาศัยน้ำฝน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองแฝก หมู่ 9 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านบ่อเจริญผล หมู่ 4 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านดงตาล หมู่ 4 ตำบลท่าหมื่นราม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองพระ หมู่ 3

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ วัดดงแตง

ผู้ให้ข้อมูล นายเจริญ แก่นสันเทียะ อายุ 49 ปี อยู่บ้านเลขที่ 75 หมู่ 8 บ้านดงแตง ตำบลหนองพระ อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 9 บ้านหนองแฝก

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองแฝก เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 21 – 50 ปี ตั้งชื่อขึ้นพร้อมตั้งหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำคือ หนองและต้นพืช คือ แฝก เป็นหนองแฝก เป็นชื่อของหมู่บ้านนี้ ที่ชื่อหนองแฝก เพราะบริเวณหมู่บ้านนี้แต่เดิมมี

หนองน้ำกว้าง และมีหญ้าแฝกขึ้นอยู่รอบ ๆ หนองน้ำนั้น จึงชื่อว่าบ้านหนองแฝก ซึ่งปัจจุบันเป็นหมู่บ้านหนองแฝก หมู่ที่ 9 ตำบลหนองพระ สืบต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่นา มีแอ่งน้ำ ชื่อ หนองแฝก มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านสะเดาน้อย หมู่ 10 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านดงแดง หมู่ 8 ทิศตะวันออกติดต่อกับภูเขา ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านสะเดา หมู่ 1

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายประดับ ทุ่นทอง อายุ 51 ปี อยู่บ้านเลขที่ 92 หมู่ 9 บ้านหนองแฝก ตำบลหนองพระ อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 10 บ้านสะเดาน้อย

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านสะเดาน้อย เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน มีชื่อมาพร้อมกับการแยกหมู่บ้าน หมู่บ้านที่แยกมาคือ บ้านสะเดา หมู่ 1 โดยแยกออกไปทางด้านทิศตะวันตกของหมู่บ้านเดิม ที่ชื่อบ้านสะเดาน้อย เพราะหมู่บ้านที่แยกออกมานี้มีต้นสะเดาขึ้นมากเช่นกัน แต่โดยที่แยกหมู่บ้านส่วนน้อยออกมา จึงชื่อว่าบ้านสะเดาน้อย หมู่ 10 ตำบลหนองพระ หมู่บ้านนี้เพิ่งแยกออกมา เมื่อ 1 – 20 ปีมานี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่นา มีแอ่งน้ำชื่อ บึงสะเดาน้อย มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านดินทอง หมู่ 3 ตำบลดินทอง ทิศใต้ติดต่อกับบ้านคลองแร่ หมู่ 2 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านสะเดาใต้ หมู่ 11 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองผักหวาน หมู่ 9 ตำบลแม่ระกา

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสนอง ภู่บ้านใหม่ อายุ 41 ปี อยู่บ้านเลขที่ 137 หมู่ 10 บ้านสะเดาน้อย ตำบลหนองพระ อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 11 บ้านสะเดาใต้

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านสะเดาใต้ เป็นหมู่บ้านที่แยกออกมาจากหมู่บ้านในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 1 – 20 ปี ตั้งชื่อขึ้นพร้อมกับการแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามชื่อของต้นไม้ คือต้นสะเดา หมู่บ้านนี้แยกออกมาจากหมู่บ้านสะเดา หมู่ 1 ตำบลหนองพระ ที่ชื่อว่าบ้านสะเดาใต้ เพราะหมู่บ้านนี้แยกออกไปทางด้านทิศใต้ของบ้านสะเดา หมู่บ้านเดิม จึงชื่อว่าบ้านสะเดาใต้ หมู่ที่ 11 ตำบลหนองพระสืบมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ บ้านสะเดา เป็นทุ่งกว้าง ชื่อทุ่งสะเดา มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านสะเดา หมู่ 1 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านคลองแร่ หมู่ 2 และหนองโพทะเล หมู่ 6 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองแฝก หมู่ 9 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านสะเดาน้อย หมู่ 10

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตข้าวหอมมะลิ

ผู้ให้ข้อมูล นายทองดี แก้วดี อายุ 50 ปี อยู่บ้านเลขที่ 100 หมู่ 11 บ้านสะเดาใต้ ตำบลหนองพระ อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 12 บ้านพัฒนาทร

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านพัฒนาทร เป็นหมู่บ้านที่แยกออกมาจากหมู่บ้านอื่น เมื่อ 1 – 20 ปีมานี้ มีชื่อมาพร้อมแยกหมู่บ้าน หมู่บ้านเดิม คือบ้านเจริญผล ปรากฏว่าบ้านเจริญผลเป็นหมู่บ้านที่อุดมสมบูรณ์ มีความเจริญพัฒนารวดเร็ว มีประชากรเพิ่มขึ้นมาก เจริญทั้งด้านเศรษฐกิจ และด้านการศึกษา และทางด้านจิตใจ ก็ได้รับการอบรมด้านศาสนาเป็นอย่างดี จึงได้แยกหมู่บ้านออกไปทางด้านทิศตะวันตกเป็นหมู่บ้านพัฒนาทร หมู่ที่ 12 ตำบลหนองพระ เป็นหมู่บ้านสุดท้ายของตำบลหนองพระ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบเนินสูง สันคู มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองสันคู มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านทุ่งใหม่ ทิศใต้ติดต่อกับบ้านแหลมพระธาตุ ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านเจริญผล หมู่ 5 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองบัว หมู่ 7

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ หมู่บ้านยังไม่มีวัด

ผู้ให้ข้อมูล นายสาย สืบทอง อายุ 44 ปี อยู่บ้านเลขที่ 101 หมู่ 12 บ้านพัฒนาทร ตำบลหนองพระ อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ปวช. อาชีพรับจ้าง

ตำบลบ้านกลาง

หมู่ที่ 1 บ้านหนองปรือ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองปรือ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำและต้นพืช แหล่งน้ำคือหนอง ส่วนต้นพืช คือต้นปรือ ซึ่งเป็นพืชน้ำชนิดหนึ่งขอบขึ้นตามหนอง บึง ลำคลอง เมื่อรวมคำทั้งสองลักษณะแล้ว เป็นหนองปรือ ใช้เป็นชื่อของหมู่บ้านนี้มาแต่ดั้งเดิม มีความเป็นมาคือ บริเวณพื้นที่หมู่บ้าน

นี้ มีหนองน้ำกว้าง มีต้นพืชน้ำ คือต้นปรือ (คล้ายต้นกก) ขึ้นอยู่ตามหนองน้ำนี้จำนวนมาก เต็มไปหมด ชาวบ้านจึงเรียกชื่อบริเวณนี้ว่าหนองปรือ และเมื่อมีการตั้งหมู่บ้านขึ้นบริเวณนี้ จึงชื่อว่าบ้านหนองปรือ ซึ่งปัจจุบันเป็นหมู่บ้านหนองปรือ หมู่ที่ 1 ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่งกว้าง มีหนองน้ำใหญ่ ชื่อทุ่งหนองปรือ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านนาเหนือ หมู่ 1 และบ้านทรัพย์เจริญ หมู่ 8 ตำบลแก่งโสภา ทิศใต้ติดต่อกับบ้านม่วงหอม หมู่ 6 ตำบลแก่งโสภา ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านน้ำยาง หมู่ 7 และบ้านทุ่งเอี้ยง หมู่ 12 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองปลายนา หมู่ 27 และบ้านเนินพัฒนา หมู่ 22

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ยางพารา ต้นสัก มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย

ผู้ให้ข้อมูล นายคำนนท์ ทองดี อายุ 48 ปี อยู่บ้านเลขที่ 50 หมู่ 1 บ้านหนองปรือ ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำไร่ ทำสวน

หมู่ที่ 2 บ้านกลาง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านกลาง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏหลังหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของสถานที่ตั้งหมู่บ้าน และทิศทาง กล่าวคือ หมู่บ้านนี้เป็นหมู่บ้านที่อยู่กลางหมู่บ้านใหญ่ 3 หมู่บ้าน คือ บ้านหนองปรือ หมู่ 1 บ้านน้ำริน หมู่ 3 และบ้านเนินสว่าง หมู่ 4 ซึ่งหมู่บ้านใหญ่ทั้ง 3 นี้ มีชื่อมาพร้อม ๆ กัน และภายหลังบ้านกลาง ฉะนั้นจึงพร้อมใจตั้งชื่อหมู่บ้านนี้ว่าบ้านกลาง เพราะเป็นใจกลางของหมู่บ้านใหญ่ ๆ และสำคัญ และต่อมาได้ใช้ชื่อบ้านกลางเป็นชื่อของตำบลด้วย ซึ่งเป็นตำบลที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในอำเภอวังทอง กล่าวคือ มีหมู่บ้านในสังกัดถึง 27 หมู่บ้าน ฉะนั้นปัจจุบันหมู่บ้านนี้ จึงเรียกบ้านกลาง หมู่ 2 ตำบลบ้านกลาง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบสูง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านทรัพย์คลองกลาง หมู่ 18 ทิศใต้ติดต่อกับปลายนา หมู่ 27 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองปรือ หมู่ 1 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านเนินสว่าง หมู่ 4

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายบุญช่วย วันเครือเกิด อายุ 53 ปี อยู่บ้านเลขที่ 43/1 หมู่ 2 บ้านกลาง ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพรับจ้าง

หมู่ที่ 3 บ้านน้ำริน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านน้ำริน เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาหลังตั้งหมู่บ้าน ชื่อเดิมคือบ้านขอนต้อง ซึ่งหมายถึง ต้นกระท้อน เพราะแต่เดิมบริเวณนี้ มีต้นกระท้อนป่าจำนวนมาก จึงชื่อหมู่บ้านว่าบ้านขอนต้องมาก่อน ต่อมาเมื่อประมาณ 50 ปีมานี้ ได้เปลี่ยนชื่อเป็นบ้านน้ำริน ซึ่งเป็นคำที่พัฒนามาจากคำว่า ฮูลิน ซึ่งหมายถึง รูของตัวนิ่ม เรียกหมู่บ้านฮูลิน อยู่พักหนึ่ง ต่อมาจึงเปลี่ยนชื่ออีกครั้งหนึ่ง บ้านน้ำรินปรากฏใช้อยู่ทุกวันนี้ เป็นหมู่บ้านน้ำริน หมู่ 3 ตำบลบ้านกลาง หมู่บ้านนี้เป็นหมู่บ้านใหญ่ มีความเจริญรวดเร็ว จึงแยกหมู่บ้านออกภายหลังอีกหลายหมู่บ้าน เช่น บ้านทรัพย์คลองกลาง หมู่ 18 เป็นต้น ซึ่งมีเขตติดต่อกับบ้านกลาง หมู่ 2 ดังกล่าวมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ เป็นทุ่งกว้าง ชื่อทุ่งนาน้ำริน มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อลำน้ำตานมคลองน้ำใน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านใหม่พนมทอง หมู่ 11 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านน้ำรินสอง หมู่ 25 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านทรัพย์คลองกลาง หมู่ 18 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านไทรงาม หมู่ 23

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง แตงกวา ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ กลุ่มแปรรูปสมุนไพร

ผู้ให้ข้อมูล นายจั้น ทองอินทร์ อายุ 43 ปี อยู่บ้านเลขที่ 33 หมู่ 3 บ้านน้ำริน ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. ปลาย อาชีพทำไร่ ทำนา

หมู่ที่ 4 บ้านเนินสว่าง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านเนินสว่าง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 51 – 100 ปี มีชื่อหลังตั้งหมู่บ้าน ชื่อเดิมคือบ้านเนิน ตั้งขึ้นตามลักษณะของภูมิประเทศ ซึ่งบริเวณที่ตั้งหมู่บ้านเนิน เนินสูงสวยงาม จึงชื่อว่าบ้านเนินมาก่อน ภายหลังเพื่อความสวยงาม รุ่งเรือง จึงพัฒนาเป็นหมู่บ้านเนินสว่าง ซึ่งปัจจุบันเป็นหมู่บ้านเนินสว่าง หมู่ 4 ตำบลบ้านกลาง หมู่บ้านนี้ประชากรดั้งเดิมอพยพมาจากจังหวัดเลย มาพบภูมิประเทศ เป็นเนินเขา มีที่ราบล้อมรอบ เหมาะที่จะตั้งหมู่บ้าน จึงตั้งหมู่บ้านขึ้นบนเนิน เรียกว่า บ้านเนิน ซึ่งภายหลังเป็นหมู่บ้านเนินสว่างในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นเนินเขาเตี้ย ชื่อเนินสว่าง มีคลองน้ำไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านทรัพย์คลองกลาง หมู่ 18 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านเนินพัฒนา หมู่ 22 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านกลาง หมู่ 2 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านชุมแสง หมู่ 9

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง มะขาม ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาลาว ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายลำพูน สีหวงษ์ อายุ 43 ปี อยู่บ้านเลขที่ 51 หมู่ 4 บ้านเนินสว่าง ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 5 บ้านนาพราน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านนาพราน เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาหลังตั้งหมู่บ้าน ชื่อเดิมก็ชื่อนาพราน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะการเพาะปลูก สัตว์ และบุคคล กล่าวคือ หมู่บ้านนี้แต่เดิมมีลักษณะเป็นป่า เป็นดง มีสัตว์นานาชนิดอาศัยอยู่จำนวนมาก มีน้ำซับในหมู่บ้าน ชาวบ้านได้ใช้อุปโภคบริโภค น้ำจากแหล่งน้ำนี้ ซึ่งแต่เดิมฝูงสัตว์ที่อาศัยอยู่ในป่านี้ได้ดื่มกิน สมัยก่อนมีกลุ่มพราน คือพวกล่าสัตว์ได้มาตั้งบ้านเรือนทำนาอยู่ในบริเวณนี้ ซึ่งใกล้กับแหล่งล่าสัตว์ เรียกกันว่านาพราน ต่อมามีผู้คนมาอยู่มากขึ้น กลายเป็นชุมชน เป็นหมู่บ้าน จึงชื่อว่าบ้านนาพราน หมู่ 5 ตำบลบ้านกลาง จนปัจจุบันนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นภูเขาสูง ชื่อเขาหนองหิน บางบริเวณเป็นเนินเขาเตี้ย ๆ ชื่อเขาน้ำพุ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อ คลองนาพราน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านซำหวาย หมู่ 10 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านทรัพย์เจริญ หมู่ 8 ตำบลแก่งโสภา ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านนาเหนือ หมู่ 19 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านซำเตย หมู่ 3 ตำบลดินทอง

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง มะขาม ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานคือมีวัดน้ำพุ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายกิ่ง หนองแสงศรี อายุ 49 ปี อยู่บ้านเลขที่ 185 หมู่ 5 บ้านนาพราน ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 6 บ้านใหม่ชัยเจริญ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านใหม่ชัยเจริญ เป็นหมู่บ้านที่ตั้งขึ้นบริเวณนี้ แต่เดิม เมื่อประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาพร้อมการตั้งหมู่บ้าน ตั้งขึ้นตามลักษณะความประสงค์ของชาวบ้าน ที่ประสงค์ให้หมู่บ้านที่พวกเขาร่วมก่อตั้งขึ้นให้มีความเจริญรุ่งเรือง มีชัยชนะอุปสรรคและความทุกข์ยากต่าง ๆ จึงชื่อว่าบ้านใหม่ชัยเจริญ นับเป็นหมู่บ้านใหม่ชัยเจริญ หมู่ที่ 6 ตำบลบ้านกลาง สืบต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นเนินเขาเตี้ย ๆ ชื่อเนินดอกไม้ มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อแม่น้ำแควน้อย มีแอ่งน้ำสำคัญคือ สระหลวงในหมู่บ้าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านชำทองพัฒนา หมู่ 13 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านใหม่ชัยมงคล หมู่ 24 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านเนินสว่าง หมู่ 4 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านชำต้อง หมู่ 16

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มันสำปะหลัง ข้าวโพด ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ เข้าพรรษา แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของหมู่บ้านคือ น้ำตกแก่งว่าว

ผู้ให้ข้อมูล นายนายหวัน เมืองช้าย อายุ 56 ปี อยู่บ้านเลขที่ 35 หมู่ 6 บ้านใหม่ชัยเจริญ ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 7 บ้านน้ำยาง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านน้ำยาง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะแหล่งน้ำ คือ คลอง และต้นไม้ คือต้นยาง กล่าวคือ บริเวณพื้นที่อันเป็นที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ แต่เดิมมีคลองน้ำไหลผ่าน บริเวณริมคลองและใกล้เคียงมีต้นยางนา ซึ่งเป็นต้นยางธรรมชาติ ลำต้นสูงใหญ่ขึ้นอยู่มาก ประชาชนในสมัยก่อนมักมาเจาะลำต้นรองน้ำยางบริเวณนี้ เป็นวิธีหาน้ำยางสมัยก่อน คือบากหรือบ่องลำต้นยางเป็นหลุม และนำไฟมาลนบริเวณหลุมที่เจาะ จะมีน้ำมันยางไหลออกมา และจะตักน้ำยางในตอนเช้าวันรุ่งขึ้น โดยที่บริเวณนี้มีลำคลอง มีต้นยาง มีการเจาะหาน้ำยาง จึงขื่อหมู่บ้านนี้ว่าบ้านน้ำยางสืบมา จนปัจจุบัน เป็นหมู่บ้านน้ำยาง หมู่ที่ 7 ตำบลบ้านกลาง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นภูเขาสูง ชื่อเขานกกระยาง มีเขาเตี้ย ๆ ชื่อเนินดอย มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองน้ำยาง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านเขาชี หมู่ 15 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านม่วงหอม หมู่ 4 ตำบลแก่งโสภา ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านทุ่งเอี้ยง หมู่ที่ 12 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองปรือ หมู่ 1

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง มะขาม ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายบุญทัน เชื้อบุญมี อายุ 45 ปี อยู่บ้านเลขที่ 69/2 หมู่ 7 บ้านน้ำยาง ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 8 บ้านเนินประกาย

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านเนินประกาย เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะชื่อของสัตว์น้ำชนิดหนึ่ง คือ ปลากราย ซึ่งมีลักษณะตัวแบน ลำตัวครีบล่างเป็นลายจุด ๆ มีประกายเกล็ดสีเงิน วาววับ ชื่อเดิมของหมู่บ้านนี้คือบ้านหินปลากราย ที่ชื่อนี้เพราะบริเวณหมู่บ้านมีหินรูปปลา อยู่กลางคลองน้ำ เป็นรูปปลากรายชัดเจน มีประกายสีเงินให้เห็นเวลามองดู ฉะนั้น ชาวบ้านจึงเรียกหมู่บ้านนี้ว่า บ้านหินปลากราย ต่อมาภายหลังจึงเปลี่ยนชื่อเป็นบ้านหินประกาย หมายถึง หินที่ส่องแสงสีเงินเป็นประกายแพรวพราว ฉะนั้นปัจจุบันจึงเป็นหมู่บ้าน หินประกาย หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านกลางสืบมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่สูง เป็นภูเขา ชื่อเขาประดู่ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อ ห้วยหินประกาย มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านน้ำริน หมู่ 2 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านห้วยไผ่ หมู่ 8 ตำบลวังนกแอ่น ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านปลายนา หมู่ 27 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านน้ำดำ

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าวโพด แร่ธาตุที่สำคัญคือ มีถ่านหิน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายสงวน แสงปัญญา อายุ 52 ปี อยู่บ้านเลขที่ 231 หมู่ 8 บ้านหินประกาย ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำไร่ ทำนา

หมู่ที่ 9 บ้านชุมแสง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านชุมแสง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อมาพร้อมแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง คือต้นชุมแสง หมู่บ้านนี้แยกมาจากหมู่บ้านเนินสว่าง หมู่ 4 โดยแยกออกไปทางด้านทิศตะวันตกของหมู่บ้านเนินสว่างเดิม เป็นหมู่บ้านชุมแสง หมู่ 9 ตำบลบ้านกลาง เมื่อประมาณ 21 – 50 ปีมาแล้ว ที่ชื่อบ้านชุมแสงเพราะบริเวณหมู่บ้านที่แยกมาใหม่นี้ มีต้นไม้ที่ชื่อต้นชุมแสงเป็นจำนวนมาก ขึ้นอยู่ในพื้นที่ ต้นไม้ชนิดนี้ ใช้ทำยาได้ นับเป็นสมุนไพรชนิดหนึ่ง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่สูง มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองตายม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านตานม หมู่ 17 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านสะพานสาม หมู่ 21 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านโนนสว่าง หมู่ 4 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านเนินประกาย หมู่ 8

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายเกี้ยว สีหะวงษ์ อายุ 51 ปี อยู่บ้านเลขที่ 12/1 หมู่ 9 บ้านชุมแสง ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 10 บ้านชำหวาย

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านชำหวาย เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาพร้อมกับหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือ ชำ หมายถึงที่น้ำขัง ที่ชื้นแฉะ กับต้นไม้ คือ ต้นหวาย เมื่อรวมกันเป็นชำหวาย เป็นชื่อของหมู่บ้านที่ 10 หมู่บ้านนี้ เหตุที่ชื่อบ้านชำหวายเพราะหมู่บ้านนี้มีบริเวณที่มีน้ำขัง เป็นที่แฉะชื้น มีต้นพืช ชนิดหนึ่ง คือต้นหวาย เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ในบริเวณที่ชื้นแฉะนี้อย่างมากมาย ผู้คนมาพบเห็นก็เรียกบริเวณนี้ว่า ชำหวาย และเรียกต่อ ๆ กันไปจนเป็นที่รู้จักมักคุ้นทั่วไป ฉะนั้นหมู่บ้านที่แยกออกมาจากหมู่บ้านนายพราน หมู่ 5 ตำบลบ้านกลางโดยแยกออกไปทางด้านทิศเหนือของหมู่บ้านเดิมนี้ จึงชื่อบ้านชำหวาย หมู่ 10 ตำบลบ้านกลาง ดังกล่าว

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นเนินเขาเตี้ย ๆ ชื่อเขาห้วยพลู มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อชำหวาย มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านแก่งคันนา ทิศใต้ติดต่อกับบ้านชำเตย หมู่ 2 ตำบลดินทอง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านใหม่ชัยมงคล หมู่ที่ 24 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านใหม่พนมทอง หมู่ 11

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยอีสาน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน ผ้าทอ

ผู้ให้ข้อมูล นายจเร ด้วงจันโท อายุ 37 ปี อยู่บ้านเลขที่ 39 หมู่ 10 บ้านชำหวาย ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 11 บ้านใหม่พนมทอง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านใหม่พนมทอง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะเวลา 1 – 20 ปีมานี้ ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของภูมิประเทศ ตั้งชื่อขึ้นพร้อมกับการแยกหมู่บ้านมาตั้งใหม่บริเวณนี้ กล่าวคือ บริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้แต่เดิม เป็นภูเขาสูง ชื่อเขาประดู่ มีเนินเขาเตี้ย ชื่อเนินเขาวัดพนมทอง ได้แยกหมู่บ้านบริเวณนี้เป็นที่เนินสวยงาม ที่ดินอุดมสมบูรณ์ ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศว่า บ้านใหม่พนมทอง ปัจจุบันเป็นบ้านใหม่พนมทอง หมู่ 11 ตำบลบ้านกลาง หมู่บ้านนี้แยกมาจากหมู่บ้านน้ำริน หมู่ 3 โดยแยกออกมาทางด้านทิศเหนือของหมู่บ้านเดิม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นภูเขาสูง ชื่อเขาประดู่ มีเนินเขาเตี้ย ๆ ชื่อเนินวัดพนมทอง มีคลองน้ำผ่าน ชื่อคลองทราย - วังน้ำใส มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านป่าขนุน หมู่ 14 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านไทรงาม หมู่ 23 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านชำหวาย หมู่ 10 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านเขาชี หมู่ 15

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มันสำปะหลัง มะม่วง ส้ม แร่ธาตุที่สำคัญคือ มีถ่านหิน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญคือ วนอุทยานแก่งเจ็ดแคว ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องดื่มจากผลไม้ เครื่องเรือนจากไม้

ผู้ให้ข้อมูล นายมะไร บุญสัง อายุ 40 ปี อยู่บ้านเลขที่ 21/2 หมู่ 11 บ้านใหม่พนมทอง ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำสวน ประมง

หมู่ที่ 12 บ้านทุ่งเอี้ยง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านทุ่งเอี้ยง เป็นหมู่บ้านที่อพยพมาจากที่อื่น เมื่อประมาณ 1 – 20 ปีมานี้ มีชื่อพร้อมกับการอพยพมาตั้งหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของภูมิประเทศ และสัตว์ คือนกเอี้ยง กล่าวคือ บริเวณพื้นที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ มีลักษณะเป็นทุ่งนาระหว่างภูเขา และบริเวณทุ่งนานี้มีนกเอี้ยงชุกชุมมาก เพราะมีหนอน แมลง ซึ่งเป็นอาหารของนกเอี้ยงอุดมสมบูรณ์ ชาวบ้านจึงเรียกหมู่บ้านที่ผู้อพยพมาตั้งหลักแหล่งเป็นชุมชนอยู่บริเวณนี้ว่า บ้านทุ่งเอี้ยง หมู่ที่ 12 ตำบลบ้านกลาง สืบต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นภูเขาสูง ชื่อเขากระยาง มีเนินเตี้ย ๆ ชื่อเขาภูแท่น มีทุ่งระหว่างเขาชื่อ ทุ่งเอี้ยง มีลำน้ำผ่าน ชื่อ คลองห้วยต้อง มีสระหลวงในหมู่บ้าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับภูเขากระยาง ติดติดต่อกับเขตอำเภอนครไทย ทิศใต้ติดต่อกับบ้านเขาน้อย หมู่ 4 ตำบลแก่งโสภา ทิศตะวันออกติดต่อกับเขานกกระยาง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านน้ำยาง หมู่ 7

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง มะขามหวาน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายเพียว ขาลอ่อน อายุ 54 ปี อยู่บ้านเลขที่ 52/1 หมู่ 12 บ้านทุ่งเอี้ยง ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 13 บ้านชำทองพัฒนา

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านชำทองพัฒนา เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 1 – 20 ปีมานี้ ตั้งชื่อขึ้นพร้อมแยกหมู่บ้าน โดยตั้งขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ กล่าวคือบริเวณพื้นที่นี้มีแหล่งน้ำซึมไหลริน ที่เรียกว่า ชำ น้ำที่ซึมออกมานั้นมีลักษณะเป็นสีเหลือง ชาวบ้านจึงเรียกว่า ชำทอง เมื่อแยกหมู่บ้านมาตั้งบริเวณนี้ โดยแยกจากหมู่บ้านเดิม คือบ้านใหม่ชัยเจริญ หมู่ 6 โดยแยกออกไปทางด้านทิศตะวันออกของหมู่บ้านเดิม มาเป็นหมู่บ้านชำทองพัฒนา หมู่ที่ 13 ตำบลบ้านกลาง ในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นภูเขาสูง ชื่อภูเขานกกระยาง มีลำน้ำแควน้อยไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านชำต้อง หมู่ 16 ทิศใต้ติดต่อกับแม่น้ำแควน้อย ทิศตะวันออกติดต่อกับภูเขานกกระยาง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านใหม่ชัยเจริญ หมู่ 6

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มันสำปะหลัง ข้าวโพด ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของหมู่บ้านคือ น้ำตกแก่งม่วง

ผู้ให้ข้อมูล นายทองหล่อ บุญอินทร์ อายุ 51 ปี อยู่บ้านเลขที่ 164/4 หมู่ 13 บ้านชำทองพัฒนา ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำไร่

หมู่ที่ 14 บ้านป่าขนุน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านป่าขนุน เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะเวลา 1 – 20 ปีมานี้ มีชื่อมาพร้อมแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามพืชที่ปลูกมาก คือขนุน บริเวณพื้นที่นี้เป็นบริเวณที่มีการปลูกขนุนกันมากแทบทุกครัวเรือน เมื่อแยกหมู่บ้านมาจึงเรียกว่า บ้านป่าขนุน หมู่ที่ 14 ตำบลบ้านกลาง หมู่บ้านนี้แยกมาจากหมู่บ้านใหม่เขาพนมทอง หมู่ 11 โดยแยกออกไปทางด้านทิศเหนือ ซึ่งมีการปลูกขนุนมาก จึงชื่อบ้านป่าขนุนดังกล่าว

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นเนินเขาเตี้ย ๆ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อห้วยหินฝน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านเจ็ดแคว ทิศใต้ติดต่อกับบ้านใหม่พนมทอง หมู่ 11 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านชำหวาย หมู่ 10 ทิศตะวันตกติดต่อกับเขาตะเคียน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ส้มเขียวหวาน ขนุน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสมพร ลาภบุญเรือง อายุ 40 ปี อยู่บ้านเลขที่ 96 หมู่ 14 บ้านป่าขนุน ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำไร่

หมู่ที่ 15 บ้านเขาชี

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านเขาชี เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะเวลา 1 – 20 ปีมานี้ มีชื่อพร้อมๆ กับการแยกหมู่บ้าน มาตั้งบริเวณนี้ตั้งขึ้นตามลักษณะของภูเขา กล่าวคือบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ เต็มไปด้วยภูเขาสูง มีรูปร่างต่างๆ โดยเฉพาะที่ตั้งของหมู่บ้านนี้เป็นภูเขา รูปร่างคล้ายแม่ชี เป็นเขายื่นออกมาทางหมู่บ้าน ชาวบ้านจึงเรียกว่า เขาชี ตามรูปร่างของภูเขา ฉะนั้น หมู่บ้านนี้ปัจจุบันจึงชื่อหมู่บ้านเขาชี หมู่ที่ 15 ตำบลบ้านกลางสืบมา หมู่บ้านนี้แยกมาจากหมู่บ้านน้ำยาง หมู่ 7 โดยแยกออกมาทางด้านทิศใต้ของหมู่บ้านน้ำยางเดิม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นภูเขาสูง ชื่อเขาชี และเขานกกระยาง มีบริเวณส่วนใหญ่ เป็นผืนป่า มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อ คลองน้ำยาง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านน้ำยาง หมู่ 7 ทิศใต้ติดต่อกับเขานกกระยาง ทิศตะวันออกติดต่อกับเขานกกระยาง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านนาเหนือ หมู่ 19

แร่ธาตุที่สำคัญ มีมากคือ ถ่านหิน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ วัดเขาชี ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายแก้วมา แก่นเสา อายุ 42 ปี อยู่บ้านเลขที่ 41/1 หมู่ 15 บ้านเขาชี ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำไร่ ทำสวน

หมู่ที่ 16 บ้านชำต้อง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านชำต้อง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในช่วงระยะเวลา 1 – 20 ปีมานี้ มีชื่อมาพร้อมกับการแยกหมู่บ้าน หมู่บ้านเดิมก็ชื่อ ชำต้อง โดยตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ และต้นไม้ กล่าวคือ บริเวณพื้นที่มีแหล่งน้ำซึมไหลตลอดเวลา เรียกว่า ชำ และบริเวณชำนี้ มีต้นไม้ที่ชื่อมะต้อง คือต้นกระท้อน ขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งกระท้อนป่าและกระท้อนที่ปลูกขึ้นภายหลัง เพราะกระท้อนเป็นไม้ผลที่ชอบขึ้นบริเวณที่มีน้ำไหลซึม ฉะนั้น หมู่บ้านนี้จึงชื่อว่าบ้านชำต้อง หมู่ที่ 16 ตำบลบ้านกลางสืบมา หมู่บ้านนี้แยกมาจากหมู่บ้านชำหวาย หมู่ 10 โดยแยกออกไปทางด้านทิศเหนือของหมู่บ้านชำหวาย

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นเนินเขาเตี้ย ๆ มีแอ่งน้ำในหมู่บ้าน ชื่อคลองสัก มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับแม่น้ำแควน้อย ทิศใต้ติดต่อกับบ้านชำหวาย หมู่ 10 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านใหม่ชัยมงคล หมู่ 24 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านป่าขนุน หมู่ 14

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ แหล่ง

ท่องเที่ยวที่สำคัญของหมู่บ้าน คือ น้ำตก ชื่อน้ำตกถ้ำหมี ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายสุรังค์ พุกอิ่ม อายุ 40 ปี อยู่บ้านเลขที่ 79 หมู่ 16 บ้านชำต้อง ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 17 บ้านตานม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านตานม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามชื่อของแหล่งน้ำ คือ คลอง ชื่อคลองตานม เป็นคลองน้ำที่ไหลผ่านหมู่บ้านนี้ จึงให้ชื่อหมู่บ้านนี้ว่า บ้านคลองตานม ตั้งแต่แรกเริ่มตั้งหมู่บ้านเป็นต้นมา เป็นบ้านตานม หมู่ที่ 17 ตำบลบ้านกลาง สืบต่อมาจนปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อ คลองตานม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านทรัพย์สมบูรณ์ หมู่ 20 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านชุมแสง หมู่ 6 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านทรัพย์คลองกลาง หมู่ 18 ทิศตะวันตกติดต่อกับภูเขา

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายเปลี่ยน สิงห์สถิตย์ อายุ 49 ปี อยู่บ้านเลขที่ 260 หมู่ 17 บ้านตานม ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 18 บ้านทรัพย์คลองกลาง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านทรัพย์คลองกลาง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 21 – 50 ปีมานี้ หมู่บ้านที่แยกออกมาคือ บ้านกลาง หมู่ 2 โดยแยกขึ้นไปทางด้านทิศเหนือของบ้านกลาง โดยให้ชื่อหมู่บ้านใหม่ที่แยกมานี้ว่า บ้านทรัพย์คลองกลาง ที่ชื่อนี้เพราะว่าหมู่บ้านนี้มีคลองอยู่กลางหมู่บ้า โดยมีที่นาที่ไร่ ที่อุดมสมบูรณ์ ทั้งสองฝั่งคลอง ซึ่งหมายถึง ทรัพย์อันมีค่า ฉะนั้น ปัจจุบันหมู่บ้านนี้จึงชื่อว่า บ้านทรัพย์คลองกลาง หมู่ 18 ตำบลบ้านกลาง สืบต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบชื่อหนองพยอม มีบริเวณที่เป็นภูเขาสูง ชื่อเขาชาง บางแห่งเป็นเนินเขาเตี้ย ๆ ชื่อเขาข้าวหลาม บางแห่งก็เป็นท้องทุ่ง ชื่อทุ่งม่วง มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองกะทะ มีแอ่งน้ำชื่อ โดด มีหนองน้ำชื่อหนองแดง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านนาเหนือ หมู่ 19 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านตานม หมู่ 17 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านกลาง หมู่ 2 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านน้ำริน หมู่ 3

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะขาม มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาลาว ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญคือ สำนักชี วัดเขาเทพนิมิตร ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากไร่-นา

ผู้ให้ข้อมูล นายเจริญ มูลนาดี อายุ 46 ปี อยู่บ้านเลขที่ 235/1 หมู่ 18 บ้านทรัพย์คลองกลาง ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 19 บ้านนาเหนือ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านนาเหนือ เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในช่วงเวลา 51 – 70 ปี หมู่บ้านเดิมที่แยกมาคือ บ้านนาพราน หมู่ 5 โดยแยกออกไปทางด้านตะวันออกเฉียงใต้ บริเวณหมู่บ้านนี้มีน้ำซับเช่นเดียวกันกับบ้านนาพราน จึงเหมาะที่จะทำนา เป็นที่ระหว่างเขา ครั้งแรกชาวบ้านตั้งชื่อหมู่บ้านนี้ว่า นาล่าง อยู่ต่อมาชาวบ้านบอกว่าชื่อนาล่างไม่ไพเราะ จึงตั้งชื่อขึ้นใหม่ว่าบ้านนาเหนือ ฉะนั้นหมู่บ้านนี้จึงเป็นหมู่บ้านนาเหนือ หมู่ 19 ตำบลบ้านกลางสืบมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นภูเขาสูง ชื่อเขาชี มีแอ่งน้ำ ชื่อแอ่งนาเหนือ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านนาพราน หมู่ 5 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านทรัพย์คลองกลาง หมู่ 18 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านเขาชี หมู่ 15 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านทรัพย์คลองกลาง หมู่ 18

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะขามหวาน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาลาว ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผ้าทอ

ผู้ให้ข้อมูล นายชนะ กุมาร อายุ 50 ปี อยู่บ้านเลขที่ 114 หมู่ 19 บ้านนาเหนือ ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำไร่ ทำนา

หมู่ที่ 20 บ้านทรัพย์สมบูรณ์

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านทรัพย์สมบูรณ์ เป็นหมู่บ้านที่แยกออกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะเวลา 1 – 20 ปีมานี้ หมู่บ้านที่แยกมาคือ บ้านน้ำริน หมู่ 3 โดยแยกออกมาพร้อมกับหมู่บ้านอื่นเช่น บ้านน้ำรินสอง และบ้านไพรงาม เพราะหมู่บ้านน้ำริน หมู่ 3 เป็นหมู่บ้านใหญ่ จึงแยกออกมาเป็นหลายหมู่บ้านดังกล่าว เหตุที่แยกออกมาเพราะชาวบ้านลงความเห็นว่า อยากให้หมู่บ้านกลุ่มที่คนอยู่เจริญมั่งคั่งสมบูรณ์ จึงขอแยกหมู่บ้าน โดยตั้งชื่อว่าบ้านทรัพย์สมบูรณ์ หมู่ 20 ตำบลบ้านกลาง สืบต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นเนินเขาเตี้ย ๆ ชื่อ เขาห้วยแก้ว มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองน้ำริน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านน้ำรินสอง หมู่ 25 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านตานม หมู่ 17 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านทรัพย์คลองกลาง หมู่ 18 ทิศตะวันตกติดต่อกับเนินเขาเตี้ย

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว พืชไร่ พืชสวน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ไทยเหนือ ไทยอีสาน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ อาบน้ำผู้สูงอายุ

ผู้ให้ข้อมูล นายสุเรนทร์ พรมศรี อายุ 42 ปี อยู่บ้านเลขที่ 80 หมู่ 20 บ้านทรัพย์สมบูรณ์ ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำไร่ ทำนา ทำสวน

หมู่ที่ 21 บ้านสะพานสาม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านสะพานสาม เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่น เมื่อประมาณ 71 – 100 ปีมาแล้ว ตั้งชื่อขึ้นหลังตั้งหมู่บ้าน เดิมชื่อว่าบ้านคลองสาวน้อย เพราะบริเวณนี้แต่เดิม เคยมีสาวรุ่นมาตกน้ำตายบริเวณคลองน้ำ จึงชื่อว่าคลองสาวน้อย (ชุมแสง หมู่ 9) ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นคลองหอย เพราะมีหอยชุกชุม ซึ่งบ้านคลองหอยอยู่สังกัดตำบลอื่น ต่อมาได้แยกจากบ้านคลองหอยมาเป็นหมู่บ้านที่ 21 บ้านสะพานสาม ตำบลบ้านกลางในปัจจุบันนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่งกว้าง ชื่อทุ่งคลองหอย และทุ่งเขาอีเหลือง มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองตานม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านชุมแสง หมู่ 9 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหินประกาย หมู่ 8 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านเนินพัฒนา หมู่ 22 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านน้ำดำ

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสมศักดิ์ จันทร์เครือเกิด อายุ 41 ปี อยู่บ้านเลขที่ 256 หมู่ 21 บ้านสะพานสาม ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 22 บ้านเนินพัฒนา

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านเนินพัฒนา เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่น และอพยพมาจากที่อื่น เมื่อประมาณ 21 – 50 ปีมานี้ ตั้งชื่อขึ้นหลังตั้งหมู่บ้าน ชื่อเดิมคือบ้านคลองน้อย หมู่บ้านนี้แยกออกมาจากบ้านเนินสว่าง บริเวณพื้นที่หมู่บ้านนี้มีลักษณะเป็นเนินสวยงาม เช่น เนินสว่าง ประชากรในหมู่บ้านนี้ อพยพมาจากที่อื่นด้วย ส่วนมากมาจากอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยเหตุที่แยกมาจากบ้านเนินสว่าง จึงตั้งชื่อหมู่บ้านให้คล้ายคลึงกัน คือ เป็นหมู่บ้านเนินพัฒนา หมู่ที่ 22 ตำบลบ้านกลาง สืบต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นเนินเขาเตี้ย ๆ มีทุ่งในหมู่บ้านชื่อ ทุ่งโปร่งอึ่ง มีป่าไม้สัก มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านเนินสว่าง หมู่ 4 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านปลายนา หมู่ที่ 27 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านกลาง หมู่ 2 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านชุมแสง หมู่ 9

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาลาว ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายบุญช่วย จันทร์ก้อน อายุ 55 ปี อยู่บ้านเลขที่ 210 หมู่ 22 บ้านเนินพัฒนา ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 23 บ้านไพรงาม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านไพรงาม เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่น ในระยะเวลา 1 – 20 ปีมานี้ ตั้งชื่อขึ้นพร้อมแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของต้นไม้ป่าไม้ หมู่บ้านที่แยกมาคือบ้านน้ำริน หมู่ 3 โดยแยกมาทางด้านทิศตะวันตกของบ้านน้ำรินเดิม บริเวณหมู่บ้านที่แยกออกมานี้ เดิมเป็นผืนป่าอุดมสมบูรณ์ ต้นไม้งอกงาม เพราะมีน้ำ – ดิน อุดม จึงเรียกชื่อตามสภาพที่ปรากฏ ว่าบ้านไพรงาม หมู่ 23 ตำบลบ้านกลาง ตั้งแต่แยกหมู่บ้านมาตั้งอยู่ ณ ที่นี้ เป็นต้นมา หมู่บ้านนี้มีผู้อพยพมาอยู่ร่วมด้วย และชื่อไพรงาม เป็นชื่อที่อพยพมา เรียกขึ้นก่อนผู้คนในหมู่บ้านเดิมก็เห็นดีด้วย จึงชื่อบ้านไพรงาม สืบมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นเนินเขาเตี้ย ๆ ชื่อชำแก่น มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อ คลองน้ำคลาด มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านใหม่พนมทอง หมู่ 11 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านน้ำรินสอง หมู่ 25 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านน้ำริน หมู่ 3 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านน้ำดำ

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ส้มโอ แร่ธาตุที่สำคัญ มีบ้างคือ หินแกร่งเหนียว ทำครก ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน รับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผ้าทอ

ผู้ให้ข้อมูล นายประชวน หลิมเจริญ อายุ 50 ปี อยู่บ้านเลขที่ 101/1 หมู่ 23 บ้านไพรงาม ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำไร่

หมู่ที่ 24 บ้านใหม่ชัยมงคล

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านใหม่ชัยมงคล เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะเวลา 1 – 20 ปี มีชื่อมาพร้อมแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามความปรารถนาของผู้คนในหมู่บ้าน ที่ต้องการให้หมู่บ้านที่แยกมาใหม่นี้ มีความสุขความเจริญ มีชัยชนะต่อความเดือดร้อน ทุกข์ ยาก สวัสดีมีชัย จึงพร้อมใจกันตั้งชื่อว่าบ้านใหม่ชัยมงคล หมู่ที่ 24 ตำบล

บ้านกลางสืบต่อมา หมู่บ้านนี้แยกมาจากหมู่บ้านใหม่ชัยเจริญ หมู่ 6 โดยแยกออกมาทางด้านทิศใต้ของหมู่บ้านเดิม และตั้งชื่อขึ้นคล้ายคลึงกัน มุ่งสู่ความเจริญ และมีศิริมงคลด้วยกัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นเนินเขาเตี้ย ๆ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อห้วยสลิน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านใหม่ชัยเจริญ หมู่ 6 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านนาเหนือ หมู่ 19 ทิศตะวันออกติดต่อกับภูเขานกกระยาง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านชำหวาย หมู่ 10

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะขามหวาน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายประสงค์ สว่างแก้ว อายุ 45 ปี อยู่บ้านเลขที่ 64 หมู่ 24 บ้านใหม่ชัยมงคล ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำไร่

หมู่ที่ 25 บ้านน้ำรินสอง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านน้ำรินสอง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 1 – 20 ปี มีชื่อมาพร้อมแยกหมู่บ้าน หมู่บ้านเดิมที่แยกมาคือ บ้านน้ำริน ซึ่งเป็นชื่อมาจากคลองน้ำรินที่ไหลจากภูเขาลงสู่หมู่บ้าน แต่ไหลไม่มาก ไม่แรง เรียกว่าไหลริน เพราะเป็นคลองน้ำชำ ที่ไหลรินมาเรื่อย ๆ ไม่แห้ง หมู่บ้านน้ำรินเดิม เป็นหมู่บ้านใหญ่มาก ต่อมาได้แยกออกเป็นหลายหมู่บ้าน เป็นบ้านน้ำรินสอง บ้านทรัพย์สมบูรณ์ บ้านไพรงาม เป็นต้น หมู่บ้านน้ำรินสองนี้ได้แยกออกมาจากบ้านทรัพย์สมบูรณ์อีกต่อหนึ่ง เมื่อ พ.ศ. 2545 นี้เอง หมู่บ้านน้ำรินสองจึงเป็นหมู่บ้านตั้งใหม่ ชื่อบ้านน้ำรินสอง หมู่ 25 ตำบลบ้านกลาง สืบต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่ง ชื่อทุ่งนาน้ำริน บางที่ยังเป็นป่าสงวนแห่งชาติ มีคลองน้ำไหลบ้าง ชื่อ คลองน้ำริน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านน้ำริน หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านทรัพย์สมบูรณ์ หมู่ 20 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านทรัพย์เจริญ หมู่ 18 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านสันเขาห้วยผึ้งชำไร

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง มะขาม ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายหนูลิตร์ ใจอิน อายุ 48 ปี อยู่บ้านเลขที่ 325 หมู่ 25 บ้านน้ำรินสอง ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 26 บ้านใหม่ชำเตย

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านใหม่ชำเตย เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อมาพร้อมๆ กับการแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตาม

ลักษณะของแหล่งน้ำ คือ ขำ และต้นไม้ คือต้นเตย เป็นบ้านใหม่ขำเตย เป็นชื่อของหมู่บ้าน กล่าวคือ บริเวณพื้นที่นี้แต่เดิม มีแหล่งน้ำขำ คือมีน้ำซึมขัง ทำให้เกิดความแฉะขึ้นในพื้นที่ และบริเวณนี้มีต้นพืชชนิดหนึ่ง คือต้นเตย ขึ้นอยู่อย่างหนาแน่น ต้นเตยเป็นพืชประเภทต้นเตี้ย ใบดก เป็นกลุ่มเป็นกอ ขยายไปเรื่อย ๆ ใบเตยใช้ทำยา และผสมน้ำ อาหาร เป็นพืชสมุนไพรอย่างหนึ่ง บริเวณนี้มีน้ำขำ และต้นเตยขึ้น จึงชื่อว่าบ้านใหม่ขำเตย เพราะชื่อบ้านขำเตยเคยมีอยู่ก่อนแล้ว แต่คนละตำบล ฉะนั้นหมู่บ้านนี้จึงเป็นบ้านใหม่ขำเตย หมู่ 26 ตำบลบ้านกลาง หมู่บ้านนี้แยกมาจากบ้านขำหวาย หมู่ 10 และแยกจากบ้านขำเตย หมู่ 2 ตำบลดินทองด้วย

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นเนินเขา มีแหล่งน้ำขำ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านขำหวาย หมู่ 10 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านทรัพย์เจริญ หมู่ 8 ตำบลแก่งโสภา ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านนาพราน หมู่ 5 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านน้ำริน หมู่ 3

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยอีสาน ลาว ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผ้าทอ

ผู้ให้ข้อมูล นายลำเพิน ฤทธิ์ศักดิ์ อายุ 34 ปี อยู่บ้านเลขที่ 30 หมู่ 26 บ้านใหม่ขำเตย ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำไร่ ทำนา

หมู่ที่ 27 บ้านปลายนา

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านปลายนา เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 21 – 50 ปีมานี้ ตั้งชื่อขึ้นพร้อมกับการแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามทิศทางเบื้องท้ายของพื้นทำนา เรียกว่า ปลายนา ตามปกติประชาชนจะปลูกบ้านเรือนอยู่ตอนแรกของนา เรียกว่า ต้นนา ส่วนท้ายของนามักเรียกว่า ปลายนา สมัยก่อนปลายนามักเรียกว่า ต้นนา ส่วนท้ายของนามักเรียกว่า ปลายนา สมัยก่อนปลายนามักใช้ปลูกพืชไร่ หมู่บ้านนี้ขยายบ้านและประชากรไปอยู่ปลายนา จึงเรียกว่าบ้านปลายนา หมู่ที่ 27 ตำบลบ้านกลาง หมู่บ้านนี้แยกออกจากบ้านหนองปรือ หมู่ที่ 1 ไปทางทิศตะวันออก ติดกับบ้านเนินพัฒนา หมู่ 22 เป็นบ้านปลายนา หมู่ 27 ตำบลบ้านกลางในปัจจุบัน ดังกล่าว

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่ง เป็นนา มีแอ่งน้ำ เป็นหนองน้ำขนาดเล็ก มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านกลาง หมู่ 2 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านม่วงหอม หมู่ 11 ตำบลแก่งโสภา ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองปรือ หมู่ 1 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านสะพานสาม หมู่ 21

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้าน คือวัดหนองปรือ (อยู่ต้นนา) โบราณวัตถุที่สำคัญของหมู่บ้านคือ มีพระพุทธรูปในวัดหนองปรือ

ผู้ให้ข้อมูล นางประนอม มั่งคง อายุ 50 ปี อยู่บ้านเลขที่ 80 หมู่ 27 บ้านปลายนา ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำไร่ ทำนา

อำเภอพรหมพิราม

ตำบลพรหมพิราม

หมู่ที่ 1 บ้านพรหมพิราม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านพรหมพิราม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม พรหมพิรามหมู่ 1 มีมาประมาณ 1–100 ปี ชื่อเดิมก็คือบ้านพรหมพิราม มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามชื่อตำบลและอำเภอ เพราะพื้นที่ติดต่อเป็นบริเวณเดียวกัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่มริมแม่น้ำ มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหาดใหญ่ หมู่ 5 ตำบลหนองแขม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านพรหมพิราม หมู่ 2 ตำบลพรหมพิราม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านทุ่งสาน หมู่ 15 ตำบลพรหมพิราม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านกรับพวงใต้ หมู่ 4 ตำบลพรหมพิราม

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นางมาลี เกิดคล้าย อายุ 34 ปี อยู่บ้านเลขที่ 24/1 หมู่ที่ 1 บ้านพรหมพิราม ตำบลพรหมพิราม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 3 อาชีพ ค้าขาย

หมู่ที่ 2 บ้านพรหมพิราม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านพรหมพิราม (หมู่ 2) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามชื่อดั้งเดิม ชื่อตำบลและชื่ออำเภอก็ใช้ชื่ออย่างเดียวกัน คือพรหมพิราม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่มชื่อพรหมพิราม มีแม่น้ำไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านพรหมพิราม หมู่ 1 ตำบลพรหมพิราม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านป่ามะม่วง หมู่ 13 ตำบลท่าช้าง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านกาญจนา หมู่ 12 ตำบลพรหมพิราม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านกรับพวงใต้ หมู่ 4 ตำบลพรหมพิราม

พืชที่สำคัญคือข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย

ผู้ให้ข้อมูล นางเฉลียว นาคคงคำ อายุ 51 ปี อยู่บ้านเลขที่ 319/1 หมู่ที่ 2 บ้านพรหมพิราม ตำบลพรหมพิราม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพ -

หมู่ที่ 3 บ้านสะพานหิน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านสะพานหิน เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือมีหินดาลขวางกั้นแม่น้ำน่าน ในฤดูแล้งสามารถเดินผ่านได้ ที่มาของหมู่บ้านมีตำนานเล่าว่า มีกลุ่มบุคคลหลายกลุ่ม พบแหล่งทำมาหากินที่อุดมสมบูรณ์ จึงได้ปักหลักทำมาหากินในท้องที่ ณ หมู่บ้าน และตำบลนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อที่ราบลุ่มบ้านสะพานหิน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านกรับพวงเหนือ หมู่ 6 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวังมะสระ หมู่ 6 ตำบลท่าช้าง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านกรับพวงใต้ หมู่ 4 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านห้วยดั้ง หมู่ 10

พืชพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยเหนือ ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์ โบราณสถานมีวัดโบราณ คือ วัดสะพานหิน

ผู้ให้ข้อมูล นายปราโมทย์ พรมอินทร์ อายุ 39 ปี อยู่บ้านเลขที่ 225/1 หมู่ที่ 3 บ้านพรหมพิราม ตำบลพรหมพิราม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา มศ. 5 อาชีพ ทำนา

หมู่ที่ 4 บ้านกรับพวงใต้

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านกรับพวงใต้ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามเหตุการณ์สำคัญคือ ในสมัยก่อนการค้าไม้จะผูกไม้ซุงร้อยติดกันมาเป็นแพซุงได้ขาดไม้ซุงแตกลอยตามน้ำมา ได้มีการผูกแพเป็นพวง ที่หมู่บ้านนี้จึงชื่อบ้านกรับพวง มีหลายหมู่เช่น กรับพวงเหนือ กรับพวงกลาง และกรับพวงใต้ ซึ่งมีลักษณะความเป็นมาคล้ายกัน กรับพวงใต้ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของกลุ่มบ้าน กรับพวง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม แม่น้ำน่าน มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านสะพานหิน หมู่ 1 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านสะพานหิน หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านพรหมพิราม หมู่ 2 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านกรับพวงกลาง หมู่ 5

พืชพันธุ์ที่สำคัญคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง โบราณสถานที่สำคัญ คือ วัด ชื่อวัดกรับพวงใต้

ผู้ให้ข้อมูล นายสังข์ ใจภักดร์ อายุ 39 ปี อยู่บ้านเลขที่ 32 หมู่ที่ 4 บ้านกรับพวงใต้ ตำบลพรหมพิราม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.ศ. 6 อาชีพ ค้าขาย

หมู่ที่ 5 บ้านกรับพวงกลาง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านกรับพวงกลาง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำ มีเรื่องเล่ากันต่อมาว่าสมัยก่อน การค้าขายไม้ท่อน ไม้สัก เรียกว่า ไม้ซุง โดยมากจะผูกไม้ติดต่อกันเป็นแพ แล้วล่องน้ำมาจากทางเหนือ ตามลำน้ำน่าน ครั้งหนึ่งเกิดแพขาดจากการมัดเป็นพวงที่บริเวณหมู่บ้านนี้ จึงเรียกชื่อบ้านบริเวณนี้ว่า กรับพวง เป็นชื่อหมู่บ้านต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ ซึ่งมีลำน้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านกรับพวงเหนือ หมู่ 6 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านกรับพวงใต้ หมู่ 4 ทิศตะวันออกติดต่อกับโรงน้ำตาล ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านพรมพิราม หมู่ 1

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือมะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญ คือ พระพุทธรูป ชื่อ พระศรีสรรเพชร ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย

ผู้ให้ข้อมูล นายปฐมพงศ์ ชูเชิด อายุ 39 ปี อยู่บ้านเลขที่ 7 หมู่ที่ 5 บ้านกรับพวงกลาง ตำบลพรหมพิราม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ปวช. อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 6 บ้านกรับพวงเหนือ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านกรับพวงเหนือ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามเหตุการณ์สำคัญ และทิศทางของหมู่บ้าน โดยที่แพซุงผูกติดกันมาเป็นพวง จึงชื่อบ้านกรับพวง และโดยที่หมู่บ้านกรับพวงเหนืออยู่ทางทิศเหนือของกลุ่มหมู่บ้านกรับพวงจึงชื่อบ้านกรับพวงเหนือ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม แม่น้ำน่าน มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับกรับพวงใต้ หมู่ 4 ทิศใต้ติดต่อกับกรับพวงกลาง หมู่ 5 ทิศตะวันออกติดต่อกับหมู่บ้านคุ้งเตาเหล้า หมู่ 7 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านย่านขาด หมู่ 8

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนา พุทธ พูดภาษาไทยเหนือ ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายเจริญ เหนือหมี อายุ 54 ปี อยู่บ้านเลขที่ 97/1 หมู่ที่ 6 บ้านกรับพวงเหนือ ตำบลพรหมพิราม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 7 บ้านคุ้งเตาเหล้า

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านคุ้งเตาเหล้า เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามสถานที่สำคัญ คือโรงต้มกลั่นเหล้า กล่าวคือ เป็นโรงต้มกลั่นเหล้าสมัยก่อน คือมีโรงต้มกลั่นเหล้าอยู่ในหมู่บ้านนี้ ซึ่งบริเวณหมู่บ้านเป็นที่จอดเรือ จอดแพขุง และมีเรือมารับสินค้าจำพวกผลไม้ เช่น ส้มโอ และเหล้า นำไปขายที่ตลาดต่างอำเภอ ต่างจังหวัด จึงตั้งชื่อหมู่บ้านนี้ตามสภาพของสถานที่ว่าบ้านคุ้งเตาเหล้า จนมาทุกวันนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหาดใหญ่ หมู่ 3 ตำบลหนองแขม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านกรับพวงเหนือ หมู่ 6 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านกรับพวงเหนือ หมู่ 6 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านย่านขาด หมู่ 8 หมู่ 9

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ มะปราง มะม่วง ลำไย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ คือ เขื่อนนเรศวร ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ กลุ่มเย็บตัดเสื้อผ้า

ผู้ให้ข้อมูล นายสำเริง สีทอง อายุ 34 ปี อยู่บ้านเลขที่ 44/1 หมู่ที่ 7 บ้านคุ้งเตาเหล้า ตำบลพรหมพิราม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษาปริญญาตรี อาชีพรับจ้าง

หมู่ที่ 8 บ้านย่านขาด

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านย่านขาด เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 - 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำ ความเป็นมาเล่าสืบต่อกันมาว่าเมื่อก่อนนี้บริเวณหมู่บ้านนี้มีเกาะยื่นออกมากลางแม่น้ำ ภายหลังถูกกระแสน้ำพัดกัดเซาะจนเกาะขาดหายไป จึงเป็นที่มาของคำว่า ย่านขาด ซึ่งคำว่า ย่าน หมายถึงบริเวณแถวหรือถิ่น ย่านขาดจึงหมายถึงบริเวณถิ่นที่น้ำกัดเซาะผืนดินขาดหายไป จึงเป็นชื่อเรียกของบ้านย่านขาดต่อมาจนปัจจุบันนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหัวดาน ทิศใต้ติดต่อกับบ้านคุ้งเตาเหล้า หมู่ 7 ทิศตะวันออกติดต่อกับเขตชลประทาน ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านย่านขาด หมู่ 9

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ มะปราง ขนุน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณวัตถุที่สำคัญ ได้แก่ พระพุทธรูป ชื่อ หลวงพ่อขาว ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้าน คือ ไข่เค็ม มีกลุ่มแม่บ้านทำไข่เค็ม

ผู้ให้ข้อมูล นายเจริญ กล่ำเชย อายุ 32 ปี อยู่บ้านเลขที่ 50/1 หมู่ที่ 8 บ้านย่านขาด ตำบลพรหมพิราม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพรับจ้าง

หมู่ที่ 9 บ้านย่านขาด

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านย่านขาด เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำ กล่าวคือบริเวณหมู่บ้านนี้มีแม่น้ำน่านไหลผ่านพื้นที่ของหมู่บ้าน มีบางบริเวณยื่นไปในลำแม่น้ำ เป็นลักษณะคล้ายเกาะหรือแหลม และมีส่วนหนึ่งถูกน้ำกัดเซาะจนขาดหายไปเป็นบริเวณกว้าง จึงเรียกว่า ย่านขาด หมู่บ้านบริเวณนี้จึงมีชื่อบ้านย่านขาดต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านดงสมอ หมู่ 5 ตำบลหนองแขม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านคุ้งเตาเหล้า หมู่ 7 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหินลาด หมู่ 8 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองตาล หมู่ 8 ตำบลหนองแขม

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญคือ วัดย่านขาด โบราณวัตถุสำคัญ คือพระพุทธรูป ชื่อหลวงพ่อขาวกายสิทธิ์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญคือเครื่องจักสาน อุตสาหกรรมเย็บผ้า

ผู้ให้ข้อมูล นายปราโมทย์ คงทอง อายุ 32 ปี อยู่บ้านเลขที่ 89 หมู่ที่ 9 บ้านย่านขาด ตำบลพรหมพิราม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพ ทำนา

หมู่ที่ 10 บ้านห้วยดั้ง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านห้วยดั้ง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ชื่อเดิมชื่อบ้านห้วยดั้ง เป็นหมู่บ้านอยู่ที่สูง น้ำไม่ท่วม เพราะอยู่สันเนิน เล่ากันมาว่าผู้คนบ้านห้วยดั้งอพยพมาจากเมืองศรีสัชนาลัย สมัยรบกับพม่า ได้หนีมาถึงบ้านเรือนอยู่ในบริเวณที่สูง น้ำไม่ท่วม ตั้งชื่อว่าบ้านห้วยดั้ง อยู่มาจนบัดนี้ ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะพื้นที่

ลักษณะภูมิประเทศมีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองพร้าว มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านคลองตาล หมู่ 8 ตำบลหนองแขม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านห้วยดั้ง หมู่ 13 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านกรับพวงเหนือ หมู่ 6 บ้านสะพานหิน หมู่ 14 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองวังมะขาม

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณวัตถุที่สำคัญ คือ พระพุทธรูป ชื่อหลวงพ่อสม ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้าน คือ ไม้กวาด (มีกลุ่มทำไม้กวาด)

ผู้ให้ข้อมูล นางแรม ทองทา อายุ 52 ปี อยู่บ้านเลขที่ 216 หมู่ที่ 10 บ้านห้วยตั้ง ตำบลพรหมพิราม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 3 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 11 บ้านวังน้ำเย็น

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวังน้ำเย็น เป็นหมู่บ้านที่อพยพมาจากที่อื่นประมาณ 21 – 50 ปี ตั้งชื่อพร้อมหมู่บ้าน ตั้งขึ้นตามลักษณะแหล่งน้ำ เพราะบริเวณหมู่บ้านมีวังน้ำลึกอยู่ สภาพของน้ำเย็นมากเพราะน้ำลึก จึงชื่อว่าวังน้ำเย็น เป็นหมู่บ้านวังน้ำเย็น

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อบ้านวังน้ำเย็น มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านห้วยตั้ง หมู่ 10 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านคลองเมม หมู่ 9 ตำบลท่าช้าง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านนาขุม หมู่ 7 ตำบลท่าช้าง ทิศตะวันตกติดต่อกับอำเภอกงไกรลาศ

พืชพันธ์ที่สำคัญ ได้แก่ มะม่วง กระท้อน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนา พุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้าน คือ ผ้าทอ

ผู้ให้ข้อมูล นางมะลิ แจ่มจันทร์ อายุ 48 ปี อยู่บ้านเลขที่ 29/1 หมู่ที่ 11 บ้านวังน้ำเย็น ตำบลพรหมพิราม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพ ทำนา

หมู่ที่ 12 บ้านกาญจนา

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านกาญจนาเป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะเวลาไม่ถึง 20 ปี ตั้งชื่อพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามวโรกาสที่สำคัญคือ ปีกาญจนาภิเษก คือปีครองราชย์ครบ 50 ปี ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงตั้งชื่อหมู่บ้านว่าบ้านกาญจนา เพื่อเป็นศิริมงคล

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่ง ชื่อทุ่งสาน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านทุ่งสาน หมู่ 15 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหอกลอง หมู่ 1 ตำบลหอกลอง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านทับยายเชียง หมู่ 5 ตำบลทับยายเชียง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านพรหมพิราม หมู่ 2

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ เครื่องแกะสลัก (มีกลุ่มแกะสลัก)

ผู้ให้ข้อมูล นายมาโนช ช่างทอง อายุ 49 ปี อยู่บ้านเลขที่ 183/1 หมู่ที่ 12 บ้านกาญจนา ตำบลพรหมพิราม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพ ค้าขาย

หมู่ที่ 13 บ้านห้วยดั้ง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านห้วยดั้ง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกันไม่นาน เป็นเวลาไม่ถึง 20 ปี ตั้งชื่อพร้อมตั้งหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามชื่อหมู่บ้านเดิมที่แยกมา และตามสภาพสถานที่ กล่าวคือ ในสมัยก่อนบริเวณบ้านห้วยดั้งทั้งเดิมและใหม่ เป็นสันเนินที่สูง น้ำไม่ท่วม จึงชื่อห้วยดั้ง บริเวณบ้านเดิมมีวัดเก่าอยู่หลายวัด เล่ากันต่อมาว่ามีชาวศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ได้อพยพมาอยู่บริเวณนี้โดยได้หนีข้าศึกคือพม่ามาสมัยรบกับพม่า มาตั้งหลักอยู่บริเวณที่น้ำไม่ท่วม คือบริเวณบ้านห้วยดั้งแห่งนี้ จึงตั้งเป็นหมู่บ้านต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบสูง ชื่อห้วยดั้ง และเป็นทุ่งชื่อ นากุ้ง มีคลองไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านห้วยดั้ง หมู่ 10 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านนาขุม หมู่ 8 ตำบลท่าช้าง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านสะพานหิน หมู่ 3 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวังน้ำเย็น หมู่ 11

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ มะม่วง กล้วย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง สำเนียงพื้นบ้าน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายนิตย์ ปาดเกิด อายุ 59 ปี อยู่บ้านเลขที่ 160 หมู่ที่ 13 บ้านห้วยดั้ง ตำบลพรหมพิราม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพ ค้าขาย

หมู่ที่ 14 บ้านสะพานหิน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านสะพานหิน เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน บ้านเดิมชื่อบ้านสะพานหิน หมู่ 3 พึ่งแยกมาเป็นเวลาไม่ถึง 20 ปี ตั้งชื่อพร้อมตั้งหมู่บ้านใหม่ ตั้งตามชื่อหมู่บ้านเดิม และสภาพภูมิประเทศที่สำคัญคือ สมัยก่อนเล่าสืบต่อกันมาว่าหมู่บ้านนี้เคยมีสะพานข้ามแม่น้ำน่าน สะพานนั้นเป็นสันหินเดินข้ามได้ มาสมัยปัจจุบันคงมีเพียงสันหินและคานขวางแม่น้ำน่าน ฤดูแล้งน้ำตื้นเดินข้ามได้ จึงเป็นเหตุที่ทำให้เกิดชื่อบ้านสะพานหิน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อที่ราบสะพานหิน มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านกาญจนา หมู่ 12 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านทุ่งสาน หมู่ 15 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านห้วยดั้ง หมู่ 13 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านกาญจนา หมู่ 12

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์ มีวัดโบราณชื่อ วัดสะพานหิน มีโบราณวัตถุที่สำคัญ คือ พระพุทธรูปชื่อ หลวงพ่อทิม แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญคือ งานนมัสการหลวงพ่อทิม ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ น้ำพริกของกลุ่มแม่บ้าน

ผู้ให้ข้อมูล นายสะอาด หัตถาจารย์ อายุ 54 ปี อยู่บ้านเลขที่ 100/1 หมู่ที่ 14 บ้านสะพานหิน ตำบลพรหมพิราม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพ ค้าขาย

หมู่ที่ 15 บ้านทุ่งสาน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านทุ่งสาน เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกันไม่นานนัก เป็นเวลาไม่ถึง 20 ปี ตั้งชื่อขึ้นพร้อมตั้งหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะสภาพพื้นที่และการเพาะปลูก เพราะบริเวณพื้นที่ ทั้งหมดเป็นทุ่ง เหมาะสำหรับการทำนา เป็นที่ราบลุ่ม อุดมสมบูรณ์

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อทุ่งนาทุ่งสาน มีสภาพเป็นทุ่งอันกว้างใหญ่ พื้นที่อุดมสมบูรณ์ เหมาะสำหรับการทำนา – ทำไร่ มีลำน้ำน่านไหลผ่าน ชื่อลำคลองโปร่งนก มีแอ่งน้ำ ชื่อหนองระหาน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองแขม หมู่ที่ 6 ตำบลหนองแขม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านกาญจนา หมู่ 12 ตำบลพรหมพิราม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านทับยายเชียง หมู่ 1 ตำบลทับยายเชียง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านพรหมพิราม หมู่ 1 ตำบลพรหมพิราม

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา - ทำไร่นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้าน คือ ไม้ดอก ไม้ประดับ

ผู้ให้ข้อมูล นายจำนงค์ กลั่นขำ อายุ ปี อยู่บ้านเลขที่ 490/3 หมู่ที่ 15 บ้านทุ่งสาน ตำบลพรหมพิราม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพ รับจ้าง

ตำบลวังวน

หมู่ที่ 1 บ้านวังวน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวังวน เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมนานมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ชื่อเดิมชื่อบ้านวังวน ตั้งชื่อตามลักษณะสภาพของแหล่งน้ำในหมู่บ้าน กล่าวคือหมู่บ้านนี้มีคลองคดไปวนมา ตลอดพื้นที่ของหมู่บ้าน และคลองเหล่านี้มีน้ำลึก ไหลวน จึงชื่อหมู่บ้านว่า บ้านวังวน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อที่ราบบ้านวังวน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวังไม้แก่น หมู่ 8 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวังสะเดาะ ทิศตะวันออกติดต่อกับเขตตำบลมะต้อง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านดงมะกรูด หมู่ 5

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมาก คือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ไทยเหนือ และบางส่วนพูดไทยอีสาน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือสงกรานต์ ประเพณีแห่ธง

ผู้ให้ข้อมูล นายดอกรัก จันทร์ส่งสิงห์ อายุ 56 ปี อยู่บ้านเลขที่ 55 หมู่ที่ 1 บ้านวังวน ตำบลวังวน อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพรับราชการ

หมู่ที่ 2 บ้านกลาง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านกลาง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน แต่แยกมานานแล้วประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามสภาพพื้นที่ กล่าวคือ เมื่อก่อนชุมชนบริเวณนี้หนาแน่นขึ้นรวดเร็วมาก ปกครองไม่ทั่ว จึงแยกหมู่บ้านกลางระหว่างหมู่ 1 กับหมู่ 8 เป็นอีกหมู่บ้านหนึ่ง ชื่อว่าหมู่บ้านกลาง ประชาชนส่วนใหญ่ในท้องที่นี้ส่วนมากย้ายจากจังหวัดนครปฐมมาตั้งรกรากทำมาหากินอยู่ โดยประกอบอาชีพทางเกษตรกรรมเป็นหลัก

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวังวน หมู่ 1 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองห้าง หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวังสะตือ หมู่ 4 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านดงมะกรูด หมู่ 5

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนา พุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสมทบ ยอดวัน อายุ 52 ปี อยู่บ้านเลขที่ 3/1 หมู่ที่ 2 บ้านกลาง ตำบลวังวน อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพ ทำนา

หมู่ที่ 3 บ้านหนองห้าง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองห้าง เป็นหมู่บ้านแยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกันประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ชื่อเดิมคือบ้านหนองห้าง เพราะเมื่อสมัยก่อนบริเวณนี้มีห้าง (ห้างนา) จำนวนมาก จึงได้ชื่อหนองห้าง หนองในที่นี้หมายถึงบึงขดใหญ่ ห้างหมายถึงห้างทำนาของประชาชน เมื่อรวมกันก็เรียกหนองห้างดังกล่าว ตั้งชื่อตามลักษณะอาชีพ คือ ทำนาในทุ่งบึงขดใหญ่ ในสมัยแรกมีประชาชนประมาณ 20 ครัวเรือน ได้มาปลูกห้างอยู่รอบ ๆ บึงขดใหญ่ คนหนึ่งคือนายยอด ชุลี ได้นำญาติพี่น้องมาอยู่ตั้งห้างทำมาหากินภายหลังตั้งเป็นหมู่บ้าน ชื่อบ้านหนองห้าง ตั้งแต่สมัยนั้นเป็นต้นมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อหนองห้างบึงขดใหญ่ และทุ่งหนองอีมา มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองย่างแรก มีแอ่งน้ำชื่อบึงขดใหญ่ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบึงธรรมโรง หมู่ 10 ตำบลศรีภิรมย์ ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองถ่าน หมู่ 9 ตำบลวังวน ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านกลาง บ้านวังไม่แก่น หมู่ 2 หมู่ 8 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหมู่ 8 – 9 อำเภอกงไกรลาศ

พืชพันธ์ที่สำคัญ คือ ข้าว มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนา พุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล ผู้ใหญ่แสน ภักดี อายุ 44 ปี อยู่บ้านเลขที่ 4 หมู่ที่ 3 บ้านหนองห้าง ตำบลวังวน อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพ ทำนา (ผู้ใหญ่บ้าน)

หมู่ที่ 4 บ้านวังสะดือ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวังสะดือ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมานานกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏว่ามีมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะชื่อของต้นไม้ คือต้นสะดือ จึงชื่อบ้านวังสะดือ หมู่บ้านนี้แต่ดั้งเดิมเรียกกันเป็น 4 วังคือ วังวน, วังสะดือ วังสะเดา และวังสะแก เมื่อแรกตั้งหมู่บ้านจึงตกลงเอาหมู่บ้านที่อยู่ตรงกลางเป็นชื่อบ้าน เพราะบริเวณนั้นมีต้นสะดือใหญ่มากอยู่ต้นหนึ่งจึงชื่อหมู่บ้านว่าวังสะดือ แต่นั้นมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อบึงระดึก และเป็นทุ่งชื่อทุ่งระหาญโพธิ์ มีลำน้ำไหลผ่านชื่อคลองวังวน มีแอ่งน้ำชื่อบึงระดึก และบึงระหาญโพธิ์ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวังวน หมู่ 1 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านคลองตาล หมู่ 8 ตำบลหนองแขม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหางไหล หมู่ 4 ตำบลมะต้อง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านดงมะกรูด หมู่ 5 ตำบลวังวน

พืชพันธุ์ที่สำคัญมีมาก คือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยเหนือ ไทยอีสาน และลาว ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้าน คือ ผลิตภัณฑ์จากข้าว

ผู้ให้ข้อมูล นายเกษม จันทร์น้อย อายุ 42 ปี อยู่บ้านเลขที่ 36 หมู่ที่ 4 บ้านวังสะดือ ตำบลวังวน อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพ เกษตรกรรม ลูกจ้าง

หมู่ที่ 5 บ้านดงมะกรูด

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านดงมะกรูด เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะชื่อของตนไม้ เพราะบริเวณพื้นที่นี้มีต้นมะกรูดเป็นจำนวนมาก และมะกรูดขึ้นงอกงามดี

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อที่ราบบ้านดงมะกรูด มีทุ่งชื่อทุ่งระหันโพธิ์ มีคลองน้ำไหลผ่านชื่อคลองระหันโพธิ์ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวังวน หมู่ 1 ตำบลวังวน ทิศใต้ติดต่อกับบ้านกกแรด อ.กงไกรลาส จ.สุโขทัย ทิศตะวันออก ติดต่อกับบ้านคลองทำเนียบ หมู่ที่ 6 ตำบลวังวน ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองถ่าน หมู่ 9 ตำบลวังวน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายเรียบ รอดสิน อายุ 55 ปี อยู่บ้านเลขที่ 49 หมู่ที่ 5 บ้านดงมะกรูด ตำบลวังวน อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพ ทำนา

หมู่ที่ 6 บ้านคลองทำเนียบ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านคลองทำเนียบ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม นานประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ชื่อเดิมของหมู่บ้านก็ชื่อคลองทำเนียบ ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำ เป็นแหล่งที่มีคลองไหลผ่าน ชื่อคลองทำเนียบ มีน้ำอุดมสมบูรณ์

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ อุดมสมบูรณ์ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวังวน หมู่ 1 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านน้ำบ่อ หมู่ 7 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวังมะขาม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านดงมะกรูด หมู่ 5

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยอีสาน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ออกพรรษา ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ ไข่เค็ม

ผู้ให้ข้อมูล นายเหล่ง ม่วงเย็น อายุ 61 ปี อยู่บ้านเลขที่ 21 หมู่ที่ 6 บ้านคลองทำเนียบ ตำบลวังวน อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 3 อาชีพ ทำนา

หมู่ที่ 7 บ้านวังน้ำบ่อ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวังน้ำบ่อ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมไม่นานนักประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำ กล่าวคือบริเวณนี้มีแหล่งน้ำลึกขังอยู่เป็นลักษณะบ่อหลาย ๆ บ่อในฤดูแล้ง ประชาชนได้อาศัยน้ำในวังหรือบ่อนี้อาบกินและทำการเพาะปลูก จึงได้ชื่อว่าบ้านวังน้ำบ่อ ตามลักษณะของภูมิประเทศบริเวณนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อที่ราบบ้านวังน้ำบ่อ มีแอ่งน้ำชื่อหนองมน คลองอีแร่ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองตะเข้ มีแอ่งน้ำ ชื่อบึงโจง มีบ่อน้ำบาดาล มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านคลองทำเนียบ หมู่ 6 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวังไม้แก่น หมู่ 8 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวังไม้แก่น หมู่ 10 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านดงมะกรูด หมู่ 5

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนา พุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายจรอน จันเกษม อายุ 50 ปี อยู่บ้านเลขที่ 73 หมู่ที่ 7 บ้านวังน้ำบ่อ ตำบลวังวน อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพ ทำนา

หมู่ที่ 8 บ้านวังไม้แก่น หมู่ 8

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวังไม้แก่น หมู่ 8 เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ระหว่าง 1 – 20 ปีมานี้ ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำและต้นไม้ ตั้งขึ้นพร้อมแยกหมู่บ้าน กล่าวคือในหมู่บ้านมีคลองน้ำไหลผ่าน บริเวณหมู่บ้านมีแหล่งน้ำลึกเป็นวัง และสมัยก่อนมีต้นไม้จะอยู่ในวังเป็นเวลาเนิ่นนาน จนเหลือแต่แก่นของไม้ จึงเรียกชื่อวังไม้แก่น (ส่วนที่แข็งของ ต้นไม้)

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อที่ราบบ้านวังไม้แก่น มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองวังไม้แก่น มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบึงธรรมโรง หมู่ 10 ตำบลศรีภิรมย์ ทิศใต้ติดต่อกับบ้านกลาง หมู่ 2 ต.วังวน ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวังไม้แก่นหมู่ 10 ตำบลวังวน ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองห้าง หมู่ 3 ตำบลวังวน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง, ไทยอีสาน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถาน มีวัดสำคัญคือวัดโบราณ ชื่อวัดวังไม้แก่น โบราณวัตถุที่สำคัญ คือพระพุทธชินราช (จำลอง)

ผู้ให้ข้อมูล นายสายยนต์ สระทองพิมพ์ อายุ 44 ปี อยู่บ้านเลขที่ 5 หมู่ที่ 8 บ้านวังไม้แก่น ตำบลวังวน อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 7 อาชีพ ทำการเกษตร

หมู่ที่ 9 บ้านหนองถ่าน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองถ่าน เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน บางส่วนอพยพมาจากที่อื่น และมีบางส่วนอยู่บริเวณนี้แต่เดิมแต่มีน้อย ไม่เป็นหมู่บ้าน พึ่งแยกมาตั้งหมู่บ้านได้ประมาณ 21– 50 ปี โดยประชากรเข้ามาเผาถ่านใช้และขายก่อน และทำไร่ด้วย ตอนหลังจึงตั้งหมู่บ้านอยู่เสียเลยทีเดียว จึงตั้งชื่อบ้านหนองถ่าน เพราะบริเวณนี้มีหนองน้ำอยู่ด้วย

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อหนองถ่าน และเป็นทุ่ง ชื่อหนองถ่าน และมีที่เป็นป่า ชื่อป่าหนองถ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองห้าง หมู่ 8 ตำบลวังวน ทิศใต้ติดต่อกับบ้านดงมะกรูด หมู่ 5 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองบัว หมู่ 3 บ้านดงมะกรูด หมู่ 5 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวังไว้แก่น หมู่ 10

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง, ลาว ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ บวชนาค และแต่งงาน

ผู้ให้ข้อมูล นายพนม กลิ่นพงษ์ อายุ 53 ปี อยู่บ้านเลขที่ 18 หมู่ที่ 9 บ้านหนองถ่าน ตำบลวังวน อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพ ค้าขาย

หมู่ที่ 10 บ้านวังไม้แก่น หมู่ 10

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวังไม้แก่น (หมู่ 10) เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ไม่นานนัก ในระหว่าง 1 – 20 ปี ตั้งชื่อพร้อมแยกหมู่บ้าน บ้านเดิมที่แยกมา และชื่อเดิมคือบ้านวังไม้แก่น (หมู่ 8) ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำ คือวัง และต้นไม้ คือ ไม้แก่น หมายถึงส่วนแข็งที่สุดของต้นไม้ ซึ่งอยู่ตอนกลางของลำต้น ชื่อว่าแก่นไม้ ฉะนั้น จึงชื่อหมู่บ้านว่า วังไม้แก่น หมู่ 10 โดยมีชื่อเหมือนหมู่บ้านเดิมที่แยกมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน คือคลองวังไม้แก่น มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านช่อง หมู่ 3 บ้านบึงธรรมโรง หมู่ 10 ตำบลศรีภิรมย์ ทิศใต้ติดต่อกับบ้านกลาง หมู่ 2 ตำบลวังวน ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวงฆ้อง หมู่ 3 ตำบลวงฆ้อง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวังไม้แก่น หมู่ 8 ตำบลวังวน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ลาว ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายดอกรัก สุขจันทร์ อายุ 38 ปี อยู่บ้านเลขที่ 62 หมู่ที่ 10 บ้านวังไม้แก่น (หมู่ 10) ตำบลวังวน อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพ ทำนา

ตำบลศรีภิรมย์

หมู่ที่ 1 บ้านท่าทอง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท่าทอง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมกับหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำ และจากแร่ธาตุที่สำคัญคือ ทอง มีเรื่องเล่าหรือตำนานเล่าสืบต่อกันมาว่า สมัยโบราณมีช้าศึกจากเมืองอุตรดิตถ์ยกมาตีเมืองท้องโพรง เจ้าเมืองพาไพร่พลหนีข้ามแม่น้ำน่านเพื่อไปเมืองสุโขทัย เกิดเรือล่มข้าวของเงินทองจมลงในห้วงน้ำบริเวณนั้น พอถึงหน้าแล้งคนหาปลาได้ลงหาปลาพบทองคำมากมาย และชวนกันมาร่อนหาทองที่ท่าหาดทรายนั้น ภายหลังเมื่อมีคนอพยพมาอยู่ ตั้งเป็นหมู่บ้าน จึงตั้งชื่อหมู่บ้านว่าบ้านท่าทองจนถึงปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีแม่น้ำไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบุ่ง หมู่ 5 ตำบลศรีภิรมย์ ทิศใต้ติดต่อกับบ้านย่านยาว ตำบลวงฆ้อง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคลองห้วยชัย หมู่ 11 ตำบลศรีภิรมย์ ทิศตะวันตกติดต่อกับแม่น้ำน่าน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ มะม่วง ส้มเขียวหวาน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนา พุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือสงกรานต์ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ คือ สวนน้ำ (รีสอร์ท) ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ ปุ๋ยชีวภาพ และไม้ดอกไม้ประดับ

ผู้ให้ข้อมูล นายสนธิ ใหญ่โต อายุ 54 ปี อยู่บ้านเลขที่ 12/1 หมู่ที่ 1 บ้านท่าทอง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 3 อาชีพ ค้าขาย

หมู่ที่ 2 บ้านท่างาม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท่างาม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำ คือ ท่าน้ำ ชื่อท่างาม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อ ทุ่งหนองอ้อ มีลำน้ำแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีแอ่งน้ำชื่อคลองอ้อม และคลองวังขอน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านซ่อง หมู่ 3 ตำบลศรีภิรมย์ ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวังมะด่าน หมู่ 9 ตำบลวงฆ้อง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหมู่ 10 บ้านบึงธรรมโรง ทิศตะวันตกติดต่อกับแม่น้ำน่าน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายภากร ทองคำนุช อายุ 49 ปี อยู่บ้านเลขที่ 48 หมู่ที่ 2 บ้านท่างาม ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพ ทำนา

หมู่ที่ 3 บ้านซ่อง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านซ่อง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี ชื่อเดิมก็ชื่อบ้านซ่อง เพราะในสมัยโบราณเป็นที่ซ่องสุมผู้คน นักรบ เพื่อเอาไว้ต่อต้านข้าศึกศัตรู ปรากฏชื่อมาพร้อม ๆ กับการตั้งหมู่บ้าน ซึ่งตั้งขึ้นตามวัตถุประสงค์สำคัญในการรวบรวมผู้คนซ่องสุมผู้คนไว้สู้กับข้าศึกศัตรู จึงเรียกว่าบ้านซ่องตลอดมาจนปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อที่ราบ บ้านซ่อง มีลำน้ำไหลผ่าน คือแม่น้ำน่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านตลุกเทียม หมู่ 1 ตำบลตลุกเทียม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท่างาม หมู่ 2 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านบุ่ง หมู่ 5 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านชัยพัฒนา หมู่ 12

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญ มีเจดีย์โบราณ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ คือ แม่น้ำน่าน ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายจิรวัฒน์ ม่วงมันดี อายุ 52 ปี อยู่บ้านเลขที่ 131 หมู่ที่ 3 บ้านซ่อง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพ ค้าขาย

หมู่ที่ 4 บ้านท้องคุ้ง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท้องคุ้ง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำ คือบริเวณนี้มีแม่น้ำน่านไหลผ่านเข้ามาในหมู่บ้าน ลักษณะของลำน้ำเป็นโค้งค่อนข้างมาก ชาวบ้านเรียกว่าคุ้ง จึงชื่อหมู่บ้านว่าบ้านท้องคุ้ง มีเรื่องเล่าต่อกันมาว่า พระเจ้าอยู่หัว ร. 5 ได้ล่องเรือตามลำน้ำน่าน ได้ทรงมาพักที่บ้านแห่งนี้เป็นเวลา 2 คืน ที่บริเวณท่าน้ำของหมู่บ้าน นับว่าเป็นเกียรติประวัติของหมู่บ้านอย่างสูงยิ่ง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อตลุกเทียม มีแม่น้ำไหลผ่าน มีแอ่งน้ำชื่อ ห้วยไก่ต่อ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบุ่ง หมู่ 5 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท่าทอง หมู่ 1 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านห้วย หมู่ 6 ทิศตะวันตกติดต่อกับแม่น้ำน่าน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ มะม่วง ขนุน มะพร้าว ต้นยูคาลิปตัส ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือปีใหม่ สงกรานต์ ลอยกระทง โบราณวัตถุที่สำคัญ คือ พุทธรูป ชื่อพระพุทธชินราช (จำลอง) แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ คือ สวนน้ำรีสอร์ท ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ น้ำพริก

ผู้ให้ข้อมูล กำนันประสพ นพรัตน์ อายุ 55 ปี อยู่บ้านเลขที่ 65 หมู่ที่ 4 บ้านท้องคุ้ง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพ ค้าขาย

หมู่ที่ 5 บ้านบุ่ง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบุ่ง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งขึ้นตามลักษณะแหล่งน้ำ เพราะบริเวณหมู่บ้านนี้เป็นหาดทรายกว้าง มีน้ำเอ่อท่วมถึงในฤดูน้ำ นานปีเข้ากลายเป็นหาดที่น้ำไม่ท่วม ตั้งบ้านเรือนได้ ชื่อว่าบุ่ง จึงตั้งชื่อหมู่บ้านว่าบ้านบุ่ง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ริมแม่น้ำน่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหมู่ 4 ตำบลตลุกเทียม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหมู่ 1 หมู่ 4 ตำบลศรีภิรมย์ ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหมู่ 2 ตำบลตลุกเทียม ทิศตะวันตกติดต่อกับแม่น้ำน่าน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ คือ พรหมพิรามสวนน้ำรีสอร์ท ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายณรงค์ จันทร์ชื่น อายุ 36 ปี อยู่บ้านเลขที่ 126 หมู่ที่ 5 บ้านบุ่ง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพ เกษตรกร

หมู่ที่ 6 บ้านห้วย

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านห้วย เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งขึ้นตามลักษณะแหล่งน้ำ เพราะบริเวณหมู่บ้านนี้ มีลำห้วยเก่าไหลผ่านหมู่บ้าน จึงชื่อบ้านห้วย

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อทุ่งคลองโปร่ง มีแอ่งน้ำชื่อลำห้วยไก่ต่อ มีอาณาเขตติดต่อ คือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบุ่ง หมู่ 5 และบ้านท่าตำหนัก หมู่ 2 ตำบลตลุกเทียม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท่าทอง หมู่ 1 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคลองห้วยขัน หมู่ 11 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านท้องคุ้ง หมู่ที่ 4

พืชพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ท้องถิ่น ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายไพบูลย์ เทพสมบูรณ์ อายุ 46 ปี อยู่บ้านเลขที่ 20 หมู่ที่ 6 บ้านห้วย ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพ ทำนา

หมู่ที่ 7 บ้านคลองมะเกลือ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านคลองมะเกลือ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมกับหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะต้นไม้และแหล่งน้ำ กล่าวคือ หมู่บ้านนี้มีคลองสาธารณะ ตัดผ่านหมู่บ้าน สองฝั่งคลองมีต้นมะเกลือเป็นจำนวนมาก ผู้คนในสมัยนั้นจึงเรียกชื่อคลองมะเกลือตลอดมา จนเป็นชื่อหมู่บ้านคลองมะเกลือในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีแม่น้ำไหลผ่าน คือคลองมะเกลือ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านคลองมะแพลม หมู่ 9 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านเตาถ่าน หมู่ 7 ตำบลวงฆ้อง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหัวเขาสมอคร้า หมู่ 8 ตำลลวงฆ้อง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองห้วยขัน หมู่ 11

พืชพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาลาว ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญ คือ วัด ชื่อวัดคลองมะเกลือ โบราณวัตถุคือ พระพุทธรูป ชื่อหลวงปู่เคน

ผู้ให้ข้อมูล นายทัศนะ สีหนาท อายุ 30 ปี อยู่บ้านเลขที่ 127/1 หมู่ที่ 7 บ้านคลองมะเกลือ ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 3 อาชีพ ค้าขาย

หมู่ที่ 8 บ้านบึงปลาเน่า

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบึงปลาเน่า เป็นหมู่บ้านที่อพยพมาจากที่อื่น ประมาณ 71–100 ปี มีชื่อพร้อมตั้งหมู่บ้าน บึงปลาเน่า เป็นบึงน้ำ มีน้ำท่วมทุกปี มีปลาชุกชุม

มาก จับไปกินไปขายเท่าไรก็ไม่หมด พอน้ำแห้งปลาจึงเน่าเหม็น บ้านบึงปลาเน่าเมื่อก่อนเป็นหมู่บ้านเล็ก ๆ มีพื้นที่ว่างเปล่าอยู่ จึงมีผู้อพยพมาจากต่างจังหวัดมาจับจองที่ดินทำกิน แต่ทำนาปลูกพืชไม่ค่อยได้ผล เพราะน้ำท่วมนาปี แต่มีปลาชุกชุมมาก กินขายไม่หมด จึงเกิดการเน่าเสียขึ้น จึงเรียกว่าบึงปลาเน่ากลายเป็นชื่อหมู่บ้านมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ คือบึงปลาเน่า มีที่เป็นภูเขาสูง ชื่อเขาปัง มีบางที่เป็นเนินเขาเตี้ย ๆ คือเขาปัง บางที่เป็นทุ่ง ชื่อทุ่งพระเจ้า มีแอ่งน้ำ ชื่อคลองมะขาม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบึงม้า ทิศใต้ติดต่อกับบ้านคลองมะแพลบ หมู่ 9 ทิศตะวันออก ติดต่อกับบ้านท้องโพลง หมู่ 3 ตำบลดงประคำ ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านห้วย หมู่ 6

พืชพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ มะระ มะเขือ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนา พุทธ พูดภาษา ไทยอีสาน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือปีใหม่ และ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสงัด งามยิ่ง อายุ 54 ปี อยู่บ้านเลขที่ 47/1 หมู่ที่ 8 บ้านบึงปลาเน่า ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพ ทำนา

หมู่ที่ 9 บ้านคลองมะแพลบ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านคลองมะแพลบ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะต้นไม้และแหล่งน้ำ กล่าวคือบริเวณหมู่บ้านนี้มีลำคลองไหลผ่าน รอบฝั่งคลองมีต้นไม้ ชื่อต้นมะแพลบขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก จึงเรียกว่าคลองมะแพลบ และชื่อหมู่บ้านตามชื่อคลองว่าบ้านคลองมะแพลบด้วย

ลักษณะภูมิประเทศ มีแม่น้ำไหลผ่าน ชื่อคลองมะแพลบ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบึงปลาเน่า หมู่ 8 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านคลองมะเกลือ หมู่ 9 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านดงประคำ ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองห้วยชัน หมู่ 11

พืชพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายมนตรี เขียวเขิน อายุ 28 ปี อยู่บ้านเลขที่ 44/2 หมู่ที่ 9 บ้านคลองมะแพลม ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 3 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 10 บ้านบึงธรรมโรง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบึงธรรมโรง เป็นหมู่บ้านที่อพยพมาจากที่อื่น เมื่อประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามแหล่งน้ำและความหมายที่กำหนด

ขึ้น กล่าวคือหมู่บ้านนี้มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่อยู่ เรียกว่าบึง มีประชากรได้อพยพมาจากจังหวัดต่าง ๆ หลายจังหวัดมาอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ๆ รอบ ๆ บึงที่อุดมสมบูรณ์ จึงร่วมกันตั้งชื่อหมู่บ้านว่าบึงธรรมรงค์ หมายถึงหมู่บ้านบึงที่มีธรรมเป็นที่พึ่ง หรือหมู่บ้านรอบบึงที่ดำรงไว้ซึ่งธรรมะ คือบ้านบึงธรรมรงค์ ต่อมาได้เปลี่ยนเป็นบ้านบึงธรรมโรงในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่งกว้าง ชื่อทุ่งอีจาด มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อห้วยคันไถและคลองไอ้โด่ มีแอ่งน้ำชื่อบึงธรรม-บึงไห มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่าง่าม หมู่ 2 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองห้าง หมู่ 3 ตำบลวังวน ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวังไม้แก่น หมู่ 10 ตำบลวังวน ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองกระทุ่ม หมู่ 4

พืชพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์ โบราณสถานมี วัดบึงธรรมโรง ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายบุญเหลือ ทับน้ำ อายุ 37 ปี อยู่บ้านเลขที่ 37/2 หมู่ที่ 10 บ้านบึงธรรมโรง ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพ เกษตรกรรม

หมู่ที่ 11 บ้านคลองห้วยชัน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านคลองห้วยชัน เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกันไม่นานนัก ไม่ถึง 20 ปี ตั้งชื่อพร้อมหมู่บ้าน โดยตั้งชื่อตามแหล่งน้ำ คือ หมู่บ้านนี้มีคลองไหลผ่าน ชื่อคลองห้วยชัน จึงตั้งชื่อหมู่บ้านว่าคลองห้วยชัน

ลักษณะภูมิประเทศ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองมะแพลบ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบึงปลาเน่า หมู่ 8 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านคลองมะเกลือ หมู่ 7 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคลองมะแพลบ หมู่ 9 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านห้วย หมู่ 6

พืชพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสุวรรณ อินเถา อายุ 51 ปี อยู่บ้านเลขที่ 73 หมู่ที่ 11 บ้านคลองห้วยชัน ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 12 บ้านชัยพัฒนา

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านชัยพัฒนา เป็นหมู่บ้านที่แยกจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ชื่อเดิมคือบ้านบึงแวง แยกมาได้ไม่ถึง 20 ปี ตั้งชื่อตามมูลนิธิชัยพัฒนา

เพราะประชาชน ทางราชการส่วนท้องถิ่น ได้พร้อมใจกันถวายพื้นที่ให้มูลนิธิชัยพัฒนา 879 ไร่ รวมกับบึงแวงเดิม 131 ไร่ ให้เป็นพื้นที่หมู่บ้านของมูลนิธิ จึงเปลี่ยนชื่อเป็นบ้านชัยพัฒนา ในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อบ้านชัยพัฒนา มีลำน้ำน่านไหลผ่าน มีบ่อบาดาลในหมู่บ้าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านตลุกเทียม หมู่ 7 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวังวน หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านศรีภิรมย์ หมู่ 10 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านไกรใน หมู่ 13

พืชพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ ศูนย์ขยายเมล็ดพันธุ์ข้าวของแปลงสาธิตพื้นที่มูลนิธิชัยพัฒนา

ผู้ให้ข้อมูล นายสุเทพ ทัพทอง อายุ 41 ปี อยู่บ้านเลขที่ 20/4 หมู่ที่ 12 บ้านชัยพัฒนา ตำบลศรีภิรมย์ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพ ทำนา

ตำบลมะต้อง

หมู่ที่ 1 บ้านมะต้อง (หมู่ 1)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านมะต้อง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะชื่อของต้นไม้ชนิดหนึ่ง คือ ต้นมะต้อง หรือเรียกกันทั่วไปว่า ต้นกระท้อน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ริมแม่น้ำ มีแม่น้ำไหลผ่าน ชื่อแม่น้ำน่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านมะต้อง หมู่ 2 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองแขม หมู่ 7 ตำบลหนองแขม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหางไหล หมู่ 4 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านมะต้อง หมู่ 3

พืชพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญ คือ วัดโบราณ ชื่อวัดสนามไชย โบราณวัตถุที่สำคัญ คือ พระพุทธรูป ชื่อ หลวงพ่อเจ้าชัยสิทธิ์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ

ผู้ให้ข้อมูล นายบำรุง คร้ามสมอ อายุ 42 ปี อยู่บ้านเลขที่ 28 หมู่ที่ 1 บ้านมะต้อง ตำบลมะต้อง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 2 บ้านมะต้อง (หมู่ 2)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านมะต้อง (หมู่ 2) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะต้นไม้ชนิดหนึ่งที่มีอยู่จำนวนมากในพื้นที่นี้ คือต้นกระท้อน ภาษาภาคเหนือเรียกว่า มะต้อง มีความเป็นมาคือ มีชาวจังหวัดแพร่มาหางาน

ทำ มาได้งานทำงานเลื่อยไม้อยู่หมู่บ้านนี้ ซึ่งมีต้นกระท้อนมาก จึงเรียกว่าบ้านมะต้อง ตามภาษาถิ่นเหนือ หมู่บ้านตำบลนี้จึงเรียกชื่อบ้านและตำบลว่ามะต้องเรื่อยมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีแม่น้ำไหลผ่าน ชื่อแม่น้ำน่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านป่าสัก หมู่ 8 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองแขม หมู่ 6 ต.หนองแขม ทิศตะวันออก ติดต่อกับบ้านปากคลองฉลอง หมู่ 10 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านสามศรีเจริญ หมู่ 9

พืชพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสาคร จันทร์นา อายุ 42 ปี อยู่บ้านเลขที่ 150 หมู่ที่ 2 บ้านมะต้อง ตำบลมะต้อง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 3 บ้านมะต้อง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านมะต้อง (หมู่ 3) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อเรียกมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะชื่อของต้นไม้ หมายความว่า บริเวณถิ่นนี้มีต้นมะต้อง (กระท้อน) มากในหมู่บ้าน เมื่อตั้งเป็นหมู่บ้าน จึงเรียกว่าบ้านมะต้อง ตามพืชที่มีในท้องถิ่น

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำ มีแม่น้ำไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านสามศรีเจริญ หมู่ 9 ต.มะต้อง ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองแขม หมู่ 7 ต.หนองแขม ทิศตะวันออก ติดต่อกับบ้านมะต้อง หมู่ 1 ต.มะต้อง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหางไหล หมู่ 4 ต.มะต้อง

พืชพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ เครื่องเรือนจากไม้

ผู้ให้ข้อมูล นายระเวียง ฉัตรมี อายุ - ปี อยู่บ้านเลขที่ 76/4 หมู่ที่ 3 บ้านมะต้อง (หมู่ 3) ตำบลมะต้อง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพ ทำนา – ค้าขาย

หมู่ที่ 4 บ้านหางไหล

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหางไหล เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะอาชีพ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อบ้านหางไหล มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีลำน้ำไหลผ่านชื่อ ลำคล้า มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านมะต้อง หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านไผ่ถ้ำ หมู่ 5 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านมะต้อง หมู่ 2 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านท้ายยาง หมู่ 6

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมาก คือ มะพร้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ ผ้าทอ น้ำพริก

ผู้ให้ข้อมูล นายย้อม อาจปักษา อายุ 59 ปี อยู่บ้านเลขที่ 38 หมู่ที่ 4 บ้านหางไหล ตำบลมะต้อง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 5 บ้านไผ่ถ้ำ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านไผ่ถ้ำ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ชื่อเดิมก็ชื่อไผ่ถ้ำ เพราะมีถ้ำอยู่บริเวณหมู่บ้าน คือ หมู่บ้านมีคลองน้ำ มีถ้ำอยู่ในคลอง และมีกอไผ่ป่าขึ้นอยู่หนาแน่นริมคลอง แต่ต่อมาถ้ำก็ยุบลง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อลำน้ำไผ่ถ้ำ มีแม่น้ำไหลผ่าน ชื่อลำน้ำไผ่ถ้ำ ชื่อคลองทอง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านใหม่โคกสำโรง หมู่ 7 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านปากคลองฉลอง หมู่ 10 ทิศตะวันออกติดต่อกับตำบลทับยายเชียง และ ตำบลดงประคำ ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านท่าใหม่โคกสำโรง หมู่ 7 บ้านป่าสัก หมู่ 8

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายวิทย ทับทิม อายุ 47 ปี อยู่บ้านเลขที่ 66/1 หมู่ที่ 5 บ้านไผ่ถ้ำ ตำบลมะต้อง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 3 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 6 บ้านท้ายยาง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท้ายยาง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามชื่อของต้นไม้ คือต้นยาง มีเรื่องบอกเล่ามาว่าเดิมในสมัยก่อน บริเวณหมู่บ้านนี้มีต้นยางใหญ่มาก และมีอยู่ต้นหนึ่งขนาดใหญ่มากอยู่ท้ายกลุ่มต้นยางทั้งหมด เมื่อมีการตั้งบ้านขึ้นบริเวณนี้ จึงตั้งชื่อหมู่บ้านนั้นว่าบ้านท้ายยาง (หมายถึงบ้านยางกลุ่มท้าย ๆ)

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวงม้อง หมู่ 6 ตำบลมะต้อง ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหางไหล หมู่ 4 ตำบลมะต้อง ทิศ

ตะวันออกติดต่อกับบ้านสามศรีเจริญ หมู่ 9 และแม่น้ำน่าน ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองคล้า หมู่ 11 ตำบลมะต้อง

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มี มะม่วง มะพร้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนา พุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายทูล พุ่มมรดก อายุ 58 ปี อยู่บ้านเลขที่ 56/3 หมู่ที่ 6 บ้านท้ายยาง ตำบลมะต้อง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพ ทำนา

หมู่ที่ 7 บ้านใหม่โคกสำโรง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านใหม่โคกสำโรง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามชื่อของต้นไม้ คือ ต้นสำโรง ความเป็นมาของบุคคลในท้องที่นี้ คือเป็นผู้คนที่อพยพมาจากจังหวัดนครปฐมเป็นส่วนใหญ่ ได้มาจับจองที่ทำมาหากิน ตั้งบ้านเรือนอาศัยอยู่บนเนินดินที่มีต้นไม้สำโรงขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก จึงตั้งชื่อหมู่บ้านขึ้นใหม่ ประมาณ 71 – 100 ปีมาแล้ว ให้ชื่อว่าบ้านใหม่โคกสำโรงตั้งแต่นั้นมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ริมแม่น้ำ มีแม่น้ำไหลผ่าน ชื่อคลองโปร่งนก มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านยางประดา หมู่ 5 ตำบลวงฆ้อง ทิศใต้ติดต่อกับบ้านไผ่ถ้ำ หมู่ 5 ตำบลมะต้อง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านทับยายเชียง หมู่ 5 ตำบลทับยายเชียง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านป่าสัก หมู่ที่ 8 ตำบลมะต้อง

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยอีสาน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ เครื่องเรือนจากไม้

ผู้ให้ข้อมูล นายพัน เสนาพิทักษ์ อายุ 47 ปี อยู่บ้านเลขที่ 42/3 หมู่ที่ 7 บ้านใหม่โคกสำโรง ตำบลมะต้อง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 8 บ้านป่าสัก

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านป่าสัก เป็นหมู่บ้านที่อพยพและแยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกันประมาณช่วงเวลา 21 – 50 ปี มีชื่อมาพร้อมตั้งหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามต้นไม้ประจำหมู่บ้าน คือต้นสัก เมื่อก่อนมีผู้คนอพยพมาจากที่อื่น เห็นว่าบริเวณหมู่บ้านนี้มีแหล่งน้ำและพื้นที่ทำกิน มีต้นสักขึ้นอยู่เต็มพื้นที่ จึงพร้อมใจกันตั้งหมู่บ้านและเรียกชื่อว่า บ้านป่าสัก

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นผืนป่าไม้สัก เรียกป่าสัก มีลำน้ำไหลผ่าน คือแม่น้ำน่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองตม หมู่ 1 ตำบลวงฆ้อง ทิศใต้ติดต่อกับบ้านมะต้อง หมู่ 2

ตำบลมะต้อง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านไผ่ถ้ำ หมู่ 5 ตำบลมะต้อง ทิศตะวันตก ติดต่อกับบ้านสามศรีเจริญ หมู่ 9 ตำบลมะต้อง

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญ คือ วัดโบราณ ชื่อวัดป่าสัก โบราณวัตถุที่สำคัญ คือ พระพุทธรูป ชื่อหลวงพ่อทศพล ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้าน คือ ดอกไม้ประดับ พวงมาลัย

ผู้ให้ข้อมูล นายวีรยุทธ แช่มจุ้ย อายุ 37 ปี อยู่บ้านเลขที่ 180/1 หมู่ที่ 8 บ้านป่าสัก ตำบลมะต้อง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 9 บ้านสามศรีเจริญ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านสามศรีเจริญ เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะ 1 – 20 ปีมานี้ ตั้งชื่อหลังตั้งหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามสถานที่สำคัญ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อ คือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านป่าสัก หมู่ 8 ทิศใต้ติดต่อกับแม่น้ำน่าน ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านมะต้อง หมู่ 2 ทิศตะวันตกติดต่อกับแม่น้ำน่าน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล ผู้ใหญ่ณรงค์ มุขทั่ง อายุ 40 ปี อยู่บ้านเลขที่ 40/1 หมู่ที่ 9 บ้านสามศรีเจริญ ตำบลมะต้อง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 10 บ้านปากคลองฉลอง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านปากคลองฉลอง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่น ในตำบลเดียวกัน ไม่นานมานี้ระยะเวลาไม่ถึง 20 ปี ตั้งชื่อพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำ ที่ชื่อบ้านปากคลอง เพราะมีลำคลองหลายสายบรรจบกันที่จุดหมู่บ้านนี้ จึงตั้งชื่อบ้านปากคลองฉลอง (หมายถึงคลองหลายสายมารวมกัน)

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีคลองไหลผ่า คือคลองโปร่งนก มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านไผ่ถ้ำ หมู่ 5 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านพรหมพิราม หมู่ 1 ตำบลพรหมพิราม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านทับยายเชียง หมู่ 5 ตำบลทับยายเชียง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านมะต้อง หมู่ 1 ตำบลมะต้อง

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ ผักบุ้ง ผักตบชวา ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายเดา พึ่งแตง อายุ 45 ปี อยู่บ้านเลขที่ 120/1 หมู่ที่ 10 บ้านปากคลองฉลอง ตำบลมะต้อง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพทำนา รับจ้าง

หมู่ที่ 11 บ้านคลองคล้า

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านคลองคล้า เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน มีชื่อมาพร้อมตั้งหมู่บ้าน ชื่อเดิมของหมู่บ้าน ชื่อคลองคล้า เป็นคลองที่ไหลผ่านหมู่บ้าน มีชื่อนี้มานานแล้ว ก่อนแยกหมู่บ้านมาตั้งอยู่ บริเวณลำคลองนี้คงมีต้นคล้าขึ้นอยู่มาก คล้าเป็นต้นไม้น้ำชนิดหนึ่งคล้ายต้นกก คนสมัยก่อนนำมาจัดเป็นดอกกรองคา คือผูกทำตับแยก หรือตับคาเพื่อมุงหลังคาในสมัยก่อน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อที่ราบคลองคล้า มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองคล้า มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวงฆ้อง หมู่ 3 ตำบลวงฆ้อง ทิศใต้ติดต่อกับบ้านมะต้อง หมู่ 1 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหางไหล หมู่ 4 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวังวน หมู่ 1 ตำบลวังวน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายประพันธ์ อ่อนสี อายุ 31 ปี อยู่บ้านเลขที่ 23 หมู่ที่ 11 บ้านคลองคล้า ตำบลมะต้อง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. อาชีพทำนา

ตำบลตลุกเทียม

หมู่ที่ 1 บ้านตลุกเทียม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านตลุกเทียม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามที่เพาะปลูก และพันธุ์พืชพันธุ์ไม้ มีความหมายว่า การเพาะปลูกกระเทียมในที่ลุ่ม (ท้องตลุก) พื้นที่ในหมู่บ้านเป็นที่ลุ่ม มีน้ำท่วมเกือบตลอดปี ทำนาได้น้อย หน้าน้ำลดปลูกกระเทียม หอมได้ดี เพราะดินมูลมีปุ๋ยสะสม ได้รับการส่งเสริมให้ปลูกกระเทียม หอม ตั้งแต่สมัย ร. 5 เมื่อครั้งสมเด็จกรมพระยาดำรงเสด็จโดยทางน้ำมาที่บ้านหมู่ 2 บ้านท่าตำหนัก ได้ทรงสำรวจพื้นที่และส่งเสริมให้ปลูกหอมกระเทียม หลังน้ำลดตั้งแต่บัดนั้น จึงได้ชื่อหมู่บ้าน ตำบลว่าตลุกเทียม (หมายถึงปลูกกระเทียมในท้องที่ลุ่มน้ำ)

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม น้ำท่วมนาน มีแม่น้ำไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้าน(ใต้วัด) พระยาปันแดน หมู่ 6 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านตลุกเทียม หมู่ 4 ทิศตะวันออกติดต่อกับแม่น้ำน่าน ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองสะแก หมู่ 7

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์ โบราณวัตถุที่สำคัญ คือ หลวงพ่อโต ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้าน คือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายอุบล อินทร์เลื่อมใส อายุ 37 ปี อยู่บ้านเลขที่ 149 หมู่ที่ 1 บ้านตลุกเทียม ตำบลตลุกเทียม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ปวส. อาชีพทำนา

หมู่ที่ 2 บ้านท่าตำหนัก

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท่าตำหนัก เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามสถานที่สำคัญ กล่าวคือ ในสมัยแผ่นดินพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย คือสมเด็จกรมพระยาดำรงราชานุภาพ ได้เสด็จมาพักที่บริเวณหมู่บ้านนี้ ได้ตั้งพลับ พลาตำหนักรับรองที่ริมน้ำในหมู่บ้านนี้ด้วย จึงเป็นที่มาของชื่อบ้านท่าตำหนัก มาจนปัจจุบันนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม เป็นทุ่งทำนา ชื่อทุ่งนา มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อแม่น้ำน่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านเชิงหวาย หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านบุ่ง หมู่ 5 ตำบลศรีภิรมย์ ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านบึงปลาเน่า หมู่ 8 ตำบลศรีภิรมย์ ทิศตะวันตกติดต่อกับแม่น้ำน่าน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายปัน วังช้าย อายุ 40 ปี อยู่บ้านเลขที่ 26/2 หมู่ที่ 2 บ้านท่าตำหนัก ตำบลตลุกเทียม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 3 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 3 บ้านเชิงหวาย

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านเชิงหวาย เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะของต้นไม้ คือต้นพืชที่มีอยู่มาก คือต้นหวาย กล่าวคือบริเวณหมู่บ้านนี้เป็นป่าหวาย มีหวายชนิดต่างๆ จำนวนมาก จึงชื่อบ้านเชิงหวาย

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม คือทุ่งวัดเชิงหวาย มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อ คือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านโคน หมู่ 3 อ.พิชัย จ.อุตรดิตถ์ ทิศใต้ติดต่อกับบ้านตลุกเทียม หมู่ 4 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านโคน หมู่ 3 ทิศตะวันตกติดต่อกับแม่น้ำน่าน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญ คือ วัดเชิงหวาย โบราณวัตถุที่สำคัญ คือ พระพุทธรูป ชื่อหลวงพ่อเพชร

ผู้ให้ข้อมูล นายชัยรัตน์ คงเทศน์ อายุ 37 ปี อยู่บ้านเลขที่ 15 หมู่ที่ 3 บ้านเชิงหวาย ตำบลตลุกเทียม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 3 อาชีพ-

หมู่ที่ 4 บ้านตลุกเทียม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านตลุกเทียม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมานานกว่า 100 ปี ตั้งชื่อตามต้นพืช (ต้นไม้) และลักษณะอาชีพ มีความหมายถึงการเพาะปลูกกระเทียมในตลุก คือที่ลุ่ม (ท้องตลุก) มีเรื่องราวความเป็นมาคือในสมัย ร. 5 สมเด็จกรมพระยาดำรงราชานุภาพ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยในสมัยนั้นได้ทรงเสด็จทางน้ำ เพื่อสำรวจพื้นที่ ได้ทรงตั้งพลับพลาหน้าริมน้ำ ณ บ้านหมู่ 2 (บ้านท่าตำหนัก) ได้ทรงดูพื้นที่และอาชีพของประชาชน ทรงเห็นว่าบริเวณพื้นที่นี้เป็นท้องตลุก (ที่ลุ่มมาก) มีน้ำท่วมตลอดเวลา ทำไร่นาได้น้อย จึงทรงแนะนำอาชีพเสริมให้ปลูกกระเทียม หอม และพืชอื่นหลังน้ำลด โดยเฉพาะกระเทียม ปลูกได้มาก จึงได้ตั้งชื่อว่า ตำบลตลุกเทียม และในครั้งนั้นมีหลวงคณานุทัยเป็นกำนันคนแรก โดยมีบ้านหมู่ 1 ตลุกเทียมเป็นบ้านแรกของตำบล

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อหนองโสน หนองตะเข้ มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีแหล่งน้ำอื่นๆ คือ คลองขอน คลองขัด มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับตำบลพญาแมน อ.พิชัย จ.อุตรดิตถ์ ทิศใต้ติดต่อกับบ้านช่อง หมู่ 3 ตำบลศรีภิรมย์ ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคลองมะเกลือ หมู่ 7 ตำบลศรีภิรมย์และ ตำบลดงประคำ ทิศตะวันตกติดต่อกับหมู่ 13 ตำบลไกรใน อ.กงไกรลาศ จ.สุโขทัย

พืชพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว, ผลไม้ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ วันสำคัญ โบราณสถานที่สำคัญ คือ วัดเก่า โบราณวัตถุที่สำคัญ มีหลวงพ่อเกตุ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ เครื่องจักสาน รำวงย้อนยุค (กิจกรรม)

ผู้ให้ข้อมูล กำนันบุญเลี้ยง นาคม่วง อายุ 49 ปี อยู่บ้านเลขที่ 85 หมู่ที่ 4 บ้านตลุกเทียม ตำบลตลุกเทียม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 5 บ้านหนองไผ่

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองไผ่ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะแหล่งน้ำและต้นไม้ คือหนองไผ่ เพราะในสมัยก่อนบริเวณหมู่บ้านนี้มีไม้ไผ่ ป่าไผ่มาก มีแหล่งน้ำคือ หนองน้ำ และคลองน้ำรอบ ๆ หมู่บ้าน จึงชื่อหมู่บ้านว่าบ้านหนองไผ่

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ คือหนองไผ่ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองปลายนา มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับเขตอำเภอสวรรคโลก ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองสะแก หมู่ 7 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านขอม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านบึงธรรม หมู่ 8

พืชพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนา พุทธ พูดภาษาไทยเดิม สุโขทัย ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้าน คือ เย็บจักรถักร้อย และร้อยพวงมาลัย

ผู้ให้ข้อมูล นายขจร เกตุแย้ม อายุ 40 ปี อยู่บ้านเลขที่ 44 หมู่ที่ 5 บ้านหนองไผ่ ตำบลตลุกเทียม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 6 บ้านพระยาปันแดน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านพระยาปันแดน เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะชื่อของคนเป็นแนวเขตติดต่อระหว่างมณฑลพิษณุโลกกับมณฑลอุตรดิตถ์ในสมัยก่อน มีเรื่องเล่าสืบต่อกันมาว่า เจ้าเมืองพิษณุโลกกับเจ้าเมืองพิชัยได้พายเรือมาปักปันเขตแดนว่าพายเรือนมาเจอกันที่ใดก็ตกลงเป็นเขตแดนระหว่างมณฑล ณ ที่นั้น นับเป็นตำนานเล่าถึงชื่อหมู่บ้านพระยาปันแดน อันเป็นเขตติดต่อระหว่างจังหวัดพิษณุโลกกับอำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์สืบไป คือบ้านพญาแมน อำเภอพิชัย

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านพญาแมน อ.พิชัย ทิศใต้ติดต่อกับบ้านตลุกเทียม หมู่ 1 ทิศตะวันออกติดต่อกับแม่น้ำน่าน และบ้านเชิงหวาย หมู่ 3 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองไผ่ หมู่ 5

พืชพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสมพร เทศทองดี อายุ 41 ปี อยู่บ้านเลขที่ 16/2 หมู่ที่ 6 บ้านพระยาปันแดน ตำบลตลุกเทียม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพทำนา ทำสวน ค้าขาย

หมู่ที่ 7 บ้านหนองสะแก

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองสะแก เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกันประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามแหล่งน้ำและต้นไม้ คือต้นสะแก ซึ่งขอบขึ้นงอกงามอยู่ตามริมหนองน้ำ หมู่บ้านนี้แต่เดิมมีหนองน้ำและมีต้นสะแกอยู่มาก จึงได้ชื่อว่าบ้านหนองสะแก

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม ชื่อทุ่งหนองสะแก และเป็นทุ่งชื่อเดียวกัน ชื่อทุ่งหนองสะแก มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองท่าแพ และมีบ่อน้ำชื่อหนองแก มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองไผ่ หมู่ 5 ตำบลตลุกเทียม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านชัยพัฒนา หมู่ 12 ตำบลศรีภิรมย์ ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านตลุกเทียม หมู่ 4 ตำบลตลุกเทียม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านบึงธรรม หมู่ 8 ตำบลตลุกเทียม

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญ คือ วัดโบราณ ชื่อวัดหนองสะแก

ผู้ให้ข้อมูล นายฉลอง อินทร์เอี่ยม อายุ 39 ปี อยู่บ้านเลขที่ 24 หมู่ที่ 7 บ้านหนองสะแก ตำบลตลุกเทียม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 8 บ้านบึงธรรม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบึงธรรม เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อไม่ถึง 20 ปีมานี้ เรียกชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำ คือบริเวณพื้นที่นี้เป็นบึงน้ำขนาดใหญ่ ตอนหลังเหือดแห้งลงบ้าง มีประชาชนมาอาศัยทำมาหากินอยู่ตามขอบ ๆ บึง ตอนหลังตั้งเป็นหมู่บ้านตามชื่อบึง คือบ้านบึงธรรม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีแอ่งน้ำเป็นบึง ชื่อบึงธรรม มีบ่อน้ำตื้นเป็นบ่อบาดาล มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองไผ่ หมู่ 5 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านตลุกเทียม หมู่ 4 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองสะแก หมู่ 7 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองท่าแต

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายเมือง แก้วแดง อายุ 49 ปี อยู่บ้านเลขที่ 1 หมู่ที่ 8 บ้านบึงธรรม ตำบลตลุกเทียม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพทำนา

ตำบลหนองแขม

หมู่ที่ 1 บ้านหัวดาน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหัวดาน เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะแหล่งน้ำและวัตถุสำคัญ กล่าวคือ บริเวณแม่น้ำน่านที่ไหลผ่านหมู่บ้านนี้ มีหินเป็นดานขวางลำน้ำอยู่ แต่ไม่ถึงกับเป็นแก่งหิน จึงเรียกชื่อหมู่บ้านนี้ว่า บ้านหัวดานเรื่อยมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อที่ราบบ้านหัวดาน มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อ คือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหาดใหญ่ หมู่ 3 ตำบลหนองแขม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านย่านขาด หมู่ 8 ตำบลพรหมพิราม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคุ้งเตาเหล้า หมู่ 7 ตำบลพรหมพิราม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านดงสมอ หมู่ 2 ต.หนองแขม

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ สวนผลไม้ผสม ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา พื้นเมือง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นางประนอม นวาเกตุ อายุ 46 ปี อยู่บ้านเลขที่ 37/2 หมู่ที่ 1 บ้านหัวดาน ตำบลหนองแขม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 2 บ้านดงสมอ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านดงสมอ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมนานกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามชื่อของต้นไม้ คือต้นสมอ ความเป็นมาคือบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ แต่เดิมมีต้นไม้ชื่อต้นสมอ ขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก จึงตั้งชื่อว่า บ้านดงสมอ ตามชื่อของต้นไม้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อบ้านดงสมอ และส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นทุ่ง ชื่อทุ่งลาวประจัน และทุ่งหนองหลวง มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหาดใหญ่

หมู่ 3 ตำบลหนองแขม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านย่านขาด หมู่ 9 ตำบลพรหมพิราม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหัวดาน หมู่ 1 ตำบลหนองแขมทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองตาล หมู่ 8 ตำบลหนองแขม

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือผลไม้ผสม เป็นสวนผลไม้ผสม ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาพื้นเมือง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายจำนงค์ ใจโพธิ์ อายุ 57 ปี อยู่บ้านเลขที่ 23 หมู่ที่ 2 บ้านดงสมอ ตำบลหนองแขม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 3 บ้านหาดใหญ่

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหาดใหญ่ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี ตั้งชื่อตามแหล่งน้ำและสภาพของหาดริมน้ำในหมู่บ้าน ที่กลางบ้านหน้าวัดของหมู่บ้านมีหาดทรายขนาดใหญ่ที่สุดในตำบล และอำเภอนี้ จึงชื่อหมู่บ้านนี้ว่า บ้านหาดใหญ่มาตั้งแต่โบราณ หมู่บ้านนี้ได้มีการจัดงานประเพณีลอยกระทงที่หาดทราย ริมแม่น้ำน่านเป็นประจำทุกปีมา คือในวันเพ็ญเดือน 12 นับว่าเป็นสัญลักษณ์สำคัญของบ้านหาดใหญ่

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ มีลำน้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองแขม หมู่ 7 ตำบลหนองแขม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านคุ้งเตาเหล้า หมู่ 7 ตำบลพรหมพิราม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหาดใหญ่ หมู่ 4 ตำบลหนองแขม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านดงสมอ หมู่ 2 ตำบลหนองแขม

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ ข้าว ผลไม้ต่าง ๆ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณวัตถุที่สำคัญ คือ พระพุทธรูป พระพุทธชินราช (จำลอง) ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายบำเรอ ท้วมโคกหม้อ อายุ 56 ปี อยู่บ้านเลขที่ 44 หมู่ที่ 3 บ้านหาดใหญ่ ตำบลหนองแขม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพ -

หมู่ที่ 4 บ้านหาดใหญ่ (หมู่ 4)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหาดใหญ่ (หมู่ 4) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำ และลักษณะของหาดทรายริมน้ำ กล่าวคือบริเวณหมู่บ้านนี้มีหาดทรายริมแม่น้ำน่านที่มีขนาดกว้างใหญ่ที่สุดของตำบล และอำเภอนี้ จึงได้ชื่อว่าบ้านหาดใหญ่ เรื่อยมา เป็นหมู่บ้านใหญ่ด้วยแบ่งเป็นหาดใหญ่หลายหมู่บ้าน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อบ้านหาดใหญ่ หมู่ 4 มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อ แม่น้ำน่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองแขม หมู่ 7 ตำบลหนองแขม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหาดใหญ่ หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหาดใหญ่ หมู่ 5 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านดงสมอ หมู่ 2

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือมะม่วง มะพร้าว กล้วย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนา พุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสมนึก เปลี่ยนทรัพย์ อายุ 52 ปี อยู่บ้านเลขที่ 20 หมู่ที่ 4 บ้านหาดใหญ่ (หมู่ 4) ตำบลหนองแขม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 5 บ้านหาดใหญ่

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหาดใหญ่ (หมู่ 5) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำและชายหาด กล่าวคือ บริเวณพื้นที่ของหมู่บ้านนี้มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน และมีหาดทรายที่ใหญ่ กว้างขวางมาก กินเนื้อที่หลายหมู่บ้าน ใหญ่ที่สุดในตำบลและอำเภอนี้ จึงชื่อบ้านหาดใหญ่ (หมู่ 5)

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อบ้านหาดใหญ่ มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองแขม หมู่ 6 ตำบลหนองแขม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านพรหมพิราม หมู่ 1 ตำบลพรหมพิราม ทิศตะวันออกติดต่อกับตำบลทับยายเชียง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหาดใหญ่ หมู่ 4 ตำบลหนองแขม

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ มะม่วง มะปราง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสายันต์ สนมฉ่ำ อายุ 53 ปี อยู่บ้านเลขที่ 68 หมู่ที่ 5 บ้านหาดใหญ่ ตำบลหนองแขม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 6 บ้านหนองแขม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองแขม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามชื่อของต้นพืช (ไม้) คือต้นพวงแขม ชื่อเดิมของหมู่บ้านก็คือหนองแขม เป็นชื่อตำบลด้วย ในหมู่บ้านนี้มีลำน้ำแยกออกจากลำน้ำน่าน ผ่านกลางหมู่บ้าน มีป่าพงแขมขึ้นอยู่ริมคลองมากมายเป็นกลุ่ม ๆ เกาะ ๆ หมู่บ้านนี้จึงตั้งชื่อว่า หนองแขม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อทุ่งสาน และเป็นทุ่งชื่อเดียวกัน คือทุ่งสาน ทุ่งนี้โดยธรรมชาติมีต้น พงแขมขึ้นอยู่เต็มไปหมด มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านมะต้อง หมู่ 2

ตำบลมะต้อง ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหาดใหญ่ หมู่ 5 ตำบลหนองแขม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านทับยายเชียง หมู่ 5 ตำบลทับยายเชียง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองแขม หมู่ 7 ตำบลหนองแขม

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนา พุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย

ผู้ให้ข้อมูล นายอำนวย เอี่ยมเจริญ อายุ 46 ปี อยู่บ้านเลขที่ 5 หมู่ที่ 6 บ้านหนองแขม ตำบลหนองแขม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพรับจ้าง

หมู่ที่ 7 บ้านหนองแขม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองแขม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน และเป็นชื่อของตำบลด้วย เพราะบริเวณกว้างใหญ่ จึงแบ่งเป็น 2 หมู่บ้าน คือบ้านหนองแขม หมู่ 6 และ 7 ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำคือ หนอง และตามลักษณะต้นไม้ คือพงแขม ซึ่งมีขึ้นอยู่อย่างหนาแน่นในตำบลนี้ โดยเฉพาะขึ้นอยู่ริมห้วยหนอง คลอง บึง เป็นพืชล้มลุกมีอายุ 2 – 3 ปี ลำต้นกลมสูง 2 – 3 เมตร เหตุที่มี พงแขมขึ้นอยู่มาก จึงชื่อบ้านหนองแขม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านมะต้อง หมู่ 2 ตำบลมะต้อง ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหาดใหญ่ หมู่ 3 ตำบลหนองแขม ทิศตะวันออกติดต่อกับแม่น้ำน่าน ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวังวน หมู่ 1 ตำบลวังวน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลางเดิม (ภาษาพ่อขุนรามคำแหง สุโขทัย) ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายปัญญา เกิดทวี อายุ 52 ปี อยู่บ้านเลขที่ 11/1 หมู่ที่ 7 บ้านหนองแขม ตำบลหนองแขม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลกวุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 8 บ้านคลองตาล

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านคลองตาล เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี ปรากฏชื่อมีมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะต้นไม้ และแหล่งน้ำ คือต้นตาล และคลอง หมู่บ้านนี้เดิมชื่อว่าหมู่บ้านคลองตัน แต่ไม่นานนักที่วัดคลองตาล มีต้นตาล 2 ต้น ยืนคู่กัน จึงเปลี่ยนชื่อเป็นหมู่บ้านคลองตาลจนทุกวันนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบส่วนใหญ่ บางที่เป็นทุ่ง ชื่อทุ่งหนองหลวง มีแอ่งน้ำ ชื่อคลองวังมะขาม มีคลองชลประทานผ่านหมู่บ้าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านมะต้อง หมู่ 1 ตำบลมะต้องทิศใต้ติดต่อกับบ้านพรหมพิราม หมู่ 1 ตำบลพรหมพิราม ทิศตะวันออกติดต่อกับต.พรหมพิราม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวังวน หมู่ 1 ตำบลวังวน

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนา พุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญ คือ วัดคลองตาล โบราณวัตถุที่สำคัญ คือ พระพุทธรูป ชื่อ พระพุทธชินราช (จำลอง)แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ คือ ขนมทองม้วน

ผู้ให้ข้อมูล นายโคล่ ทองแดง อายุ 57 ปี อยู่บ้านเลขที่ 146 หมู่ที่ 8 บ้านคลองตาล ตำบลหนองแขม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 9 บ้านคลองวังมะขาม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านคลองวังมะขาม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ชื่อเดิมก็ชื่อคลองวังมะขาม เพราะว่าหมู่บ้านนี้มีคลองน้ำไหลผ่านหมู่บ้านตรงกลางหมู่บ้าน มีลักษณะเป็นวังลึก และต้นมะขามใหญ่อยู่ จึงตั้งชื่อว่าคลองวังมะขาม ตั้งขึ้นตามชื่อของแหล่งน้ำและต้นไม้ คือต้นมะขาม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม มีลำคลองไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านคลองตาล หมู่ 8 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวังน้ำเย็น หมู่ 11 ตำบลพรหมพิราม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านห้วยดั้ง หมู่ 13 ตำบลพรหมพิราม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองตะเข้

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ ข้าว ผลไม้ต่าง ๆ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายออง เทพรัก อายุ 54 ปี อยู่บ้านเลขที่ 21 หมู่ที่ 9 บ้านคลองวังมะขาม ตำบลหนองแขม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 10 บ้านคลองตาลพัฒนา

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านคลองตาลพัฒนา เป็นหมู่บ้านที่แยกจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ตั้งชื่อพร้อมตั้งหมู่บ้าน หมู่บ้านนี้แยกจากหมู่บ้านคลองตาลหมู่ 8 เมื่อปี พ.ศ. 2544 เพราะหมู่บ้านเดิมกว้างใหญ่ มีกว่า 400 หลังคาเรือน จึงแยกออกมาเป็นบ้านคลองตาล หมู่ 10 บ้านคลองตาลพัฒนา ประวัติความเป็นมาเช่นเดียวกับบ้านคลองตาล หมู่ 8 กล่าวคือเดิมมีคลอง

ธรรมชาติไหลผ่านกลางหมู่บ้านเป็นคลองตัน เป็นคลองสำหรับรับน้ำในหมู่บ้าน เดิมเรียกบ้านคลองตัน แต่ต่อมาเป็นคลองตาลเพราะเรียกเพี้ยนมา และบังเอิญวัดคลองตาลมีต้นตาลอยู่ 2 ต้น จึงเปลี่ยนมาเป็นบ้านคลองตาล หมู่ 8 และภายหลังแยกหมู่บ้านมาดังกล่าวแล้วเป็นอีกหมู่บ้านหนึ่ง ชื่อบ้านคลองตาล หมู่ 10 หรือบ้านคลองตาลพัฒนา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อบ้านคลองตาล มีลำน้ำคลองชลประทาน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านคลองตาล หมู่ 8 ตำบลหนองแขม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านห้วยตั้ง หมู่ 10 ตำบลพรหมพิราม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านย่านขาด หมู่ 9 ตำบลพรหมพิราม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองทำเนียบ – บ้านคลองวังมะขาม หมู่ 9

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ กล้วย มะม่วง มะพร้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาพื้นบ้าน (ไทยสุโขทัย) ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นางสมาพร วัฒนสุข อายุ 46 ปี อยู่บ้านเลขที่ 277 หมู่ที่ 10 บ้านคลองตาลพัฒนา ตำบลหนองแขม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษาอนุปริญญา อาชีพเกษตรกรรม (เป็นผู้ใหญ่บ้าน)

ตำบลหอกลอง

หมู่ที่ 1 บ้านหอกลอง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหอกลอง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี ตั้งชื่อภายหลังตั้งหมู่บ้าน ชื่อเดิม ชื่อบ้านยางแขวนม้อง ตั้งชื่อตามชื่อของต้นไม้ และสถานที่สำคัญ กล่าวคือ สมัยก่อนในหมู่บ้านมีต้นยางใหญ่ เล่าสืบต่อกันมาว่าบนต้นยางนั้นมีม้องอยู่ด้วย ถึงวันดีคืนดี จะมีเสียงม้องดังก้องจากต้นยาง จึงเรียกชื่อว่ายางแขวนม้อง กลายเป็นชื่อหมู่บ้าน ภายหลังเปลี่ยนมาเป็นบ้านหอกลอง ตำบลหอกลอง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ และเป็นทุ่ง ชื่อทุ่งสานสะเทือน มีแม่น้ำไหลผ่าน ชื่อแม่น้ำแควน้อย มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านยางยี่ทุ่ม หมู่ 4 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านใหม่หอกลอง หมู่ 6 ทิศตะวันออกติดต่อกับอ.วัดโบสถ์ ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านปากคลอง หมู่ 8

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายลำใย ขำนุ่ม อายุ 52 ปี อยู่บ้านเลขที่ 288 หมู่ที่ 1 บ้านหอกลอง ตำบลหอกลอง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพทำนา เลี้ยงสัตว์

ธรรมชาติไหลผ่านกลางหมู่บ้านเป็นคลองตัน เป็นคลองสำหรับรับน้ำในหมู่บ้าน เดิมเรียกบ้านคลองตัน แต่ต่อมาเป็นคลองตาลเพราะเรียกเพี้ยนมา และบังเอิญวัดคลองตาลมีต้นตาลอยู่ 2 ต้น จึงเปลี่ยนมาเป็นบ้านคลองตาล หมู่ 8 และภายหลังแยกหมู่บ้านมาดังกล่าวแล้วเป็นอีกหมู่บ้านหนึ่ง ชื่อบ้านคลองตาล หมู่ 10 หรือบ้านคลองตาลพัฒนา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อบ้านคลองตาล มีลำน้ำคลองชลประทาน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านคลองตาล หมู่ 8 ตำบลหนองแขม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านห้วยตั้ง หมู่ 10 ตำบลพรหมพิราม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านย่านขาด หมู่ 9 ตำบลพรหมพิราม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองทำเนียบ – บ้านคลองวังมะขาม หมู่ 9

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ กล้วย มะม่วง มะพร้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาพื้นบ้าน (ไทยสุโขทัย) ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นางสมาพร วัฒนสุข อายุ 46 ปี อยู่บ้านเลขที่ 277 หมู่ที่ 10 บ้านคลองตาลพัฒนา ตำบลหนองแขม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษาอนุปริญญา อาชีพเกษตรกรรม (เป็นผู้ใหญ่บ้าน)

ตำบลหอกลอง

หมู่ที่ 1 บ้านหอกลอง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหอกลอง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี ตั้งชื่อภายหลังตั้งหมู่บ้าน ชื่อเดิม ชื่อบ้านยางแขวนม้อง ตั้งชื่อตามชื่อของต้นไม้ และสถานที่สำคัญ กล่าวคือ สมัยก่อนในหมู่บ้านมีต้นยางใหญ่ เล่าสืบต่อกันมาว่าบนต้นยางนั้นมีม้องอยู่ด้วย ถึงวันดีคืนดี จะมีเสียงม้องดังก้องจากต้นยาง จึงเรียกชื่อว่ายางแขวนม้อง กลายเป็นชื่อหมู่บ้าน ภายหลังเปลี่ยนมาเป็นบ้านหอกลอง ตำบลหอกลอง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ และเป็นทุ่ง ชื่อทุ่งสานสะเทือน มีแม่น้ำไหลผ่าน ชื่อแม่น้ำแควน้อย มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านยางยี่ทุ่ม หมู่ 4 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านใหม่หอกลอง หมู่ 6 ทิศตะวันออกติดต่อกับอ.วัดโบสถ์ ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านปากคลอง หมู่ 8

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายลำใย ขำนุ่ม อายุ 52 ปี อยู่บ้านเลขที่ 288 หมู่ที่ 1 บ้านหอกลอง ตำบลหอกลอง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพทำนา เลี้ยงสัตว์

หมู่ที่ 2 บ้านกระบัง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านกระบัง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ชื่อเดิมชื่อบ้านท่าควาย ตั้งชื่อตามลักษณะของแหล่งน้ำในสมัยก่อนชาวบ้านนำไม้สานหรือตีกั้นลำน้ำ ใช้ดักหาปลา หรือกั้นน้ำให้ชลอความเร็วลง ไม้กั้นนั้นอาจเป็นไม้จริง หรือไม้ไผ่สาน หรือขัดกันเป็นแผง เรียกว่ากระบัง ที่ท่าของหมู่บ้านนี้เป็นที่กระบังกั้น จึงเรียกว่าบ้านกระบังสืบต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ บางที่เป็นทุ่ง ชื่อหนองช้างโรง และหนองจระเข้ตาย มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อแม่น้ำแควน้อย มีแอ่งน้ำ ชื่อหนองขี้แตง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านปากคลอง หมู่ 6 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหัววังกร่าง อ.เมือง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านใหม่หอกลอง หมู่ 6 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านปากคลอง หมู่ 3

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือมะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญ คือ วัดกระบัง มีเจดีย์โบราณคือเจดีย์วัดกระบัง ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้าน คือเครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายวิเชียร นางบวช อายุ 56 ปี อยู่บ้านเลขที่ 180 หมู่ที่ 2 บ้านกระบัง ตำบลหอกลอง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 3 บ้านปากคลอง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านปากคลอง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งตามสภาพของพื้นที่ คือมีลักษณะเป็นปลายลำคลองเชื่อมกับแม่น้ำใหญ่ หรือปากคลองที่แยกจากแม่น้ำใหญ่ก็ได้ ชื่อเดิม คือปากคลอง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ และเป็นทุ่ง ชื่อทุ่งสาน มีแม่น้ำแควน้อยไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบางยี่ทุ่ม หมู่ 4 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านกระบัง หมู่ 2 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหอกลอง หมู่ 1 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านกระบัง หมู่ 2

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยเหนือ ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้าน คือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายวิชัย อินทรทัศน์ อายุ 36 ปี อยู่บ้านเลขที่ 5/11 หมู่ที่ 3 บ้านปากคลอง ตำบลหอกลอง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 4 บ้านบางยี่ทุ่ม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบางยี่ทุ่ม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งตามลักษณะชื่อของต้นไม้ คือต้นกระทุ่ม ซึ่งเป็นต้นไม้ขนาดกลางและใหญ่ ดอกเป็นช่อกลมสีเหลืองขาว เนื้อไม้เหลือง-ขาว ใช้ทำกระดาน และทำเยื่อกระดาษได้ บริเวณหมู่บ้านนี้แต่เดิมมีต้นกระทุ่มอยู่หนาแน่น จึงเรียกชื่อหมู่บ้านว่าบางยี่ทุ่ม ต้นไม้ชนิดนี้ขอบขึ้นตามพื้นที่ลุ่ม น้ำท่วมถึง น้ำท่วมไม่ตาย

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ และเป็นทุ่ง ชื่อทุ่งสาน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านโป่งนก หมู่ 5 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านปากคลอง หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหอกลอง หมู่ 1 ทิศตะวันตกติดต่อกับตำบลท่าข้าง

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้าน คือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย และเครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายอำนวย มารัตน์ อายุ 56 ปี อยู่บ้านเลขที่ 50 หมู่ที่ 4 บ้านบางยี่ทุ่ม ตำบลหอกลอง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพทำนา เลี้ยงปลา

หมู่ที่ 5 บ้านโป่งนก

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านโป่งนก เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี ตั้งชื่อตามลักษณะชื่อของสัตว์ ชื่อเดิมก็ชื่อบ้านโป่งนก เพราะมีดินโป่ง (โป่ง) อยู่บริเวณนี้ และมีนกลงมากินดินโป่งเป็นจำนวนมาก ดินโป่ง (โป่ง) มีลักษณะเป็นดินโคก เหนียวมีรสเค็มหรือกร่อย สัตว์ชอบมาเลียกิน หมู่บ้านนี้สมัยก่อนผู้คนส่วนมากอาศัยอยู่ในเรือนแพ เพราะมีคลองธรรมชาติไหลผ่าน คือคลองโป่งนก ประชากรมีอาชีพหาปลา เพราะคลองนี้มีปลาชุกชุมมาก เรียกว่ามากที่สุดในอำเภอและจังหวัดนี้ จนเป็นที่เลื่องลือโจทย์ขานกันทั่วไป หมู่บ้านนี้จึงชื่อบ้านโป่งนกมาจนทุกวันนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อที่ราบลุ่ม ทุ่งสาน มีลำน้ำไหลผ่าน คือคลองโป่งนก มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านกาญจนา หมู่ 12 ตำบลพรหมพิราม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านบางยี่ทุ่ม หมู่ 4 ทิศตะวันออกติดต่อกับตำบลท้อแท้ อ.วัดโบสถ์ ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านใหม่โป่งนก หมู่ 7

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือมะม่วง กล้วย ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้าน คือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายสนั่น ศรีคล้าย อายุ 36 ปี อยู่บ้านเลขที่ 143 หมู่ที่ 4 บ้านโปร่งนก ตำบลหอกลอง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 6 บ้านใหม่หอกลอง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านใหม่หอกลอง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะเวลาไม่ถึง 20 ปี ตั้งชื่อหลังตั้งหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามหมู่บ้านเดิมที่แยกมา คือบ้านหอกลอง หมู่ 1 แต่เติมคำว่าใหม่นำหน้าหมู่บ้านที่ตั้งใหม่ คือ บ้านใหม่หอกลอง (หมู่ 6) ที่แยกมาเพราะหมู่บ้านเดิมมีประชากรและจำนวนหลังคาเรือนมากขึ้น

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ เหมาะสำหรับทำนา ทำไร่ มีที่เป็นทุ่ง ชื่อทุ่งนามะเลือด มีแม่น้ำแควน้อยไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหอกลอง หมู่ 1 ทิศใต้ติดต่อกับในเขตอำเภอเมือง ทิศตะวันออกติดต่อกับตำบลท้อแท้ อ.วัดโบสถ์ ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านกระบัง หมู่ 2

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ ข้าว มะม่วง ส้ม ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ สาราพื้นบ้าน

ผู้ให้ข้อมูล นายฉลวย ยิ้มเครือทอง อายุ 42 ปี อยู่บ้านเลขที่ 89/1 หมู่ที่ 6 บ้านใหม่หอกลอง ตำบลหอกลอง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 7 บ้านใหม่โปร่งนก

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านใหม่โปร่งนก เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน คือ บ้านโปร่งนก หมู่ 5 ซึ่งเป็นหมู่บ้านเดิม ตั้งชื่อตามสภาพพื้นที่และสัตว์ในสมัยก่อนประชาชนในหมู่บ้านนิยมอยู่เรือนแพ ในลำน้ำ มีอาชีพหาปลา เพราะคลองโปร่งนก มีปลาชุกชุมมาก ต่อมาบริเวณนี้ มีการทำการเกษตรมากขึ้น ต้องใช้น้ำมาก ปลาจึงลดน้อยลง คำว่าโปร่งมาจากคำว่า โปง คือดินโคก เนินสูงริมน้ำ มีรสเค็ม กร่อย สัตว์ชอบกินดินโป่ง และกินน้ำด้วยเพราะอยู่ติดน้ำ บริเวณนี้มีนกลงกินน้ำ กินดินโป่งจำนวนมาก จึงชื่อโปร่งนก และบ้านที่ตั้งใหม่ก็ชื่อบ้านโปร่งนก

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ และเป็นทุ่ง ชื่อ ทุ่งสาน มีลำน้ำคือคลองโปร่งนก ไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านกาญจนา หมู่ 12 ตำบลพรหมพิราม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านบางยี่ทุ่ม หมู่ 4 ตำบลหอกลอง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านโปร่งนก หมู่ 5 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองหม้อแกง หมู่ 3 ตำบลท่าช้าง

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยเหนือ ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถาน มีวัดเก่าชื่อวัดคลองโปร่งนก ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้าน คือ ข้าวเกรียบ น้ำพริก (มีกลุ่มแม่บ้านร่วมทำ)

ผู้ให้ข้อมูล นายเฟื้อย เอี่ยมยัง อายุ 59 ปี อยู่บ้านเลขที่ 306 หมู่ที่ 7 บ้านใหม่โปร่งนก ตำบลมะตูม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 3 อาชีพ -

ตำบลมะตูม

หมู่ที่ 1 บ้านมะตูม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านเป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี ปรากฏชื่อมีมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะต้นไม้ คือต้นมะตูม ซึ่งเป็นต้นไม้ไทย ชอบขึ้นตามที่นา – ไร่ ผลไม้ ใช้ทำยา และประกอบอาหารได้หลายอย่าง เปลือกผลแข็ง ในอดีตบริเวณหมู่บ้าน ตำบลนี้มีต้นมะตูมขึ้นอยู่มากมายเต็มพื้นที่ตำบล ไม่ค่อยมีไม้ต้นอื่นแทรก ฉะนั้น จึงตั้งชื่อหมู่บ้านและตำบลนี้ว่า บ้านมะตูม ตำบลมะตูม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่าไชย หมู่ 2 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท่าโพธิ์ หมู่ 8 ตำบลจอมทอง อ.เมือง ทิศตะวันออกติดต่อกับแม่น้ำน่าน ทิศตะวันตกติดต่อกับตำบลไผ่ขอดอน อ.เมือง

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือผักปลอดสารพิษ (มีกลุ่มปลูกผักปลอดสารพิษ) ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยท้องถิ่น ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณวัตถุที่สำคัญ คือ พระพุทธรูป ชื่อหลวงพ่อทิม ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ ผักปลอดสารพิษ

ผู้ให้ข้อมูล นายลำพูน คุ้มขำ อายุ 41 ปี อยู่บ้านเลขที่ 54 หมู่ที่ 1 บ้านมะตูม ตำบลมะตูม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพกำนัน

หมู่ที่ 2 บ้านท่าไชย

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท่าไชย เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามสถานที่สำคัญ คือวัดและเจดีย์วัดท่าไชย

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีแม่น้ำไหลผ่าน มีคลองชลประทาน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับตำบลท่าช้าง ทิศใต้ติดต่อกับตำบลจอมทอง อ.เมือง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านมะขามสูง อ.เมือง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านไผ่ขอดอน อ.เมือง

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ มะม่วง กล้วย ไม้สัก ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนา พุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญ คือ วัดท่าไชย และเจดีย์โบราณวัดท่าไชย โบราณวัตถุที่สำคัญ คือพระพุทธรูป ชื่อหลวงพ่อเพชร

ผู้ให้ข้อมูล นายไพโรจน์ บัวแก้ว อายุ 43 ปี อยู่บ้านเลขที่ 35/4 หมู่ที่ 2 บ้านท่าไชย ตำบลมะตูม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 3 บ้านไผ่ขอน้ำ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านไผ่ขอน้ำ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมีมาพร้อมหมู่บ้าน ชื่อเดิม บ้านไผ่ขอน้ำ โดยที่เป็นหมู่บ้านดั้งเดิมและเป็นหมู่บ้านใหญ่ จึงแยกเป็น 2 หมู่บ้าน คือบ้านไผ่ขอน้ำ (หมู่ 3) และไผ่ขอน้ำ (หมู่ 4) มีประวัติความเป็นมาเหมือนกัน เพราะเดิมเป็นหมู่บ้านเดียวกัน คือริมคุ้งน้ำแม่น้ำน่าน จะมีกอไผ่อยู่กอหนึ่ง บริเวณนี้น้ำวน เมื่อแล่นผ่านมักจะหมุนคว้าง ท้ายเรือมักจะหันมาตีกอไผ่ ต้องใช้ตะขอหรือตระเขา เป็นค้ำถ่อ ค้ำกอไผ่ เกือบทุกเที่ยวไป จึงเรียกหมู่บ้านนี้ว่าบ้านไผ่ขอน้ำ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่าช้าง หมู่ 2 ตำบลท่าช้าง ทิศใต้ติดต่อกับตำบลจอมทอง อ.เมือง ทิศตะวันออกติดต่อกับตำบลมะขามสูง อ.เมือง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านไผ่ขอดอน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือมะม่วง กล้วย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายประทวน จิวประเสริฐ อายุ 54 ปี อยู่บ้านเลขที่ 52/3 หมู่ที่ 3 บ้านไผ่ขอน้ำ ตำบลมะตูม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 4 บ้านไผ่ขอน้ำ (หมู่ 4)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านไผ่ขอน้ำ (หมู่ 4) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมีมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามหมู่บ้านเดิม วัดไผ่ขอน้ำ (หมู่ 3) ความเป็นมาคือ ในสมัยก่อนการขนส่งโดยมากใช้ขนส่งทางน้ำ โดยเรือและแพ ในบริเวณหมู่บ้านนี้น้ำไหลค่อนข้างเชี่ยว ในหมู่บ้านตรงโค้งน้ำมีกอไผ่อยู่ เมื่อเรือล่วงมาถึงตรงนี้ ซึ่งเป็นที่น้ำวน เรือมักจะหมุนคว้าง ท้ายเรือมักจะตีโค้งมะหริ่ง ต้องตะขอ ซึ่งโคนตะขอเป็นเหล็กง่ายค้ำกอไผ่ไว้ไม่ให้เรือหมุน จึงจะพ้นวังวนโดยปลอดภัย ฉะนั้นหมู่บ้านนี้จึงให้ชื่อบ้านไผ่ขอน้ำ แต่นั้นเป็นต้นมาจนบัดนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อที่ราบบ้านไผ่ขอน้ำ มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อ คือทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่าช้าง หมู่ 2 ตำบลท่าช้าง ทิศใต้ติดต่อกับบ้านไผ่ขอน้ำ หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านแหลมลาด หมู่ 6 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวังปลาดุก หมู่ 5

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือกล้วย มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญ คือ วัดชื่อกุฏิราย และเจดีย์โบราณวัดไผ่ขอน้ำ วังปลา โบราณวัตถุที่สำคัญ คือหลวงพ่อปานหลวงพ่อดิษฐ์ หลวงพ่อพิมพ์พิพัฒน์

ผู้ให้ข้อมูล นายขวน ตรงต่อกิจ อายุ 61 ปี อยู่บ้านเลขที่ 88 หมู่ที่ 4 บ้านไผ่ขอน้ำ ตำบลมะตูม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 5 บ้านวังปลาดุก

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวังปลาดุก เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ชื่อเดิมชื่อวังปลาดุก เพราะมีปลาดุกชุกชุมมากในหมู่บ้านนี้ ประชากรของหมู่บ้านนี้ย้ายมาจากถิ่นอื่น แต่มาอยู่นานแล้ว มาตั้งเป็นหมู่บ้านตั้งเดิมพวกแรกที่บ้านวังปลาดุกแห่งนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ทางตอนล่างของหมู่บ้านมีคลองวังปลาดุก มีอาณาเขตติดต่อ คือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านไผ่ขอดอน ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวังขี้เหล็ก หมู่ 10 ตำบลท่าช้าง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านนาขุม หมู่ 7 ตำบลท่าช้าง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองเมม หมู่ 9 ตำบลท่าช้าง

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายทองขัน สุขแสง อายุ 42 ปี อยู่บ้านเลขที่ 160/2 หมู่ที่ 5 บ้านวังปลาดุก ตำบลมะตูม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 6 บ้านแหลมลาด

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านแหลมลาด เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ตั้งชื่อหลังตั้งหมู่บ้าน ตั้งตามลักษณะของแหล่งน้ำ พึ่งแยกมาตั้งหมู่บ้านในระยะไม่ถึง 20 ปีมานี้ แยกมาจากสองหมู่บ้านมารวมกันอยู่ในหมู่เดียวกัน ชื่อบ้านแหลมลาด ลักษณะเป็นแหลมยื่นระหว่าง 2 แม่น้ำ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อบ้านแหลมลาด มีลำน้ำไหลผ่าน คือแม่น้ำแควน้อย มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่าช้าง หมู่ 2 ตำบลท่าช้าง ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท่าโพธิ์ ทิศตะวันออกติดต่อกับแม่น้ำแควน้อย ทิศตะวันตกติดต่อกับแม่น้ำน่าน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ ข้าวหลาม

ผู้ให้ข้อมูล นายระเด่น มั่นนุช อายุ 51 ปี อยู่บ้านเลขที่ 77/2 หมู่ที่ 6 บ้านแหลมลาด ตำบลมะตูม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพทำนา

ตำบลทับยายเชียง

หมู่ที่ 1 บ้านไทรงาม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านไทรงาม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ที่ชื่อนี้เพราะบริเวณหมู่บ้านนี้มีต้นไทรใหญ่ ฉะนั้นจึงตั้งชื่อตามชื่อของต้นไม้ เล่ากันว่าแต่เดิมหมู่บ้านนี้มีตาทับกับยายเชียงมาตั้งบ้านเรือนทำมาหากินอยู่บริเวณใกล้ ๆ ต้นไทรใหญ่และงอกงามมาก จึงตั้งชื่อหมู่บ้านนี้ว่าบ้านไทรงาม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ริมเขา มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านเขาน้อย หมู่ 5 ตำบลดงประคำ ทิศใต้ติดต่อกับบ้านเขาน้อย หมู่ 5 ตอนล่าง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านศรีเจริญ หมู่ 2 ตำบลทับยายเชียง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านโคกสมอ หมู่ 1 ตำบลดงประคำ

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือมะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ ผ้าทอ

ผู้ให้ข้อมูล นางกาญจนา หุ่นฉัตร อายุ 39 ปี อยู่บ้านเลขที่ 10 หมู่ที่ 1 บ้านไทรงาม ตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพสีข้าว เลี้ยงหมู

หมู่ที่ 2 บ้านศรีเจริญ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านศรีเจริญ เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกันประมาณ 21 – 50 ปี ชื่อเดิมและหมู่บ้านเดิมคือ ทับยายเชียง ตั้งชื่อตามลักษณะชื่อคน คือผู้ที่มาตั้งรกรากอยู่ในตำบลนี้เป็นครอบครัวแรก คือตาทับกับยายเชียง เมื่อแยกหมู่บ้านมาจึงตั้งชื่อใหม่ ให้มีความหมายทางความเจริญรุ่งเรือง ขึ้น ชื่อบ้านศรีเจริญ (หมู่ 2)

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบชายเขา มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านไทรงาม หมู่ 1 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านทับยายเชียง หมู่ 5 ทิศตะวันออกติดต่อกับเขตอำเภอวัดโบสถ์ ทิศตะวันตกติดต่อกับตำบลมะต้อง

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญ คือวัดทับยายเชียง ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายสุชน จุ้ยเสือ อายุ 55 ปี อยู่บ้านเลขที่ 37 หมู่ที่ 2 บ้านศรีเจริญ ตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 3 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 3 บ้านไร่

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านไร่ เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกันเป็นเวลาไม่ถึง 20 ปี ตั้งชื่อพร้อมตั้งหมู่บ้าน บ้านเดิมและชื่อเดิมคือบ้านหนองมะคัง ตั้งชื่อบ้านใหม่ขึ้นตามลักษณะอาชีพ กล่าวคือประชาชนในหมู่บ้านนี้ทำไร่กันเป็นส่วนใหญ่ จึงให้ชื่อหมู่บ้านนี้ว่า บ้านไร่ ตามอาชีพที่ทำ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบค่อนข้างสูง เหมาะทำไร่ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านทับยายเชียง หมู่ 5 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองมะคัง หมู่ 4 ทิศตะวันออกติดต่อกับภูเขาเขตวัดโบสถ์ ทิศตะวันตกติดต่อกับเขตตำบลพรหมพิราม

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ มันสำปะหลัง อ้อย แตงโม ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง, ลาว ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ และประเพณียกธงประจำปี ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายสุนทร เที่ยงธรรมโม อายุ 43 ปี อยู่บ้านเลขที่ 28/2 หมู่ที่ 3 บ้านไร่ ตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 4 บ้านหนองมะคัง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองมะคัง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี ตั้งชื่อพร้อมตั้งหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามชื่อของต้นไม้และแหล่งน้ำ คือหนองมะคัง คือแต่เดิมบริเวณหมู่บ้านนี้มีหนองน้ำและมีต้นมะคังเป็นจำนวนมาก ขอบขึ้นอยู่รอบ ๆ หนองน้ำ จึงตั้งชื่อบ้านหนองมะคัง เรื่องราวของชาวบ้านมีอยู่ว่า ประมาณปี 2416 มีผู้คนอพยพมาจากภาคอีสานมาตั้งบ้านเรือนอยู่บริเวณโนนยางโทนในเขตทุ่งสาน โดยมีนายแก้ว แก้วสระแสน เป็นผู้ใหญ่บ้านยางโทน ต่อมาเมื่อ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านทับยายเชียง เป็นหมู่บ้านที่อพยพมาจากที่อื่นประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ความหมายของชื่อหมายถึงกระท่อมของยายเชียง มีเรื่องเล่าสืบต่อมาว่า มีสตรีสูงอายุ ชื่อยายเชียงมาสร้างกระท่อมอยู่บริเวณนี้ กระท่อมมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าทับ ต่อมามีคนเดินทางผ่านแวะเวียนมาบริเวณนี้เสมอ หากค่ำมืดก็ขอพักที่กระท่อมของยายเชียง ยายเชียงเป็นผู้มีจิตใจโอบอ้อมอารีก็จัดให้พักอาศัยตามสภาพ ต่อมาบริเวณนี้มีผู้มาอยู่อาศัยมากขึ้นเพื่อทำกิน เช่น ทำไร่ จึงมีคนมากขึ้น รวมตัวเป็นหมู่บ้านได้ ก็ตกลงให้ชื่อหมู่บ้านว่าทับยายเชียงตามชื่อของสตรีผู้มาตั้งกระท่อมอยู่บริเวณนี้เป็นคนแรก คือยายเชียง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ บางที่เป็นเนินชายเขา มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านศรีเจริญ หมู่ 6 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านไร่ หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านเขาน้ำสุด หมู่ 6 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองมะคัง

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือแตงโม ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสำคัญ ทองน้อย อายุ 43 ปี อยู่บ้านเลขที่ 2/3 หมู่ที่ 5 บ้านทับยายเชียง ตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ปวช. อาชีพรับจ้าง

หมู่ที่ 6 บ้านเขาน้ำสุด

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านเขาน้ำสุด เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะสภาพภูมิประเทศ คือภูเขาและแหล่งน้ำ กล่าวคือเป็นบริเวณที่น้ำไหลจากภูเขามาสิ้นสุดที่บริเวณหมู่บ้านนี้ จึงชื่อว่าบ้านเขาน้ำสุด

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นภูเขาสูง ชื่อเขาน้ำสุด และมีที่เป็นทุ่ง ชื่อทุ่งพระยา มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านไร่ หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านทับยายเชียง หมู่ 5 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองมะคัง หมู่ 4 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านศรีเจริญ หมู่ 2

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยเหนือ ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสมเกียรติ แดนคง อายุ 49 ปี อยู่บ้านเลขที่ 49 หมู่ที่ 6 บ้านเขาน้ำสุด ตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพ ทำไร่อ้อย

ตำบลท่าช้าง

หมู่ที่ 1 บ้านท่ามะเฟือง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท่ามะเฟือง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามชื่อของแหล่งน้ำและต้นไม้ คือต้นมะเฟือง ในสมัยก่อนที่หมู่บ้านนี้มีท่าน้ำสำหรับควายลงกินน้ำ เพราะเป็นท่าลาด ตลิ่งไม่ชันมากนัก ที่ท่าน้ำมีต้นมะเฟืองใหญ่ จึงเป็นมูลเหตุให้ตั้งชื่อหมู่บ้านว่า บ้านท่ามะเฟือง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับท่าช้าง หมู่ 2 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านไผ่ขอน้ำ หมู่ 4 ตำบลมะตูม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านใหม่หอกลอง หมู่ 6 ตำบลหอกลอง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านนาขุม หมู่ 7

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ กล้วย ขนุน มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญ คือ ซื่อวัดท่าช้าง โบราณวัตถุที่สำคัญ คือ พระพุทธรูป ชื่อหลวงพ่อเพชร

ผู้ให้ข้อมูล นายเกษม ปานเกิดผล อายุ 40 ปี อยู่บ้านเลขที่ 37 หมู่ที่ 1 บ้านท่ามะเฟือง ตำบลท่าช้าง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 2 บ้านท่าช้าง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท่าช้าง (หมู่ 2) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งตามลักษณะแหล่งน้ำและสัตว์ ที่เรียกท่าช้างเพราะเป็นท่าน้ำที่มีช้างลงมากินน้ำที่บริเวณนี้ เมื่อสมัยก่อน ชาวบ้านเล่าขานต่อมาว่าในสมัยก่อนบริเวณหมู่บ้านนี้มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน เป็นบริเวณทึบ มีช้างป่าจำนวนมากลงมากินน้ำที่ท่าแห่งนี้ ชาวบ้านจึงเรียกชื่อต่อ ๆ กันมาว่าบ้านท่าช้าง และตำบลท่าช้างจนถึงทุกวันนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อที่ราบบ้านท่าช้าง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านพรหมพิราม หมู่ 2 ตำบลพรหมพิราม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านมะตูม อ.เมือง ทิศตะวันออกติดต่อกับตำบลหอกลอง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านใหม่สิทธิทอง อ.กลไกรลาศ จ.สุโขทัย

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือมะม่วง กระท้อน ขนุน มะปราง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง โบราณสถานที่สำคัญ คือ วัดท่าช้าง โบราณวัตถุที่สำคัญ คือ พระพุทธรูป ชื่อหลวงพ่อเพชร

ผู้ให้ข้อมูล นายผจญ จุ้มขำ อายุ 59 ปี อยู่บ้านเลขที่ 56 หมู่ที่ 2 บ้านท่าช้าง ตำบลท่าช้าง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 6 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 3 บ้านหนองหม้อแกง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองหม้อแกง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำ และชื่อภาชนะต้มแกง ความเป็นมาของชื่อหมู่บ้านนี้คือ เป็นหมู่บ้านที่มีลำน้ำน่านไหลผ่าน มีหนองน้ำด้วย เป็นพื้นที่อุดมสมบูรณ์ มีแม่น้ำ หนอง คลอง บึง มีปลาชุกชุมมาก จนชาวบ้านเชื่อกันว่า ถ้าจะกินแกงปลา ให้ตำน้ำพริก ตั้งหม้อแกงรอได้เลย ไม่นานสมาชิกที่ไปหาปลาก็กลับได้ปลามาแกงอย่างแน่นอน ฉะนั้นจึงเรียกหมู่บ้านนี้ว่า บ้านหนองหม้อแกง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีคลองและแอ่งน้ำ หนองน้ำ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านคลองแค หมู่ 5 ตำบลท่าช้าง ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท่าช้าง หมู่ 2 ตำบลท่าช้าง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านโป่งนก หมู่ 5 ตำบลหอกลอง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านนาขุม หมู่ 7 – 8 ตำบลท่าช้าง

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนา พุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายวิวุฒิ ชื่นสุม อายุ 43 ปี อยู่บ้านเลขที่ 107 หมู่ที่ 3 บ้านหนองหม้อแกง ตำบลท่าช้าง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 4 บ้านคลองแคตะวันตก

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านคลองแคตะวันตก เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำ และต้นไม้ กล่าวคือมีลำคลองแยกมาจากแม่น้ำน่านผ่านหมู่บ้านและบริเวณหมู่บ้านมีต้นแคใหญ่ 2 ต้น จึงเรียกหมู่บ้านว่าบ้านคลองแค ปัจจุบันคลองได้เปลี่ยนสภาพเป็นถนนคอนกรีตของหมู่บ้านไปแล้ว

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ และเป็นทุ่ง ชื่อทุ่งนา มีคลองชลประทานขุดผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวังมะสระ หมู่ 6 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองหม้อแกง หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคลองแคตะวันออก หมู่ 5 ทิศตะวันตกติดต่อกับทุ่งนา

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสำรวม ศรีชาติ อายุ 57 ปี อยู่บ้านเลขที่ 64/1 หมู่ที่ 4 บ้านคลองแคตะวันตก ตำบลท่าช้าง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 5 บ้านคลองแคตะวันออก

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านคลองแคตะวันออก เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำและต้นไม้ คือคลองและแค มีเรื่องเล่าสืบต่อกันมาว่าเดิมหมู่บ้านนี้มีลำคลองไหลผ่าน โดยไหลแยกจากแม่น้ำน่าน และบริเวณหมู่บ้านนี้มีต้นแค 2 ต้น เป็นต้นแคขนาดใหญ่ ชาวบ้านจึงพากันเรียกชื่อหมู่บ้านว่าบ้านคลองแค แต่นั้นมาภายหลังแบ่งเป็น 2 หมู่บ้าน คือบ้านคลองแคตะวันออกและคลองแคตะวันตก แต่ปัจจุบันคลองไม่มีแล้ว เพราะตื้นเขิน ได้เปลี่ยนสภาพเป็นถนน และลาดคอนกรีตไปแล้ว

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม มีลำน้ำน่านไหลผ่าน มีคลองชลประทานเข้าหมู่บ้าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านพรหมพิรามหมู่ 1 ตำบลพรหมพิราม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองหม้อแกง หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านโปร่งนก หมู่ 5 ตำบลหอกลอง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองแคตะวันตก หมู่ 4

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือมะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญ คือ วัดคลองแค ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ น้ำพริก มีกลุ่มแม่บ้านร่วมกันทำ

ผู้ให้ข้อมูล นายประโลม กำภู อายุ 45 ปี อยู่บ้านเลขที่ 107/1 หมู่ที่ 5 บ้านคลองแคตะวันออก ตำบลท่าช้าง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ปวช. อาชีพทำนา

หมู่ที่ 6 บ้านวังมะสระ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวังมะสระ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งขึ้นตามลักษณะแหล่งน้ำ และสถานที่สำคัญคือสระใหญ่ ชื่อเดิมของหมู่บ้านคือบ้านวังมะสระ เพราะมีแหล่งน้ำลึก คือ วังถึง 2 วัง และมีสระใหญ่อยู่ 1 แห่ง มีแม่พิมพ์พระนางพญา ขุดพบเมื่อพ.ศ. 2500 ณ ที่ครอบสระใหญ่ในหมู่บ้าน ซึ่งมีเนื้อที่โดยประมาณ 25 ไร่ เป็นที่มาของบ้านวังมะสระ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านสะพานหิน หมู่ 3 ตำบลพรหมพิราม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านคลองแคตะวันตก หมู่ 4 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านป่ามะม่วง หมู่ 13 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านนาขุม หมู่ 7 - 8

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือกล้วย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญ คือ มีวัดโบราณ ชื่อวัดวังมะสระ โบราณวัตถุที่สำคัญ คือ มีพระพิมพ์นางพญา ชื่อพิมพ์วังมะสระ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ คือ วังปลา ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ ดอกไม้จันทร์

ผู้ให้ข้อมูล นายรัก คำชม อายุ 56 ปี อยู่บ้านเลขที่ 29/3 หมู่ที่ 6 บ้านวังมะสระ ตำบลท่าช้าง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 7 บ้านนาขุม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านนาขุม (หมู่ 7) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะอาชีพ คือการทำนาและสภาพของนา ชื่อเดิมของหมู่บ้านคือ นาขุม ในสมัยก่อนหมู่บ้านนี้มีน้ำท่วมทุกปี จึงเรียกว่านาขุม หมายถึง หลุมหรือที่ลุ่ม นาขุมจึงหมายถึงนาที่เป็นหลุม หรือนาที่เป็นที่ลุ่ม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม และเป็นทุ่งใหญ่ ชื่อว่าทุ่งหนองสี มีคลองน้ำ คือคลองธรรมชาติไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านห้วยตั้งหมู่ 10 ตำบลพรหมพิราม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวังปลาดุก หมู่ 5 ตำบลมะตูม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวังมะสระ หมู่ 6 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองเมม หมู่ 9

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือมะม่วง ส้ม ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญ คือ พระพุทธรูป ชื่อพระพุทธชินราช (จำลอง) ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ น้ำยาล้างจาน

ผู้ให้ข้อมูล นายนม ปิ่นสกุล อายุ 54 ปี อยู่บ้านเลขที่ 123 หมู่ที่ 7 บ้านนาขุม (หมู่ 7) ตำบลท่าช้าง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษาป. 4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 8 บ้านนาขุม (หมู่ 8)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านนาขุม หมู่ 8 เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมกว่า 100 ปี ปัจจุบันแยกเป็น 2 หมู่บ้าน คือบานนาขุม หมู่ 7 และบ้านนาขุม หมู่ 8 ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำ และการเพาะปลูก ที่ชื่อนาขุมเพราะบริเวณนี้เป็นที่ลุ่ม มีน้ำท่วมเกือบตลอดปีในสมัยก่อน จึงเรียกบ้านนาขุม หรือนาลุ่ม หรือนาที่มีลักษณะเป็นแอ่งเป็นหลุม เรียกนาหลุม - นาขุม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม ชื่อที่ราบหนองยาว มีคลองธรรมชาติไหลผ่าน เป็นฤดูกาลโดยเฉพาะหน้าฝน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านสะพานหิน หมู่ 3 บ้านห้วยตั้ง หมู่ 10 ตำบลพรหมพิราม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านคลองเมม หมู่ 11 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านสะพานหิน ตำบลพรหมพิราม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวังน้ำเย็น หมู่ 11 ตำบลพรหมพิราม

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ ทอผ้า

ผู้ให้ข้อมูล นายวิก จันทร์สอน อายุ 50 ปี อยู่บ้านเลขที่ 55/1 หมู่ที่ 8 บ้านนาขุม (หมู่ 8) ตำบลท่าช้าง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 9 บ้านคลองเมม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านคลองเมม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี ปรากฏชื่อมีมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำ คลองเมมเป็นหมู่บ้านใหญ่ มีคลองน้ำกว้าง ลึก มีน้ำตลอดปีไหลผ่าน ตอนหลังประมาณ 21 – 50 ปี ได้แยกออกเป็นอีกหมู่บ้านหนึ่ง คือ บ้านคลองเมม หมู่ 11 และบ้านวังขี้เหล็ก บ้านใหม่สำราญ เพราะมีครัวเรือนและประชากรมากขึ้น

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อคลองเมม มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองเมม ซึ่งเป็นคลองขนาดใหญ่ อาจเรียกแม่น้ำได้ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับถนนสายพิษณุโลก–สุโขทัย(สิงหวัฒน์)

ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวังขี้เหล็ก หมู่ 10 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวังปลาดุก หมู่ 5 ตำบลมะตูม ทิศตะวันตกติดต่อกับคลองน้ำ

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่

ผู้ให้ข้อมูล นายอำนวย ไทรบัวขำ อายุ 44 ปี อยู่บ้านเลขที่ 26/1 หมู่ที่ 9 บ้านคลองเมม ตำบลท่าช้าง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 10 บ้านวังขี้เหล็ก

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวังขี้เหล็ก เป็นหมู่บ้านที่อพยพมาจากที่อื่น ประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อหลังตั้งหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำ หมู่บ้านนี้แยกออกมาจากบ้านหมู่ 9 เนื่องจากบ้านคลองเมมเป็นหมู่ที่ใหญ่ มีจำนวนครัวเรือนมากเกินไป จึงแบ่งการปกครองออกเป็นอีกหลายหมู่บ้าน เมื่อตั้งถิ่นฐานอยู่บริเวณที่มีต้นขี้เหล็กจำนวนมาก และอยู่ใกล้แหล่งน้ำคลองเมม จึงชื่อว่าบ้านท่าขี้เหล็กสืบมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ และเป็นทุ่ง ชื่อทุ่งบ้านท่าขี้เหล็ก มีลำน้ำคลองเมมไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหมู่ 9 –12 บ้านท่าช้าง ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหมู่ 10 ตำบลบ้านกร่าง อ.เมือง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหมู่ 9 ตำบลท่าช้าง ทิศตะวันตกติดต่อกับเขต อ.กงไกรลาศ จ.สุโขทัย

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญ คือ วัดโบราณ ชื่อวัดวังขี้เหล็ก

ผู้ให้ข้อมูล นายเปรียว วลาโภ อายุ 58 ปี อยู่บ้านเลขที่ 77 หมู่ที่ 10 บ้านท่าขี้เหล็ก ตำบลท่าช้าง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 11 บ้านคลองเมม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านคลองเมม (หมู่ 11) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม แต่แยกเป็นอีกหมู่บ้านหนึ่ง ประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำ มีคลองน้ำขนาดใหญ่ไหลผ่าน ชื่อคลองเมม เนื่องจากมีประชากรมากขึ้นจึงแยกหมู่บ้านเดิมเป็น 3 หมู่ ได้แก่ บ้านคลองเมม หมู่ 9 คลองเมม หมู่ 11 และบ้านใหม่สำราญ หมู่ 12 ซึ่งชื่อว่าเป็นบ้านคลองเมมเดิม เพราะมีจำนวนประชากรและจำนวนหลังคาเรือนมากขึ้น

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อทุ่งนาบ้านคลองเมม มีลำน้ำไหลผ่าน เป็นคลองขนาดใหญ่ ชื่อคลองเมม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวังน้ำเย็น หมู่ 11 ตำบลพรหมพิราม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านคลองเมม หมู่ 9 ตำบลท่าช้าง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวังปลาดุก หมู่ 5 ตำบลมะตูม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองเมม หมู่ 9

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือมะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยเหนือ ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสาม สีขาว อายุ 47 ปี อยู่บ้านเลขที่ 40 หมู่ที่ 11 บ้านคลองเมม ตำบลท่าช้าง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 12 บ้านใหม่สำราญ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านใหม่สำราญ เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ประมาณ 21 – 50 ปี ตั้งชื่อหลังตั้งหมู่บ้าน ชื่อหมู่บ้านเดิมที่แยกมาคือบ้านคลองเมม ตั้งชื่อเพื่อความหมายให้มีสุขสำราญ ชื่อใหม่ตั้งขึ้นภายหลังแยกหมู่บ้านมาแล้ว โดยผู้ใหญ่บ้านเก่าผู้หนึ่งเห็นว่าบ้านคลองเมมเดิมนั้นใหญ่มาก จึงขอแยกบ้านคลองเมมมาตั้งใหม่ ให้ชื่อว่าบ้านใหม่สำราญ เพื่อความสุขสำราญแก่บุคคลในหมู่บ้าน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อที่ราบหนองผักกระเฉด และที่เป็นทุ่ง ชื่อทุ่งหมื่นเพชร มีคลองน้ำ คือคลองเมมไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวังน้ำเย็น ตำบลพรหมพิราม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวังวังขี้เหล็ก หมู่ 10 ต.ท่าช้าง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคลองเมม หมู่ 9 – 10 – 11 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหมู่ 6 ตำบลบ้านใหม่โพธิ์ทอง อ.กงไกรลาศ จ.สุโขทัย

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่

ผู้ให้ข้อมูล นายเอื้อน มะนาวหวาน อายุ 59 ปี อยู่บ้านเลขที่ 42/1 หมู่ที่ 12 บ้านใหม่สำราญ ตำบลท่าช้าง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 13 บ้านป่ามะม่วง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านป่ามะม่วง เป็นหมู่บ้านที่แยกจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะ 20 ปีมานี้ ตั้งชื่อพร้อมแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะต้นไม้ คือต้นมะม่วง ซึ่งในหมู่บ้านนี้มีต้นมะม่วง ซึ่งขึ้นงอกตามอยู่ตามธรรมชาติมากมาย เมื่อแยกหมู่บ้านมาอยู่ จึงตั้งชื่อบ้านป่ามะม่วง ตามสภาพของกลุ่มต้นไม้ที่ปรากฏ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบสำหรับทำการเกษตร มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อ คือทิศเหนือติดต่อกับบ้านกรับพวงใต้ หมู่ 4 ตำบลพรหมพิราม ทิศใต้ติดต่อกับแม่น้ำน่าน และบ้านกรับพวงใต้ หมู่ 4 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคลองแค หมู่ 5 ทิศตะวันตกติดต่อกับแม่น้ำน่าน และบ้านวังมะสระ หมู่ 6

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือมะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ ขนมทอดกรอบ

ผู้ให้ข้อมูล นายจารึก สุวรรณโณ อายุ 50 ปี อยู่บ้านเลขที่ 11 หมู่ที่ 13 บ้านป่ามะม่วง ตำบลท่าข้าง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพเกษตรกรรม

ตำบลดงประคำ

หมู่ที่ 1 บ้านโคกสมอ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านโคกสมอ เป็นหมู่บ้านที่อพยพมาจากที่อื่น แต่อพยพมานานแล้วประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามชื่อของต้นไม้ คือต้นสมอ ที่ชื่อบ้านโคกสมอ เพราะบริเวณหมู่บ้านนี้มีที่สูง ลักษณะเป็นเนินหรือโคก มีต้นสมอใหญ่ขึ้นอยู่ในบริเวณนี้มากมาย จึงพากันตั้งชื่อว่า บ้านโคกสมอ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อที่ราบโคกสมอ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองอ้ายกาน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านทุ่งตาเปรี้ยว หมู่ 6 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านคลองอ้ายกาน หมู่ 10 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านเขาน้อย หมู่ 5 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านทุ่งตาเปรี้ยว หมู่ 6

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือข้าว มะม่วง มะพร้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายประสิทธิ์ สุธาพจน์ อายุ 51 ปี อยู่บ้านเลขที่ 80 หมู่ที่ 1 บ้านโคกสมอ ตำบลดงประคำ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 2 บ้านคลองตก

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านคลองตก เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี ตั้งชื่อหลังตั้งหมู่บ้าน โดยตั้งตามลักษณะแหล่งน้ำและชื่อต้นไม้ ชื่อเดิมคือบ้านดงประคำ โดยหมู่บ้านตำบลนี้ ใช้สัญลักษณ์ต้นประคำไก่ ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นหมู่บ้านคลองตก มีประวัติความเป็นมาคือ แต่เดิมหมู่บ้านนี้มีวัดเก่าเป็นโบราณสถาน มีพระพุทธรูปทองคำอยู่องค์หนึ่ง เป็นที่สักการะบูชาของชาวบ้านทั่วไป ต่อมาได้ถูกคนร้ายโจรกรรมไป จึงเหลือไว้เพียงชื่อว่า หลวงพ่อทองคำ ประกอบเป็นที่มาของตำบลและหมู่บ้านดงประจำด้วย

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ บ้านคลองตก มีคลองมะหว้าไหลผ่าน และมีแอ่งน้ำ ชื่อหนองกาย มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท้องโพล หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท่าสำโรง หมู่ 7 ตำบลมะต้อง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านมะขามทอง หมู่ 10 ตำบลวงฆ้อง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านโคกสมอ หมู่ 1

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือกล้วย มะม่วง มะพร้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายเชิด จันทร์ศรีเจริญ อายุ 51 ปี อยู่บ้านเลขที่ 9 หมู่ที่ 2 บ้านคลองตก ตำบลดงประคำ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 3 บ้านท้องโพลง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท้องโพลง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน โดยตั้งชื่อตามสถานที่สำคัญคือ แต่เดิมหมู่บ้านนี้ชื่อท้องพระโรง ต่อมาเพี้ยนมาเป็นท้องโพลง เช่นในปัจจุบัน เล่ากันสืบมาว่าบริเวณหมู่บ้านนี้เป็นเมืองเก่า แต่เกิดอาเพศ ทำให้เมืองถล่มจมลง เป็นบึงหล่มทุกวันนี้ และมีชื่อเรียกคลองศาลาขาด คลองต้มเหล้า และมีถนนในหมู่บ้านซึ่งไม่ทราบที่มาของการก่อสร้างได้ว่าสร้างขึ้นเมื่อใด สมัยใด

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อท้องโพลง มีคลองน้ำผ่านหมู่บ้าน ชื่อคลองยายโต้ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านแหลมทอง หมู่ 8 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านคลองตก หมู่ 2 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านป่าแดง หมู่ 4 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านปากบึง หมู่ 7 (คลองยายโต้)

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ มะปราง มะม่วง ข้าว ข้าวโพด ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญ คือ วัดโบราณ ชื่อวัดท้องโพล โบราณวัตถุที่สำคัญ คือพระพุทธรูป ปางห้ามญาติ

ผู้ให้ข้อมูล นายสังวร เนียมศรี อายุ 44 ปี อยู่บ้านเลขที่ 38/1 หมู่ที่ 3 บ้านท้องโพลง ตำบลดงประคำ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ปก.ศสูง อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 4 บ้านป่าแดง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านป่าแดง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน แยกมาไม่นานอยู่ระหว่าง 1 – 20 ปี ตั้งชื่อพร้อมตั้งหมู่บ้านใหม่ โดยตั้งขึ้นตามลักษณะชื่อของต้นไม้ คือไม้แดง เพราะบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้าน มีป่าไม้แดงมาก จึงให้ชื่อว่าบ้านป่าแดง

ลักษณะภูมิประเทศ ส่วนใหญ่เป็นที่ราบค่อนข้างสูง พื้นที่ราบบ้านป่าแดง บางแห่งเป็นภูเขาสูง ชื่อเขาชำค่อม บางแห่งเป็นป่า ชื่อป่าแดง มีลำน้ำไหลผ่าน หรือคลองกาย และลำห้วยเต่าเร่า มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านนาอิน จ.พิชัย ทิศใต้ติดต่อกับบ้านเขาน้อย หมู่ 5 ตำบลดงประคำ ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหินลาด ตำบลหินลาด ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านทุ่งตาเปรี้ยว หมู่ 6 ตำบลดงประคำ

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ ป่าไม้ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง, ไทยอีสาน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายวิเชน สีแสง อายุ 59 ปี อยู่บ้านเลขที่ 71 หมู่ที่ 4 บ้านป่าแดง ตำบลป่าแดง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพทำนา เลี้ยงสัตว์

หมู่ที่ 5 บ้านเขาน้อย

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านเขาน้อย เป็นหมู่บ้านที่อพยพมาจากที่อื่น ประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามสภาพพื้นที่ เพราะหมู่บ้านนี้ มีภูเขาเตี้ยวขนาดย่อม ๆ อยู่ในหมู่บ้าน ชื่อว่าเขาน้อย จึงชื่อหมู่บ้านนี้ว่า บ้านเขาน้อย

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นภูเขาใหญ่ ชื่อภูเขาใหญ่ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านป่าแดง หมู่ 4 ตำบลดงประคำ ทิศใต้ติดต่อกับบ้านศรีเจริญ หมู่ 2 ตำบลทับยายเชียง ทิศตะวันออกติดต่อกับตำบลหินลาด อ.วัดโบสถ์ ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านทุ่งสมอ บ้านทุ่งตาเปรี้ยว ตำบลดงประคำ

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือข้าว หน่อไม้ มะม่วง ไม้ประดู่ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง และภาษาลาว ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญ คือ วัดเขาน้อย ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายสมหมาย ยอดวัน อายุ 33 ปี อยู่บ้านเลขที่ 173 หมู่ที่ 5 บ้านเขาน้อย ตำบลดงประคำ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 6 บ้านทุ่งตาเปรี้ยว

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านทุ่งตาเปรี้ยว เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของชื่อคน

ลักษณะภูมิประเทศ มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองอ้างกาบ และมีคลองชลประทาน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท้องโพลง หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านโคกสมอ หมู่ 1 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านป่าแดง หมู่ 4 และบ้านเขาน้อย หมู่ 5 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองตก หมู่ 2

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลางประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ ผลิตภัณฑ์จากข้าว

ผู้ให้ข้อมูล นายณรงค์ ศรีอุ่นดี อายุ 39 ปี อยู่บ้านเลขที่ 232 หมู่ที่ 6 บ้านทุ่งตาเปรี้ยว ตำบลดงประคำ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ปวศ. (อนุปริญญา) อาชีพทำนา

หมู่ที่ 7 บ้านปากบึง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านปากบึง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือบึงหล่ม หมู่บ้านนี้ตั้งอยู่ตอนใต้ของบึงหล่ม จึงชื่อบ้านปากบึง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ค่อนข้างลุ่ม ชื่อที่ราบปากบึง มีแอ่งน้ำ ชื่อหนองมน – หนองอ้อ และแอ่งน้ำน้อย ๆ ชื่อ อ่างทอง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท้องโพลง หมู่ 3 บ้านแหลมทอง หมู่ 8 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านมะขามทอง หมู่ 10 ตำบลวงฆ้อง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคลองตก หมู่ 2 และบ้านท้องโพลง หมู่ 3 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านเขาปรัง หมู่ 9

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ มะพร้าว ข้าวโพด ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญ คือ สำนักสงฆ์

ผู้ให้ข้อมูล นายสมุทร อยู่ยังเกตุ อายุ 45 ปี อยู่บ้านเลขที่ 1/2 หมู่ที่ 7 บ้านปากบึง ตำบลดงประคำ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ปวช. อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 8 บ้านแหลมทอง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านแหลมทอง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อมาพร้อมตั้งหมู่บ้าน มีเรื่องเล่ามาว่า บริเวณหมู่บ้านนี้แต่เดิมเป็นเมือง ๆ หนึ่ง แต่ได้ถล่มจมไปกลายเป็นบึง เรียกว่าบึงหล่ม มีประวัติย่อ ๆ ว่าเกิดอาเพศ เพราะลูกขึ้นหาแม่ เป็นชู้กับแม่ของตนเอง จึงเกิดอาเพศ เมืองถล่มลง กลายเป็นบึงล่ม หรือบึงหล่ม ตอนหลังบริเวณนี้ตั้งเป็นหมู่บ้านขึ้น จึงตั้งชื่อใหม่ว่าบ้านแหลมทอง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่ง เป็นที่ลุ่ม ชื่อบึงหล่ม มีลำน้ำไหลผ่านจากตำบลนาอิน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับตำบลนาอิน อ.พิชัย จ.อุตรดิตถ์ ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท้องโพลง หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านป่าแดง หมู่ 4 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านเขาปรัง หมู่ 9

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ ข้าว ข้าวโพด ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายต้น ขวัญทอง อายุ 55 ปี อยู่บ้านเลขที่ 33 หมู่ที่ 8 บ้านแหลมทอง ตำบลดงประคำ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพทำนา - ทำไร่

หมู่ที่ 9 บ้านเขาปรัง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านเขาปรัง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะ 1 – 20 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ชื่อเดิมคือบ้านเขาปรัง ตั้งชื่อตามสถานที่สำคัญ คือกำแพงศิลา อยู่บนยอดภูเขา ชื่อเขาปรัง จึงให้ชื่อหมู่บ้านว่า บ้านเขาปรัง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นภูเขาสูง ชื่อเขาปรัง มีคลองน้ำไหลผ่านชื่อคลองคล้า มีบึงใหญ่อยู่ส่วนหนึ่ง ชื่อ บึงหล่ม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านปากบึง ต.นาอิน อ.พิชัย จ.อุตรดิตถ์ ทิศใต้ติดต่อกับบ้านศรีภิรมย์ หมู่ 9 ตำบลศรีภิรมย์ และบ้านมะแพลบ ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านแหลมทอง หมู่ 8 และบ้านปากบึง หมู่ 7 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านบึงปลาเน่า หมู่ 8 ต.ศรีภิรมย์

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือข้าว ข้าวโพด ถั่ว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญ คือ วัดโบราณ ชื่อ วัดเขาปรัง

ผู้ให้ข้อมูล นายธวัช เพชรพล อายุ 57 ปี อยู่บ้านเลขที่ 39 หมู่ที่ 9 บ้านเขาปรัง ตำบลดงประคำ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพทำนา - ทำไร่

หมู่ที่ 10 บ้านคลองอ้างกาบ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านคลองอ้ายกาบ เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระหว่างเวลา 1 – 20 ปี มานี้เอง ตั้งชื่อพร้อมหมู่บ้าน ชื่อเดิมและหมู่บ้านที่แยกมาคือบ้านโคกสมอ ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะชื่อของแหล่งน้ำ คลอง ซึ่งมีหอยกาบชุกชุมมาก จึงชื่อว่าคลองอ้ายกาบ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม ชื่อทุ่งสาน และเป็นชื่อทุ่งใหญ่เช่นเดียวกัน ชื่อทุ่งสาน เป็นทุ่งใหญ่หลายตำบล และหลายหมู่บ้าน มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองอ้ายกาบ และมีแอ่งน้ำชื่อหนองแม่วัง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านโคกสมอ หมู่ 1 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านใหม่โคกสำโรง หมู่ 7 ตำบลมะต้อง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านไทรงาม หมู่ 1 ตำบลทับยายเชียง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านทุ่งตาเปรี้ยว หมู่ 6 ตำบลดงประคำ

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ ข้าว พริก มะม่วง มะพร้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายเอียน ยอดสุวรรณ อายุ 38 ปี อยู่บ้านเลขที่ 189 หมู่ที่ 10 บ้านคลองอ้ายกาบ ตำบลดงประคำ อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพทำนา

ตำบลวงฆ้อง

หมู่ที่ 1 บ้านหนองตม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองตม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำ มีชื่อบ้านหนองตมก็เพราะในสมัยก่อนบริเวณหมู่บ้านหนองตม เป็นบริเวณที่ลุ่มต่ำมีน้ำขังตลอด หาดบริเวณที่ปลูกบ้านเรือน เป็นโคลนตม ต้องมีสะพานไม้ให้เดิน จึงเรียกว่าหนองตม และเป็นหมู่บ้านหนองตม ภายหลังเป็นหมู่บ้านที่เจริญมากกว่าหมู่บ้านใด ๆ มีการค้าขาย มีคนอยู่หนาแน่นและมีเศรษฐกิจดี

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อที่ราบบ้านหนองตม มีลำน้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวงฆ้อง หมู่ 2 หมู่ 7 วงฆ้อง ทิศใต้ติดต่อกับบ้านปาสัก หมู่ 8 บ้านสามศรีเจริญ หมู่ 9 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านบางประดา หมู่ 5 และบ้านสำโรง หมู่ 7 ทิศตะวันตกติดต่อกับลำน้ำน่าน และบ้านวงฆ้อง หมู่ 6

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ มะม่วง ฝรั่ง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ สมโภชหลวง

พ่อบุญมา บุญมี โบราณสถานที่สำคัญ คือ พระพุทธรูป ชื่อหลวงพ่อบุญมา บุญมี แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ คือ วัดสวนร่มบารมี

ผู้ให้ข้อมูล นายพรจิต ธเนศราภา อายุ - ปี อยู่บ้านเลขที่ 379 หมู่ที่ 1 บ้านหนองตม ตำบลวงฆ้อง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา อนุปริญญา อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 2 บ้านวงฆ้อง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวงฆ้อง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมนานมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะของสภาพแหล่งน้ำ ชื่อเดิมคือ วังฆ้อง มีความเป็นมาและความหมายของชื่อคือ หมู่บ้านนี้เป็นหมู่บ้านที่มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน ตรงบริเวณหมู่บ้าน มีลักษณะเป็นวังลึก ฝั่งน้ำโค้งไปมาคล้ายวงฆ้อง ตรงโค้งน้ำซึ่งติดอยู่กับวัด มีเรื่องเล่าว่า วันดีคืนดีจะมีเสียงคล้ายเสียงฆ้องดังขึ้นตรงวังหน้าวัด ชาวบ้านจึงเรียกกันต่อ ๆ มาว่าวังฆ้อง เรียกหมู่บ้านแต่เดิมว่าวังฆ้องด้วย ภายหลังเรียกชื่อเพี้ยนมาเป็น วงฆ้อง ถือเป็นชื่อหมู่บ้านและตำบลมาจนกระทั่งทุกวันนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อทุ่งวงฆ้อง มีแม่น้ำไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านเตาถ่าน หมู่ 7 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวงฆ้อง หมู่ 3 หมู่ 6 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองตม หมู่ 1 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านย่านยาว หมู่ 11

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือข้าว มะม่วง มะปราง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์ โบราณวัตถุที่สำคัญ คือ พระพุทธรูปโบราณ ปางห้ามญาติ

ผู้ให้ข้อมูล นายรุ่งฤทธิ์ เรืองรุ่ง อายุ 44 ปี อยู่บ้านเลขที่ 59/1 หมู่ที่ 2 บ้านวงฆ้อง ตำบลวงฆ้อง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 3 บ้านวงฆ้อง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวงฆ้อง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมนานมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามแหล่งน้ำ เดิมชื่อวังฆ้อง เพราะหมู่บ้านและตำบลวงฆ้อง มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีริมฝั่งคดโค้ง บางแห่งเป็นวังลึก เช่นตรงหน้าวัด เป็นบริเวณตลิ่งโค้งน้ำลึกเป็นวัง มีเรื่องเล่ากันสืบต่อมาว่า ถึงวันโกน วันพระ จะได้ยินเสียงฆ้องดังอยู่ในแม่น้ำน่าน บริเวณวังน้ำหน้าวัด ชาวบ้านจึงเรียกขานกันต่อมาว่าวังฆ้อง ซึ่งถือเป็นชื่อตำบลและชื่อหมู่บ้านหลายหมู่จนปัจจุบันนี้ แต่เสียงเพี้ยนไปเป็นบ้านวงฆ้อง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อที่ราบบ้านวงฆ้อง มีลำน้ำคือ แม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับตำบลศรีภิรมย์ ทิศใต้ติดต่อกับตำบลมะต้อง ทิศตะวันออกติดต่อกับตำบลดงประคำ ทิศตะวันตกติดต่อกับตำบลวังวน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณวัตถุที่สำคัญ คือ พระพุทธรูป ชื่อ หลวงพ่อบุญมีและบุญมา ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ เต้าเจี้ยว

ผู้ให้ข้อมูล นายทองย้อย โนนอาด อายุ 56 ปี อยู่บ้านเลขที่ 298 หมู่ที่ 3 บ้านวงฆ้อง ตำบลวงฆ้อง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 4 บ้านย่านยาว

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านย่านยาว เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ชื่อเดิมคือย่านยาว ตั้งชื่อตามสภาพของท้องที่ กล่าวคือ บริเวณหมู่บ้านนี้มีพื้นที่ทอดยาวเป็นระยะทางไกล จึงเรียกชื่อว่า ย่านยาว คำว่าย่านหมายถึงถิ่น หรือ บริเวณ บ้านย่านยาวเป็นลักษณะท้องถิ่นที่มีความยาวเป็นระยะทางไกล

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีแหล่งน้ำในหมู่บ้าน ชื่อหนองไทร มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวังมะด่าน หมู่ 9 ตำบลวงฆ้อง ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวงฆ้อง หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านย่านยาว หมู่ 11 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านในตำบลวังวน

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญ คือวัดโบราณ ชื่อ วัดย่านยาว ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ น้ำพริก

ผู้ให้ข้อมูล นายนิยม สระทองจันทร์ อายุ 48 ปี อยู่บ้านเลขที่ 108 หมู่ที่ 4 บ้านย่านยาว ตำบลวงฆ้อง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 5 บ้านยางประดา

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านยางประดา เป็นหมู่บ้านที่มีมาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามชื่อของต้นไม้ คือต้นยาง บริเวณหมู่บ้านนี้มีต้นยางจำนวนมาก ต้นยางเหล่านี้ จะมีผึ้งจับเกาะอยู่เป็นประจำต้นละหลาย ๆ รัง พรานจะตีผึ้ง เมื่อได้ระยะน้ำหวานมีมาก พวกพรานเหล่านี้จะมีวิธีการในการตีผึ้ง เรียกว่าประดา เป็นวิธีการที่เรียกผึ้งให้มาจับอยู่มาก และมีวิธีการสงวนรักษาผึ้งด้วย จึงเรียกหมู่บ้านนี้ว่ายางประดา เป็นยางที่เลี้ยงผึ้งก็ได้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ หมู่บ้านยางประดา มีลำน้ำไหลผ่าน เป็นคลองชลประทาน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับตำบลดงประคำ ทิศใต้ติดต่อกับเขตเทศบาลตำบลวงฆ้อง ทิศตะวันออกติดต่อกับตำบลมะต้อง ทิศตะวันตกติดต่อกับตำบลศรีภิรมย์

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญ คือวัดโบราณ ชื่อ ท่าสี่ร้อย ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย

ผู้ให้ข้อมูล นายสงคราม สุวรรณพันธ์ อายุ 59 ปี อยู่บ้านเลขที่ 226 หมู่ที่ 5 บ้านยางประดา ตำบลวงฆ้อง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 6 บ้านวงฆ้อง (หมู่ 6)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวงฆ้อง (หมู่ 6) เป็นหมู่บ้านที่มีอยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำ คือมีฝั่งน้ำอ้อมเป็นวง คล้ายฆ้องวง จึงชื่อบ้านวงฆ้อง คตินี้เป็นลักษณะหนึ่ง อีกลักษณะหนึ่งคือบริเวณหมู่บ้าน มีลักษณะเป็นวังน้ำลึก แถวหน้าวัดมีตำนานเล่าสืบมาว่า พอถึงวันโกน วันพระ จะได้ยินเสียงฆ้องดังขึ้นบริเวณวังน้ำ ชาวบ้านจึงเรียกกันว่าบ้านวังฆ้อง ต่อมาเรียกเพี้ยนเป็นวงฆ้อง ซึ่งเป็นชื่อหมู่บ้านหลายหมู่บ้าน และเป็นชื่อตำบลวงฆ้อง ในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ และเป็นทุ่ง มีลำน้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือทิศเหนือติดต่อกับบ้านวงฆ้อง หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านห้วยยาง หมู่ 6 ตำบลมะตูม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองตม หมู่ 1 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองคล้า หมู่ 1 ตำบลมะต้อง

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมา คือ ฝรั่ง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยอีสาน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายบุญรวม เทียรบาล อายุ 32 ปี อยู่บ้านเลขที่ 66 หมู่ที่ 6 บ้านวงฆ้อง (หมู่ 6) ตำบลวงฆ้อง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพรับจ้าง

หมู่ที่ 7 บ้านเตาถ่าน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านเตาถ่าน เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมนานกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามอาชีพของประชากรในหมู่บ้าน ซึ่งส่วนมากมีอาชีพเผาถ่าน มีเตาเผาถ่าน และมีความชำนิชำนาญในการเผาถ่านเป็นพิเศษ จึงชื่อบ้านเตาถ่าน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ และเป็นทุ่ง ชื่อทุ่งหนองแขยง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านคลองมะเกลือ หมู่ 7 ตำบลศรีภิรมย์ ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองตม หมู่ 1 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านยางประดา หมู่ 5 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวงฆ้อง หมู่ 2

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายบุญรอด มั่นคงดี อายุ 46 ปี อยู่บ้านเลขที่ 4 หมู่ที่ 7 บ้านวงฆ้อง ตำบลวงฆ้อง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 3 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 8 บ้านหัวเขาสมอคร้า

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหัวเขาสมอคร้า เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 51 – 70 ปี ตั้งชื่อหลังตั้งหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามสภาพของที่สำคัญ คือเขาและวัด บริเวณนี้เดิมเป็นป่าไม้ ประชาชนจากบ้านอื่นมาทำไร่ ภายหลังตั้งบ้านเรือนอยู่ที่ส่วนหัวของภูเขา ด้านตะวันออก ซึ่งมีวัดเก่าอยู่ ชื่อวัดเขาสมอคร้า จึงตั้งชื่อหมู่บ้านว่า หัวเขาสมอคร้า มีตำนานเล่าว่า เดิมบริเวณนี้เป็นทะเล พ่อค้าล่องเรือสำเภามาล่มบริเวณนี้ เรือดังกล่าวต่อมากลายเป็นหินภูเขา ชื่อว่าเขาสมอคร้า ภูเขานี้ถ้ามองจากด้านใต้ และสังเกตให้ดี จะเห็นว่าภูเขาเป็นรูปเรือคว่ำ ตรงตามตำนานเรือสำเภาล่มดังกล่าว

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อหัวเขาสมอคร้า มีที่เป็นภูเขาชื่อเขาสมอคร้า มีป่าชุมชนเขาสมอคร้า มีคลองชลประทาน และแอ่งน้ำชื่อหนองหิน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านคลองมะแพลบ หมู่ 9 ตำบลศรีภิรมย์ ทิศใต้ติดต่อกับบ้านยางประดา หมู่ 5 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคลองตก และมะขามทอง หมู่ 10 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองมะเกลือ ตำบลศรีภิรมย์ และบ้านเตาถ่าน หมู่ 7

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสุนทร เกตุสุนทร อายุ 57 ปี อยู่บ้านเลขที่ 80 หมู่ที่ 8บ้านหัวเขาสมอคร้า ตำบลวงฆ้อง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 3 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 9 บ้านวังมะด่าน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวังมะด่าน เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน บ้านเดิมก็ชื่อวังมะด่าน ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำและต้นไม้ คือวังน้ำและต้นมะด่าน จึงชื่อบ้านวังมะด่าน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่างาม หมู่ 2 ตำบลศรีภิรมย์ ทิศใต้ติดต่อกับบ้านย่านยาว หมู่ 4 ตำบลวงฆ้อง ทิศตะวันออกติดต่อกับแม่น้ำน่าน ทิศตะวันตกติดต่อกับตำบลวังวน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือมะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ คือ ผลิตภัณฑ์เต้าเจี้ยว

ผู้ให้ข้อมูล นายเสวี มณีจิตต์ อายุ 49 ปี อยู่บ้านเลขที่ 36/2 หมู่ที่ 9 บ้านวังมะด่าน ตำบลวงฆ้อง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม. 6 อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 10 บ้านมะขามทอง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านมะขามทอง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ประมาณ 17 ปี ตั้งชื่อพร้อมตั้งหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามชื่อของต้นไม้ที่ขึ้นอยู่มากในบริเวณหมู่บ้านที่แยกไปตั้งหมู่บ้านใหม่ คือบริเวณนั้นมีต้นมะขามเป็นจำนวนมาก จึงตั้งชื่อหมู่บ้านว่าบ้านมะขามทอง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นเนินเขาเตี้ย ชื่อเนินเขาสมอคร้า มีแอ่งน้ำ คือหนองน้ำอยู่บ้าง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้างฟากบึง หมู่ 7 ตำบลดงประคำ ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหัวเขาสมอคล้า หมู่ 8 ตำบลวงฆ้อง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคลองตก หมู่ 2 ตำบลวงฆ้อง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองมะแพลบ หมู่ 9 ตำบลศรีภิรมย์

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษา ไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสว่าง ขำเกิด อายุ 41 ปี อยู่บ้านเลขที่ 35 หมู่ที่ 10 บ้านมะขามทอง ตำบลวงฆ้อง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 11 บ้านย่านยาว (หมู่ 11)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านย่านยาว (หมู่ 11) เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกันในระยะเวลา 1 – 20 ปีมานี้ ตั้งชื่อพร้อมตั้งหมู่บ้าน หมู่บ้านเดิมที่แยกมาคือ บ้านย่านยาว (หมู่ 4) ตั้งชื่อความลักษณะแหล่งน้ำ หมู่บ้านนี้ตั้งอยู่บนเกาะของแม่น้ำ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ เป็นลักษณะเกาะกลางน้ำ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับตำบลศรีภิรมย์ ทิศใต้ติดต่อกับบ้านย่านยาว หมู่ 4ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวงฆ้อง หมู่ 2 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวังมะด่าน หมู่ 9

พืชพันธุ์ที่สำคัญ คือข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา – ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญ คือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสังเวย แสงนาค อายุ 52 ปี อยู่บ้านเลขที่ 19 หมู่ที่ 11บ้านย่านยาว (หมู่ 11) ตำบลวงฆ้อง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป. 4 อาชีพทำนา

อำเภอบางกระทุ่ม

ตำบลบางกระทุ่ม

หมู่ที่ 1 บ้านแม่เทียบ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านแม่เทียบ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อม ๆ กับการตั้งหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามชื่อของบุคคลและแหล่งน้ำ ที่กล่าวว่าตั้งตามลักษณะของชื่อคน เพราะแต่เดิมประมาณ 70 กว่าปีมาแล้ว มีครอบครัวหนึ่งย้ายมาจากตำบลบ้านไร่ อำเภอบางกระทุ่ม คือครอบครัวชื่อยายเทียบ เข้ามาอยู่เป็นครอบครัวแรก ในบริเวณนี้ เพราะบริเวณนี้มีลำคลอง มีน้ำใช้ตลอดปี ทำการเกษตรได้ดี ต่อมามีผู้ย้ายมาอยู่มากขึ้นจนเป็นชุมชน เป็นหมู่บ้าน จึงเรียกชื่อหมู่บ้านว่า บ้านแม่เทียบ ตามชื่อของยายเทียบผู้มาตั้งบ้านอยู่เป็นครอบครัวแรก ดังกล่าวและคลองน้ำในหมู่บ้านก็ชื่อคลองแม่เทียบมาจนกระทั่งทุกวันนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อบ้านแม่เทียบ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อลำคลองแม่เทียบ มีบ่อน้ำชื่อหนองดง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนอง หมู่ 8 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหมู่ 5 ตำบลบางกระทุ่ม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหมู่ 2 ตำบลบางกระทุ่ม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหมู่ 5 ตำบลบ้านไร่

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง มะพร้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ วัดแม่เทียบ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ไวน์กระชายดำ ไวน์มะขามป้อม

ผู้ให้ข้อมูล นายสมาน เนียมเกิด อายุ 45 ปี อยู่บ้านเลขที่ 16/4 หมู่ 1 บ้านแม่เทียบ ตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา ทำสวน

หมู่ที่ 2 บ้านคลองกระล่อน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านคลองกระล่อน เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อมาหลังตั้งหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะแหล่งน้ำ และชื่อสัตว์ ชื่อเดิมของหมู่บ้านนี้คือ คลองกระล่อน แหล่งน้ำคือ คลอง ส่วนสัตว์นั้น คือ นกกา กล่าวคือ แต่เดิมหมู่บ้านนี้จะมีคลองน้ำ หนองน้ำมาก เวลากลางวันจะมีนก ชื่อกา หรือ อีกาบินร่อนหาเหยื่อ คือปลาตาย กบเขียดตาย บริเวณคลองน้ำนี้เป็นประจำ ชาวบ้านจึงเรียกคลองน้ำนี้ว่าคลองกระล่อน คือมีกามาบินวนหาอาหารจำนวนมากนั่นเอง ฉะนั้น หมู่บ้านนี้แต่เดิมจึงชื่อบ้านกระล่อน ต่อมาภายหลังจึงเปลี่ยนชื่อหมู่บ้านมาเป็นบ้านคลองกระล่อน หมู่ 2 ตำบลบางกระทุ่ม จนถึงปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ เป็นทุ่ง ชื่อทุ่งคลองกระล่อน มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองห้วยแก้ว มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านผี ตำบลท่าตาล ทิศใต้ติดต่อกับบ้านไร่ ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านเกาะคู ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านแม่เทียบ

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ กล้วยน้ำว้า ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย ปุ๋ยหมักจากเปลือกกล้วย

ผู้ให้ข้อมูล นายจเร ปานบุญ อายุ 47 ปี อยู่บ้านเลขที่ 33 หมู่ 2 บ้านคลองกระล่อน ตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 3 บ้านเกาะคู

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านเกาะคู เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะภูมิประเทศ และแหล่งน้ำ กล่าวคือ บริเวณพื้นที่อันเป็นที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ มีลักษณะเป็นเกาะ มีคูน้ำล้อมรอบ ชาวบ้านจึงเรียกชื่อบริเวณนี้ว่า เกาะคูมาแต่แรก ตามลักษณะและสภาพที่ปรากฏอยู่ เมื่อมีหมู่บ้านกำเนิดขึ้นบริเวณพื้นที่นี้ จึงตั้งชื่อหมู่บ้านว่าบ้านเกาะคู หมู่ 3 ตำบลบางกระทุ่ม ตั้งแต่แรกตั้งหมู่บ้านเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันนี้ หมู่บ้านนี้เป็นที่ราบ เป็นทุ่ง เป็นนา เรียกว่า ทุ่งท่าช้าง บริเวณพื้นที่หมู่บ้านมีลำน้ำคลองห้วยแก้วล้อมรอบ ปรากฏหมู่บ้านเป็นคล้ายเกาะอยู่กลางน้ำ จึงเรียกเกาะคู ดังกล่าว

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ เป็นทุ่ง เป็นนา มีลำน้ำไหลผ่านรอบหมู่บ้าน ชื่อลำห้วยคลองแก้ว มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบางกระน้อย หมู่ 2 ตำบลนครป่าหมาก ทิศใต้ติดต่อกับบ้านบางกระทุ่ม หมู่ 4 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านยางโทน หมู่ 11 ตำบลไผ่ล้อม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านบึงลำ หมู่ 1 ตำบลนครป่าหมาก

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ กล้วยน้ำว้า ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน รับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย

ผู้ให้ข้อมูล นางเยาวรีรัตน์ โคกทอง อายุ 28 ปี อยู่บ้านเลขที่ 30/1 หมู่ 3 บ้านเกาะคู ตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 4 บ้านบางกระทุ่ม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบางกระทุ่ม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะภูมิประเทศ และต้นไม้ คำบาง

บาง หมายถึง ที่ราบลุ่มน้ำ เป็นที่ต่ำ มักมีน้ำเอ่อท่วมในฤดูฝน ส่วนคำว่า กระทุ่ม เป็นต้นไม้ทรงพุ่ม ต้นไม่สูงนัก เป็นไม้เนื้ออ่อนชอบขึ้นอยู่ตามหัวไร่ ปลายนา เมื่อรวมกันเป็นบางกระทุ่ม หมายถึง พื้นที่ลุ่มน้ำที่ต่ำ ซึ่งมีต้นกระทุ่มขึ้นอยู่มาก ฉะนั้นหมู่บ้านนี้จึงชื่อว่าบ้านบางกระทุ่ม หมู่ 4 ตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม ซึ่งหมายถึงมีต้นกระทุ่มมากมาย ตั้งแต่หมู่บ้านขึ้นไปจนถึงอำเภอทีเดียว หมู่บ้านบางกระทุ่ม นับเป็นหมู่บ้านสำคัญ เพราะเป็นหมู่บ้านเบื้องต้น หรือหมู่บ้านหลักที่ให้กำเนิดชื่อบางกระทุ่ม ซึ่งพัฒนาเป็นชื่อของตำบลและชื่อของอำเภอ ของจังหวัดพิษณุโลก

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองห้วยแก้ว มีอาณาเขตติดต่อ คือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านเกาะคู หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านบึงเวียน หมู่ 7 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านยางโทน หมู่ 11 ตำบลไผ่ล้อม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านบางกระทุ่ม หมู่ 5

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย

ผู้ให้ข้อมูล นายไพโรจน์ สอดเนื่อง อายุ 42 ปี อยู่บ้านเลขที่ 147 หมู่ 4 บ้านบางกระทุ่ม ตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 5 บ้านบางกระทุ่ม (หมู่ 5)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบางกระทุ่ม (หมู่ 5) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะภูมิประเทศและต้นไม้ คำว่าบาง หมายถึง พื้นที่ต่ำ ลุ่มแม่น้ำ มักมีน้ำเอ่อท่วมในฤดูฝน ส่วนกระทุ่มเป็นต้นไม้ชนิดหนึ่ง ทรงพุ่มปานกลาง ชอบขึ้นอยู่ตามที่ลุ่ม หัวไร่ปลายนา น้ำท่วมไม่ตาย บริเวณหมู่บ้านที่ 5 นี้ มีลักษณะพื้นที่เป็นที่ต่ำ มีต้นกระทุ่มขึ้นมาก จึงชื่อบ้านบางกระทุ่ม หมู่ 5 ตำบลบางกระทุ่ม เป็นหมู่บ้านหลักและสำคัญเช่นเดียวกับหมู่ 4 เพราะเป็นหมู่บ้านแรก ๆ ของตำบล และตำบลก็นำ ชื่อบางกระทุ่มไปเป็นชื่อของตำบล และอำเภอต่อมา จึงนับว่าเป็นสัญลักษณ์ของตำบล และอำเภอนี้ในจังหวัดพิษณุโลก

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ลุ่ม มีคลองน้ำไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านแม่เทียบ หมู่ 1 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านบางกระทุ่มใน หมู่ 6 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านบางกระทุ่ม หมู่ 4 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านโคกสลุด

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง มะพร้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ รับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องดื่มจากผลไม้

ผู้ให้ข้อมูล นายคนึง บุญล้น อายุ 41 ปี อยู่บ้านเลขที่ 313 หมู่ 5 บ้านบางกระทุ่ม หมู่ 5 ตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 6 บ้านบางกระทุ่มใน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบางกระทุ่มใน เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน โดยตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะภูมิประเทศ ซึ่งเป็นที่ต่ำ ลุ่มน้ำ มีน้ำท่วมในฤดูฝน เรียกว่าบาง และที่บางนี้มีต้นกระทุ่มขึ้นอยู่ตามธรรมชาติเป็นจำนวนมาก เพราะต้นกระทุ่มเป็นต้นไม้ที่ชอบขึ้นในที่ต่ำ ลุ่มน้ำ น้ำท่วมถึง น้ำท่วมเป็นเวลานานก็ไม่ตาย จัดเป็นไม้น้ำก็ได้ หมู่บ้านนี้เป็นบาง มีต้นกระทุ่มขึ้นอยู่มากจึงเรียกว่า บ้านบางกระทุ่มใน หมู่ 6 เพราะอยู่ตอนในใจกลางหมู่บ้านบางกระทุ่ม และใจกลางตำบล จึงเรียกบางกระทุ่มใน หมู่บ้านนี้มีคลองบางกระทุ่มเป็นคลองสำคัญในหมู่บ้าน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม ชื่อที่ราบบางกระทุ่มใน มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองบางกระทุ่ม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านย่านยาว หมู่ 1 ตำบลโคกสลุด ทิศใต้ติดต่อกับบ้างบางกระทุ่ม หมู่ 5 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านใหม่บางกระทุ่ม หมู่ 6 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านสนามคลี หมู่ 5 ตำบลสนามคลี

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว กล้วย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ วัดบางกระทุ่มใน

ผู้ให้ข้อมูล นายสละ สาดศรี อายุ 52 ปี อยู่บ้านเลขที่ 35/1 หมู่ 6 บ้านบางกระทุ่มใน ตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 7 บ้านบึงเวียน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบึงเวียน เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน โดยตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำคือ บึง หมายถึงที่ขังน้ำ ที่รับน้ำขนาดใหญ่ หมู่บ้านนี้มีบึงลักษณะเป็นวง จดกันคล้ายวงเวียน ชาวบ้านจึงเรียกชื่อ บึงเวียน มาตั้งแต่โบราณ ชาวบ้านท้องที่บึงเวียน เป็นคนมาจากบ้านท่านา ตำบลไผ่ล้อม ได้มาทำมาหากินในบริเวณบึง เป็นเวลาช้านานแล้ว ทีแรก ๆ ยกมาตั้งกระท่อมทำกินเฉพาะฤดูทำนา พอทำนาเสร็จก็ยก

ครอบครัวกลับบ้านเดิม พอฤดูเก็บเกี่ยวก็พาครอบครัวมาอยู่เก็บเกี่ยวข้าว เป็นลักษณะนี้ทุกปี ต่อมาเห็นว่าการอพยพไปมาลำบาก จึงชวนกันมาตั้งบ้านเรือนอยู่บริเวณบึงแห่งนี้ เป็นเวลา 100 ปีมาแล้ว จึงให้ชื่อว่าบ้านบึงเวียนตามลักษณะของบึงน้ำ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม บ้านบึงเวียน มีทุ่งกว้าง ชื่อทุ่งบึงเวียน มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองบ้องขวาน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบางกระทุ่ม หมู่ 4 ทิศใต้ติดต่อกับตำบลสนามคลี ทิศตะวันออกติดต่อกับตำบลไผ่ล้อม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านใหม่บางกระทุ่ม หมู่ 9

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ข้าวโพด ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้าน คือ วัดห้วยแก้ว โบราณวัตถุที่สำคัญคือ มีพระพุทธรูป หลวงพ่อธรรมจักร ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย

ผู้ให้ข้อมูล นายสมคิด ฤทธิ์ชาวนา อายุ 42 ปี อยู่บ้านเลขที่ 38 หมู่ 7 บ้านบึงเวียน ตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.7 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 8 บ้านหัวหนอง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหัวหนอง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 51 – 70 ปีมานี้ มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน โดยตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือ มีลักษณะเป็นคลองล้อมรอบหมู่บ้าน หมู่บ้านนี้แยกมาจากหมู่บ้านแม่เทียบ หมู่ 1 แต่แยกมานานแล้ว ประมาณ 51 – 70 ปี ตั้งอยู่ตอนต้น ๆ ของหนองน้ำในหมู่บ้านนี้ จึงเรียกกันว่าบ้านหัวหนอง หมู่ 8 ตำบลบางกระทุ่ม พื้นที่เป็นหนองน้ำ เป็นที่ราบลุ่มน้ำแม่เทียบ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม ชื่อที่ราบบ้านหัวหนอง มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองแม่เทียบ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองหญ้า ตำบลวังน้ำคู้ ทิศใต้ติดต่อกับบ้านแม่เทียบ หมู่ 1 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวัดหลวง ตำบลท่าตาล ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านโนนไพร หมู่ 9 ตำบลบ้านไร่

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ วัดแม่เทียบ โบราณวัตถุที่สำคัญคือ หลวงพ่อขาว

ผู้ให้ข้อมูล นายจำลอง ขำระหงษ์ อายุ 66 ปี อยู่บ้านเลขที่ หมู่ 8 บ้านหัวหนอง ตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 9 บ้านใหม่บางกระทุ่ม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านใหม่บางกระทุ่ม เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะเวลา 1 – 20 ปีมานี้ ตั้งชื่อขึ้นตามชื่อหมู่บ้านที่แยกมาคือบ้านบางกระทุ่มใน หมู่ 6 จึงชื่อว่าบ้านใหม่บางกระทุ่ม ชื่อเดิมเรียกว่าบ้านในคลอง แต่ไม่ใช่ชื่อทางการ เพิ่งแยกจากหมู่บ้านบางกระทุ่มใน หมู่ 6 เมื่อ 1 – 20 ปีมานี้ จึงชื่อว่าบ้านใหม่บางกระทุ่ม หมู่ 9 ตำบลบางกระทุ่ม ตั้งแต่แยกหมู่บ้านเป็นต้นมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ เป็นทุ่ง เป็นนา ชื่อทุ่งหนองเข็ม มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองบางกระทุ่ม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบางกระทุ่ม หมู่ 5 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านบึงเวียน หมู่ 7 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านบึงเวียน หมู่ 7 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านบางกระทุ่มใน หมู่ 6

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว มะม่วง มะพร้าว กล้วย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายกำพล นุ้ยเย็น อายุ 56 ปี อยู่บ้านเลขที่ 68 หมู่ 9 บ้านใหม่บางกระทุ่ม ตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

ตำบลเนินกุ่ม

หมู่ที่ 1 บ้านสระเศรษฐี

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านสระเศรษฐี เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 70 – 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน โดยตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของโบราณสถานที่สำคัญคือ สระน้ำโบราณ กล่าวคือในบริเวณหมู่บ้านนี้ มีสระน้ำอยู่คู่กับวัดเก่าโบราณมานานแล้ว และมีโบสถ์โบราณยังปรากฏอยู่ ชาวบ้านเชื่อกันว่าบริเวณนี้เป็นเมืองเก่า สร้างวัดและสระน้ำโดยเศรษฐีในสมัยนั้น จึงเป็นวัดที่สมบูรณ์ด้วยสัดส่วน มีส่วนประกอบที่สวยงาม แสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองมาก่อน ฉะนั้น เมื่อตั้งหมู่บ้านขึ้นใหม่บริเวณนี้ จึงชื่อหมู่บ้านนี้ว่าบ้านสระเศรษฐี หมู่ 1 ตำบลเนินกุ่ม ตั้งแต่แรกเป็น ต้นมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ เป็นทุ่ง เป็นนา ชื่อทุ่งท่าชุง มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อลำน้ำพันชาลี - เนินกลุ่ม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านดงอีโอ่ง ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท่าแห ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองพญายอพัฒนา หมู่ 2 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านแหลมมะม่วง

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ยูคาลิปตัส ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เจดีย์โบราณ ชื่อสระเศรษฐี แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของหมู่บ้านคือ มีโบสถ์เก่าโบราณ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ข้าวซ้อมมือ

ผู้ให้ข้อมูล นายประสูตร จันทร์จอม อายุ 44 ปี อยู่บ้านเลขที่ 1/7 หมู่ 1 บ้านสระเศรษฐี ตำบลเนินกุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา มศ.3 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 2 บ้านหนองพญายอพัฒนา

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองพญายอพัฒนา เป็นหนองพญายอพัฒนา เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมเมื่อประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามชื่อของแหล่งน้ำ กล่าวคือ พื้นที่บริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ มีหนองน้ำโบราณ เรียกขานกันสืบต่อมาว่าหนองพญายอ มีการตั้งบ้านเรือนทำมาหากินอยู่บริเวณหมู่บ้านนี้ จนเป็นชุมชน ตั้งเป็นหมู่บ้านขึ้น โดยประชากรพร้อมใจกันตั้งชื่อว่าบ้านหนองพญายอพัฒนา เพื่อมุ่งหมายให้เป็นหมู่บ้านพัฒนาตามความนิยมของสมัยนั้น ที่จะสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้เกิดขึ้นด้วยความร่วมมือร่วมใจกันพัฒนา จึงตั้งชื่อว่าบ้านหนองพญายอพัฒนา หมู่ 2 ตำบลเนินกุ่ม มาจนปัจจุบันนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีหนองน้ำใหญ่ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่ายาง หมู่ 1 (สระเศรษฐี) ทิศใต้ติดต่อกับบ้านเนินกุ่ม หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านท่ายาง หมู่ (สระเศรษฐี) ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านเนินกุ่ม หมู่ 6

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายไพรวรรณ ขาวเอี่ยม อายุ 31 ปี อยู่บ้านเลขที่ 7 หมู่ 2 บ้านหนองพญายอพัฒนา ตำบลเนินกุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.6 อาชีพทำนา รับจ้าง

หมู่ที่ 3 บ้านเนินกุ่ม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านเนินกุ่ม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะภูมิประเทศ ซึ่งเป็นที่เนิน และมีต้นไม้ คือต้นกุ่มขึ้นอยู่ตามธรรมชาติจำนวนมากในบริเวณนี้ จึงชื่อหมู่บ้านนี้ว่าบ้านเนินกุ่มมาแต่เดิม บ้านเนินกุ่มนับว่าเป็นหมู่บ้านที่สำคัญ เป็นหมู่บ้านหลักของตำบล เพราะตำบลนี้ก็ใช้ชื่อเนินกุ่ม เป็นชื่อหรือเป็นสัญลักษณ์ของตำบล ฉะนั้นหมู่บ้านนี้จึงชื่อว่าบ้านเนินกุ่ม หมู่ 3 ตำบลเนินกุ่ม ตามสภาพของพื้นที่และต้นไม้ดังกล่าว

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อที่ราบบ้านเนินกุ่ม มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อ คลองวัดตายม – เนินกุ่ม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่าแหพัฒนา หมู่ 10 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านเนินกุ่ม หมู่ 4 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านดงหมีเหนือพัฒนา หมู่ 7 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านท่ายาง หมู่ 1

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ พระพุทธรูป ชื่อหลวงพ่อสายสนั่น

ผู้ให้ข้อมูล นายไพโรจน์ ศรีพรม อายุ 40 ปี อยู่บ้านเลขที่ 65 หมู่ 3 บ้านเนินกุ่ม ตำบลเนินกุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ปวช. อาชีพทำนา

หมู่ที่ 4 บ้านเนินกุ่ม (หมู่ 4)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านเนินกุ่ม (หมู่ 4) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะภูมิประเทศ ซึ่งเป็นที่เนินสูง และตามชื่อของต้นไม้ชนิดหนึ่ง คือต้นกุ่ม หมู่บ้านนี้เป็นหมู่บ้านหมู่ที่ 2 ในตำบลเนินกุ่ม ที่มีชื่อเดียวกับตำบลเนินกุ่ม เพราะหมู่บ้านนี้แต่เดิมก็คือ บ้านเนินกุ่มบริเวณเดียวกับบ้านเนินกุ่ม หมู่ 3 นั่นเอง เป็นหมู่บ้านใหญ่ สำคัญและเป็นหลักของตำบลจึงแยกออกเป็น 2 หมู่บ้าน คือเนินกุ่ม หมู่ 3 และเนินกุ่ม หมู่ 4 หมู่บ้านนี้แยกมาตั้งเป็นหมู่บ้านหลังหมู่บ้านหมู่ 3 เล็กน้อย แต่ตั้งมาเป็นเวลานานกว่า 70 ปีแล้ว จึงนับเป็นหมู่บ้านเก่าแก่ เป็นหลักของตำบลเนินกุ่ม เช่น หมู่ 3 เหมือนกัน ปัจจุบันจึงชื่อหมู่บ้านเนินกุ่ม หมู่ 4 ตำบลเนินกุ่ม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่นา มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองเนินกุ่ม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านเนินกุ่ม หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านดงหมี หมู่ 7 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านดงหมี หมู่ 8 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านเนินกุ่ม หมู่ 3

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ แห่เรือบก โบราณวัตถุที่สำคัญของหมู่บ้านคือ พระพุทธรูป ชื่อหลวงพ่อปั่น

ผู้ให้ข้อมูล นายถาวร สิ่งโมรี อายุ 40 ปี อยู่บ้านเลขที่ 37/2 หมู่ 4 บ้านเนินกุ่ม ตำบลเนินกุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพรับจ้าง

หมู่ที่ 5 บ้านชุมชนคนรักถิ่น

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านชุมชนคนรักถิ่น เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏภายหลัง ตั้งขึ้นตามความประสงค์ของชาวบ้านที่ต้องการ

ส่งเสริมให้ชาวบ้านเกิดความรักในท้องถิ่นของตน หมู่บ้านนี้เดิมชื่อว่าบ้านเนินกุ่ม เป็นหมู่บ้านที่พัฒนามาจากบ้านเนินกุ่ม หมู่ 3 ได้แยกออกมาเป็นบ้านเนินกุ่ม หมู่ 4 หมู่ 5 พร้อม ๆ กัน เพราะบ้านเนินกุ่มเดิมเป็นหมู่บ้านใหญ่ เป็นหลักของตำบล จึงแยกเป็นอีกหลายหมู่บ้าน ล้วนแล้วแต่ชื่อเนินกุ่ม หรือเปลี่ยนไปเป็นเรียกชื่ออย่างอื่น เช่น บ้านชุมชนคนรักถิ่น หมู่ 5 ตำบลเนินกุ่มนี้เป็นต้น

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่งกว้าง ชื่อทุ่งหนองตาอิฐ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองเนินกุ่ม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านเนินกุ่ม หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านเนินกุ่ม หมู่ 6 (กลิ่นแก้วพัฒนา) ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านเนินกุ่ม หมู่ 4 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านท่ายาง หมู่ 1

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ พระพุทธรูป ชื่อ หลวงพ่อมั่น

ผู้ให้ข้อมูล นายสมศักดิ์ การะเกตุ อายุ 50 ปี อยู่บ้านเลขที่ 7/1 หมู่ 5 บ้านชุมชนคนรักถิ่น ตำบลเนินกุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพ บริษัทประกันชีวิต (ตัวแทน)

หมู่ที่ 6 บ้านกลิ่นแก้วพัฒนา

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านกลิ่นแก้วพัฒนา เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมเช่นเดียวกับบ้านเนินกุ่ม หมู่ 3 – 5 ตำบลเนินกุ่ม เพราะแต่เดิมเป็นชุมชนเดียวกันทั้งหมด เป็นชุมชนที่สำคัญ เป็นหลักของตำบล เป็นชุมชนที่ใหญ่มาก จึงแบ่งแยกไปหลาย ๆ หมู่บ้าน มีชื่อเหมือนกันบ้าง เปลี่ยนชื่ออื่นในภายหลังบ้าง เช่นหมู่บ้านกลิ่นแก้วพัฒนา หมู่ที่ 6 นี้เป็นต้น เดิมก็ชื่อว่าบ้านเนินกุ่ม มาถึงสมัยนิยมคำว่า พัฒนา หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เปลี่ยนเป็นหมู่บ้านกลิ่นแก้วพัฒนา หมู่ 6 ตำบลเนินกลุ่ม มาจนปัจจุบันนี้ ความหมายก็คือ ให้มีความเจริญงอกงามเฟื่องฟูกระจาย เหมือนกลิ่นดอกแก้ว ฉะนั้นจึงชื่อหมู่บ้านกลิ่นแก้วพัฒนาดังกล่าว

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่นา มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านชุมชนคนรักถิ่น หมู่ 5 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านดงหมี หมู่ 7 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านเนินกุ่ม หมู่ 4 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านดงหมี หมู่ 8

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายจรัญ ทองรุ่ง อายุ 56 ปี อยู่บ้านเลขที่ 83 หมู่ 6 บ้านกลิ่นแก้วพัฒนา ตำบลเนินกุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 7 บ้านดงหมี

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านดงหมี เป็นหมู่บ้านที่อยู่มานานมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ประวัติความเป็นมาในการตั้งชื่อหมู่บ้านไม่ปรากฏแน่ชัด

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม ที่นา มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านดงหมี หมู่ 8 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านเนินกุ่ม หมู่ 6 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านเนินกุ่ม หมู่ 5 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองกรด หมู่ 9

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายเจียง สิบหมื่นเปี่ยม อายุ 43 ปี อยู่บ้านเลขที่ 99/9 หมู่ 9 บ้านหนองกรด ตำบลเนินกุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 8 บ้านดงหมี

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านดงหมี เป็นหมู่บ้านที่อยู่มานานมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ประวัติความเป็นมาในการตั้งชื่อหมู่บ้านไม่ปรากฏแน่ชัด

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม ที่นา มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านเนินกุ่ม หมู่ 6 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านดงหมี หมู่ 7 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านเนินกุ่ม หมู่ 5 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองกรด หมู่ 9

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายเจียง สิบหมื่นเปี่ยม อายุ 43 ปี อยู่บ้านเลขที่ 99/9 หมู่ 9 บ้านหนองกรด ตำบลเนินกุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 9 บ้านหนองกรด

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองกรด เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามชื่อของแหล่งน้ำ กล่าวคือบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ ตั้งแต่เดิมถึงปัจจุบัน เป็นบริเวณที่มีแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ มีหนองบึงมา เพราะมีคลองน้ำ ชื่อคลองสนามบึงผ่าน นอกจากนั้นยังมีคลองส่งน้ำจากตำบลพันชาลีผ่านหมู่บ้านนี้ และมีหนองน้ำใหญ่เก่าแก่ชื่อหนองกรด ซึ่งเป็นที่รู้จักกันมาตั้งแต่โบราณ ฉะนั้น บริเวณหมู่บ้านนี้จึงใช้ชื่อหนองกรด ซึ่งเป็นแหล่งน้ำสำคัญเป็นสัญลักษณ์ ให้ชื่อว่าบ้านหนองกรด หมู่ 9 ตำบลเนินกุ่ม เรื่อยมาจนปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม ที่นา มีคลองน้ำผ่าน ชื่อคลองสนามบึง มีคลองส่งน้ำจากบึงตำบลพันชาลีผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวัดใหม่ไพรมณี หรือบ้านใหม่พัฒนา หมู่ 11 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท่าพิกุล ทิศตะวันออกติดต่อกับตำบลหนองหญ้าไทร ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านดงหมี หมู่ 7

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายเจียง สิบหมื่นเปี่ยม อายุ 43 ปี อยู่บ้านเลขที่ 99/9 หมู่ 9 บ้านหนองกรด ตำบลเนินกุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 10 บ้านท่าแหพัฒนา

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท่าแหพัฒนา เห็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อมาภายหลังตั้งหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามอาชีพของชาวบ้าน และการหาเลี้ยงชีพอย่างหนึ่งของชาวบ้าน กล่าวคือ บริเวณนี้เป็นที่ราบลุ่ม เป็นทุ่ง เป็นนา มีหนองน้ำ แอ่งน้ำ เป็นจำนวนมาก และมีน้ำขังหลังจากฤดูน้ำหลาก โดยขังอยู่ตามลำคลอง หนอง บึง ในบริเวณหมู่บ้านบ้าง หมู่บ้านใกล้เคียงบ้าง ประชากรส่วนมากมักนิยมหาปลามาบริโภคตอนหน้าน้ำลด อุปกรณ์ที่ใช้จับปลาส่วนมากใช้แหจับปลา คือทอดแหตามหนองบึง แหล่งน้ำ และคลองน้ำ เพื่อเป็นอาหารรับประทานกับข้าว ซึ่งมีเป็นหลักอยู่ หมู่บ้านนี้นิยมใช้แหทอดปลาในหนองน้ำ จึงชื่อว่าบ้านท่าแหพัฒนามาตั้งแต่โบราณ สืบเนื่องมาจนเป็นหมู่บ้านท่าแห หมู่ 10 ตำบลเนินกุ่มในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ เป็นทุ่ง เป็นนา ชื่อทุ่งท่าแห มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองเนินกุ่ม - วัดตายม มีแหล่งน้ำ แอ่งน้ำ หนองบึง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านชุมชนน่าอยู่พัฒนา ทิศใต้ติดต่อกับบ้านชุมชนร่วมใจพัฒนา ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านใหม่พัฒนา (บ้านใหม่ไพรมณี) หมู่ 11 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านท่ายาง หมู่ 1

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง มะพร้าว ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายนกเล็ก ชาวด่านช้าง อายุ 43 ปี อยู่บ้านเลขที่ 7/2 หมู่ 10 บ้านท่าแหพัฒนา ตำบลเนินกุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 11 บ้านใหม่พัฒนา (บ้านใหม่ไพรมณี)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านใหม่พัฒนา เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาภายหลังตั้งหมู่บ้าน หมู่บ้านเดิมเรียกว่าบ้านใหม่ไพรมณี เป็นบ้าน

ตั้งขึ้นใหม่ แต่เป็นเวลา 50 ปีเศษมาแล้ว มีความประสงค์ต้องการสร้างความเจริญรุ่งเรือง จึงใช้คำว่าพัฒนาเป็นจุดหมายสำคัญของหมู่บ้าน โดยชื่อว่าบ้านใหม่ไพรมณี หมู่ 11 ต่อมาภายหลังเปลี่ยนเป็นบ้านใหม่พัฒนา ตามความประสงค์ชาวบ้านที่ต้องการสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้เกิดขึ้นด้วยการพัฒนาตามค่านิยมทั่วไปหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ที่เกิดคำว่าพัฒนาขึ้นทั่วไป

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อบ้านใหม่พัฒนา มีอ่างเก็บน้ำคลองไอ้ตู้ มีอาณาเขตติดต่อ คือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านเต็งประดา ทิศใต้ติดต่อกับบ้านสันติบันเทิง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองต้นพวง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านดงหมี หมู่ 7

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยอีสาน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายรัชชนก ชูเพชร อายุ 46 ปี อยู่บ้านเลขที่ 10/1 หมู่ 11 บ้านใหม่พัฒนา ตำบลเนินกุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.ต้น อาชีพทำนา

ตำบลวัดตายม

หมู่ที่ 1 บ้านวัดตายม (หมู่ 1)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวัดตายม (หมู่ 1) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามพระสงฆ์ที่มีชื่อปรากฏมาตั้งแต่โบราณองค์หนึ่ง คือหลวงพ่อยม ซึ่งมีชีวิตอยู่ประมาณ 700 ปีมาแล้ว แต่ชื่อเสียงของหลวงพ่อองค์นี้ยังปรากฏอยู่ถึงปัจจุบัน จนเมื่อประมาณ 100 กว่าปีมาแล้ว ตอนตั้งหมู่บ้านนี้ว่าบ้านวัดตายม เป็นชื่อทั้งบ้านและวัด หมู่บ้านนี้แต่เดิมขึ้นกับตำบลเนินกุ่ม ต่อมาได้แบ่งแยกเป็นตำบลวัดตายมขึ้นภายหลัง ฉะนั้นขณะนี้จึงมีหมู่บ้านวัดตายม หมู่ 1 ตำบลวัดตายมปรากฏจนถึงปัจจุบัน หมู่บ้านนี้นับเป็นหมู่บ้านที่สำคัญมาก เพราะเป็นชื่อของหมู่บ้านอื่นๆ อีกในตำบลนี้เกือบทั้งตำบล และเป็นชื่อของตำบลนี้ด้วย

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน คือคลองวัดตายม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวัดตายม หมู่ 7 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านเนินกุ่ม หมู่ 10 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวัดตายม หมู่ 8 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวัดตายม หมู่ 3

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ งานประจำปีขึ้น 15 ค่ำ เดือน 3 โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ มีวัดโบราณ ชื่อวัดหลวงพ่อยม โบราณวัตถุที่สำคัญของหมู่บ้านคือ พระพุทธรูป ชื่อหลวงพ่อยม

ผู้ให้ข้อมูล นายพงษ์ศรี ปั้นเกิด อายุ 40 ปี อยู่บ้านเลขที่ 55 หมู่ 1 บ้านวัดตายม ตำบลวัดตายม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา มศ.5 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 2 บ้านดงถ่าน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านดงถ่าน เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามอาชีพที่บุคคลในหมู่บ้านนี้ประกอบ ในตอนแรก ๆ ตั้งหมู่บ้าน กล่าวคือบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ แต่เดิมเป็นบริเวณผืนป่า ดงทึบ มีไม้นานาชนิดขึ้นอยู่ตามธรรมชาติอย่างหนาแน่น ผู้คนที่มาอาศัยทำกิน ปลูกบ้านเรือนอยู่ในตอนแรก ๆ อาชีพที่ประกอบได้ง่ายที่สุดก็คือ เผาถ่านขาย ผู้คนในหมู่บ้านนี้ก็เช่นกัน มาอยู่แรก ๆ ก็เผาถ่านกันแทบทุกบ้าน เพราะมีไม้ มีป่า เป็นจำนวนมาก ฉะนั้นบริเวณหมู่บ้านนี้จึงชื่อว่า บ้านดงถ่าน หมู่ 2 ตำบลวัดตายม ตามอาชีพที่ประกอบ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ เป็นทุ่งกว้าง เป็นนา มีลำน้ำไหลผ่าน มีแอ่งน้ำชื่อบึงบาล มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองบัว เขตอำเภอวังทอง ทิศใต้ติดต่อกับบ้านสระเศรษฐี ตำบลเนินกุ่ม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวัดตายม หมู่ 4 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านแหลมครก ตำบลนครป่าหมาก

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายศักดา มหาเสนา อายุ 40 ปี อยู่บ้านเลขที่ 49/1 หมู่ 2 บ้านดงถ่าน ตำบลวัดตายม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 3 บ้านวัดตายม (หมู่ 3)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวัดตายม (หมู่ 3) เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 21 – 50 ปีมานี้ มีชื่อมาพร้อม ๆ กับการแยกหมู่บ้านตั้งขึ้นตามชื่อของหมู่บ้านเดิมที่แยกมาคือ บ้านหมู่ 2 บ้านดงถ่าน (วัดตายมหมู่ 2) โดยแยกออกมาทางทิศใต้ และตั้งขึ้นตามชื่อของตำบล คือตำบลวัดตายม และตั้งขึ้นตามพระสงฆ์ ซึ่งเป็นที่เคารพนับถือมาตั้งแต่ครั้งโบราณ ฉะนั้นหมู่บ้านที่แยกมานี้ จึงชื่อบ้านวัดตายม หมู่ 3 ตำบลวัดตายม ตั้งแต่แรกแยกหมู่บ้านเป็นต้นมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองวัดตายม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับวัดตายม หมู่ 2 ทิศใต้ติดต่อกับวัดตายมใต้ หมู่ 1 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคลองวัดตายม หมู่ 7 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวัดตายม หมู่ 2

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ วัดตายม โบราณวัตถุที่สำคัญคือ หลวงพ่อยม

ผู้ให้ข้อมูล นายวิทยา สายโต อายุ 43 ปี อยู่บ้านเลขที่ 29/1 หมู่ 3 บ้านวัดตายม ตำบลวัดตายม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 4 บ้านวังกระชอนพัฒนา

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวังกระชอนพัฒนา เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 21 – 50 ปีมานี้ และอพยพมาจากที่อื่นบ้าง ตั้งชื่อขึ้นภายหลังแยกหมู่บ้าน โดยตั้งชื่อขึ้นตามชื่อวัด อันเป็นศูนย์รวมของประชาชนในหมู่บ้าน คือวัดวังกระชอน ฉะนั้น จึงใช้ชื่อหมู่บ้านนี้ว่า บ้านวังกระชอนพัฒนา หมู่ 4 ตำบลวัดตายม ตั้งแต่ภายหลังแยกหมู่บ้านมาอยู่บริเวณนี้เป็นต้นมา หมู่บ้านนี้แยกมาจากหมู่บ้าน บ้านหมู่ 2 บ้านวัดตายม (ดงถ่าน) โดยแยกออกไปทางด้านทิศตะวันออกของหมู่บ้านเดิม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อ คลองวัดตายม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับตำบลหนองพระ ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวัดตายม หมู่ 5 ทิศตะวันออกติดต่อกับตำบลพันชาลี ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวัดตายม หมู่ 2 (ดงถ่าน)

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ วัดกระชอน โบราณวัตถุที่สำคัญคือ มีพระพุทธรูปในวัดกระชอน

ผู้ให้ข้อมูล นายบุญนาค สระทองเมือง อายุ 60 ปี อยู่บ้านเลขที่ 50 หมู่ 4 บ้านวังกระชอนพัฒนา ตำบลวัดตายม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.3 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 5 บ้านวัดตายม (หมู่ 5)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวัดตายม (หมู่ 5) เป็นหมู่บ้านที่อพยพและแยกมาจากที่อื่น เมื่อประมาณ 21 – 50 ปี ตั้งชื่อขึ้นพร้อมแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามหมู่บ้านเดิมที่แยกมา และตามชื่อของตำบล หมู่บ้านที่แยกมาคือบ้านวัดตายม หมู่ 2 ความเป็นมาดั้งเดิมมีเช่นเดียวกับหมู่บ้านวัดตายม หมู่ 1 – 2 และ หมู่อื่น ๆ กล่าวคือ ในสมัยก่อนมีหลวงพ่อที่ชาวบ้านเคารพนับถือยิ่ง มีชื่อปรากฏมาหลายร้อยปีมาแล้ว ชื่อหลวงพ่อยม อาศัยบำเพ็ญเพียรภาวนาอยู่ ณ วิหารร้างแห่งหนึ่งในป่าตำบล อันเป็นที่ตั้งของวัดตายมในปัจจุบัน หลวงพ่อองค์นี้เป็นที่เคารพกราบไหว้สืบต่อมา

จนปัจจุบัน แม้ท่านจะล่วงลับไปนานแล้ว แต่ชื่อของท่านก็ยังปรากฏเป็นชื่อหมู่บ้าน ตำบลอยู่ในปัจจุบัน เช่น หมู่บ้านวัดตายม หมู่ 5 ตำบลวัดตายมนี้เป็นต้น

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ เป็นทุ่งกว้าง ชื่อทุ่งวัดตายม มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองชมพู มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านพันชาลี ทิศใต้ติดต่อกับถนนหลวงสาย 11 และบ้านหมู่ 2 วัดตายม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านโคกสนั่น หมู่ 8 ทิศตะวันตกติดต่อกับลำคลองวัดตายม

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง มะพร้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสุจิน จันทร์อินทร์ อายุ 54 ปี อยู่บ้านเลขที่ 97 หมู่ 5 บ้านวัดตายม ตำบลวัดตายม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 6 บ้านชุมชนตลาดวัดตายม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านชุมชนตลาดวัดตายม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน เดิมชื่อว่าหมู่บ้านกองดิน เพราะพื้นที่บริเวณนี้เป็นที่วางกองดินของกรมทางหลวงสมัยสร้างทางหลวงสาย 11 ช่วงหมู่บ้านนี้ในภายหลังเมื่อเสร็จสิ้นการสร้างทางแล้ว มีผู้คนมาอาศัยอยู่ทำมาค้าขายบริเวณนี้ เป็นชุมชน เป็นหมู่บ้าน เป็นตลาด มีโรงเรียน ถนนหนทาง จนเป็นชุมชนใหญ่ ชื่อชุมชนตลาดวัดตายม ซึ่งมีสภาพเป็นชุมชนเมืองย่อม ๆ อยู่ในขณะนี้ โดยทางการเรียกบ้านชุมชนตลาดวัดตายม หมู่ 6 ตำบลวัดตายมในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่งกว้าง เป็นหนองน้ำใหญ่ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวัดตายม หมู่ 2 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านโคกสนั่น หมู่ 8 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวัดตายม หมู่ 5 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวัดตายมใต้ หมู่ 1 และวัดตายม หมู่ 7

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ วันสำคัญต่าง ๆ วันพ่อ – วันแม่ โบราณวัตถุที่สำคัญของหมู่บ้านคือ พระพุทธรูป ชื่อหลวงพ่อยม

ผู้ให้ข้อมูล นางอรุณวตรี สุขเกษม อายุ 42 ปี อยู่บ้านเลขที่ 20 หมู่ 6 บ้านชุมชนตลาดวัดตายม ตำบลวัดตายม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี อาชีพรับจ้าง

หมู่ที่ 7 บ้านวัดตายม (หมู่ 7)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวัดตายม (หมู่ 7) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามชื่อของบุคคล คือพระสงฆ์สมัยก่อนที่ปรากฏชื่อเสียงเป็นที่เคารพนับถือมาเป็นเวลาหลายร้อยปี คือหลวงพ่อยม จึงชื่อหมู่บ้าน หลายหมู่บ้าน

และชื่อตำบล ตามชื่อของพระสงฆ์ อันเป็นที่เคารพนับถืออย่างยิ่งองค์นั้น หมู่บ้านวัดตายมนับเป็นหมู่บ้านเก่าแก่สำคัญ และเป็นหลักของตำบลนี้หมู่บ้านหนึ่ง เพราะนำชื่ออันเป็นสัญลักษณ์สำคัญมาเป็นชื่อหมู่บ้านหลายๆ หมู่บ้าน และเป็นชื่อของตำบลด้วย ดังหมู่บ้านวัดตายม หมู่ 7 ตำบลวัดตายมนี้เป็นต้น

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองชมพู มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวัดตายม หมู่ 7 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านเนินกุ่ม ตำบลเนินกุ่ม ทิศตะวันออกติดต่อกับตำบลพันชาลี ทิศตะวันตกติดต่อกับแม่น้ำ

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณวัตถุที่สำคัญของหมู่บ้านคือ พระพุทธรูป ชื่อหลวงพ่อยม

ผู้ให้ข้อมูล นายมะนัด บุญถึง อายุ 44 ปี อยู่บ้านเลขที่ 213 หมู่ 7 บ้านวัดตายม (หมู่ 7) ตำบลวัดตายม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 8 บ้านโคกสนั่น

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านโคกสนั่น เป็นหมู่บ้านที่อพยพมาจากที่อื่น ประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามเสียงของผู้คนพูดกัน กล่าวคือ บริเวณหมู่บ้านนี้แต่เดิมเป็นที่เนิน บางแห่งเป็นเนินใหญ่ และเป็นโคกหลายโคก บริเวณดังกล่าวมีสมัยหนึ่งในเวลาตอนเย็น มีผู้ได้ยินเสียงผู้คนพูดคุย โต้เถียงกันเสียงดังมาก เรียกว่าดังสนั่นทีเดียว ตั้งแต่นั้นมามีผู้เรียกขานเนินนี้ว่า โคกสนั่น และเมื่อมีผู้อพยพมาตั้งถิ่นฐาน อยู่บริเวณนี้จึงตั้งชื่อหมู่บ้านว่าบ้านโคกสนั่น หมู่ 8 ตำบลวัดตายม ตั้งแต่แรกที่อพยพมาตั้งถิ่นฐานอยู่จนปัจจุบันนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบสูง และเป็นทุ่งบางส่วนเป็นท้องนา มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับตำบลพันชาลี ทิศใต้ติดต่อกับบ้านใหม่ไพรมณี หมู่ 11 ตำบลเนินกุ่ม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองงา ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวัดตายม หมู่ 5

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยอีสาน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายสิทธิศักดิ์ เนื่องคำ อายุ 60 ปี อยู่บ้านเลขที่ 23 หมู่ 8 บ้านโคกสนั่น ตำบลวัดตายม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพเกษตรกรรม

ตำบลนครป่าหมาก

หมู่ที่ 1 บ้านบึงลำ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบึงลำ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของประเพณีในท้องถิ่น หมายถึง หนุ่มสาวมาเล่นรำวงกันในวันประเพณีต่างๆ เช่น ในเทศกาลตรุษ สงกรานต์ หมู่บ้านนี้จะมีหนุ่มสาวและบุคคลอื่นมาเล่นร้องรำกันบริเวณหนองน้ำ บึงน้ำที่มีในท้องถิ่น จึงเรียกหนองน้ำ บึงน้ำนี้ว่า บึงรำ ต่อมาเพี้ยนมาเป็นบึงลำ เมื่อมีหมู่บ้านมาตั้งอยู่บริเวณหนองบึงเหล่านี้ จึงชื่อว่าหมู่บ้านบึงลำ สืบต่อมา จนเป็นหมู่บ้านบึงลำ หมู่ที่ 1 ตำบลนครป่าหมากในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำแควว้งทองไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบางผี หมู่ 1 ตำบลท่าตาล ทิศใต้ติดต่อกับบ้านบางกระน้อย หมู่ 2 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านดงพยอม หมู่ 11 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองกระล่อน หมู่ 2 ตำบลบางกระทุ่ม

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้าน คือ วัดโบราณ ชื่อวัดบึงลำ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย

ผู้ให้ข้อมูล นายเกียรติบัตร โพธิ์ธนธรรม อายุ 58 ปี อยู่บ้านเลขที่ 23/1 หมู่ 1 บ้านบึงลำ ตำบลนครป่าหมาก อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 2 บ้านบางกระน้อย

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบางกระน้อย เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามจำนวนของบ้านเรือน ในหมู่บ้านนี้กล่าวคือหมู่บ้านนี้ในสมัย 50 ปีกว่ามาแล้ว บ้านที่อยู่ที่อาศัยของบุคคลในหมู่บ้านนี้มีจำนวนน้อย มีไม่กี่หลังคาเรือน ที่ตั้งเป็นหมู่บ้าน เพราะมีผู้คนมาอยู่เป็นประจำ อยู่บริเวณนี้ ประกอบอาชีพทำนา – ทำไร่ บริเวณนี้ทั้ง ๆ ที่มีผู้อยู่อาศัยน้อย จึงชื่อหมู่บ้านนี้ว่า บ้านบางกระน้อย ซึ่งหมายถึงบางกระทุ่มน้อยนั่นเอง บ้านบางกระน้อยจึงปรากฏชื่อขึ้นในตำบลนครป่าหมากด้วยประการฉะนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อแควว้งทอง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบึงลำ หมู่ 1 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านสามเรือน หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านดงพยอม หมู่ 11 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านเกาะคู หมู่ 3 ตำบลบางกระทุ่ม

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว กล้วย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย

ผู้ให้ข้อมูล นายสมพงษ์ อ้นชาวนา อายุ 30 ปี อยู่บ้านเลขที่ 46/1 หมู่ 2 บ้านบางกระน้อย ตำบลนครป่าหมาก อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.3 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 3 บ้านสามเรือน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านสามเรือน เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ซึ่งมีเพียงสามหลังคาเรือน ต่อมามีผู้คนมาอยู่ทำกินสมทบมากขึ้น จนเป็นหมู่บ้านใหญ่ขึ้น มีเป็นสิบ เป็นร้อยหลังคาเรือน แต่ยังคงเรียกว่าบ้านสามเรือนอยู่ดังเดิม เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของการก่อตั้งบ้านในครั้งแรก ฉะนั้นปัจจุบันหมู่บ้านนี้จึงชื่อว่าบ้านสามเรือน หมู่ที่ 3 ตำบลนครป่าหมาก สืบมาจนทุกวันนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่ทำนา มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านสามเรือน หมู่ 4 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านสามเรือน หมู่ 5 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านบางกระน้อย หมู่ 2 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านโกรงเกรง หมู่ 7

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายจำลอง คลี่วงษ์ อายุ 58 ปี อยู่บ้านเลขที่ 8/1 หมู่ 3 บ้านสามเรือน ตำบลนครป่าหมาก อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา รับจ้าง

หมู่ที่ 4 บ้านสามเรือน (เก่า)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านสามเรือน (เก่า) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามจำนวนบ้านเรือน ซึ่งมีครอบครัวมาอาศัยอยู่เป็นครั้งแรก ซึ่งมีจำนวนครัวเรือนอยู่สามหลัง จึงชื่อว่าหมู่บ้านสามเรือนสืบมา ถึงแม้ภายหลังจะมีบ้านเรือนมากมาย เป็นสิบ เป็นร้อย และแบ่งหมู่บ้านสามเรือน ออกเป็นหมู่บ้านอื่นที่มีชื่อเดียวกันอีกถึงสามหมู่บ้าน เป็นผู้คนถิ่นเดิมของที่นี่ ฉะนั้นจึงเรียกหมู่บ้านนี้ว่าบ้านสามเรือน (เก่า) หมู่ 4 ตำบลนครป่าหมากในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ เป็นทุ่งกว้าง ชื่อทุ่งหนองตามาก บึงเพลิน มีลำน้ำไหลผ่านชื่อแควงังทอง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านสามเรือน หมู่ 3 และหมู่ 12 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท่ามะขาม ตำบลไผ่ล้อม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองบอน หมู่ 6 ตำบลไผ่ล้อม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านท่ามะขาม หมู่ 8 ตำบลไผ่ล้อม

แร่ธาตุที่สำคัญ มีมากคือ ศิลาแลง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ รับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายเสกสรร อ่ำจำปา อายุ 44 ปี อยู่บ้านเลขที่ 15/2 หมู่ 4 บ้านสามเรือน (เก่า) ตำบลนครป่าหมาก อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.7 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 5 บ้านสามเรือน (หมู่ 5)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านสามเรือน (หมู่ 5) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามจำนวนของบ้านเรือนที่บุคคลมาตั้งอยู่บริเวณหมู่บ้านเดิมเป็นครั้งแรก คือมีผู้มาตั้งบ้านเรือนอยู่ในพื้นที่บริเวณหมู่บ้านเดิมจำนวนเพียงสามหลัง จึงชื่อหมู่บ้านว่า บ้านสามเรือน ต่อมาเมื่อมีผู้คนมาตั้งบ้านเรือนมากขึ้น เป็นหมู่บ้านใหญ่ เป็นหลายหมู่บ้าน ก็ยังคงเรียกหมู่บ้านที่แตกออกไปบริเวณนี้ว่าบ้านสามเรือนอยู่ดังเดิม ฉะนั้นบ้านสามเรือน จึงเป็นสัญลักษณ์ของหมู่บ้านที่ 3 – 4 – 5 และ 12 ตำบลนครป่าหมาก มาจนปัจจุบันนี้ และหมู่บ้านบริเวณนี้คือ หมู่บ้านที่ 5 ตำบลนครป่าหมากปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่นา เป็นทุ่งกว้าง มีแม่น้ำแควว้งทองไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านสามเรือน หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านสามเรือน หมู่ 4 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านโกรงเกรง หมู่ 6 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านโกรงเกรง หมู่ 7

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสำราญ เทียนแย้ม อายุ 42 ปี อยู่บ้านเลขที่ 64/3 หมู่ 5 บ้านสามเรือน ตำบลนครป่าหมาก อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.7 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 6 บ้านโกรงเกรง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านโกรงเกรง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อมาพร้อมกับหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะนิสัยและพฤติกรรมของผู้คนในหมู่บ้าน กล่าวคือ หมู่บ้านนี้เป็นหมู่บ้านที่ผู้คนหมู่บ้านอื่น และหมู่บ้านใกล้เคียง มีความเกรงกลัว เพราะเป็นหมู่บ้านนักเกรงแต่ดั้งเดิม คำว่านักเกรง หรือนักเลงในสมัยก่อน หมายถึง คนเก่ง กล้า ไม่ยอมคน ไม่ยอมเสียเปรียบใคร และมีจิตใจกว้าง คบหาผู้คนมาก บางทีมีลักษณะปกป้องพวกพ้องด้วย ฉะนั้นหมู่บ้านนี้จึงชื่อว่าหมู่บ้านโกรงเกรง หมู่ที่ 6 ตำบลนครป่าหมาก มาตั้งแต่เดิม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อโกรงเกรง มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองโกรงเกรงใหญ่ มีบึงน้ำชื่อบึงตะเคียน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านโกรงเกรง หมู่ 7 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองพญายอ หมู่ 2 ตำบลเนินกุ่ม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านสามเรือน หมู่ 2 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านสามเรือน หมู่ 5

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ มีวัดโบราณ ชื่อวัดกรุงศรีเจริญ โบราณวัตถุที่สำคัญคือ พระพุทธรูป ชื่อหลวงพ่อขาว

ผู้ให้ข้อมูล นายแหยม อ้นขาวนา อายุ 50 ปี อยู่บ้านเลขที่ 46/3 หมู่ 6 บ้านโกรงเกรง ตำบลนครป่าหมาก อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 7 บ้านโกรงเกรง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านโกรงเกรง (หมู่ 7) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะชื่อของแหล่งน้ำลำคลอง กล่าวคือ หมู่บ้านนี้มีคลองโกรงเกรงใหญ่ไหลผ่าน เป็นลำคลอง และพื้นที่สืบเนื่องมาจากบ้านโกรงเกรง หมู่ 7 ตำบลนครป่าหมาก และขึ้นชื่อว่าเป็นหมู่บ้านนักเลง เช่นเดียวกับหมู่ 6

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำคลองน้ำผ่าน ส่วนใหญ่เป็นน้ำนิ่ง เพราะฤดูแล้ง น้ำขาดตอน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านทุ่งน้อย หมู่ 8 ตำบลท่าตาล ทิศใต้ติดต่อกับบ้านสามเรือน หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านแหลมครก หมู่ 10 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองพยอม หมู่ 11

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสมโภช ราวิล อายุ 32 ปี อยู่บ้านเลขที่ 18/2 หมู่ 7 บ้านโกรงเกรง ตำบลนครป่าหมาก อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี อาชีพรับเหมาก่อสร้าง

หมู่ที่ 8 บ้านโกรงเกรง (หมู่ 8)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านโกรงเกรง (หมู่ 8) เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะเวลา 21 – 50 ปี มีชื่อพร้อมแยกหมู่บ้าน โดยตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ และลักษณะชื่อของหมู่บ้านเดิมที่แยกมา คือหมู่บ้านโกรงเกรง หมู่ที่ 6 และหมู่ที่ 7 หมู่บ้านนี้อยู่ระหว่างกลางหมู่บ้านที่ 6 และ 7 โดยเฉพาะหมู่บ้านโกรงเกรง หมู่ 6 อยู่ด้านทิศเหนือหมู่บ้านโกรงเกรง หมู่ 7 อยู่ทางด้านทิศใต้ สภาพพื้นที่และประวัติความเป็นมามีเหมือนหมู่บ้านทั้งสองที่กล่าวมา หมู่บ้านนี้เพิ่งแยกออกมาได้ประมาณ 21 – 50 ปี โดยใช้ชื่อว่าหมู่บ้านโกรงเกรง หมู่ 8 ตำบลนครป่าหมาก

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีแอ่งน้ำ ชื่อ หนองโกรงเกรง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านโกรงเกรง หมู่ 6 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านโกรงเกรง หมู่ 7 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านแหลมพระธาตุ หมู่ 9 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านแหลมครก หมู่ 10

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสังวาลย์ บัวงังโปร่ง อายุ 44 ปี อยู่บ้านเลขที่ 44/1 หมู่ 8 บ้านโกรงเกรง ตำบลนครป่าหมาก อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 9 บ้านแหลมพระธาตุ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านแหลมพระธาตุ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามวัตถุสำคัญ คือ พระมหาธาตุเจดีย์ มีความเป็นมาคือ บริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ มีลักษณะเป็นแหลมยื่นไปในทุ่งกว้าง ในสมัยนั้นมีประชาชนอยู่อาศัยบ้างแล้ว ชาวบ้านนี้ได้สร้างวัดขึ้นมาวัดหนึ่ง และได้สร้างพระเจดีย์หรือพระธาตุขึ้นมาหนึ่งองค์ บรรจุพระธาตุ วัดที่สร้างขึ้นนี้จึงร่วมกันให้ชื่อตามชื่อเจดีย์ คือวัดแหลมพระธาตุ และได้ตั้งหมู่บ้านขึ้นเป็นหลักฐาน เมื่อ พ.ศ. 2468 และให้ชื่อตามชื่อวัด คือหมู่บ้านแหลมพระธาตุ ตั้งแต่นั้นต่อมาจนถึงปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ เรียกที่ราบบ้านแหลมพระธาตุ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านพัฒนาทร ตำบลหนองพระ อำเภอวังทอง ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองบัว บ้านวัดตายม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองบัว บ้านวัดตายม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านทุ่งน้อย หมู่ 8 ตำบลท่าตาล และบ้านโกรงเกรง หมู่ 6

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายปราโมทย์ จันทร์หอม อายุ 49 ปี อยู่บ้านเลขที่ 28 หมู่ 9 บ้านแหลมพระธาตุ ตำบลนครป่าหมาก อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 10 บ้านแหลมครก

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านแหลมครก เป็นหมู่บ้านที่อพยพมาจากที่อื่น เมื่อประมาณ 21 – 50 ปีมานี้ มีชื่อพร้อมตั้งหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามต้นไม้ คือต้นครก ซึ่งเป็นต้นไม้ชนิดหนึ่ง ลำต้นโตใหญ่ สมัยก่อนชาวบ้านนิยมนำลำตัด มาตัดเป็นท่อน ทำครกตำข้าว จึงเรียกกันว่าต้นครก ต้นไม้ชนิดนี้มีไม่มากนัก ปัจจุบันแทบไม่มี หมู่บ้านอันเป็นที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ มีต้นไม้ชนิดนี้

อยู่ในสมัยที่มีการอพยพเข้ามาตั้งบ้านเรือนทำกินอยู่เมื่อประมาณ 50 ปี จึงชื่อหมู่บ้านนี้ว่า แหลมครก หมู่ที่ 10 ตำบลนครป่าหมากตั้งแต่นั้นมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีคลองน้ำในหมู่บ้าน ชื่อลำคลองละคร มีอาณาเขตติดต่อ คือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านแหลมพระธาตุ หมู่ 9 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านแหลมมะม่วง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านดงถ่าน ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านโกรงเกรง หมู่ 13

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายชมวิว เทียนเหลือ อายุ 58 ปี อยู่บ้านเลขที่ 22/1 หมู่ 10 บ้านแหลมครก ตำบลนครป่าหมาก อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.3 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 11 บ้านดงพะยอม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านดงพะยอม เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อ 1 – 20 ปีมานี้ มีชื่อมาก่อนตั้งหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของชื่อต้นไม้ คือต้นพะยอม ซึ่งมีขึ้นอยู่ในบริเวณนี้พอควร ต้นพะยอมเป็นต้นไม้ใหญ่ ดอกดก มีกลิ่นหอม เป็นต้นไม้ที่มีไม่มากนัก หมู่บ้านนี้แยกมาจากบ้านหมู่ที่ 3 บ้านสามเรือน (นครป่าหมาก) โดยแยกไปทางทิศใต้ ซึ่งบริเวณนั้นมีป่าพะยอมอยู่ ชาวบ้านจึงเรียกหมู่บ้านที่แยกมาว่าบ้านดงพะยอม หมู่ 11 ตามชื่อของท้องที่เดิมไปด้วย

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ เป็นทุ่ง เป็นนา มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านทุ่งน้อย ทิศใต้ติดต่อกับบ้านสามเรือน หมู่ 5 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านโกรงเกรง หมู่ 13 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านสามเรือน หมู่ 3

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ กล้วย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายละเมียด เหมือนเพชร อายุ 56 ปี อยู่บ้านเลขที่ 4/1 หมู่ 11 บ้านดงพะยอม ตำบลนครป่าหมาก อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 12 บ้านสามเรือน (หมู่ 12)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านสามเรือน เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 71 – 100 ปี ตั้งชื่อขึ้นภายหลังหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามชื่อของบ้านเรือน ซึ่งสร้างขึ้นในท้องถิ่นครั้งแรก ๆ ซึ่งมีเพียงสามหลัง จึงชื่อบ้านสามเรือนเรื่อยมา หลายหมู่บ้าน ชื่อสามเรือนนี้เป็นชื่อของนครป่าหมากเดิม ซึ่งมีสถานะเป็นอำเภอในสมัยก่อน แต่ตอนหลังย้ายอำเภอไปอยู่ตอนต้นๆ ของ

แม่น้ำ วังทอง เป็นอำเภอวังทองแทน ตำบลนครป่าหมากจึงเป็นเพียงตำบลในปัจจุบัน และหมู่บ้านสามเรือนหลายหมู่บ้านในตำบลนี้ แต่เดิมก็อยู่ในนครป่าหมาก เป็นหลักของตำบล เลือกบ้านสามเรือน ตามตำนานเก่า

ลักษณะภูมิประเทศ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านดงพะยอม หมู่ 11 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านแหลมครก หมู่ 10 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านโกรงเกรง หมู่ 13 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านโกรงเกรง หมู่ 8

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายชิน มูลนาค อายุ 55 ปี อยู่บ้านเลขที่ 51 หมู่ 12 บ้านสามเรือน ตำบลนครป่าหมาก อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 13 บ้านโกรงเกรง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านโกรงเกรง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 21 – 50 ปีมานี้ มีชื่อมาพร้อมแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามหมู่บ้านเดิมที่แยกมา คือหมู่บ้านโกรงเกรง หมู่ 7 – 8 ตำบลนครป่าหมาก โดยแยกไปทางด้านเหนือของบ้านโกรงเกรง หมู่ 7 และไปทางด้านตะวันตกของบ้านโกรงเกรง หมู่ 8 เป็นหมู่บ้านโกรงเกรง หมู่ 13 ตำบลนครป่าหมาก หมู่บ้านสุดท้ายของตำบลนครป่าหมากในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่ทำนา มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านทุ่งน้อย หมู่ 8 ตำบลท่าตาล ทิศใต้ติดต่อกับบ้านโกรงเกรง หมู่ 7 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านโกรงเกรง หมู่ 8 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านดงพะยอม หมู่ 11

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสำราญ ทับทิมทอง อายุ 52 ปี อยู่บ้านเลขที่ 6 หมู่ 3 บ้านโกรงเกรง ตำบลนครป่าหมาก อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.3 อาชีพทำนา

ตำบลไผ่ล้อม

หมู่ที่ 1 บ้านโพธิ์แดน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านโพธิ์แดน เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะชื่อของต้นไม้ กล่าวคือ บริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ มีต้นโพธิ์ใหญ่อยู่ เป็นสัญลักษณ์ และเป็นที่รู้จักกันทั่วไป เป็นต้นโพธิ์ที่อยู่ทางบริเวณด้าน

ใต้ และตะวันตกของตำบล จึงเรียกหมู่บ้านนี้ว่าบ้านโพธิ์แดน หมู่ 1 อาจเรียกว่าเป็นต้นโพธิ์ที่อยู่บริเวณดินแดนพื้นที่ติดต่อกับตำบลอื่น ๆ ก็ว่าได้ จึงชื่อบ้านโพธิ์แดน หมู่ 1 ตำบลไผ่ล้อม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่นา มีลำน้ำไหลผ่าน คือแม่น้ำแควงังทอง มีอาณาเขตติดต่อ คือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่าน้ำ หมู่ 2 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท่าฟ้อ ตำบลท่าฟ้อ ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านท่านา หมู่ 3 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านท่านา หมู่ 4

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายเสวียน สายทอง อายุ 59 ปี อยู่บ้านเลขที่ 39 หมู่ 1 บ้านโพธิ์แดน ตำบลไผ่ล้อม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 2 บ้านท่านา (หมู่ 2)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท่านา (หมู่ 2) เป็นหมู่บ้านที่อพยพมาจากที่อื่น นานกว่า 100 ปีมาแล้ว มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามอาชีพที่ประชาชนประกอบคือ การทำนาเป็นหลัก หมู่บ้านนี้เมื่อประมาณ 100 ปีเศษมาแล้ว มีประชากรได้อพยพมาจากหมู่บ้านบางราย จังหวัดพิจิตร มาแผ้วถางที่บำพง ป่าอ้อ และต้นไม้ขนาดเล็ก นำพื้นที่ไปทำนา ทำไร่ ทำสวนผัก โดยเฉพาะการทำนา จึงเป็นที่มาของหมู่บ้านท่านา ตามอาชีพของผู้อพยพมายึดถือเป็นอาชีพ จึงตั้งชื่อหมู่บ้านนี้ว่า บ้านท่านา ตำบลไผ่ล้อม จัดเป็นหมู่บ้านเดิม ๆ ของตำบลนี้ และมีเนื้อที่กว้าง ได้แบ่งออกเป็นบ้านท่านา หลายหมู่บ้านในระยะเวลาใกล้เคียงกัน และภายหลังบ้างเล็กน้อย

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่ทำนา เป็นทุ่งกว้าง ชื่อหนองขาว มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อแม่น้ำแควงังทอง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่านา หมู่ 4 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านโพธิ์แดน หมู่ 1 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านท่านา หมู่ 3 และโพธิ์แดน หมู่ 1 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านบึงเวียน หมู่ 7 ตำบลบางกระทุ่ม

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะพร้าว มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายโสภณ สุภาวะ อายุ 38 ปี อยู่บ้านเลขที่ 18 หมู่ 2 บ้านท่านา ตำบลไผ่ล้อม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ปวช. อาชีพช่างเครื่อง ทำสวน

หมู่ที่ 3 บ้านท่านา (หมู่ 3)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท่านา (หมู่ 3) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามอาชีพที่ประกอบ คือการทำนา

ประชากรหมู่บ้านนี้มีความเป็นมาสืบเนื่องจากประชากรที่อพยพเข้ามาทำมาหากินในบริเวณนี้ ในหมู่บ้านหมู่ที่ 2 บ้านท่านา คืออพยพมาจากจังหวัดพิจิตร มาแผ้วถางพงหญ้า ทำนา ขยายพื้นที่ออกมาเรื่อยๆ และชักจูงญาติพี่น้องอพยพมาเพิ่มเรื่อยๆ และได้แบ่งแยกหมู่บ้านเดิมออกไปเป็นหลายหมู่บ้านที่มีอาชีพทำนาเช่นเดียวกัน เช่น หมู่บ้านที่ 3 บ้านท่านา ตำบลไผ่ล้อมนี้เป็นต้น เป็นอีกหมู่บ้านหนึ่งในระยะไม่ห่างเท่าใดนัก

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่ทำนา มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่านา หมู่ 2 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านโพธิ์แดน หมู่ 1 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านท่านา หมู่ 2 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านท่านา หมู่ 4

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสมบูรณ์ อ่ำบางกระทุ่ม อายุ ปี อยู่บ้านเลขที่ 19/5 หมู่ 3 บ้านท่านา ตำบลไผ่ล้อม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 4 บ้านท่านา (หมู่ 4)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท่านา (หมู่ 4) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามอาชีพที่ประกอบ คือการทำนา บริเวณพื้นที่ซึ่งเป็นที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ มีลักษณะเป็นทุ่งกว้าง มีน้ำอุดมสมบูรณ์ เพราะมีคลองน้ำไหลผ่าน คือ แม่น้ำแควงวังทอง จึงเหมาะสำหรับการทำนาอย่างยิ่ง ประชากรหมู่บ้านนี้มีการประกอบอาชีพทำนามาตั้งแต่ดั้งเดิม จึงชื่อหมู่บ้านบริเวณนี้ว่า บ้านท่านา หลาย ๆ หมู่บ้าน ซึ่งมีความเป็นมาคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ประชากรอพยพมาจากที่อื่นบ้าง อยู่ในบริเวณนี้แต่เดิมบ้าง แต่ละหมู่บ้านได้แผ้วถางพื้นที่ซึ่งส่วนใหญ่เป็นป่าพง ป่าอ้อ และต้นไม้ขนาดเล็ก เป็นพื้นที่ทำนา ทำไร่ และขยายไปเรื่อยๆ จนเป็นหลายหมู่บ้าน มีชื่อเหมือนกัน เช่นหมู่บ้านท่านา หมู่ 4 ตำบลไผ่ล้อมนี้เป็นต้น

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ เป็นทุ่งกว้าง ชื่อทุ่งหนองบอน มีลำน้ำไหลผ่าน คือ แม่น้ำแควงวังทอง มีแอ่งน้ำ ชื่อหนองบอน มีประปา มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่านา หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านคลองตาภู่ ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคลองสลักไม้ ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านบึงเวียน หมู่ 7 ตำบลบางกระทุ่ม

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ยูคาลิปตัส ฉำฉา ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ เลี้ยงปลา นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ วันสำคัญอื่นทางศาสนา โบราณวัตถุที่สำคัญของหมู่บ้านคือ พระพุทธรูป ชื่อหลวงพ่อใหญ่

ผู้ให้ข้อมูล นายเกรียงศักดิ์ อัจฉริยะกุล อายุ 39 ปี อยู่บ้านเลขที่ 195/5 หมู่ 4 บ้านท่านา ตำบลไผ่ล้อม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.3 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 5 บ้านท่านา (หมู่ 5)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท่านา (หมู่ 5) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของอาชีพที่ประกอบ คือการทำนา บริเวณพื้นที่ ซึ่งเป็นที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ และอีกหลายหมู่บ้านที่ชื่อท่านา เป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีลำคลองไหลผ่าน เป็นที่อุดมสมบูรณ์ ดินดี น้ำสมบูรณ์ จึงเหมาะอย่างยิ่งในการทำนา ประชากรในหมู่บ้านนี้เป็นประชากรที่อยู่มาแต่เดิมบ้าง อพยพมาจากที่อื่นบ้าง ได้มาแผ้วถางพงหญ้าและต้นไม้เล็ก ๆ บริเวณนี้ ซึ่งเป็นที่ลุ่ม ทำเป็นที่นา ที่ไร่ มาเป็นเวลานานเป็น 100 ปี จึงชื่อหมู่บ้านที่เขาอยู่ว่าบ้านท่านา ตำบลไผ่ล้อม เป็นหมู่บ้านหนึ่งในหมู่บ้านท่านาอีกหลายหมู่บ้าน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่ทำนา มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อแควบังทอง มีอาณาเขตติดต่อ คือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่านา หมู่ 4 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท่านา หมู่ 2 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านท่านา หมู่ 3 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองบอน หมู่ 6

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายบุญชอบ ขำระหงษ์ อายุ 54 ปี อยู่บ้านเลขที่ 15/2 หมู่ 5 บ้านท่านา ตำบลไผ่ล้อม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.7 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 6 บ้านหนองบอน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองบอน เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของต้นพืชน้ำ ชื่อต้นบอน ซึ่งมีต้นกลม คล้ายต้นเผือก แต่สูงกว่า ชอบขึ้นตามหนองบึง เป็นพืชที่ชอบน้ำ ลำต้นใช้เป็นอาหารได้ แต่ต้องทำให้ถูกวิธี มิฉะนั้นจะเกิดอาการคัน อาหารที่ทำจากต้นบอน คือแกงบอน ผู้เฒ่าผู้แก่ในหมู่บ้านนี้เล่าสืบกันมาว่า ที่หนองน้ำใหญ่หนองหนึ่งในหมู่บ้านนี้ มีต้นบอนขึ้นอยู่เต็มไปหมด จึงเรียกกันว่าหนองบอน เมื่อมีการตั้งหมู่บ้านขึ้นบริเวณพื้นที่นี้ จึงเรียกกันต่อ ๆ มาว่าบ้านหนองบอน จนกลายเป็นบ้านหนองบอน หมู่ 6 ตำบลไผ่ล้อมในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ลุ่ม มีแม่น้ำแควบังทองไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่าขาม หมู่ 7 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท่านา หมู่ 4 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านท่านา หมู่ 5 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านบึงเวียน หมู่ 7 ตำบลบางกระทุ่ม

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย

ผู้ให้ข้อมูล นายธเนศ นุชทัพ อายุ 48 ปี อยู่บ้านเลขที่ 15/2 หมู่ 6 บ้านหนองบอน ตำบลไผ่ล้อม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 7 บ้านท่ามะขาม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท่ามะขาม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะชื่อของสัตว์ คือสุนัข หรือหมา หมู่บ้านนี้แต่เดิมทีเดียว มีชื่อว่าบ้านหมาข้าม เพราะแต่เดิมบริเวณหมู่บ้านนี้มีคลองน้ำไหลผ่าน คือแควงวังทอง เป็นลำน้ำที่แคบ และตื้น โดยเฉพาะบริเวณบ้านนี้ ในฤดูแล้ง น้ำตื้นมากจนหมาเดินข้ามได้ ฉะนั้นท่าน้ำในหมู่บ้านจึงชื่อว่าท่าหมาข้าม และหมู่บ้านก็เรียกบ้านท่าหมาข้าม มาก่อน ต่อมาในภายหลังจึงเรียกเพี้ยนไปโดยจงใจหรือไม่ก็ตาม เป็นบ้านท่ามะขาม เป็นบ้านท่ามะขาม หมู่ 7 ตำบลไผ่ล้อม ในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ เป็นทุ่ง เป็นนา มีลำน้ำไหลผ่าน คือแม่น้ำแควงวังทอง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่ามะขาม หมู่ 8 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท่ามะขาม หมู่ 9 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านบึงช้าง หมู่ 10 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านท่านา หมู่ 4

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ มีวัดโบราณชื่อ วัดท่ามะขาม

ผู้ให้ข้อมูล นายชูศักดิ์ ตันพานิช อายุ 59 ปี อยู่บ้านเลขที่ 8 หมู่ 7 บ้านท่ามะขาม ตำบลไผ่ล้อม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 8 บ้านท่ามะขาม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท่ามะขาม (หมู่ 8) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือท่าหรือท่าน้ำ และตั้งชื่อตามลักษณะของชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง มีประวัติเล่ามาอีกนัยหนึ่งว่า คือต้นมะขาม เรื่องมีอยู่ว่า บริเวณพื้นที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ แต่เดิมก่อนตั้งเป็นหมู่บ้าน บริเวณพื้นที่นี้มีคลองน้ำไหลผ่าน มีท่าข้ามน้ำในหมู่บ้าน บริเวณท่าน้ำนั้น มีต้นมะขามใหญ่อยู่เป็นสัญลักษณ์ ประชาชนเรียกบริเวณทั่ว ๆ ไปว่าท่ามะขาม เมื่อมีการตั้งหมู่บ้านบริเวณนี้ ซึ่งเป็นเวลานานมาแล้ว ก็เรียกหมู่บ้านที่ตั้งขึ้นว่าบ้านท่ามะขามตามชื่อของแหล่งน้ำ และต้นไม้ที่เป็นสัญลักษณ์ดังกล่าว

กล่าวถึงคือเป็นบึงที่นำช้างมาเลี้ยงนั้น จึงเรียกกันต่อมาว่าบึงช้าง และภายหลังได้จัดตั้งเป็นหมู่บ้าน ชื่อบ้านบึงช้าง หมู่ 10 ตำบลไผ่ล้อมในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ บ้านบึงช้าง มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อลำคลองท่าหลวง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านสามเรือน บ้านโกรงเกรง หมู่ 4, 6 ตำบลนครป่าหมาก ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหมู่ 13 ตำบลป่ามะขาม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองพญายอ หมู่ 2 ตำบลเนินกุ่ม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านท่ามะขาม หมู่ 8

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายประโทน แดงชาวนา อายุ 43 ปี อยู่บ้านเลขที่ 59/2 หมู่ 10 บ้านบึงช้าง ตำบลไผ่ล้อม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 11 บ้านยางโทน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านยางโทน เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะชื่อของต้นไม้ คือต้นยาง ชื่อเดิมของหมู่บ้านก็เรียกว่า ยางโทนมาก่อน กล่าวคือ แต่เดิมสมัยปู่ ย่า ตา ยาย หมู่บ้านนี้มีต้นยางใหญ่อยู่ต้นหนึ่ง เป็นต้นยางขนาดใหญ่ เพียงต้นเดียวบริเวณนี้ จึงชื่อต้นยางนี้ว่า ต้นยางโทน เพราะคำว่า โทน หมายถึง เดียว หรือ เดี่ยว เช่นลูกโทน คือลูกคนเดียว เป็นต้น และเมื่อมีหมู่บ้านมาตั้งอยู่บริเวณนี้ จึงชื่อหมู่บ้านว่าบ้านยางโทน และเป็นหมู่บ้านที่ 11 บ้านยางโทน ตำบลไผ่ล้อม ในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่ทำนา มีบริเวณเป็นทุ่ง ชื่อทุ่งช้าง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบึงช้าง หมู่ 10 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท่ามะขาม หมู่ 9 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านท่ามะขาม หมู่ 8 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านท่ามะขาม หมู่ 7

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสุรินทร์ คชพงษ์ อายุ 55 ปี อยู่บ้านเลขที่ 19/1 หมู่ 11 บ้านยางโทน ตำบลไผ่ล้อม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.4 อาชีพทำนา

ตำบลโคกสลุด

หมู่ที่ 1 บ้านย่านยาวตะวันออก

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านย่านยาวตะวันออก เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม กว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะความยาวของบริเวณพื้นที่ริม

ฝั่งน้ำน่าน หมู่บ้านนี้ตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกของแม่น้ำน่าน พื้นที่ของหมู่บ้านมีลักษณะเป็นแนวยาวไปตามริมแม่น้ำน่าน ติดต่อกันหลายหมู่บ้านที่มีชื่อว่าบ้านย่านยาว เช่นเดียวกัน ตั้งแต่บ้านย่านยาว หมู่ 1 ถึงบ้านย่านยาวหมู่ 5 หมู่บ้านนี้อยู่ริมฝั่งน้ำน่าน ด้านตะวันออก จึงชื่อหมู่บ้านย่านยาวตะวันออก หมู่ 1 ตำบลโคกสลุด

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน คือแม่น้ำน่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านย่านยาว หมู่ 4 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านสนามคลี หมู่ 5 ตำบลสนามคลี ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหมู่ 6 ตำบลบางกระทุ่ม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านย่านยาว หมู่ 2

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ กล้วยน้ำว้า ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ลอยกระทง โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ มีวัด ชื่อวัดประสาทศรัทธา ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องดื่มจากผลไม้

ผู้ให้ข้อมูล นายคำนวน ทองพ่อค้า อายุ 47 ปี อยู่บ้านเลขที่ 48/2 หมู่ 1 บ้านย่านยาว ตำบลโคกสลุด อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.3 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 2 บ้านย่านยาว (หมู่ 2)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านย่านยาว เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม โดยใช้ชื่อเดียวกับหลายหมู่บ้าน เพราะหมู่บ้านนี้ตั้งอยู่ริมแม่น้ำน่าน ซึ่งเป็นสายตรง ตั้งหมู่บ้านริมน้ำ ต่อกันเป็นแนวยาวมาก จึงเรียกหมู่บ้านย่านยาว หลายหมู่บ้าน มีความเป็นมาเป็นอย่างเดียวกัน เช่นหมู่บ้านบริเวณนี้เป็นหมู่บ้านย่านยาว หมู่ 2 ตำบลโคกสลุด

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีคลองชลประทานในหมู่บ้าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านย่านยาว หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านสนามคลี หมู่ 4 ตำบลสนามคลี ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านย่านยาว หมู่ 1 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวังปลาทู หมู่ 10 ตำบลกำแพงดิน อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ กล้วย และมะพร้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย เช่นกล้วยกวน ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ คือน้ำพริก

ผู้ให้ข้อมูล นายสมศักดิ์ สว่างเมฆ อายุ 48 ปี อยู่บ้านเลขที่ 45/2 หมู่ 2 บ้านย่านยาว ตำบลโคกสลุด อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา ทำไร่

หมู่ที่ 3 บ้านย่านยาว (หมู่ 3)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านย่านยาว (หมู่ 3) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะความยาวของแหล่งน้ำ ชื่อเดิมคือย่านยาว เป็นชื่อเรียกย่านนี้มาแต่เดิม หมู่บ้านย่านยาว เป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำน่าน เป็นแนวยาวติดต่อกันหลายหมู่บ้าน ที่มีชื่อเรียกอย่างเดียวกันว่าบ้านย่านยาว แม่น้ำตอนนี้เป็นแม่น้ำน่าน ตอนตรงมากไม่คดเคี้ยว ฉะนั้นหมู่บ้านที่เรียงต่อกันในย่านนี้จึงดูยาวมาก หมู่บ้านบริเวณนี้คือหมู่บ้านย่านยาว หมู่ 3 ตำบลโคกสลุด ซึ่งมีลักษณะภูมิประเทศ ดังต่อไปนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีแม่น้ำไหลผ่าน คือแม่น้ำน่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านย่านยาว หมู่ 5 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านย่านยาว หมู่ 2 ทิศตะวันออกติดต่อกับแม่น้ำน่าน ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านกำแพงดิน ตำบลกำแพงดิน อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ วัดย่านยาว

ผู้ให้ข้อมูล นายพะวง โตมา อายุ 54 ปี อยู่บ้านเลขที่ 6 หมู่ 3 บ้านย่านยาว ตำบลโคกสลุด อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.3 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 4 บ้านย่านยาวออก (หมู่ 4)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านย่านยาวออก (หมู่ 4) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ชื่อเดิมชื่อว่าบ้านย่านยาวออก เพราะอยู่ทางด้านทิศตะวันออก โดยใช้ชื่อว่าบ้านย่านยาวเช่นเดียวกัน เป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ริมน้ำน่าน ผู้คนอยู่บริเวณนี้มาตั้งแต่เดิม เช่นเดียวกันกับบ้านย่านยาวหมู่อื่น ๆ ผิดกันแต่อยู่ในตำแหน่งที่ตั้งแตกต่างกันไป หมู่บ้านนี้อยู่ทางด้านเหนือของหมู่บ้านย่านยาว หมู่ 1 ค่อนข้างไปทางทิศตะวันออก จึงเรียกว่าบ้านย่านยาวออก หมู่ 4 ตำบลโคกสลุด

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน คือแม่น้ำน่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวังตาบัว หมู่ 9 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านย่านยาว หมู่ 1 ทิศตะวันออกติดต่อกับตำบลบางกระทุ่ม ทิศตะวันตกติดต่อกับแม่น้ำน่าน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ กล้วย มะม่วง มะพร้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ พระพุทธรูป ชื่อพระพุทธชินราช

ผู้ให้ข้อมูล นายมานพ จันทร์เนียม อายุ 47 ปี อยู่บ้านเลขที่ 9/4 หมู่ 4 บ้านย่านยาวออก ตำบลโคกสลุด อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 5 บ้านย่านยาว (หมู่ 5)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านย่านยาว (หมู่ 5) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน เป็นหมู่บ้านหนึ่งในหลายหมู่บ้านในบริเวณที่มีชื่ออย่างเดียวกัน คือย่านยาว เพราะการตั้งหมู่บ้าน เป็นลักษณะมีความยาวไปตามริมน้ำ ต่อกันหลายหมู่บ้าน จึงมีลักษณะยาวมาก สมกับที่เรียกว่าย่านยาว หมู่บ้านนี้ได้แก่ หมู่บ้านย่านยาว หมู่ 5 ตำบลโคกสลุด นับเป็นหมู่บ้านหนึ่งที่ชื่อบ้านย่านยาว ที่มีประวัติความเป็นมาอันยาวนานมากกว่า 100 ปี ประชากรเป็นผู้คนพื้นเพเดิมของถิ่นนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อแม่น้ำน่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านราษฎร์อุทิศ ทิศใต้ติดต่อกับบ้านสนามคลี ทิศตะวันออกติดต่อกับแม่น้ำน่าน ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านกำแพงดิน อำเภอสามง่าม

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ วัดย่านยาว โบราณวัตถุที่สำคัญคือ พระพุทธรูป ชื่อหลวงพ่อเพชร ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย และผลิตภัณฑ์จากข้าว

ผู้ให้ข้อมูล นายสุด ยอดบุรี อายุ 58 ปี อยู่บ้านเลขที่ หมู่ 5 บ้านย่านยาว ตำบลโคกสลุด อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 6 บ้านโฉงใต้

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านโฉงใต้ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่ริมแม่น้ำ ซึ่งพื้นที่ริมน้ำตอนตั้งหมู่บ้าน มีลักษณะโค้งเว้า ตามความโค้งของแม่น้ำ เรียกว่า โฉง บ้านโฉงใต้ ตั้งอยู่ส่วนโค้งเว้าทางด้านทิศใต้ จึงเรียกว่าบ้านโฉงใต้ หมู่ที่ 6 ตำบลโคกสลุด

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน คือแม่น้ำน่าน มีคลองชลประทานในหมู่บ้าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านยุ้งข้าว หมู่ 8 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหัวถนน หมู่ 10 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านโฉงกลาง หมู่ 7 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้าน หมู่ 2 ตำบลกำแพงดิน อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ พระพุทธรูป ชื่อพระพุทธชินราช

ผู้ให้ข้อมูล นายวสันต์ อินทร์กำแพง อายุ ปี อยู่บ้านเลขที่ 2/2 หมู่ 6 บ้านโจงใต้ ตำบลโคกสลุด อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพรับจ้าง

หมู่ที่ 7 บ้านโจงกลาง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านโจงกลาง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อมาพร้อม ๆ กับการตั้งหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของพื้นที่ที่มีน้ำล้อมเกือบรอบ เป็นที่ที่มีลักษณะโค้งเว้า มีหมู่บ้านอยู่ตรงโค้งเว้านั้น และมีน้ำล้อมเกือบรอบ เรียกว่า โจง หมู่บ้านนี้อยู่ทางตอนกลางของตำบล หรือตอนกลางของหมู่บ้าน โค้งเว้าต่าง ๆ ซึ่งมีหลายหมู่บ้าน จึงชื่อว่าบ้านโจงกลาง หมู่ 7 ตำบลโคกสลุด ตั้งแต่เดิมมีหมู่บ้านเป็นต้นมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีน้ำล้อมเกือบรอบ มีแม่น้ำไหลผ่าน ชื่อแม่น้ำน่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหมู่ 8 ตำบลไทยพัฒนา ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหมู่ 9 ตำบลไพรพัฒนา ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหมู่ 5 – 6 ตำบลบางกระทุ่ม ทิศตะวันตกติดต่อกับแม่น้ำน่าน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายเสน่ห์ อินทร์สลุง อายุ 57 ปี อยู่บ้านเลขที่ 49/1 หมู่ 7 บ้านโจงกลาง ตำบลโคกสลุด อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.3 อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 8 บ้านยุ้งข้าว

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านยุ้งข้าว เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะจำนวนยุ้งข้าว คือมียุ้งข้าวมาก ชื่อเดิมคือ บ้านหมู่ยุ้งข้าว กล่าวคือเดิมหมู่บ้านนี้ตั้งบ้านเรือนอยู่อีกฝั่งหนึ่งของแม่น้ำน่าน คือฝั่งตะวันตก แต่มาสร้างยุ้งข้าวอยู่ฝั่งตะวันออกกันแทบทุกบ้าน ฉะนั้น ฝั่งตะวันออกจึงมีแต่ยุ้งข้าว แต่ก็มีผู้คนมาตั้งบ้านเรือนอยู่บริเวณฝั่งตะวันออกบ้าง และมีมากขึ้น จึงชื่อว่าบ้านยุ้งข้าว หมู่ 8 ตำบลโคกสลุดต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อหนองหัวจิกกอ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อหนองหัวจิกกอ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหัวแหลม หมู่ 1 ตำบลบ้านไร่ ทิศใต้ติดต่อกับบ้านสนามคลี

หมู่ 5 ตำบลสนามคลี ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านแม่เทียบ หมู่ 1 ตำบลบางกระทุ่ม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวังตาบัว หมู่ 9

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผ้าทอ

ผู้ให้ข้อมูล นายประทุม กลิ่นแย้ม อายุ 51 ปี อยู่บ้านเลขที่ 60/2 หมู่ 8 บ้านยุ้งข้าว ตำบลโคกสลุด อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา มศ.3 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 9 บ้านวังตาบัว

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวังตาบัว เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามชื่อของแหล่งน้ำ คือวัง และตามชื่อของบุคคล คือตาบัว บริเวณหมู่บ้านนี้แต่เดิมคงมีบุคคลที่ตาบัวคงมาอยู่ทำกิน ปลูกบ้านเรือนอยู่เป็นหลังแรกๆ และต่อมาจึงมีผู้มาสมทบอยู่มากขึ้นทุกที จนตั้งหมู่บ้านขึ้นบริเวณวังน้ำกว้างแห่งนี้ และชื่อหมู่บ้านว่าบ้านวังตาบัว ตามชื่อของบุคคลผู้มาก่อตั้งบ้านเรือนอยู่ทำกินเป็นบุคคลแรก จึงชื่อหมู่บ้านว่า บ้านวังตาบัว หมู่ที่ 9 ตำบลโคกสลุดในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อวังตาบัว มีแม่น้ำไหลผ่าน ชื่อแม่น้ำน่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านยุ้งข้าว หมู่ 8 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านสี่แยก หมู่ 4 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหมู่ 6 ตำบลบางกระทุ่ม ทิศตะวันตกติดต่อกับแม่น้ำน่าน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสม กล่ำอินทร์ อายุ 56 ปี อยู่บ้านเลขที่ 9/1 หมู่ 9 บ้านวังตาบัว ตำบลโคกสลุด อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 10 บ้านหัวถนน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหัวถนน เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ชื่อเดิมคือ หัวถนน ที่ชื่อว่าหัวถนนเพราะเริ่มขุดถนนจากบริเวณหมู่บ้านนี้ ซึ่งเป็นบริเวณแม่น้ำน่าน ขุดถนนเป็นเส้นทางติดต่อไปบ้านกำแพงดิน อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร เป็นแควยม จุดตั้งต้นที่ขุดถนนนี้ชื่อว่า หัวถนน ฉะนั้นหมู่บ้านนี้จึงชื่อว่าหมู่บ้านหัวถนน หมู่ 10 ตำบลโคกสลุดในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ บ้านหัวถนน มีแม่น้ำไหลผ่าน คือแม่น้ำน่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวัดกำแพงมณี ทิศใต้ติดต่อกับบ้านย่านยาวออก หมู่ 1 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านย่านยาวออก หมู่ 4 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านกำแพงดิน อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง กล้วย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ งานประดิษฐ์ดอกไม้

ผู้ให้ข้อมูล นายอนันต์ จันทร์เนียม อายุ 51 ปี อยู่บ้านเลขที่ 32 หมู่ 10 บ้านหัวถนน ตำบลโคกสลุด อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพค้าขาย

ตำบลท่าตาล

หมู่ที่ 1 บ้านบางผี

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบางผี เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะชื่อของแหล่งน้ำ คือบาง และเรื่องที่เล่าสืบต่อกันมา กล่าวคือ หมู่บ้านนี้เป็นบริเวณที่มีน้ำท่วมในฤดูฝน เป็นที่ต่ำ เป็นที่ราบลุ่ม เรียกว่าบาง ในสมัยก่อนมีเรื่องเล่าสืบต่อกันมาว่า บริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้มีผีดุ มีผู้พบเห็นผีหลอกหลอนเสมอ และเนื่องจากเป็นที่ร้าง เปลี่ยว มีแต่ป่า ทุ่ง จึงเรียกกันมาแต่เดิมว่า บ้านบางผี หมู่ที่ 1 ตำบลท่าตาล ตามความเชื่อของชาวบ้าน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่นา มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อแควบังทอง มีแอ่งน้ำชื่อบึงเคยหนองชุมแสง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่าตาล หมู่ 2 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านบึงลำหมู่ 1 ตำบลนครป่าหมาก ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านดงพยอม หมู่ 11 ตำบลนครป่าหมาก ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านแม่เทียบ หมู่ 1 ตำบลบางกระทุ่ม

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย

ผู้ให้ข้อมูล นายวิชาญ มีแก้ว อายุ 42 ปี อยู่บ้านเลขที่ 106 หมู่ 1 บ้านบางผี ตำบลท่าตาล อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 2 บ้านท่าตาล

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท่าตาล เป็นหมู่บ้านที่มีอยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน โดยตั้งชื่อขึ้นตามแหล่งน้ำ และต้นไม้ แหล่งน้ำก็คือท่า

หมายถึงท่าน้ำ ใช้ขึ้นลงแม่น้ำลำคลอง เรียกท่า หรือตลิ่ง ส่วนต้นไม้ หมายถึง ต้นตาล ซึ่งมีขึ้นอยู่เป็นจำนวนมากในหมู่บ้านและตำบลนี้ จึงเรียกหมู่บ้านนี้ว่า บ้านท่าตาล หมู่ 2 ตำบลท่าตาล หมู่บ้านนี้นับว่าเป็นหมู่บ้านที่สำคัญ เป็นหมู่บ้านหลักของตำบลด้วย เป็นสัญลักษณ์ที่ทำให้หมู่บ้านนี้ชื่อท่าตาล และใช้เป็นชื่อของตำบลด้วย หมู่บ้านนี้เป็นบริเวณที่ราบ ที่นา มีคลองน้ำวังทองไหลผ่าน บริเวณพื้นที่นามีต้นตาลขึ้นอยู่มาก ตามโคก และตามคันนา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่นา มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อแควังทอง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่าตาล หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านบางผี หมู่ 1 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านทุ่งน้อย หมู่ 8 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านท่าตาล หมู่ 3 และบ้านบางผี หมู่ 1

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายมณเฑียร รอดเครือวัลย์ อายุ 47 ปี อยู่บ้านเลขที่ 21 หมู่ 2 บ้านท่าตาล ตำบลท่าตาล อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 3 บ้านท่าตาล (หมู่ 3)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท่าตาล (หมู่ 3) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามแหล่งน้ำ และต้นไม้ แหล่งน้ำก็คือท่า ส่วนต้นไม้ คือต้นตาล บริเวณหมู่บ้านนี้มีแม่น้ำแควังทองไหลผ่าน ในหมู่บ้านมีท่าน้ำขึ้นลงตลิ่งมากแห่ง และบริเวณท่าน้ำเหล่านี้มีต้นตาล (ตาลโตนด) ขึ้นอยู่มาก เป็นสัญลักษณ์บ่งบอกให้รู้ว่าท่าที่มีต้นตาล จึงเรียกว่าท่าตาล มาตั้งแต่ต้น ฉะนั้นหมู่บ้านนี้จึงเป็นหมู่บ้านท่าตาล (หมู่ 3) เป็นหมู่บ้านสำคัญ เป็นหลักของตำบล ซึ่งใช้ชื่อว่าท่าตาล เช่นเดียวกันว่าบ้านท่าตาล (หมู่ 3) ตำบลท่าตาล มาเป็นเวลากว่า 100 ปีมาแล้ว

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่นา มีลำคลองไหลผ่าน ชื่อแม่น้ำแควังทอง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่าตาล หมู่ 2 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านบางผี หมู่ 1 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านบุใหญ่ หมู่ 4 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านบึงลำ หมู่ 1 ตำบลนครป่าหมาก

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายบุญเสริม พุ่มรส อายุ 67 ปี อยู่บ้านเลขที่ 82/1 หมู่ 3 บ้านท่าตาล ตำบลท่าตาล อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านเก่า ทิศใต้ติดต่อกับบ้านไผ่ล้อม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านบึงช้าง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านยางโทน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายอุดม ศรีสะอาด อายุ 43 ปี อยู่บ้านเลขที่ 611 หมู่ 8 บ้านท่ามะขาม ตำบลไผ่ล้อม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 9 บ้านท่ามะขาม (หมู่ 9)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท่ามะขาม (หมู่ 9) เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อตั้งขึ้นพร้อมแยกหมู่บ้าน ได้ตั้งชื่อขึ้นตามชื่อของวัด และโรงเรียน ที่ชื่อท่ามะขาม หมู่บ้านนี้แยกมาจากบ้านท่ามะขาม หมู่ 7 เมื่อประมาณ 50 ปีมาแล้ว ฉะนั้นจึงเป็นหมู่บ้านเกี่ยวเนื่องกับหมู่บ้าน หมู่ 7 และหมู่ 8 บ้านท่ามะขาม ตำบลไผ่ล้อม นับเป็นหมู่บ้านที่ 9 ของตำบลไผ่ล้อม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อท่ามะขาม มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองวังทอง มีบึงน้ำ ชื่อบึงตะเคียน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่ามะขาม หมู่ 7 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท่านา หมู่ 5 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านบึงช้าง หมู่ 10 ทิศตะวันตกติดต่อกับคลองวังทอง

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ศาลาเสาไม้แบบโบราณขนาดใหญ่

ผู้ให้ข้อมูล นายบำรุง พิรุญศาสตร์ อายุ 46 ปี อยู่บ้านเลขที่ 2/1 หมู่ 9 บ้านท่ามะขาม ตำบลไผ่ล้อม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 10 บ้านบึงช้าง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบึงช้าง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือบึง ซึ่งเป็นแหล่งน้ำที่กว้างใหญ่กว่าหนองน้ำ และยังตั้งชื่อตามชื่อของสัตว์ คือช้าง มีประวัติความเป็นมาคือ เมื่อประมาณ 70 ปีมาแล้ว มีบุคคลชื่อนายกลีบ ได้นำพาฝูงช้าง มาอาศัยอยู่บริเวณบึงน้ำใหญ่แห่งหนึ่ง ในบริเวณหมู่บ้านนี้ เพื่อชักลากไม้ให้โรงเลื่อยท่าฟอ ซึ่งเป็นโรงเลื่อยขนาดใหญ่ มีชื่อเสียงมาก บึงน้ำที่

หมู่ที่ 4 บ้านบุใหญ่

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบุใหญ่ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามแหล่งน้ำ คือ บุ หรือ บุ่ง บริเวณหมู่บ้านนี้เป็นบริเวณที่น้ำหลาก เอ่อท่วมในฤดูฝน จนบริเวณใกล้ริมน้ำเป็นบุใหญ่ หรือบุ่งขนาดใหญ่ เป็นที่น้ำไหลทรายมูล เหมาะสำหรับเพาะปลูกหลายชนิด เช่นทำไร่ นา ปลูกผัก ยาสูบ เป็นต้น เป็นบุน้ำใหญ่มาตั้งแต่โบราณ ชื่อว่าบ้านบุใหญ่ หมู่ 4 ตำบลท่าตาลในปัจจุบันนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่ลุ่มริมน้ำ มีคลองน้ำไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านเนินสะอาด หมู่ 7 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท่าตาล หมู่ 2 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวังสาร หมู่ 5 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านท่าดินแดง หมู่ 6

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว อ้อย พืชไร่ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายจั่น แก้วบางทราย อายุ 50 ปี อยู่บ้านเลขที่ 122 หมู่ 4 บ้านบุใหญ่ ตำบลท่าตาล อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.3 อาชีพรับจ้าง

หมู่ที่ 5 บ้านวังสาร

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวังสาร เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะชื่อของแหล่งน้ำ กล่าวคือ หมู่บ้านนี้มีแม่น้ำวังทองไหลผ่าน แม่น้ำวังทองเป็นแม่น้ำขนาดใหญ่พอควร มีแหล่งน้ำลึกไหลวนมาก ซึ่งเรียกว่า วัง แม่น้ำตอนที่ไหลผ่านหมู่บ้านนี้ก็มีวังขนาดใหญ่อยู่ ผู้คนเรียกกันมาแต่เดิมว่า วังสาร ฉะนั้นเมื่อมีการตั้งหมู่บ้านขึ้นบริเวณนี้ ตั้งแต่เดิม จึงเรียกชื่อหมู่บ้านนี้ว่าบ้านวังสาร ตามชื่อวังน้ำมาตั้งแต่เดิมแรกตั้งหมู่บ้าน ปัจจุบันจึงเป็นหมู่บ้านที่ 5 บ้านวังสาร ตำบลท่าตาล

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ บ้านวังสาร มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อแม่น้ำวังทอง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านปากคลอง ทิศใต้ติดต่อกับบ้านไก่ระว้า หมู่ 9 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านเนินสะอาด หมู่ 7 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านทุ่งน้อย หมู่ 8

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายเสนาะ ศรพงษ์ อายุ 48 ปี อยู่บ้านเลขที่ 69/2 หมู่ 5 บ้านวังสาร ตำบลท่าตาล อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 6 บ้านท่าดินแดง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท่าดินแดง เป็นหมู่บ้านที่อพยพมาจากที่อื่น เมื่อประมาณ 51 – 70 ปีมานี้ มีชื่อมาพร้อมตั้งหมู่บ้าน ตั้งขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือ ท่าน้ำ หรือท่า และลักษณะของพื้นดินบริเวณหมู่บ้าน กล่าวคือ หมู่บ้านนี้พื้นดินส่วนใหญ่มีสีค่อนข้างเป็นสีแดง โดยเฉพาะบริเวณท่าน้ำในหมู่บ้าน เป็นดินสีแดงเห็นได้ชัด ชาวบ้านเรียกกันมาแต่เดิมว่า ท่าดินแดง ฉะนั้นหมู่บ้านที่อพยพมาตั้งรกรากอยู่บริเวณนี้ จึงชื่อว่าบ้านท่าดินแดง หมู่ 6 ตำบลท่าตาล ตั้งแต่แรกอพยพมาจนปัจจุบัน หมู่บ้านนี้ประชากรอพยพมาจากภาคอีสาน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีบริเวณที่เป็นทุ่ง ชื่อทุ่งจิกกระโดด มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อแควังทอง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านในตำบลแม่ระกา อำเภอวังทอง ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวังสาร หมู่ 5 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหมู่ 15 ตำบลแม่ระกา อำเภอวังทอง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านเนินสะอาด หมู่ 7

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าวโพด สะเดา ผักคะน้า ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยอีสาน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายเบ้า ดู่กระโทก อายุ 53 ปี อยู่บ้านเลขที่ 81/2 หมู่ 6 บ้านท่าดินแดง ตำบลท่าตาล อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำไร่

หมู่ที่ 7 บ้านเนินสะอาด

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านเนินสะอาด เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของภูมิประเทศ ซึ่งมีลักษณะเป็นที่เนินสวยงาม แลดูสะอาดตา แลดูโล่งเตียน เป็นทิวทัศน์ที่น่าชม ประชาชนจึงเรียกเนินบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ว่า เนินสะอาด และเมื่อตั้งหมู่บ้านขึ้นบริเวณนี้ตั้งแต่เดิม จึงชื่อหมู่บ้านขึ้นตามลักษณะของเนิน ว่าบ้านเนินสะอาด มาตั้งแต่ดั้งเดิม จนถึงปัจจุบันนี้ จึงเป็นหมู่บ้านเนินสะอาด หมู่ 7 ตำบลท่าตาล

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบสูง เป็นเนินราบ มีลำน้ำไหลผ่าน คือลำน้ำแควังทอง มีแหล่งน้ำอื่น คือ บึงน้ำใหญ่ ชื่อบึงหล่ม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวังน้ำใส ตำบลน้ำใส ทิศใต้ติดต่อกับบ้านบุใหญ่ หมู่ 4 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านท่าดินแดง หมู่ 6 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านไผ่หลง

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ข้าวโพด ผักคะน้า ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายพงษ์สิทธิ์ บุญช่วย อายุ 41 ปี อยู่บ้านเลขที่ 48/2 หมู่ 7 บ้านเนินสะอาด ตำบลท่าตาล อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 8 บ้านทุ่งน้อย

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านทุ่งน้อย เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 21 – 50 ปี โดยตั้งชื่อขึ้นภายหลังแยกหมู่บ้าน บริเวณพื้นที่หมู่บ้านนี้เป็นท้องนาสำหรับปลูกข้าว มีเนื้อที่ไม่มากนัก จึงชื่อว่าบ้านทุ่งน้อย หมู่ 8 ตำบลท่าตาล หลังจากแยกหมู่บ้านมาแล้ว จึงตั้งชื่อขึ้นภายหลังตามชื่อของท้องทุ่งที่แยกหมู่บ้านมาตั้งใหม่ หมู่บ้านนี้แยกมาจากหมู่บ้านวังสาร หมู่ 5 โดยแยกออกมาทางด้านทิศใต้ของหมู่บ้านวังสารเดิม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่ทำนา ชื่อทุ่งน้อย มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวังสาร หมู่ 5 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท่าตาล หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านทุ่งใหญ่ ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านดงพยอม หมู่ 11 ตำบลนครป่าหมาก

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายบุญส่ง ผลับผล อายุ 44 ปี อยู่บ้านเลขที่ 91/1 หมู่ 8 บ้านทุ่งน้อย ตำบลท่าตาล อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 9 บ้านไก่ระว้า

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านไก่ระว้า เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่น เมื่อประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมแยกหมู่บ้าน โดยตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของสัตว์ คือไก่ กล่าวคือบริเวณหมู่บ้านนี้เดิมอยู่ในหมู่บ้านวังสาร หมู่ 5 ซึ่งแต่เดิมมีส่วนหนึ่ง เรียกว่าบ้านไก่ระว้า เพราะบริเวณนั้นมีชาวบ้านได้นำไก่ระว้ามาเลี้ยงในหมู่บ้าน จนกล่าวขานกันทั่วไปว่าบ้านไก่ระว้า ซึ่งเป็นบริเวณที่อยู่ทางทิศเหนือของบ้านวังสารเดิม ฉะนั้นจึงชื่อหมู่บ้านที่แยกออกมาจากบ้านวังสารเดิมว่า ไก่ระว้า หมู่ 9 ตำบลท่าตาล ต่อมาจนปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่ง ทุ่งนา มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อลำน้ำแควงทอง มีอาณาเขตติดต่อ คือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่าตาล หมู่ 2 บ้านวังสาร หมู่ 5 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านทุ่งน้อย หมู่ 8 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านเนินสะอาด หมู่ 7 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านท่าดินแดง หมู่ 6

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายเชี้ยน แสงเดือน อายุ 34 ปี อยู่บ้านเลขที่ 45 หมู่ 9 บ้านไก่ระว้า ตำบลท่าตาล อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

ตำบลบ้านไร่

หมู่ที่ 1 บ้านหัวแหลม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหัวแหลม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ และตามสภาพของพื้นที่ ซึ่งเป็นเกาะ หรือแหลมยื่นไปกลางน้ำ หมู่บ้านนี้เป็นหมู่บ้านเก่าแก่หมู่บ้านหนึ่งของตำบลบ้านไร่ มีผู้เล่าขานกันต่อ ๆ มาว่า ทันทีที่ ปู่ ย่า ตา ยาย เติบโตมาก็เห็นมีแหลมคล้ายเกาะยื่นไปในผืนน้ำของแม่น้ำน่าน ซึ่งไหลผ่านบริเวณนี้ ผู้เฒ่ายังเล่าสืบต่อกันมาว่า ครั้งแรกมีผู้มาอาศัยตั้งบ้านเรือนทำกินอยู่บนแหลมนี้ ประมาณ 120 ครัวเรือน อาชีพหลักคือทำสวน ต่อมามีจำนวนมากขึ้น เป็นชุมชน เป็นหมู่บ้าน และเรียกหมู่บ้านหัวแหลม ตำบลบ้านไร่มาแต่เดิมจนปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อทุ่งหนองหม้อแกง มีแม่น้ำไหลผ่าน คือแม่น้ำน่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวัดขวาง หมู่ 5 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านยุ้งข้าว หมู่ 8 ตำบลโคกสลุด ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านแม่เทียบ หมู่ 1 ตำบลบางกระทุ่ม ทิศตะวันตกติดต่อกับแม่น้ำน่าน

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ออกพรรษา โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้าน คือ มีวัดโคกสลุด หอระฆังโบราณ โบราณวัตถุที่สำคัญของหมู่บ้านคือ มีพระพุทธรูป ชื่อหลวงปู่ตุ๊

ผู้ให้ข้อมูล นายศักดิ์ รัตนรามาธิคุณ อายุ 53 ปี อยู่บ้านเลขที่ 19/5 หมู่ 1 บ้านหัวแหลม ตำบลบ้านไร่ อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 2 บ้านโคกสลุด

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านโคกสลุด เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของพื้นที่ ซึ่งเป็นโคก เนินขนาดใหญ่ มีมาตั้งแต่โบราณ ชื่อว่า โคกสลุด เป็นชื่อของหมู่บ้านนี้มาแต่ดั้งเดิม หมู่บ้านโคกสลุด เป็นหมู่บ้านที่สำคัญหมู่บ้านนี้มาแต่ดั้งเดิม หมู่บ้านโคกสลุด เป็นหมู่บ้านที่สำคัญหมู่บ้านหนึ่งของตำบลบ้านไร่ อำเภอบางกระทุ่ม เพราะชื่อนี้เป็นที่รู้จักมาช้านาน มีวัดโบราณเก่าแก่ ชื่อวัดโคกสลุด มีพระพุทธรูปสำคัญในวัดโคกสลุด บ้านและวัดโคกสลุด เป็นที่รู้จักทั่วไปในอำเภอ และจังหวัดพิษณุโลก และต่างจังหวัดใกล้เคียง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่งกว้าง ชื่อทุ่งอ่างแก้ว มีลำน้ำไหลผ่าน คือแม่น้ำน่าน มีคลองชลประทานในหมู่บ้าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหัวแหลม หมู่ 1 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านโคกสลุด หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวัดขวาง หมู่ 4 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวัดขวาง หมู่ 5

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ เลี้ยงปลา ควาย หมู นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ออกพรรษา โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ วัดโคกสลุด โบราณวัตถุที่สำคัญ มีพระพุทธรูป ชื่อ หลวงปู่ตุ๊ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายจำลอง พึ่งสีใส อายุ 38 ปี อยู่บ้านเลขที่ 22/2 หมู่ 2 บ้านโคกสลุด ตำบลบ้านไร่ อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพรับจ้าง

หมู่ที่ 3 บ้านโคกสลุด

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านโคกสลุด (หมู่ 3) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะสำคัญของพื้นที่ กล่าวคือ บริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ เป็นเนินใหญ่ มีชื่อว่าโคกสลุดมาแต่เดิม หมู่บ้านโคกสลุด หมู่ 2 – 3 เดิมก็เป็นชุมชนหมู่บ้านเดียวกัน แต่เป็นชุมชนใหญ่มาก จึงแบ่งเป็นหมู่บ้านโคกสลุด หมู่ 2 และบ้านโคกสลุด หมู่ 3 เป็นชุมชนโบราณดั้งเดิมเช่นเดียวกัน จึงเป็นหมู่บ้านที่สำคัญ เป็นหลักของตำบล เป็นหมู่บ้านที่ปรากฏชื่อเสียง เป็นที่รู้จักใจอำเภอ และจังหวัดใกล้เคียงทั่วไป หมู่บ้านนี้ชื่อบ้านโคกสลุด หมู่ 3 ตำบลบ้านไร่ในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่ง ทุ่งนา มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อลำน้ำแควงังทอง มีอาณาเขตติดต่อ คือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่าตาล หมู่ 2 บ้านวังสาร หมู่ 5 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านทุ่งน้อย หมู่ 8 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านเนินสะอาด หมู่ 7 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านท่าดินแดง หมู่ 6

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายเชี้ยน แสงเดือน อายุ 34 ปี อยู่บ้านเลขที่ 45 หมู่ 9 บ้านไก่ระว้า ตำบลท่าตาล อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

ตำบลบ้านไร่

หมู่ที่ 1 บ้านหัวแหลม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหัวแหลม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ และตามสภาพของพื้นที่ ซึ่งเป็นเกาะ หรือแหลมยื่นไปกลางน้ำ หมู่บ้านนี้เป็นหมู่บ้านเก่าแก่หมู่บ้านหนึ่งของตำบลบ้านไร่ มีผู้เล่าขานกันต่อ ๆ มาว่า ทันทีที่ ปู่ ย่า ตา ยาย เติบโตมาก็เห็นมีแหลมคล้ายเกาะยื่นไปในผืนน้ำของแม่น้ำน่าน ซึ่งไหลผ่านบริเวณนี้ ผู้เฒ่ายังเล่าสืบต่อกันมาว่า ครั้งแรกมีผู้มาอาศัยตั้งบ้านเรือนทำกินอยู่บนแหลมนี้ ประมาณ 120 ครัวเรือน อาชีพหลักคือทำสวน ต่อมามีจำนวนมากขึ้น เป็นชุมชน เป็นหมู่บ้าน และเรียกหมู่บ้านหัวแหลม ตำบลบ้านไร่มาแต่เดิมจนปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อทุ่งหนองหม้อแกง มีแม่น้ำไหลผ่าน คือแม่น้ำน่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวัดขวาง หมู่ 5 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านยุ้งข้าว หมู่ 8 ตำบลโคกสลุด ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านแม่เทียบ หมู่ 1 ตำบลบางกระทุ่ม ทิศตะวันตกติดต่อกับแม่น้ำน่าน

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ออกพรรษา โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้าน คือ มีวัดโคกสลุด หอระฆังโบราณ โบราณวัตถุที่สำคัญของหมู่บ้านคือ มีพระพุทธรูป ชื่อหลวงปู่ตุ๊

ผู้ให้ข้อมูล นายศักดิ์ รัตนรามาธิคุณ อายุ 53 ปี อยู่บ้านเลขที่ 19/5 หมู่ 1 บ้านหัวแหลม ตำบลบ้านไร่ อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่นา เรียกที่ราบบ้านโคกสลุด มีบริเวณที่เป็นทุ่งกว้าง ชื่อทุ่งไอ้แก้ว มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อ แม่น้ำน่าน มีคลองชลประทานในหมู่บ้าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวัดขวาง หมู่ 4 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านโคกสลุด หมู่ 2 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหัวแหลม หมู่ 1 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านในตำบลกำแพงดิน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ กล้วย มะม่วง มะพร้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ มีวัดโบราณ คือวัดโคกสลุด

ผู้ให้ข้อมูล นายเฉลิม จันทร์รอด อายุ 45 ปี อยู่บ้านเลขที่ 32 หมู่ 3 บ้านโคกสลุด ตำบลบ้านไร่ อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 4 บ้านไร่

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านไร่ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะอาชีพของประชาชน หมู่บ้านนี้เป็นพื้นที่เกี่ยวกับอาชีพทำไร่ มาแต่เดิม เช่นการทำถั่ว กล้วย ผัก และพืชไร่อื่นๆ ของประชากร ในอำเภอบางกระทุ่ม และอำเภอ จังหวัดอื่นๆ ที่มีการเคลื่อนย้ายอพยพเข้ามาทำมาหากิน ทางทำไร่ที่บริเวณตำบลนี้เมื่อประมาณ 70 ปีมาแล้ว ในสมัยมีการเคลื่อนย้ายประชากรในปริมาณมากส่วนหนึ่งส่วนใหญ่ย้ายเข้ามาทำไร่ ทำนา หมู่บ้าน และตำบลนี้ มีประชากรเคลื่อนย้ายเข้ามาทำไร่ เป็นส่วนใหญ่ จึงชื่อว่าหมู่บ้านไร่ ตำบลบ้านไร่มาแต่เดิม บ้านไร่นับว่าเป็นหมู่บ้านสำคัญสำหรับตำบลนี้ เพราะชื่อนั้นบ่งบอกถึงอาชีพสำคัญของประชากรในหมู่บ้าน และตำบลได้อย่างดี

ลักษณะภูมิประเทศ มีหนองน้ำใหญ่ ชื่อหนองหม้อแกง มีบ่อบาดาล และคลองชลประทาน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวัดขวาง หมู่ 5 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านโคกสลุด หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับแม่น้ำน่าน ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านตำบลกำแพงดิน บ้านหมู่ 7

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ กล้วยหอม กล้วยน้ำว้า มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายสมพงษ์ น้อยศรี อายุ 55 ปี อยู่บ้านเลขที่ 94 หมู่ 4 บ้านไร่ ตำบลบ้านไร่ อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 5 บ้านวัดขวาง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวัดขวาง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน โดยตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ และต้นไม้ แหล่งน้ำในที่นี้ก็คือ แม่น้ำน่าน บริเวณหมู่บ้านนี้มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน แม่น้ำตอนนี้แคบ ไม่กว้างหนึ่ง มีเรื่องเล่าว่า ครั้งหนึ่ง มีขอนไม้ที่เกิดจากแพแตกมาขวางบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ เมื่อมาสร้างหมู่บ้านขึ้นบริเวณนี้ และสร้างวัดขึ้นพร้อมกัน วัดที่สร้างขึ้นในหมู่บ้าน เรียกชื่อว่าวัดขวาง และหมู่บ้านก็นำชื่อวัดมาเป็นชื่อหมู่บ้านด้วย ว่าบ้านวัดขวาง ซึ่งในปัจจุบันเป็นหมู่บ้านวัดขวาง หมู่ 5 ตำบลบ้านไร่

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีแม่น้ำไหลผ่าน คือแม่น้ำน่าน มีแอ่งน้ำในหมู่บ้าน ชื่อหนองบอน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหาดตะกู หมู่ 8 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหัวแหลม หมู่ 1 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านแม่เทียบ หมู่ 1 ตำบลบางกระทุ่ม ทิศตะวันตกติดต่อกับแม่น้ำน่าน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ วัดขวาง โบราณวัตถุที่สำคัญคือ มีพระพุทธรูปในวัดขวาง

ผู้ให้ข้อมูล นายสมร คงสัมฤทธิ์ อายุ 55 ปี อยู่บ้านเลขที่ 106/1 หมู่ 5 บ้านวัดขวาง ตำบลบ้านไร่ อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.3 อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 6 บ้านวัดใหม่ราษฎร์ทรงธรรม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวัดใหม่ราษฎร์ทรงธรรม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมกว่า 100 ปี มีชื่อขึ้นหลังตั้งหมู่บ้าน ชื่อเดิม คือบ้านไร่ ตั้งขึ้นตามชื่อของหมู่บ้านเดิม คือบ้านไร่ ซึ่งเป็นหมู่บ้านหลัก และสำคัญของตำบล และนำชื่อบ้านไร่เป็นชื่อของตำบลด้วย เนื่องจากหมู่บ้านนี้เป็นหมู่บ้านใหญ่ จึงแบ่งแยกเป็นหมู่บ้านไร่ อีกหลายหมู่บ้าน คือบ้านไร่ หมู่ 6 และหมู่ 7 แต่บ้านไร่ หมู่ 6 ได้เปลี่ยนชื่อตามวัด ซึ่งเป็นชื่อใหม่ว่า วัดราษฎร์ทรงธรรม ฉะนั้นจึงเปลี่ยนชื่อบ้านไร่ หมู่ 6 เป็นบ้านวัดใหม่ราษฎร์ทรงธรรม หมู่ 6 ตำบลบ้านไร่ ตามชื่อวัดดังกล่าว

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ทำนา ทำการเกษตร มีแม่น้ำน่าน และแม่น้ำยมไหลผ่าน มีคลองชลประทาน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหาดตะกู หมู่ 8 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวัดขวาง หมู่ 4 ทิศตะวันออกติดต่อกับแม่น้ำน่าน ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวัดขวาง หมู่ 5

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายสมาน ศรีปาน อายุ 57 ปี อยู่บ้านเลขที่ 38/2 หมู่ 6 บ้านวัดใหม่ราษฎร์ทรงธรรม ตำบลบ้านไร่ อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 7 บ้านวัดขวาง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวัดขวาง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามชื่อวัด ซึ่งมีความเป็นมาคือ เมื่อก่อนโน้น มีท่อนไม้ซุงมาขวางแม่น้ำน่านอยู่บริเวณนี้ จึงเรียกชื่อกันว่าวัดขวางมาแต่โบราณ ซึ่งบริเวณนี้ในสมัยโบราณ หมายถึงตำบลบ้านไร่ทั้งตำบลนั่นเอง เพราะเป็นบริเวณน้ำน่านที่แคบ มีไม้ขอน เช่นซุง มาขวางแม่น้ำได้ ซึ่งมีปรากฏขึ้นเสมอในสมัยก่อน ชื่อเดิมของหมู่บ้านนี้คือ บ้านหาดตะกู ซึ่งเป็นบริเวณใกล้เคียงกันนั่นเอง ต่อมาจึงเปลี่ยนชื่อตามวัดสำคัญในย่านนี้คือ บ้านวัดขวาง หมู่ 7 ตำบลบ้านไร่ อีก หมู่บ้านหนึ่งตั้งแต่ระยะแรก ๆ เป็นต้นมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่นา มีคลองน้ำไหลผ่าน คือแม่น้ำน่าน มีบ่อน้ำในหมู่บ้าน ชื่อบึงนางแลน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวัดใหม่ราษฎร์ทรงธรรม หมู่ 6 (วัดขวาง) ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหาดตะกู หมู่ 8 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านย่านโนนไพร หมู่ 9 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหาดตะกู หมู่ 8

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ มีวัดโบราณ โบราณวัตถุที่สำคัญคือ มีพระพุทธรูป ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายนิคม ขำน้ำคู้ อายุ 52 ปี อยู่บ้านเลขที่ 37/1 หมู่ 7 บ้านวัดขวาง ตำบลบ้านไร่ อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 8 บ้านหาดตะกู

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหาดตะกู เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามภูมิประเทศ ซึ่งเป็นหาดทรายริมน้ำ ชื่อแหลมตะกู หรือหาดตะกู ซึ่งเป็นแหลมงอกออกไปตอนโค้งของแม่น้ำน่านบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้าน และบริเวณนี้มีต้นไม้ชนิดหนึ่ง คือต้นตะกูขึ้นอยู่ตามธรรมชาติเป็นจำนวนมาก ชาวบ้านเรียกว่า หาดตะกูมาตั้งแต่โบราณ ฉะนั้น เมื่อมีการตั้งหมู่บ้านขึ้นในบริเวณนี้ จึงชื่อว่าบ้านหาดตะกู ซึ่งเป็นหมู่บ้านหาดตะกู หมู่ 8 ตำบลบ้านไร่ในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ หาดริมน้ำ มีลำน้ำ คือแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อ คือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านขอนอ้าปาก หมู่ 10 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวัดขวาง หมู่ 7 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านย่านโนนไพร หมู่ 9 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวังโปร่ง

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสนม กุลมี อายุ 57 ปี อยู่บ้านเลขที่ 16 หมู่ 8 บ้านหาดตะกู ตำบลบ้านไร่ อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.3 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 9 บ้านย่านโนนไพร

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านย่านโนนไพร เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมกับการตั้งหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของลักษณะภูมิประเทศ ซึ่งเป็นที่เนิน หรือโนน และเป็นบริเวณป่าทึบมีต้นไม้นานาชนิดขึ้นอยู่ จัดว่าเป็นไพรกว้าง มีเรื่องเล่าสืบมาว่า มีผู้มาสร้างวัดขึ้นบริเวณนี้ วัดไพรสุวรรณ เป็นวัดมหานิกาย ตั้งขึ้นบริเวณป่า ซึ่งเป็นที่ตั้งของหมู่บ้านแห่งนี้ ผู้ก่อตั้งวัดชื่อสอน ธนะสัมพันธ์ มีบิดาชื่อทรัพย์ มารดาชื่อฟ้อย ธนะสัมพันธ์ เป็นชาวอำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง นายสอนเกิดเมื่อ พ.ศ. 2450 พออายุได้ 14 – 15 ปี บิดาได้ส่งไปศึกษาธรรมวินัยที่วัดอนงคาราม กรุงเทพฯ (ธนบุรี) ได้บรรพชาเป็นสามเณร ศึกษาเล่าเรียนอยู่ ภายหลังท่านได้บวชเป็นพระภิกษุ และได้มาอยู่นี้ ได้สร้างวัดไพรสุวรรณขึ้นดังกล่าว ฉะนั้นหมู่บ้านนี้จึงชื่อว่าบ้านย่านโนนไพร ชื่อคล้ายคลึงกับชื่อวัดในหมู่บ้านนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อที่ราบบ้านย่านโนนไพร มีลำน้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวังยาง หมู่ที่ 1 ตำบลน้ำคู้ ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวัดขวาง หมู่ 7 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหัวหนอง หมู่ 9 ตำบลบางกระทุ่ม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหาดตะกู หมู่ 8

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ไม้สัก กล้วย มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ วัดโบสถ์

ผู้ให้ข้อมูล นายสมจิตร มากจุ้ย อายุ 39 ปี อยู่บ้านเลขที่ 39 หมู่ 9 บ้านย่านโนนไพร ตำบลบ้านไร่ อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 10 บ้านขอนอ้าปาก

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านขอนอ้าปาก เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของท่อนไม้ คือขอน หรือซุง กล่าวคือ มีเรื่องเล่าสืบมาว่า ในสมัยก่อนมีเรือลากแพ ซุงมาในแม่น้ำน่าน ตอนที่เป็นที่ตั้งของหมู่บ้าน ซึ่งเป็นบริเวณที่น้ำเชี่ยว ไหลแรงมาก เรือลากดึงแพซุงไม่ไหว ทำให้แพขนตลิ่งจนแป๊ปแตก ขอนไม้ก็จมอยู่ในห้วงน้ำบริเวณนั้น พอหน้าแล้งน้ำลด ขอนไม้โผล่ขึ้นให้เห็น และถูกแดด ถูกลม ขอนเหล่านี้ก็แตกอ้าเห็นได้ชัด ชาวบ้านเรียกว่าขอนอ้าปาก และเรียกบริเวณนี้ว่าขอนอ้าปากด้วย และเรียกหมู่บ้านที่ตั้งอยู่บริเวณนี้ว่าบ้านขอนอ้าปาก หมู่ที่ 10 ตำบลบ้านไร่ในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ลุ่ม ริมแม่น้ำ มีลำน้ำไหลผ่าน คือ แม่น้ำน่าน มีทุ่งกว้าง ชื่อทุ่งหนองยาว และหนองกะทะ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับตำบลงิ้วงาม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหาดตะกู หมู่ 8 ทิศตะวันออกติดต่อกับตำบลวังน้ำคู้ ทิศตะวันตกติดต่อกับตำบลสามง่าม

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายนวล ภูมิผล อายุ 61 ปี อยู่บ้านเลขที่ 41/1 หมู่ 10 บ้านขอนอ้าปาก ตำบลบ้านไร่ อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพค้าขาย

ตำบลสนามคลี

หมู่ที่ 1 บ้านสนามคลี

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านสนามคลี เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมเมื่อประมาณ 71 - 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะชื่อของสนามที่ใช้ตีคลีในสมัยก่อน เป็นกีฬาที่มีลักษณะคล้ายกอล์ฟ ในสมัยนี้ หรือคล้ายฮอกกี้ สมัยก่อนตีคลีนิยมขี่ม้าตีลูกคลีใน

สนามกว้าง เป็นกีฬาสำหรับบุคคลชั้นสูงในสมัยโบราณ เช่น ในราชวงศ์ เป็นต้น บ้านสนามคลีเป็นชื่อของหมู่บ้านหลายหมู่บ้านที่ชื่อเดียวกัน ว่าบ้านสนามคลี หมู่ 1 – 6 ตำบลสนามคลี มีประวัติความเป็นมาเหมือนกัน แตกต่างอยู่ที่ทิศทางที่ตั้งของหมู่บ้านที่อยู่ในพื้นที่ต่างกันไป แต่อยู่ในตำบลที่มีชื่อเดียวกัน คือ ตำบลสนามคลี ในสมัยก่อนเข้าใจว่า เป็นหมู่บ้านเดียวกันทั้งหมด เป็นพื้นราบเรียบ จึงชื่อว่าสนามคลี

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านสนามคลี หมู่ 2 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวัดหงษ์ ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านบางกระทุ่ม ทิศตะวันตกติดต่อกับแม่น้ำ

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ มีวัดสนามคลี โบราณวัตถุที่สำคัญคือ พระพุทธรูป ชื่อหลวงพ่อโสภิต

ผู้ให้ข้อมูล นายล่อน ตุ้มสุข อายุ 54 ปี อยู่บ้านเลขที่ 79 หมู่ 1 บ้านสนามคลี ตำบลสนามคลี อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 2 บ้านสนามคลี (หมู่ 2)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านสนามคลี (หมู่ 2) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามชื่อเรียกเก่าแก่สมัยโบราณ ว่าบริเวณนี้เรียกสนามคลี ตั้งชื่อขึ้นตามชื่อเรียกเก่าแก่สมัยโบราณว่า บริเวณนี้เรียกสนามคลี แต่เดิมตำบลนี้คงเป็นชุมชนเดียวกันหมดทั้งตำบล จึงเรียกสนามคลี มีเรื่องเล่ามาว่าบริเวณตำบลนี้เคยเป็นสนามตีคลีในสมัยโบราณ แต่ปัจจุบันไม่มีร่องรอยสนามอยู่แล้ว สนามคลีสมัยโบราณคงเป็นสนามที่กว้างใหญ่มาก คล้ายสนามชัยประจำเมืองหลวงหรือเมืองสำคัญ การตีคลีนั้นเป็นกีฬากษัตริย์และราชวงศ์ ส่วนมากใช้ม้าเป็นพาหนะในการตีคลี โดยใช้ไม้ตีคล้ายฮอกกี้ แต่ไม้เดียว ลูกคลีใช้ลูกด้ายถัก หรือลูกหนัง สมัยปัจจุบันการตีคลีไม่มีแล้ว หมู่บ้านหมู่ที่ 4 ตำบลสนามคลีนี้ก็ชื่อบ้านสนามคลี เช่นเดียวกัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านสนามคลี หมู่ 4 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านสนามคลี หมู่ 6 ทิศตะวันออกติดต่อกับแม่น้ำน่าน ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านสนามคลี หมู่ 6

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายพยัญ เพียรพลอย อายุ 59 ปี อยู่บ้านเลขที่ 68/1 หมู่ 2 บ้านสนามคลี ตำบลสนามคลี อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 3 บ้านสนามคลี (หมู่ 3)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านสนามคลี (หมู่ 3) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อเรียกมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามชื่อเรียกบริเวณมาตั้งแต่ครั้งโบราณว่าสนามคลี จึงใช้ชื่อนี้เป็นชื่อหมู่บ้านหลายหมู่บ้าน และชื่อของตำบลด้วย บ้านสนามคลี เป็นหมู่บ้านซึ่งเป็นที่รู้จักของหมู่บ้าน และชื่อของตำบล อำเภอ จังหวัดอื่นมานานแล้ว แต่ไม่ค่อยมีผู้รู้ถึงความเป็นมาและประวัติของพื้นที่นี้ บริเวณนี้กล่าวกันว่าเป็นสนามคลี ในสมัยโบราณ เป็นกีฬาชั้นสูงของกษัตริย์และราชวงศ์ เมื่อก่อนนี้คงเรียกบริเวณนี้ว่า สนามคลีทั้งหมด ทั้งตำบล แต่ตอนหลังแยกเป็นหลายหมู่บ้าน แต่ยังคงเรียกว่าบ้านสนามคลีเหมือนกันหมด ฉะนั้นความแตกต่างของหมู่บ้าน จึงอยู่ที่ตำแหน่งที่ตั้งของหมู่บ้านสนามคลีแต่ละหมู่บ้าน อยู่ในทิศทางที่ต่างกับบ้านสนามคลี หมู่ 3 เป็นหมู่บ้านหนึ่งในตำบลสนามคลี

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านสนามคลี หมู่ 2 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านสนามคลี หมู่ 1 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านบางกระทุ่ม หมู่ 6 ตำบลบางกระทุ่ม ทิศตะวันตกติดต่อกับแม่น้ำน่าน

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายทัน ตุ้มสุข อายุ 59 ปี อยู่บ้านเลขที่ 44 หมู่ 3 บ้านสนามคลี ตำบลสนามคลี อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 4 บ้านสนามคลี (หมู่ 4)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านสนามคลี (หมู่ 4) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งขึ้นตามชื่อของบริเวณตำบลนี้ ที่มีชื่อว่าสนามคลีมาก่อน ซึ่งเข้าใจว่าในสมัยก่อนตำบลนี้ทั้งตำบล คงเป็นบริเวณสนามตีคลีของราชวงศ์ ตำบลนี้แต่เดิมคงเป็นชุมชนเดียว เรียกว่าสนามคลี ต่อมาจึงแบ่งแยกเป็นหมู่บ้านต่างๆ ถึง 6 หมู่บ้าน แต่ยังคงเรียกว่าบ้านสนามคลี ทั้งหมด ฉะนั้นแต่ละหมู่บ้านจึงผิดแผกแตกต่างกันที่ที่ตั้งอยู่ในตำแหน่งที่ต่างกันเท่านั้น

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ลุ่มน้ำ มีแม่น้ำไหลผ่าน คือแม่น้ำน่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านย่านยาว หมู่ 2 ตำบลโคกสลุด ทิศใต้ติดต่อกับตำบลท่าฬ่อ ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านบางกระทุ่ม หมู่ 5 ตำบลบางกระทุ่ม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านกำแพงดิน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายวิโรจน์ รวมผล อายุ 57 ปี อยู่บ้านเลขที่ 30/1 หมู่ 14 บ้านสนามคลี ตำบลสนามคลี อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 5 บ้านสนามคลี (หมู่ 5)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านสนามคลี (หมู่ 5) เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน บ้านสนามคลีหมู่ 5 อยู่ทางตอนใต้ของตำบลสนามคลี จึงแบ่งออกเป็นหมู่บ้านเดียวกันทั้งหมด เป็นตำบลที่กว้างใหญ่ จึงแบ่งออกเป็นหมู่บ้านได้ 6 หมู่บ้าน แต่มีชื่อว่าสนามคลีเช่นเดียวกันทุกหมู่บ้าน ผิดกันแต่อยู่ในตำแหน่งที่แตกต่างกัน ตำบลสนามคลี เป็นบริเวณที่เป็นสนามตีคลีมาก่อนในสมัยโบราณ คลีเป็นกีฬาของกษัตริย์ในสมัยโบราณ โดยใช้ม้าเป็นพาหนะในการตีคลี ใช้ไม้ตียาว วิ่งไปตามสนามกว้าง ลูกคลี ใช้ด้ายถัก หรือลูกหนัง การตีคลีจึงต้องใช้บริเวณกว้างมาก ตำบลนี้เมื่อก่อนจึงเป็นสนามคลีทั้งตำบล บ้านหมู่ 5 สนามคลีก็เป็นหมู่บ้านหนึ่งในตำบลนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่งกว้าง ทุ่งนา ชื่อทุ่งทองหลาง มีลำน้ำไหลผ่าน คือ แม่น้ำน่าน มีบ่อน้ำ แอ่งน้ำ ชื่อหนองกระทุ่มเฒ่า มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านย่านยาว ตำบลโคกสลุด ทิศใต้ติดต่อกับบ้านสนามคลี หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับตำบลบางกระทุ่ม ทิศตะวันตกติดต่อกับแม่น้ำน่าน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว อ้อย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ไข่เค็มสมุนไพร

ผู้ให้ข้อมูล นายเสงี่ยม ปุรมาตย์ อายุ 53 ปี อยู่บ้านเลขที่ 37/2 หมู่ 5 บ้านสนามคลี ตำบลสนามคลี อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.6 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 6 บ้านสนามคลี (หมู่ 6)

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านสนามคลี (หมู่ 6) เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 21 – 50 ปีมานี้ มีชื่อพร้อม ๆ กับการแยกหมู่บ้าน หมู่บ้านนี้แยกมาจากบ้านสนามคลี หมู่ 2 ตำบลสนามคลี โดยแยกออกมาทางด้านทิศใต้ เมื่อประมาณ 50 ปีมาแล้ว แยกมาบริเวณที่ราบ ที่ชื่อว่า ทุ่งน้อย ลุ่มแม่น้ำน่าน และย่านบึงบัว หมู่บ้านที่ 6 นี้เป็นหมู่บ้านเดียวที่แยกออกมาภายหลังหมู่บ้านอื่นๆ ซึ่งหมู่บ้านสนามคลีเหล่านั้นคือบ้านสนามคลี 1 – 5 เป็นหมู่บ้านที่มีอยู่เดิม เป็นชื่อที่มีมาแต่เดิม ที่เรียกว่าสนามคลีมาก่อนทั้งสิ้น แต่หมู่บ้านที่ 6 สนามคลี หมู่บ้านนี้เพิ่งแยกออกมาภายหลังเพียงหมู่บ้านเดียว ในตำบลสนามคลีทั้งหมด แต่ชื่อคงใช้ชื่อบ้านสนามคลี เช่นหมู่บ้านเดิม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่ง เป็นนา ชื่อทุ่งน้อย มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน มีบ่อน้ำ แอ่งน้ำ ชื่อบึงบัว มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านสนามคลี หมู่ 2 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านสนามคลี หมู่ 8 ตำบลย่านยาว จังหวัดพิจิตร ทิศตะวันออกติดต่อกับแม่น้ำน่าน ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวังแดง หมู่ 15 ตำบลสามง่าม จังหวัดพิจิตร

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายวิม ศรีสมบุญ อายุ 48 ปี อยู่บ้านเลขที่ 3/1 หมู่ 6 บ้านสนามคลี ตำบลสนามคลี อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

อำเภอบางระกำ

ตำบลบางระกำ

หมู่ที่ 1 บ้านไร่

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านไร่ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมเมื่อประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะชื่อของ ต้นไม้ คือไม้ไผ่ชนิดหนึ่งชื่อ ไม้ไร่ กล่าวคือบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้เป็นป่าไผ่เป็นผืนติดต่อกันกว้างใหญ่พอควร และมีป่าไม้ไร่ติดต่อกันอีกหลายหมู่บ้าน ที่กล่าวนี้เป็นสภาพในสมัยก่อน แต่ปัจจุบันนี้ผืนป่าไม้ไร่เหลือน้อยเต็มที่แล้ว ฉะนั้นหมู่บ้านนี้จึงชื่อว่าบ้านไร่ (ไม้ไร่) ซึ่งปัจจุบันเป็นบ้านไร่ หมู่ 1 ตำบลบางระกำ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองอีรั่ว มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบางระกำ หมู่ 7 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหล่ายโพธิ์ หมู่ 7 ตำบลปลักแรด ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านไร่กลาง หมู่ 14 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองเขาควาย หมู่ 12

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ วัดบ้านไร่

ผู้ให้ข้อมูล นายสุชาติ ชิ้มนวลดี อายุ 37 ปี อยู่บ้านเลขที่ 60/2 หมู่ 1 บ้านไร่ ตำบลบางระกำ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพรับจ้าง

หมู่ที่ 2 บ้านวัดวังเป็ด

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวัดวังเป็ด เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือวัง และลักษณะชื่อของสัตว์ คือเป็ด มีเรื่องเล่าสืบต่อมาว่า บริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านวัดวังเป็ดนี้ เป็นหมู่บ้านที่นับถือพุทธศาสนา มีวัดเกิดขึ้นพร้อมหมู่บ้าน ชื่อวัดวังเป็ด ชาวบ้านก็เลยตั้งชื่อหมู่บ้านตามชื่อว่าบ้านวัดวังเป็ด และบริเวณหน้าวัดนั้นมีวังน้ำกว้าง ลึก ไหลวน เล่าขานกันสืบต่อมาว่าวันดีคืนดีจะเห็นมีเป็ดเงิน เป็ดทองขึ้นมาแหวกว่ายน้ำเวียนวนอยู่ในวังน้ำ ชาวบ้านจึงเรียกว่าวัดวังเป็ดมาแต่เดิม และเมื่อมีหมู่บ้านขึ้นก็ชื่อบ้านวัดวังเป็ด ตามชื่อวัดไปด้วยจนกระทั่ง ทุกวันนี้ ก็เป็นบ้านวัดวังเป็ดหมู่ 2 ตำบลบางระกำ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม มีลำน้ำไหลผ่านคือ แม่น้ำยม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวังดาน หมู่ 10 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านกระทุ่มยอดน้ำ หมู่ 9 ตำบลวังอิทก ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านท่าโก หมู่ 3 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองเต่าดำ หมู่ 4 ตำบล วังอิทก

พืชพันธุ์ที่สำคัญมีมาก ได้แก่ ข้าว ฝรั่ง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถาน

ที่สำคัญคือ มีเจดีย์โบราณ มีพระพุทธรูปสำคัญในวัด แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญคือ สวนนกกระยาง ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือปลาเค็ม ปลาย่าง จากแม่น้ำ หนองน้ำใน ท้องถิ่น

ผู้ให้ข้อมูล นายพิชัย สอนท่าโก อายุ 44 ปี อยู่บ้านเลขที่ 43 หมู่ 2 บ้านวัดวังเป็ด ตำบลบางระกำ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 3 บ้านท่าโก

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท่าโก เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมกับหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือ ท่า (ท่าน้ำ) และต้นไม้ คือต้นตะโก กล่าวคือ บริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ในสมัยก่อน คงมีท่าสำหรับข้ามน้ำ แม่น้ำยม ซึ่งไหลผ่านบริเวณหมู่บ้านนี้ และริมท่าน้ำคงเป็นป่าตะโก หรือต้นตะโกใหญ่ขึ้นอยู่มาก จนเป็นสัญลักษณ์ให้เรียก ชื่อว่า นาจะโก หรือท่าโก จึงเป็นที่มาของบ้านท่าโก หมู่ 3 ตำบลบางระกำในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม มีลำน้ำไหลผ่าน คือแม่น้ำยม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวังกุ่ม หมู่ 15 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวังเป็ด หมู่ 2 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวังดาน หมู่ 10 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองวัดไร่ หมู่ 4

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสมคิด ป้อมกระสันต์ อายุ 40 ปี อยู่บ้านเลขที่ 31 หมู่ 3 บ้านท่าโก ตำบลบางระกำ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 4 บ้านคลองวัดไร่

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านคลองวัดไร่ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ชื่อเดิมชื่อคลองวัดไร่ ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือคลอง ชื่อคลองวัดไร่ เป็นหมู่บ้านที่มีลำคลองล้อมรอบหมู่บ้าน นับเป็นหมู่บ้านที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยน้ำท่า ปลาชนิดต่างๆ มากมาย และทำการเกษตรได้ดี หมู่บ้านนี้อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของตัวอำเภอบางระกำ ห่างไปประมาณ 5 กม. หมู่บ้านอุดมสมบูรณ์ มีวัดสวยงาม โรงเรียนดี

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม มีลำน้ำไหลผ่านรอบ ๆ เช่น คลองอีงั่ว มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบางระกำ หมู่ 7 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท่าโก หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวังกุ่ม หมู่ 15 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านไร่กลาง หมู่ 14

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ ถั่ว ไม้ดอก ไม้ประดับ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายวิเชียร ขาวผ่อง อายุ 45 ปี อยู่บ้านเลขที่ 96 หมู่ 4 บ้านคลองวัดไร่ ตำบลบางระกำ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา-เลี้ยงสัตว์

หมู่ที่ 5 บ้านตะโม่

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านตะโม่ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของชื่อคน ชื่อเดิมของหมู่บ้านนี้คือ ตาโม้ มีความเป็นมาที่เล่าขานกันมาแต่อดีตคือ บุคคลผู้เข้ามาอยู่บริเวณนี้ครอบครัวแรกชื่อนายโม้ (ตาโม้) อยู่ทำกินเรื่อยมา มีญาติพี่น้อง เพื่อนบ้านมาอยู่สมทบจนเป็นชุมชน เป็นหมู่บ้าน เรียกชื่อหมู่บ้านตามชื่อของนายโม้ว่า บ้านตาโม้ ภายหลังมาเปลี่ยนเป็นชื่อคล้าย ๆ กัน คือ บ้านตะโม่ เรื่อยมาช้านานแล้วเช่นกัน จนปัจจุบันเป็นหมู่บ้านตะโม่ หมู่ 5 ตำบลบางระกำ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองตะโม่ มีแอ่งน้ำชื่อบึ้งขี้แรง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองเขาควาย หมู่ 12 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหลายมือสี่ หมู่ 6 ตำบลปลักแรด ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านไร่ในดง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองมะปราง หมู่ 9 ตำบลปลักแรด

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ กล้วย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ โบราณสถานที่สำคัญคือ วัดโบราณ มีพระพุทธรูปสำคัญในวัด แหล่งท่องเที่ยวสำคัญคือ บึงขี้แร้ง ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย

ผู้ให้ข้อมูล นายสมบัน ต่ายพูล อายุ 38 ปี อยู่บ้านเลขที่ 47 หมู่ 5 บ้านตะโม่ ตำบลบางระกำ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 6 บ้านยางแขวนอู่

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านยางแขวนอู่ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมเมื่อประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของต้นไม้ คือต้นยาง กล่าวคือ บริเวณพื้นที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ มีต้นยางใหญ่อายุราว 150 ปี อยู่ 2 ต้น เล่ากันว่ามีผู้พบเห็นนางไม้มาผูกเปลไกวไปมาให้ลูกนอนใต้ต้นยาง โดยผูกเปลกับต้นยางทั้งสองต้น ซึ่งอยู่คู่กัน แต่อยู่คนละฟากคลอง นางไม้แขวนเปลไกวอย่างนั้นนานเท่าใดไม่ปรากฏ แต่ผู้คนก็เล่าเรื่องดังกล่าวเรื่อยมา เมื่อมีหมู่บ้านมาตั้งบริเวณนี้เมื่อ 51 – 70 ปีมาแล้ว ชาวบ้านจึงตั้งชื่อหมู่บ้านตามเรื่องที่เล่าสืบต่อมา ว่าบ้านยางแขวนอู่ (เปล) เรื่อยมาจนปัจจุบัน เป็นบ้านยางแขวนอู่ หมู่ 6 ตำบลบางระกำ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อ คลองยางแขวนอู่ มีอาณาเขตติดต่อ คือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านห้วยกระได หมู่ 6 ตำบลชุมแสงสงคราม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านบึงคัด หมู่ 11 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านตลุกแรด หมู่ 16 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านเก้ารัง หมู่ 9 (เก้ารัง)

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยโซ่ง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณวัตถุที่สำคัญ คือ พระพุทธรูป หลวงพ่อดำ

ผู้ให้ข้อมูล นายวิรัตน์ แดงชิล อายุ 42 ปี อยู่บ้านเลขที่ 116/1 หมู่ 6 บ้านยางแขวนอู่ ตำบลบางระกำ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 7 บ้านบางระกำ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบางระกำ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี ตั้งชื่อภายหลังตั้งหมู่บ้าน ชื่อเดิมของพื้นที่ มีชื่อเรียกว่าบางระกำมาก่อนแล้ว ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะชื่อของต้นไม้ชนิดหนึ่ง คือ ต้นระกำ เป็นต้นไม้ทรงพุ่มเตี้ย ขึ้นใน ที่ลุ่ม น้ำท่วม มีหนามแหลมคมมาก กิ่งก้านเหนียว เป็นที่กำบังน้ำ กำบังลมได้ดี บริเวณพื้นที่นี้แต่เดิมเป็นป่า มีต้นไม้ มีสัตว์ป่ามากมาย ที่สำคัญคือ มีต้นระกำอยู่จำนวนมาก เพราะอยู่ในที่ลุ่มริมฝั่งน้ำยม และคลองน้ำหลายแห่ง ฉะนั้นในสมัยโบราณ เมื่อมีการตั้งชุมชนขึ้นบริเวณนี้จึงชื่อว่าบางระกำ ตามชื่อเรียกท้องที่ลุ่มน้ำที่เรียกมาแต่เดิม จนปัจจุบันบ้านบางระกำ หมู่ 7 ตำบล บางระกำ อำเภอบางระกำ ด้วย จึงนับว่าเป็นหมู่บ้านสำคัญที่สุดในอำเภอนี้ ซึ่งเป็นชื่อของตำบลและอำเภอด้วย

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีแม่น้ำไหลผ่าน มีลำคลองหลายคลองผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวังกุ่ม หมู่ 15 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านตะโม่ หมู่ 5 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคลองวัดไร่ หมู่ 4 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านท่านางงาม หมู่ 1 ตำบลท่านางงาม

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน ค้าขาย นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ แข่งเรือพื้นบ้าน โบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญ คือ มีวัด และหลวงพ่ออินทร์ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ลานพักผ่อนเฉลิมพระเกียรติ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้าน คือ น้ำพริก น้ำปลา สุนัขพันธุ์บางแก้ว

ผู้ให้ข้อมูล นายนัฏพงษ์ ศรีประถม อายุ 40 ปี อยู่บ้านเลขที่ 111/33 หมู่ 7 บ้านบางระกำ ตำบลบางระกำ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 8 บ้านแหลมเจดีย์

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านแหลมเจดีย์ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามวัตถุสำคัญ คือมีโบราณวัตถุเจดีย์โบราณ อยู่ท้ายแหลม ติดต่อกับหมู่บ้านบางระกำ พื้นที่มีลักษณะเป็นแหลมออกไป และมีเจดีย์เก่า จึงชื่อว่าบ้านแหลมเจดีย์ ซึ่งปัจจุบันเป็นบ้านแหลมเจดีย์ หมู่ที่ 8 ตำบลบางระกำ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่านางงาม หมู่ 1 ตำบลท่านางงาม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านบางระกำ หมู่ 7 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองเขาควาย หมู่ 14 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านเก้ารัง หมู่ 9

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายพาน จันทร์เพ็ง อายุ 50 ปี อยู่บ้านเลขที่ 92 หมู่ 8 บ้านแหลมเจดีย์ ตำบลบางระกำ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 9 บ้านเก้ารัง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านเก้ารัง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของต้นไม้ และสัตว์ คือ ผึ้ง กล่าวคือ บริเวณพื้นที่อันเป็นที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ แต่เดิมเป็นป่า มีต้นไม้สูง ๆ จำพวกต้นยาง และบนต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่งมีผึ้งจับอยู่นับจำนวนได้ 9 รัง ชาวบ้านจึงเรียกบริเวณนี้ว่า ป่าเก้ารัง หรือทุ่งเก้ารัง เรื่อยมา เมื่อมีหมู่บ้านมาตั้ง ณ บริเวณนี้ จึงตั้งชื่อขึ้นตามชื่อบริเวณที่เรียกแต่เดิม ว่าบ้านเก้ารัง หมู่ 9 ตำบลบางระกำ ต่อมาจนปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านแหลมมะค่า หมู่ 7 ตำบลพันเสา ทิศใต้ติดต่อกับบ้านบึงตะเคง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านแหลมมะค่า หมู่ 7 ตำบลพันเสา ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคุยยาง หมู่ 13

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสมหมาย ทาสี อายุ 47 ปี อยู่บ้านเลขที่ 121/1 หมู่ 9 บ้านเก้ารัง ตำบลบางระกำ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

ผู้ให้ข้อมูล นายเฉลิม สิงห์เรือง อายุ 40 ปี อยู่บ้านเลขที่ หมู่ 11 บ้านบึงคัด ตำบลบางระกำ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 12 บ้านหนองเขาควาย

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองเขาควาย เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะของแหล่งน้ำ และชื่อของสัตว์ กล่าวคือในสมัยก่อนบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ เป็นทุ่งร้าง ได้มีชาวบ้านนี้และหมู่บ้านข้างเคียง ได้นำควายมาเลี้ยง ณ ทุ่งแห่งนี้เป็นจำนวนมาก ฝูงควายได้มานอนคลุกน้ำคลุกโคลน ดิน จนกลายเป็นปลักเป็น หนองน้ำมากมาย ฝูงควายนอนอยู่ตามหนองน้ำ มองดูไกล ๆ แลเห็นเขาควายเป็นจำนวนมากโผล่ขึ้นให้เห็น จึงชื่อบริเวณนี้ว่า หนองเขาควาย เมื่อมีหมู่บ้านมาตั้งอยู่บริเวณนี้ จึงชื่อบ้านหนองเขาควายไปด้วยตั้งแต่นั้นมา จึงกลายเป็นหมู่บ้านหนองเขาควาย หมู่ 12 ตำบลบางระกำ ในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม มีน้ำท่วมบ้างบางเวลา มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองโพธิ์ มีแอ่งน้ำชื่อบึงตะเค็ง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่านางงาม หมู่ 1 ตำบลท่านางงาม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านตะโม่ หมู่ 5 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านไร่ในดง หมู่ 1 ตำบลบ้านไร่ ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านแหลมเจดีย์ หมู่ 8

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ มะม่วง กล้วย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายโนรี ขุนทองศรี อายุ 51 ปี อยู่บ้านเลขที่ 132/1 หมู่ 12 บ้านหนองเขาควาย ตำบลบางระกำ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพเกษตรกรรมและค้าขาย

หมู่ที่ 13 บ้านคุยยาง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านคุยยาง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามชื่อของภูมิประเทศและต้นไม้ คือ ต้นยาง กล่าวคือบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้เป็นเนินดินยาวเตี้ย ๆ เป็นทางเป็นแถบ มีต้นยางขึ้นอยู่ตามธรรมชาติจำนวนมาก ในสมัยเมื่อร้อยกว่าปีมาแล้ว มีประชากรอพยพมาจากนครปฐม มาพบเนินดินที่มีต้นยางอยู่มากมายดังกล่าว จึงตั้งรกรากบ้านเรือนอยู่บริเวณนี้และพร้อมใจกันตั้งชื่อว่า บ้านคุยยาง ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ถ้าเทียบเวลานี้ก็อาจเรียกว่าเนินยางก็ได้ หมู่บ้านนี้ได้ดำรงอยู่มั่นคงเป็นหลักแหล่งจนปัจจุบัน ก็ชื่อว่าบ้านคุยยาง หมู่ที่ 13 ตำบลบางระกำ

หมู่ที่ 10 บ้านวังดาน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวังดาน เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมเมื่อประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือ วัง และตามลักษณะของดินใต้ท้องน้ำ ซึ่งเป็นดินดอน กล่าวคือหมู่บ้านนี้มีลำน้ำไหลผ่าน บริเวณพื้นที่ตั้งของหมู่บ้านนี้มีลักษณะเป็นวังกว้าง ลึก ไหลวน และบริเวณท้องน้ำเป็นลักษณะดินเหนียวแข็ง เป็นดาน เรียกว่าดินดาน ฉะนั้นจึงเรียกบริเวณนี้ว่า วังดาน เมื่อมีการตั้งหมู่บ้านขึ้นบริเวณนี้ เมื่อประมาณ 70 ปีมา จึงชื่อหมู่บ้านนี้ว่า บ้านวังดาน ซึ่งปัจจุบันเป็นบ้านวังดาน หมู่ที่ 10 ตำบล บางระกำ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน คือแม่น้ำยม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่าโก หมู่ 8 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านกรับพวง หมู่ 1 ตำบลวังอิทก ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคลองหนองเหล็ก ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวังเป็ด หมู่ 2

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายบุญเลิศ เสน่หา อายุ 66 ปี อยู่บ้านเลขที่ 118 หมู่ 10 บ้านวังดาน ตำบลบางระกำ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 11 บ้านบึงคัด

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบึงคัด เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะชื่อของแหล่งน้ำ กล่าวคือ บริเวณพื้นที่อันเป็นที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ เป็นบริเวณที่ต่ำ มีน้ำท่วมทุกปี มีบึงอยู่มากมายหลายแห่ง นอกนั้นยังมีหนองน้ำอีกมาก รวมแล้วเรียกได้ว่าเป็นบริเวณที่มีหนองน้ำเต็มไปหมด จึงเรียกชื่อกันมาแต่โบราณว่า บึงคัด ซึ่งหมายถึงมีบึงมากมาย เมื่อมีการตั้งชุมชน ตั้งหมู่บ้านขึ้นในละแวกนี้ จึงชื่อตามชื่อท้องถิ่นที่เรียกมาแต่เดิมว่า บ้านบึงคัด และปัจจุบันเป็นบ้านบึงคัด หมู่ที่ 11 ตำบลบางระกำ สืบมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม ชื่อ บึงคัด มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อ หนองกระจาด มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านยางแขวนอู่ หมู่ 6 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหัวบึง หมู่ 17 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคุยยาง หมู่ 13 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านโคกสว่าง หมู่ 5 ตำบล บึงกอก

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ผืนป่า ชื่อป่ายาง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบึงคัด หมู่ 11 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองมะปราง หมู่ 9 ตำบลปลักแรด ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านตะโม่ หมู่ 5 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองเตย หมู่ 6 ตำบลบึงกอก

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ ข้าว ข้าวโพด ถั่วต่างๆ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายดัด ปานเพชร อายุ 53 ปี อยู่บ้านเลขที่ 63 หมู่ 13 บ้านคุยยาง ตำบลบางระกำ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำสวน

หมู่ที่ 14 บ้านไร่กลาง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านไร่กลาง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะหลังระหว่าง 1 – 20 ปีมานี้ ตั้งชื่อขึ้นพร้อม ๆ กับการแยกหมู่บ้าน หมู่บ้านเดิมคือบ้านไร่ หมู่ 1 โดยแยกออกมาทางด้านทิศเหนือ เป็นอีกหมู่บ้านหนึ่ง ชื่อบ้านไร่กลาง หมู่ 14 ตำบลบางระกำ ที่ชื่อว่าบ้านไร่กลาง เพราะหมู่บ้านนี้อยู่ระหว่างกลางของหมู่บ้านสองหมู่บ้าน คือหมู่บ้านไร่กับหมู่บ้านคลองวัดไร่ จึงชื่อบ้านไร่กลาง ดังกล่าว

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ เป็นที่นาที่ไร่ มีบ่อน้ำบาดาลในหมู่บ้าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านคลองวัดไร่ หมู่ 4 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านไร่ หมู่ 1 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านท่าโก หมู่ 3 ทิศตะวันตกติดต่อกับเทศบาลบางระกำ

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ มะม่วง ขนุน มะพร้าว แร่ธาตุที่สำคัญ มีบ้างคือ ดีบุก ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือเครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายมนัส กุญชรชัย อายุ 39 ปี อยู่บ้านเลขที่ 16 หมู่ 14 บ้านไร่กลาง ตำบลบางระกำ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 15 บ้านวังกุ่ม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวังกุ่ม เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะเวลา 1 – 20 ปีมานี้ มีชื่อมาพร้อมๆ กับการแยกหมู่บ้าน ชื่อเดิมของบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้คือ วังกุ่ม กล่าวคือ พื้นที่บริเวณนี้มีลำน้ำไหลผ่าน มีลักษณะเป็นวังน้ำลึก กว้างไหลวน มีต้นกุ่มขึ้นอยู่ตามริมน้ำ ชาวบ้านเรียกบริเวณนี้ว่า วังกุ่มมาก่อนตั้งหมู่บ้าน เมื่อมีการตั้งหมู่บ้านขึ้นบริเวณนี้ จึงใช้ชื่อตามชื่อของวังน้ำ ว่าบ้านวังกุ่ม หมู่ 15 ตำบลบางระกำ หมู่บ้านนี้แยกมาจากบ้านท่าโก หมู่ 3 โดยแยกออกไปทางทิศตะวันตกของหมู่บ้านเดิม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อ ลำน้ำยม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านย่านใหญ่ หมู่ 8 ตำบลท่านางงาม ทิศใต้ติดต่อกับแม่น้ำยม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านท่าโก หมู่ 3 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านแท่นนางงาม หมู่ 10 ตำบลท่านางงาม

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายแจ้ง ชูวงษ์ อายุ 47 ปี อยู่บ้านเลขที่ 291/1 หมู่ 15 บ้านวังกุ่ม ตำบลบางระกำ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 16 บ้านตลุกแรด

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านตลุกแรด เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะเวลา 71 - 120 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อม ๆ กับหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามแหล่งน้ำและสัตว์ กล่าวกันว่าพื้นที่บริเวณนี้ในสมัยโบราณ มีแหล่งน้ำ เป็นเกาะ เป็นปลัก เป็นหนองน้ำ มีผืนป่าในเวลานั้นมีสัตว์นานาชนิดชุกชุม เช่น เสือ ช้าง กวาง และที่สำคัญ มีแรดอยู่ด้วยประเภทหนึ่ง ณ บริเวณหมู่บ้านนี้มีแหล่งน้ำเล็ก ๆ เป็นหย่อม เรียกว่า ตลุก และมักมีแรด มานอนแช่งน้ำ หรือปลักน้ำนี้เสมอ จนชาวบ้านรู้จักกันว่า บริเวณนี้คือตลุกแรด ซึ่งมีความหมายคล้ายคำว่าปลักแรดนั้นเอง ฉะนั้นหมู่บ้านนี้จึงชื่อบ้านตลุกแรด หมู่ 16 ตำบลบางระกำ มาแต่เดิมจนถึงปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม และเป็นผืนป่า มีหนองน้ำหลายหนอง เช่น หนอง ตลุกแรด มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านยางแขวนอู่ หมู่ 6 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านแหลมเจดีย์ หมู่ 8 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านท่านางงาม หมู่ 1 ตำบลท่านางงาม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านเก้ารัง หมู่ 9

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยเหนือ และลาว ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายถวิล เสือทมิฬ อายุ 36 ปี อยู่บ้านเลขที่ 121/1 หมู่ 16 บ้านตลุกแรด ตำบลบางระกำ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 17 บ้านหัวบึง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหัวบึง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะเวลา 21 – 50 ปี มีชื่อมาพร้อมแยกหมู่บ้าน โดยตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือบึง กล่าวคือ หมู่บ้านนี้ตั้งอยู่บริเวณหัวบึงชุมแสง จึงตั้งชื่อหมู่บ้านว่าหัวบึง หมู่ที่ 17 ตำบลบางระกำ หมู่บ้านนี้แยกมาจากหมู่บ้านบึงคัด หมู่ 11 โดยแยกออกมาทางด้านทิศใต้ของหมู่บ้าน

บึงคัด ที่แยกออกมาเพราะหมู่บ้านบึงคัด มีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นรวดเร็ว จึงแยกออกมาเป็นหมู่บ้านหัวบึง อีกหมู่บ้านหนึ่งดังกล่าว

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ เป็นทุ่งกว้าง เป็นนา ชื่อทุ่งชุมแสง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบึงคัด หมู่ 11 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านคลองเตย หมู่ 6 ตำบลบึงกอก ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคุยยาง หมู่ 13 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านโคกสว่าง หมู่ 15 ตำบลบึงกอก

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ ข้าวโพด ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย

ผู้ให้ข้อมูล นายต่อม สระทองชั่ง อายุ 40 ปี อยู่บ้านเลขที่ 80 หมู่ 17 บ้านหัวบึง ตำบลบางระกำ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

ตำบลบ่อทอง

หมู่ที่ 1 บ้านหนองบัว

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองบัว เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ และต้นไม้ กล่าวคือ บริเวณพื้นที่อันเป็นที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ แต่เดิมมีลักษณะเป็นหนองน้ำ และมีต้นพืชน้ำ คือต้นบัวสายขึ้นอยู่ตามธรรมชาติเป็นจำนวนมาก ชาวบ้านแถบนี้จึงเรียกบริเวณนี้ว่าหนองบัว ภายหลังเมื่อมีการตั้งชุมชนถิ่นฐาน สร้างบ้านที่อยู่อาศัยอยู่บริเวณนี้ จึงเรียกชื่อชุมชน หมู่บ้านว่าบ้านหนองบัวตามชื่อของหนองน้ำและพืชน้ำคือบัว ตามที่รู้จักและเรียกกันมาก่อน ปัจจุบันจึงเป็นบ้านหนองบัว หมู่ 1 ตำบลบ่อทอง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ เป็นทุ่งกว้าง ชื่อทุ่งหนองบัว มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลอง ห้วยน้อย มีแอ่งน้ำ ชื่อ หนองแข้ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองตาเขียว หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านกวางอั้น หมู่ 5 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวัดกลางสุริยวงศ์ หมู่ 5 ตำบลวังอิทก ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านบ่อทอง หมู่ 2

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาลาวโซ่ง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ข้าวซ้อมมือ

ผู้ให้ข้อมูล นายบุญเชิด สิงห์ลอ อายุ 46 ปี อยู่บ้านเลขที่ 21/2 หมู่ 1 บ้านหนองบัว ตำบลบ่อทอง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 2 บ้านบ่อทอง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบ่อทอง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำและโลหะสำคัญ คือทอง กล่าวคือ ในพื้นที่บริเวณตั้งหมู่บ้านนี้ แต่เดิมมีแอ่งน้ำ หรือบ่อ หลายบ่อ และในร่องน้ำเหล่านี้มีผู้ขุดพบทองคำ จึงเล่าสืบกันมา และตั้งชื่อหมู่บ้านในบริเวณนี้ว่าบ้านบ่อทอง มีคนรุ่นเก่าเล่าสืบมาว่า เดิมทีมีผู้คนเล่าขานมาว่าในบ่อมีทองคำให้ไปขุด เมื่อมีผู้ไปขุดปรากฏว่าพบทองคำจริง ๆ จึงให้ชื่อบริเวณนี้ว่าบ่อทองสืบมา หมู่บ้านนี้เป็นหมู่บ้านใหญ่ เป็นหลักของตำบล และบ่อทอง ก็ใช้เป็นชื่อของตำบลด้วย ฉะนั้นหมู่บ้านนี้ปัจจุบันจึงใช้ชื่อ บ้านบ่อทอง หมู่ 2 ตำบลบ่อทอง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อ คลองห้วยน้อย - ห้วยใหญ่ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองเต่าดำ หมู่ 4 ตำบลวังอิทก ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองนา หมู่ 6 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองบัว หมู่ 1 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนอง ตาเขียว หมู่ 3

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ไทยทรงดำ (ไทยซ่ง) ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นางเปรมปรี สิงห์ลอ อายุ 40 ปี อยู่บ้านเลขที่ 10 หมู่ 2 บ้านบ่อทอง ตำบลบ่อทอง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา อนุปริญญา อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 3 บ้านหนองตาเขียว

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองตาเขียว เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ และชื่อของบุคคล กล่าวคือ บริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ แต่เดิมเป็นหนองน้ำใหญ่ มีครอบครัวของชายผู้หนึ่ง ชื่อตาเขียว ตั้งอยู่ใกล้ ๆ หนองน้ำ ตาเขียวเป็นคนขยันมาก กลางค่ำกลางคืนก็มักลงหาปลาในหนองน้ำใกล้ ๆ บ้านนี้เสมอ วันหนึ่งตาเขียวได้ไปหาปลาและตายลงในหนองน้ำแห่งนี้โดยไม่ทราบสาเหตุ ชาวบ้านจึงตั้งชื่อหนองน้ำนี้ว่าหนองตาเขียวเรื่อยมา และเมื่อมีการตั้งหมู่บ้านบริเวณนี้จึงให้ชื่อว่า บ้านหนองตาเขียวสืบมาจนปัจจุบัน เป็นบ้านหนองตาเขียว หมู่ 3 ตำบลบ่อทอง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อ คลองคต มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านดอนอภัย หมู่ 10 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านบ่อทอง หมู่ 2 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองเต่าดำ หมู่ 4 ตำบลวังอิทก ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านโพธิ์ประสาท หมู่ 4 บ้าน บ้านดงยาง หมู่ 7

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายศรีโพธิ์ เอี่ยมแจ้ง อายุ 56 ปี อยู่บ้านเลขที่ 51 หมู่ 3 บ้านหนองตาเขียว ตำบลบ่อทอง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 4 บ้านโพธิ์ประสาท

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านโพธิ์ประสาท เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของต้นไม้ คือต้นโพธิ์ ซึ่งบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ มีสัญลักษณ์ที่สำคัญเป็นที่รู้จัก เรียกขานกันมานานคือ ต้นโพธิ์ใหญ่ ที่ยืนต้นอยู่ก่อนตั้งหมู่บ้าน ชาวบ้านเรียกว่าโพธิ์ประสาท และเรียกสิ่งอื่นและพื้นที่ต่างๆ บริเวณนี้ว่าโพธิ์ประสาทตามไปด้วย เช่น หนองโพธิ์ประสาท คลองโพธิ์ประสาท เป็นต้น แสดงว่าหมู่บ้านนี้คือต้นโพธิ์ใหญ่นี้เป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญของหมู่บ้าน จึงชื่อหมู่บ้านที่ตั้งอยู่บริเวณนี้ว่า บ้านโพธิ์ประสาท หมู่ 4 ตำบลบ่อทอง เรื่อยมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อหนองโพธิ์ประสาท มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อ คลองโพธิ์ประสาท มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองแขม หมู่ 4 ตำบลปลักแรด ทิศใต้ติดต่อกับบ้านดงยาง หมู่ 7 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองอภัย หมู่ 10 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านพันเสา หมู่ 2 ตำบลพันเสา

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ถั่ว มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ไทยโซ่ง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสุภภัก เทียนขานุ อายุ 39 ปี อยู่บ้านเลขที่ 91/2 หมู่ 4 บ้านโพธิ์ประสาท ตำบลบ่อทอง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา-ทำไร่

หมู่ที่ 5 บ้านกวางอั้น

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านกวางอั้น เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะชื่อของสัตว์ คือกวาง กล่าวคือบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้แต่เดิมเป็นป่าปรือ เป็นที่ลุ่ม มีต้นปรือขึ้นอยู่อย่างหนาแน่น (ต้นปรือเป็นพืชน้ำคล้ายต้นกก) มีกวางป่าอาศัยอยู่จำนวนมาก เพราะป่าปรือเป็นที่หลบซ่อนอย่างดี วันหนึ่งมีพรานป่าไล่ยิงกวางมา หนีเตลิดเข้าไปในป่าปรือ และหายไปอย่างไร้ร่องรอย ตัวแล้วก็ตัวเล่า ก็หายเข้าป่าปรือไปหมด ฉะนั้นจึงเรียกป่าบริเวณนี้ว่าป่ากวางอั้น หมายถึงมารวมกันอยู่ตรงนี้ และหายไป จึงหมู่บ้านที่มาตั้งอยู่บริเวณนี้ว่าบ้านกวางอั้นสืบต่อมาภายหลังเป็นหมู่บ้านกวางอั้น หมู่ 5 ตำบลบ่อทองในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม เป็นทุ่ง เป็นนา มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองบัว หมู่ 1 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านต้นประดู่ หมู่ 4 ตำบลพันเสา ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองบัว หมู่ 9 ตำบลบึงกอก ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองอ้อ หมู่ 9

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ พระพุทธรูป ชื่อ หลวงพ่อขาว

ผู้ให้ข้อมูล นายขวัญ จันแก้ว อายุ 54 ปี อยู่บ้านเลขที่ 179/2 หมู่ 5 บ้านกวางอั้น ตำบลบ่อทอง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 6 บ้านหนองนา

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองนา เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามแหล่งน้ำ และลักษณะการประกอบอาชีพ คือการทำนา กล่าวคือหมู่บ้านนี้เป็นที่นา ประชากรมีอาชีพทำนา บริเวณที่นาเหล่านี้มีหนองน้ำอยู่หลายหนอง เป็นที่ขังน้ำไว้ใช้สอยในการทำนาของหมู่บ้านนี้ ชาวบ้านจึงเรียกชื่อหมู่บ้านบริเวณนี้ว่า บ้านหนองนา หมู่ที่ 6 ตำบลบ่อทองสืบต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่นา มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองขาปั่น มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านกวางอั้น หมู่ 5 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองหลุม อำเภอวชิรบารมี ทิศตะวันออกติดต่อกับตำบลกำแพงดิน ทิศตะวันตกติดต่อกับเขตหนองหลุม อำเภอวชิรบารมี

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยอีสาน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ พระพุทธรูป พระพุทธชินราชจำลอง

ผู้ให้ข้อมูล นายมะลิ บุญคง อายุ 52 ปี อยู่บ้านเลขที่ 12 หมู่ 6 บ้านหนองนา ตำบลบ่อทอง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 7 บ้านดงยาง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านดงยางเป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของชื่อต้นไม้ สูงใหญ่ มีค่ามากชนิดหนึ่งคือต้นยาง กล่าวคือบริเวณพื้นที่นี้ในสมัยก่อนเป็นป่าดงดิบ เป็นป่าเบญจพรรณ มีไม้หลายชนิดและมีต้นยางขึ้นอยู่ตามธรรมชาติ เป็นป่า เป็นดงโดยเฉพาะ ในบริเวณนี้มีต้นยางขึ้นอยู่เยอะมากจึงเรียกว่าดงยาง เมื่อมีการตั้งหมู่บ้านขึ้นบริเวณนี้ จึงชื่อว่าบ้านดงยาง หมู่ 7 ตำบลบ่อทอง เรื่อยมาจนปัจจุบันนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อที่ราบบ้านดงยาง มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองขาปั่น มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านโพธิ์ประสาท หมู่ 4 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองนางนวล หมู่ 8 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองนา หมู่ 6 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านบอนแดง หมู่ 5 ตำบลพันเสา

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ถั่วเหลือง ถั่วเขียว ข้าวโพด แตงกวา ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง, ไทยทรงดำ ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสำรวย เพิ่มทวี อายุ 55 ปี อยู่บ้านเลขที่ 82 หมู่ 7 บ้านดงยาง ตำบลบ่อทอง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 8 บ้านหนองนางนวล

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองนางนวล เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในระยะเวลา 1 – 20 ปีมานี้ มีชื่อมาพร้อมแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามชื่อของสัตว์ชนิดหนึ่งที่มาคลอดลูกอยู่ริมหนองน้ำ สัตว์ชนิดนั้น คนเล่าบอกว่าเป็นสุนัข และบางคนบอกว่าเป็นกระบือ หรือควาย สัตว์ดังกล่าวได้มาคลอดลูกอยู่ริมหนองน้ำ สุนัขหรือควายที่มาคลอดลูกนั้นคงมีชื่อว่านางนวล ผู้คนจึงเรียกหนองน้ำที่สุนัขหรือควายมาคลอดลูกนั้นว่า หนองนางนวล เรื่อยมาจนปัจจุบันเป็นชื่อหมู่บ้านหนองนางนวล หมู่ 8 ตำบลบ่อทอง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่นา มีลำน้ำไหลผ่านชื่อคลองมาบค้า มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านดงยาง หมู่ 7 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองหลุม ตำบลหนองหลุม อำเภอวชิรบารมี ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองนา หมู่ 6 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านแหลมมะค่า หมู่ 7 ตำบลพันเสา

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายนวล ยังมณี อายุ 48 ปี อยู่บ้านเลขที่ 8 หมู่ 8 บ้านหนองนางนวล ตำบลบ่อทอง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.3 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 9 บ้านหนองอ้อ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองอ้อ เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะเวลาประมาณ 1 – 20 ปี หมู่บ้านที่แยกมาคือบ้านกวางอั้น หมู่ 5 โดยตั้งชื่อขึ้นหลังตั้งหมู่บ้าน โดยตั้งขึ้นตามชื่อของต้นไม้ (ต้นพืช) คือต้นอ้อ กล่าวคือบริเวณพื้นที่นี้มีต้นพืชล้มลุกชนิดหนึ่งขึ้นอยู่ตามธรรมชาติจำนวนมาก คือพวกต้นอ้อ หรือพงอ้อ โดยขึ้นอยู่ตามข้างหนองน้ำ

หรือริมคลอง ฉะนั้นจึงเรียกหมู่บ้านที่แยกมาจากบ้านกวางอั้น หมู่ 5 ว่าบ้านหนองอ้อ หมู่ 9 ตำบลบ่อทอง สืบต่อมาจนปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อ ทุ่งหนองอ้อ มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองขาปั่น มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบ่อทอง หมู่ 2 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านต้นประดู่ หมู่ 4 ตำบลพันเสา ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านกวางอั้น หมู่ 5 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองนา หมู่ 6

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายโกมินทร์ บัวเกิด อายุ 48 ปี อยู่บ้านเลขที่ 14/1 หมู่ 9 บ้านหนองอ้อ ตำบลบ่อทอง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 10 บ้านดอนอภัย

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านดอนอภัย เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นเมื่อประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อมาพร้อมแยกหมู่บ้าน ชื่อหมู่บ้านเดิมที่แยกมาคือบ้านหนองตาเขียว หมู่ที่ 3 ตั้งชื่อขึ้นตามชื่อของคน กล่าวคือมีบุคคลชื่อตาเขียวมาตายอยู่บริเวณหนองน้ำนี้ ภายหลังหมู่บ้านหนองตาเขียวมีจำนวนประชากรมากขึ้น จึงแยกออกมาทางด้านทิศเหนือ และตั้งชื่อหมู่บ้านที่แยกมาว่าบ้านดอนอภัย หมู่ 10 ตำบลบ่อทอง เมื่อประมาณ 21 – 30 ปีมาแล้ว สืบมาจนถึงปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่มน้ำยมและน่าน มีลำน้ำไหลผ่าน คือ แม่น้ำยม และแม่น้ำน่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับหนองแขม หมู่ 4 ตำบลปลักแรด ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองตาเขียว หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองเต่าดำ หมู่ 4 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านโพธิ์ประสาท หมู่ 4

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ม้ง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ วัด ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องดื่มจากผลไม้

ผู้ให้ข้อมูล นายสละ ย่อมแอ่น อายุ 53 ปี อยู่บ้านเลขที่ 18 หมู่ 10 บ้านดอยอภัย ตำบลบ่อทอง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.3 อาชีพค้าขาย

ตำบลหนองกุลา

หมู่ที่ 1 บ้านหนองกรับ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองกรับ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือหนอง และต้นไม้ คือต้นกรับ กล่าวคือ บริเวณพื้นที่ตั้งของหมู่บ้านนี้แต่เดิมมีลักษณะเป็นหนองน้ำกว้างใหญ่ และที่เป็นสัญลักษณ์จดจำได้ง่าย และมีคนรู้จักแพร่หลาย คือมีต้นกรับยืนต้นเด่นอยู่ริมหนองน้ำนั้น จนผู้คนพากันเรียกชื่อบริเวณนั้นว่าหนองกรับ เมื่อมีการตั้งชุมชนตั้งหมู่บ้านขึ้นในบริเวณนี้ จึงชื่อว่าหมู่บ้านหนองกรับตามที่เรียกบริเวณนี้มาแต่เดิมตั้งแต่นั้นมา ปัจจุบันนี้ไม่มีต้นกรับให้เห็นแล้ว ชุมชนนั้นยังชื่อบ้านหนองกรับอยู่ แต่ชื่อหนองนั้นเรียกว่า หนองใหญ่

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่งกว้าง ชื่อ หนองกรับ มีแอ่งน้ำใหญ่กว้าง ชื่อหนองใหญ่ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองนา หมู่ 8 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านห้วยใหญ่ หมู่ 19 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองตะเคียน หมู่ 9 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านเกาะกร่าง หมู่ 18

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ อ้อย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย

ผู้ให้ข้อมูล นายสว่าง จันทร์เพ็ง อายุ 35 ปี อยู่บ้านเลขที่ 43/4 หมู่ 1 บ้านหนองกรับ ตำบลหนองกุลา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำไร่

หมู่ที่ 2 บ้านหนองไผ่

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองไผ่ เป็นหมู่บ้านที่อพยพมาจากที่อื่น เมื่อประมาณ 21 – 50 ปีมานี้ มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะแหล่งน้ำ คือหนอง และตามชื่อของต้นไม้ คือต้นไม้ไผ่ ความเป็นมาคือแต่เดิมพื้นที่บริเวณนี้เป็นป่าไม้เบญจพรรณ มีต้นไม้นานาชนิดที่มีมากเป็นพิเศษ คือ ต้นไผ่ ต้นยาง ฉะนั้นจึงเรียกบริเวณนี้ว่า หนองไผ่มาแต่เดิม เพราะมีหนองน้ำใหญ่อยู่ด้วย ชาวบ้านแต่เดิมมาอาศัยอยู่ ประกอบอาชีพตักน้ำมันยางขาย และตัดไม้ไผ่ ไม้ยาง ขายกับบริษัทค้าไม้ในอำเภอบางระกำ และส่งต่อไปในที่อื่นอีก ปัจจุบันป่าไผ่ ป่าไม้ยางไม่มีแล้ว แต่ชุมชนนี้ก็ใช้ชื่อหนองไผ่ ตามธรรมชาติของลักษณะภูมิประเทศที่มีแต่เดิม จึงเป็นหมู่บ้านหนองไผ่ หมู่ 2 ตำบลหนองกุลาในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม คลองยายเม้า บางแห่งเป็นทุ่งกว้าง ชื่อทุ่งบึงจอง มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองแห้ง มีอ่างเก็บน้ำบึงจอง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านท่ามะเกลือ หมู่ 7 ตำบลนิคมพัฒนา ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองแขม หมู่ 4 ตำบลลานกระบือ จังหวัดกำแพงเพชร

ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านดงโคกขาม หมู่ 2 ตำบลปลักแรด ทิศตะวันตกติดต่อกับตำบลบึงทับแรด หมู่ 2 และบ้านคลองน้ำเย็น หมู่ 4 ตำบลนิคมพัฒนา

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญคือ วัดหนองหลวง โบราณวัตถุที่สำคัญคือมีพระพุทธรูปสำคัญในวัดหนองหลวง

ผู้ให้ข้อมูล นายลำดวน สุริยะ อายุ 54 ปี อยู่บ้านเลขที่ 23/3 หมู่ 2 บ้านหนองไผ่ ตำบลหนองกุลา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษาปริญญาตรี อาชีพทำไร่ทำนา

หมู่ที่ 3 บ้านดงกวาง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านดงกวาง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏมาหลังตั้งหมู่บ้าน ชื่อหมู่บ้านเดิมคือบ้านบึงกวาง ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ และชื่อของสัตว์ คือกวาง กล่าวคือในสมัยก่อนพื้นที่บริเวณนี้เป็นบึงน้ำขนาดใหญ่ เป็นบึงที่สัตว์ป่านานาชนิดมาอาศัยดื่มกินน้ำเป็นประจำ และมีกวางมาลงกินน้ำเป็นจำนวนมาก เห็นได้ชัดกว่าสัตว์อื่น จึงเรียกกันว่าบึงกวางมาแต่เดิม ต่อมามีผู้คนอพยพมาอยู่ทำมาหากิน โค่นป่า โค่นต้นไม้ โล่งเตียน สัตว์ป่าหนีหายไปหมด และเปลี่ยนชื่อหมู่บ้านจากบึงกวาง เป็นหมู่บ้านดงกวาง หมายถึงหมู่บ้านนี้เคยมีกวางมาก จนปัจจุบันเป็นหมู่บ้านดงกวาง หมู่ 3 ตำบลหนองกุลา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีหนอง บึง แอ่งน้ำมาก มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านปรือกระเทียม หมู่ 2 ตำบลบึงกอก ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองกรับ หมู่ 1 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองนา หมู่ 8 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านเกาะกร่าง หมู่ 18

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย น้ำพริกแกง

ผู้ให้ข้อมูล นายลา ยอดสิน อายุ 52 ปี อยู่บ้านเลขที่ 73 หมู่ 3 บ้านดงกวาง ตำบลหนองกุลา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.6 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 4 บ้านหนองกุลา

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองกุลา เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มีชื่ออย่างอื่นมาก่อน เป็นหมู่บ้านเก่าดั้งเดิมเช่นเดียวกับบ้านหนองหลวง ซึ่งเป็นทุ่งใหญ่ติดต่อกัน ต่อมาภายหลังเมื่อประมาณ 21 – 50 ปีมานี้ เล่ากันว่ามีลา 2 ตัว มาลงกินน้ำที่หนองน้ำในหมู่บ้าน ชาวบ้านเห็นและเล่ากันต่อมา และเป็นเหตุให้เรียกหนองน้ำในหมู่บ้าน บ้านหนองกุลา และเรียกหมู่บ้านว่าบ้าน

หนองกุลาไปด้วยตั้งแต่นั้นมา หมู่บ้านหนองกุลา เป็นหมู่บ้านใหญ่ และสำคัญ และเป็นชื่อของตำบลนี้ด้วย ซึ่งเป็นตำบลที่ใหญ่ที่สุดของอำเภอบางระกำ มี หมู่บ้านถึง 21 หมู่บ้าน นับว่าเป็นตำบลที่ใหญ่มากตำบลหนึ่งของจังหวัดพิษณุโลกทีเดียว

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ เป็นทุ่งกว้าง ชื่อทุ่งหนองกุลา มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อหนองค่อม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านปลายนา หมู่ที่ 17 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านบึงบอน หมู่ 6 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองหลวง หมู่ 5 ทิศตะวันตกติดต่อกับหนองปลวก หมู่ 14

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ อ้อย ผัก พริก ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญคือ วัดหนองหลวง โบราณวัตถุที่สำคัญคือ มีพระพุทธรูป ชื่อ หลวงพ่อนก ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย

ผู้ให้ข้อมูล นางกรองแก้ว กีรตินพคุณ อายุ 47 ปี อยู่บ้านเลขที่ 101/3 หมู่ 4 บ้านหนองกุลา ตำบลหนองกุลา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 5 บ้านหนองหลวง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองหลวง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือ หนอง ส่วนคำว่าหลวงนั้น หมายถึงกว้างใหญ่ และมีคำบอกเล่ามาว่า ในหนองใหญ่นั้นมีบัวหลวงขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้หมู่บ้านนี้ชื่อว่าบ้านหนองหลวง ซึ่งหมายถึงหนองน้ำที่มีบัวหลวงขึ้นอยู่มาก หรือเป็นหมู่บ้านที่มีหนองน้ำขนาดใหญ่ หมู่บ้านนี้เป็นหมู่บ้านใหญ่ มีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน มีวัดสำคัญคือวัดหนองหลวง เป็นหมู่บ้านที่ติดกับบ้านหนองกุลา และติดกับทุ่งหนองกุลา ซึ่งเป็นทุ่งประจำตำบล

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อทุ่งหนองหลวง มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อหนองหลวง มีแอ่งน้ำ คือ หนองหลวง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองกุลา หมู่ 4 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านบึงบอน หมู่ที่ 6 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านเกาะกร่าง หมู่ 18 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองกุลา หมู่ 4

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา – ทำไร่ - ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญคือ วัดหนองหลวง โบราณวัตถุที่สำคัญคือ มีพระพุทธรูปในวัด ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของ หมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย

ผู้ให้ข้อมูล นายลำดวน เพชรนิล อายุ 58 ปี อยู่บ้านเลขที่ 31 หมู่ 5 บ้านหนองหลวง ตำบลหนองกุลา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา-ทำไร่

หมู่ที่ 6 บ้านบึงบอน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบึงบอน เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือบึง และต้นไม้ คือ บอน กล่าวคือพื้นที่บริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ มีบึงน้ำขนาดใหญ่ มีต้นบอนขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก ในบึงนี้ จึงเรียกกันว่าบึงบอน ต้นบอนเป็นต้นไม้ ต้นพืชน้ำ มีลักษณะคล้ายต้นเผือก แต่สูงใหญ่กว่า และชอบขึ้นอยู่ในน้ำ เป็นพืชที่ขึ้นตามธรรมชาติ ในห้วย หนอง คลอง บึง ลำต้นอ่อน เปราะ ใช้ประกอบอาหารได้ แต่ต้องเข้าใจทำ เพราะถ้าประกอบอาหารไม่เป็นอาจเกิดอาการคันขึ้นได้ หมู่บ้านนี้จึงเป็นบึงน้ำมีต้นบอนมากดังกล่าว จึงชื่อบ้านบึงบอนมาตั้งแต่โบราณ จนปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อ คลองลานท่าช้าง มีแอ่งน้ำชื่อ บึงใหญ่ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองกุลา หมู่ 4 และหนองหลวง หมู่ 5 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหมู่ 1 ตำบลช่องลม อำเภอลานกระบือ จังหวัดกำแพงเพชร ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านห้วยน้ำเย็น หมู่ 16 และบ้านห้วยใหญ่ หมู่ 19 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหมู่ 8 ตำบลช่องลม อำเภอลานกระบือ จังหวัดกำแพงเพชร

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย

ผู้ให้ข้อมูล นายอภิสิทธิ์ ทองเครือ อายุ 30 ปี อยู่บ้านเลขที่ 62 หมู่ 6 บ้านบึงบอน ตำบลหนองกุลา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.6 อาชีพทำไร่

หมู่ที่ 7 บ้านบึงจำกา

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบึงจำกา เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏหลังตั้งหมู่บ้าน ชื่อเดิมชื่อบึงตมกา ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำและสัตว์ และอาชีพ กล่าวคือเมื่อก่อนนี้ชาวบ้านซึ่งมีอาชีพทำนา ได้ทำนาหว่านกันเป็นส่วนใหญ่ หรือเรียกว่า นาตม กล่าวคือทำแปลงนาให้เป็นเลนตม แล้วหวานเมล็ดข้าวลงไป เรียกว่านาหว่านน้ำตม ในสมัยนั้นเมื่อหว่านข้าวไปแล้วมักจะมีนกกาจำนวนมากมาลงจิกกินเมล็ดข้าวเสียหายมากทุกครั้งที่ทำนา จึงต้องหว่านข้าวขณะเลนอ่อน เพื่อให้เมล็ดข้าวจมไปในเลน กาจะได้ไม่เห็น ไม่มาจิกกิน เรียกว่าตมกา ฉะนั้นจึงชื่อหมู่บ้านนี้แต่เดิมว่าบ้านตมกา ภายหลังมาเปลี่ยนเป็นหมู่บ้านจำกา หมู่ 7 ตำบลหนองกุลาในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองสาธารณประโยชน์ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านปรือกระเทียม หมู่ 2 ตำบลบึงกอก ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองตะเคียน หมู่ 9 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองชุมแสง หมู่ 21 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองนา หมู่ 8

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญ คือ วัดบึงจำกา ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายนเรศ อินเกตุ อายุ 31 ปี อยู่บ้านเลขที่ 1/1 หมู่ 7 บ้านจำกา ตำบลหนองกุลา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพรับจ้าง

หมู่ที่ 8 บ้านหนองนา

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองนา เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ และการเพาะปลูก กล่าวคือบริเวณพื้นที่นี้ประชากรแต่ดั้งเดิมมีอาชีพทำนามาก่อน และบริเวณที่ทำนานั้นมีลักษณะเป็นหนองน้ำมาก่อนตั้งแต่โบราณ ประชาชนได้ทำนาตามริมหนองน้ำ และระหว่างหนองน้ำ ซึ่งมีอยู่หลายหนอง เพราะพื้นที่นี้เป็นทั้งหนองน้ำและเป็นนาในตัว จึงเรียกว่าบ้านหนองนามาตั้งแต่เดิม มาปัจจุบันจึงเรียกบ้านหนองนา หมู่ 8 ตำบลหนองกุลา สืบต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่ทำนา มีบ่อน้ำ หนองน้ำทั่วไป มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านปรือกระเทียม หมู่ 2 ตำบลบึงกอก ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองกรับ หมู่ 1 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านบึงจำกา หมู่ 7 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านดงกวาง หมู่ 3

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ผักบุ้ง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายมิน ปานทิพย์ อายุ 49 ปี อยู่บ้านเลขที่ 159 หมู่ 8 บ้านหนองนา ตำบลหนองกุลา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 9 บ้านหนองตะเคียน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองตะเคียน เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมเมื่อประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ชื่อหมู่บ้านเดิมคือ หนองตะเคียน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือหนอง และต้นไม้ คือต้นตะเคียน กล่าวคือบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ แต่เดิมมีหนองน้ำใหญ่ และมีต้นตะเคียนใหญ่มากอยู่ริมหนองน้ำ เป็นสัญลักษณ์ให้เรียกขาน เป็นที่รู้จัก เข้าใจกัน

โดยทั่วไปว่า ที่นั้นคือหนองตะเคียน ฉะนั้นเมื่อมีการตั้งบ้าน ตั้ง ชุมชนขึ้นบริเวณนี้ จึงชื่อว่าหมู่บ้านหนองตะเคียนสืบต่อมาจนปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่นา มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อ คลองพระรถ มีแอ่งน้ำชื่อ หนองบัว มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองชุมแสง หมู่ที่ 21 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านห้วยใหญ่ หมู่ 19 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหล่ายขานาง หมู่ 8 ตำบลพันเสา ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านห้วยน้ำเย็น หมู่ 16

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ อาชีพเสริม อบไก่โอ่ง

ผู้ให้ข้อมูล นางฉลวย ดีอินทร์ อายุ 54 ปี อยู่บ้านเลขที่ 88 หมู่ 9 บ้านหนองตะเคียน ตำบลหนองกุลา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 10 บ้านใหม่คลองเจริญ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านใหม่คลองเจริญ เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 21 – 50 ปีมานี้ มีชื่อมาพร้อมแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามชื่อของแหล่งน้ำ และสภาพของหมู่บ้านซึ่งแยกมาใหม่ จึงชื่อว่าบ้านใหม่คลองเจริญ หมู่ 10 และตำบลหนองกุลา บริเวณหมู่บ้านนี้มีคลองน้ำไหลผ่าน อุดมสมบูรณ์ไปด้วยปลาต่างๆ ชุกชุม มีน้ำบริบูรณ์ จึงชื่อว่าบ้านใหม่คลองเจริญ เนื่องด้วยมีคลองน้ำผ่านบ้านใหม่ และมีปลาชุกชุม อุดมสมบูรณ์ เจริญรุ่งเรือง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่ราบบ้านใหม่คลองเจริญ มีทุ่งชื่อทุ่งคลองเจริญ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองเจริญ มีบ่อน้ำในหมู่บ้าน มีจำนวน 2 บ่อ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านป่าสัก หมู่ 6 ตำบลนิคมพัฒนา ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองไผ่ หมู่ 2 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคลองน้ำเย็น หมู่ 4 ตำบลนิคมพัฒนา ทิศตะวันตกติดต่อกับบึงทับแรด

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายบัว สูงมาก อายุ 56 ปี อยู่บ้านเลขที่ 21 หมู่ 10 บ้านใหม่คลองเจริญ ตำบลหนองกุลา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 11 บ้านใหม่คลองเจริญ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านใหม่คลองเจริญ เป็นหมู่บ้านแยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 21 – 50 ปีมานี้ มีชื่อมาพร้อม ๆ กับการแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ และตามสภาพของหมู่บ้านที่แยกตัวมาใหม่ กล่าวคือ พื้นที่บริเวณนี้มีคลอง

น้ำไหลผ่าน รอบ ๆ หมู่บ้าน มีแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์ และโดยที่หมู่บ้านนี้แยกตัวมา จึงชื่อหมู่บ้านว่าบ้านใหม่คลองเจริญ หมู่ที่ 11 ตำบลหนองกุลา เป็นหมู่บ้านที่อุดมสมบูรณ์ทุกอย่าง ทั้งน้ำก็บริบูรณ์ ปลาก็ชุกชุม พืชพันธุ์ไม้ก็เจริญงอกงาม ดินดี สมที่ชื่อว่าบ้านใหม่คลองเจริญ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่งนา ทุ่งหญ้า มีคลองน้ำไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านคลองน้ำเย็น หมู่ 4 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท่าไม้งาม หมู่ 12 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองไผ่ หมู่ 12 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านเนินทราย ตำบลบึงพันแรด

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญคือ วัดบ้านใหม่คลองเจริญ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ มันรังนก

ผู้ให้ข้อมูล นายบัว สุขมาก อายุ 56 ปี อยู่บ้านเลขที่ 21 หมู่ 11 บ้านใหม่คลองเจริญ ตำบลหนองกุลา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 12 บ้านท่าไม้งาม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท่าไม้งาม เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่น และอพยพมาจากที่อื่น เมื่อประมาณ 21 – 50 ปีมานี้ โดยตั้งชื่อขึ้นพร้อม ๆ กับการตั้งหมู่บ้าน โดยตั้งชื่อตามลักษณะความสวยงามของต้นไม้ กล่าวคือในสมัยเมื่อประมาณ 50 ปีมาแล้ว บริเวณหมู่บ้านนี้ยังมีป่าไม้อุดมสมบูรณ์ ได้มีนางจอน จันทร์ประเสริฐ ได้มาทำไม้อยู่ที่ป่างไม้นี้ โดยใช้พื้นที่หมู่บ้านนี้เป็นท่าไม้สำหรับขนไม้ไปโรงเลื่อยในเมือง ในสมัยนั้นป่าไม้บริเวณนี้มีไม้ที่งดงามมาก จึงเรียกท่าไม้บริเวณนี้ว่า บ้านท่าไม้งามตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เมื่อการทำไม้ได้ยุติแล้ว บริเวณนี้ได้มีผู้อพยพมาอยู่เป็นหมู่บ้าน ยังคงชื่อบ้านท่าไม้งาม หมู่ 12 ตำบลหนองกุลาสืบต่อไป

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านใหม่คลองเจริญ หมู่ 11 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองโพง หมู่ 13 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองคต หมู่ 20 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองท่าไม้ ตำบลบึงพันแรด

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ลาว ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายพิชัย งามประพันธ์ อายุ 36 ปี อยู่บ้านเลขที่ 27 หมู่ 12 บ้านท่าไม้งาม ตำบลหนองกุลา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพ สมาชิก อ.บ.ต.

หมู่ที่ 13 บ้านหนองโพง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองโพง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อมาพร้อมกับการแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือ หนอง และต้นพืช คือต้นพง บริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้มีหนองน้ำ และมีต้นพงอ้อขึ้นอยู่ตามธรรมชาติเป็นจำนวนมาก ชาวบ้านจึงเรียกบริเวณนี้ว่า หนองพง หมายถึง หนองน้ำที่มีต้นพงมาก ต่อมาเรียกเพี้ยนเป็นหนองโพง ภายหลังเมื่อแยกหมู่บ้านจากหมู่ที่ 2 บ้านหนองไผ่ไปทางทิศใต้ จึงตั้งชื่อหมู่บ้านว่าบ้านหนองพง และกลายเป็นบ้านหนองโพง หมู่ 13 ตำบลหนองกุลาในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม มีบ่อน้ำในหมู่บ้าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองไผ่ หมู่ 2 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองปลวก หมู่ 14 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านบึงพิง หมู่ 10 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองแขม หมู่ 4 ตำบลปลักแรด

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ มะม่วง กล้วย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยอีสาน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายผาย หอมจัน อายุ 51 ปี อยู่บ้านเลขที่ 195 หมู่ 13 บ้านหนองโพง ตำบลหนองกุลา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำไร่

หมู่ที่ 14 บ้านหนองปลวก

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองปลวก เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อมาพร้อมแยกหมู่บ้าน โดยตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือ หนอง และตามลักษณะของสัตว์ชนิดหนึ่ง คือปลวก กล่าวคือ บริเวณที่แยกมาตั้งหมู่บ้านนี้ ได้มีการขุดสระใหม่ขึ้นเป็นแหล่งน้ำ เรียกสระและหนอง และบริเวณขุดสระนี้มีปลวกเป็นจำนวนมากโดยทั่วไป จึงชื่อบริเวณนี้ว่า หนองปลวกตั้งแต่นั้นมา และเมื่อแยกหมู่บ้านมาตั้งบริเวณนี้ จึงให้ชื่อว่าบ้านหนองปลวก หมู่ 14 ตำบลหนองกุลา สืบต่อมา โดยแยกมาจากบ้านหนองกุลา หมู่ 4

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีคลองน้ำไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองโพง หมู่ 13 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองกุลา หมู่ 4 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านปลายนา หมู่ 17 ทิศตะวันตกติดต่อกับ หมู่ 4 อำเภอลานกระบือ จังหวัดกำแพงเพชร

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ กล้วย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายประนอม อยู่พ่วง อายุ 58 ปี อยู่บ้านเลขที่ 186 หมู่ 14 บ้านหนองปลวก ตำบลหนองกุลา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำไร่

หมู่ที่ 15 บ้านมณเฑียรทอง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านมณเฑียรทอง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 1 – 20 ปี มีชื่อมาพร้อมแยกหมู่บ้าน โดยตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของหินดาน ที่อยู่ในบริเวณหมู่บ้านนี้ กล่าวคือ พื้นที่ตั้งของหมู่บ้านเป็นที่แห้งแล้งกันดาร มีหินดานปรากฏ เอียงลาดลง เวลาฝนตกน้ำจะไหลลงไปหมด ไม่ขัง พื้นที่จึงแห้งแล้ง ไม่ชุ่มชื้น จึงตั้งชื่อหมู่บ้านที่แยกมาตั้งใหม่ให้เป็นมงคล คือชื่อว่าบ้านมณเฑียรทอง หมายถึง ปราสาท (ที่อยู่) ที่เป็นทองคำ เพื่อความเป็นสิริมงคลของหมู่บ้าน จึงเป็นหมู่บ้านมณเฑียรทอง หมู่ 15 ตำบลหนองกุลา สืบต่อมาจนปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่ง ชื่อทุ่งบึงกระดาน มีแอ่งน้ำ ชื่อบึงกระดาน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านประดา หมู่ 8 ตำบลบึงกอก ทิศใต้ติดต่อกับบ้านบึงพิง หมู่ 10 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านเสวยชุง หมู่ 7 ตำบลบึงกอก ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านปลายนา หมู่ 17

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ ข้าว อ้อย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายจารึก อ่อนคล้อย อายุ 40 ปี อยู่บ้านเลขที่ 420 หมู่ 15 บ้านมณเฑียรทอง ตำบลหนองกุลา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำไร่

หมู่ที่ 16 บ้านห้วยน้ำเย็น

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านห้วยน้ำเย็น เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะเวลา 1 – 20 ปี มีชื่อมาพร้อมแยกหมู่บ้าน โดยตั้งชื่อตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือห้วย ชื่อเดิมของหมู่บ้านคือ บ้านท่าร่อง บริเวณหมู่บ้านนี้มี ลำห้วย มีคลองน้ำ และร่องน้ำไหลผ่าน จึงชื่อว่าบ้านท่าร่องแต่เดิม ภายหลังได้เปลี่ยนเป็นบ้านห้วยน้ำเย็น เพราะน้ำที่ไหลผ่านร่องและคลองบริเวณนี้ มีลักษณะเยือกเย็นกว่าบริเวณอื่น จึงเรียกหมู่บ้านที่แยกมาว่า บ้านห้วยน้ำเย็น หมู่ 16 ตำบลหนองกุลา ในระยะที่แยกมา 1 – 20 ปีมานี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อ ห้วยน้ำเย็น มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองกรับ หมู่ที่ 1 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านห้วยใหญ่ หมู่ 19 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองตะเคียน หมู่ 9 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านบึงบอน หมู่ 6

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ อ้อย ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายสวัสดิ์ คงเกิด อายุ 43 ปี อยู่บ้านเลขที่ 110 หมู่ 16 บ้านห้วยน้ำเย็น ตำบลหนองกุลา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำไร่

หมู่ที่ 17 บ้านปลายนา

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านปลายนา เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่น ในระยะเวลา 1 – 20 ปีมานี้ มีชื่อมาพร้อมแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของทิศทางภูมิประเทศ กล่าวคือ หมู่บ้านนี้เดิมทีมีประชาชนอาศัยอยู่บริเวณปลายนาของหมู่บ้าน ประมาณ 5 – 10 หลังคาเรือน ภายหลังชาวบ้านได้โยกย้ายจากบ้านเดิมมาอยู่ปลายนาเพิ่มขึ้น จึงแยกเป็นหมู่บ้านอีกหมู่บ้านหนึ่ง ชื่อหมู่บ้านปลายนา หมู่ 17 ตำบลหนองกุลา หมู่บ้านนี้แยกมาจากหมู่บ้านหนองกุลา หมู่ 4 ซึ่งเป็นหมู่บ้านเดิมมาทางด้านทิศเหนือ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่งกว้าง ชื่อทุ่งทรมา มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองทุ่งทรมา มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านมณเฑียรทอง หมู่ 15 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองกุลา หมู่ 4 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านเสวยซุง หมู่ 7 ตำบลบึงกอก ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองปลวก หมู่ 14

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นางเกษร ขำพรักษ์ อายุ 29 ปี อยู่บ้านเลขที่ 391/2 หมู่ 17 บ้านปลายนา ตำบลหนองกุลา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.6 อาชีพทำไร่-ทำนา ค้าขาย

หมู่ที่ 18 บ้านเกาะกร่าง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านเกาะกร่าง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 1 – 20 ปี มีชื่อมาพร้อมแยกหมู่บ้าน ชื่อเดิมก็คือ เกาะกร่าง ตั้งชื่อขึ้นตามชื่อท้องที่เดิม ที่ชื่อเกาะกร่าง เพราะเป็นบริเวณเดิมที่มีต้นกร่างใหญ่ขึ้นอยู่เป็นกลุ่ม ต้นกร่างเป็นต้นไม้ขนาดใหญ่ มีเปลือกเรียบสีเทา มีใบเป็นรูปไข่ ปลายมน มีผลสุก สีส้มออกแดง เวลานี้มีต้นกร่างขึ้นมากเป็นกลุ่มดังกล่าว จึงเรียกว่าเกาะกร่างมาแต่เดิมก่อนตั้งหมู่บ้าน ฉะนั้นเมื่อแยกหมู่บ้านมาตั้งบริเวณนี้ จึงเรียกชื่อหมู่บ้านว่าบ้านเกาะกร่าง หมู่ 18 ตำบลหนองกุลาสืบต่อมา หมู่บ้านนี้แยกมาจาก หมู่บ้านดงกวาง หมู่ 3 โดยแยกออกไปทางด้านทิศตะวันตก

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านเสวยซุง หมู่ 7 ตำบลบึงกอก ทิศใต้ติดต่อกับบ้านบึงบอน หมู่ 6 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านดงกวาง หมู่ 3 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองหลวง หมู่ 5

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ กระยาสารท

ผู้ให้ข้อมูล นายสมหมาย อินเลี้ยง อายุ 34 ปี อยู่บ้านเลขที่ 9 หมู่ 18 บ้านเกาะกร่าง ตำบลหนองกุลา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 19 บ้านห้วยใหญ่

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านห้วยใหญ่ เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะเวลา 1 – 20 ปี มีชื่อมาพร้อมกับการแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามชื่อและลักษณะของแหล่งน้ำ กล่าวคือ บริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้มีลำห้วยขนาดใหญ่ไหลผ่าน ผู้คนในถิ่นนี้ดั้งเดิมเรียกลำห้วยนี้ว่า ห้วยขนาดใหญ่ เมื่อมีการแยกย้ายหมู่บ้านมาตั้งอยู่บริเวณนี้ จึงชื่อหมู่บ้านตามลำห้วยว่า บ้านห้วยใหญ่ หมู่ 19 ตำบลหนองกุลาตั้งแต่เวลาที่แยกหมู่บ้านเป็นต้นมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่งกว้าง มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อห้วยรานตราช้าง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านห้วยน้ำเย็น หมู่ 16 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านลานตะบัว ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองตะเคียน หมู่ 9 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านบึงบอน หมู่ 6

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ ข้าว อ้อย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายคุ้ม นกน้อย อายุ 43 ปี อยู่บ้านเลขที่ 29/4 หมู่ 19 บ้านห้วยใหญ่ ตำบลหนองกุลา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 20 บ้านหนองคต

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองคต เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะ 1 – 20 ปีมานี้ มีชื่อมาพร้อมแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำคือ หนอง และเส้นทางเดินในป่า กล่าวคือ บริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้เป็นหนองน้ำ รอบ ๆ หนองน้ำเป็นป่ารก มีต้นไม้นานาชนิดขึ้น เป็นไม้ไผ่ เป็นต้น มีทางเดินรอบหนองน้ำและป่าวกไปวกมา คดเคี้ยวมาก ชาวบ้านจึงเรียกชื่อแหล่งน้ำและทางเดินในป่านี้ว่า หนองคต เมื่อมีหมู่บ้านมาตั้งบริเวณนี้จึงใช้ชื่อว่าหนองคต ตามชื่อของหนองน้ำ ป่า และทางเดินดังกล่าว จึงเป็นหมู่บ้านหนองคต หมู่ที่ 20 ตำบลหนองกุลา สืบต่อมาจนปัจจุบัน หมู่บ้านนี้แยกมาจากหมู่บ้านหนองไผ่ หมู่ 2 ตำบลหนองกุลา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อบึงจางน้อย มีลำน้ำไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองไผ่ หมู่ 2 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท่าไม้งาม หมู่ 12 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านบึงพิง หมู่ 10 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองโพง หมู่ 13

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ กล้วย มะพร้าว มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และ

สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญคือ วัดจันทร์ประเสริฐวนาราม โบราณวัตถุที่สำคัญ คือมีพระประธานชื่อหลวงพ่อใหญ่ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน ผ้าทอ

ผู้ให้ข้อมูล นายทองคำ ปู่สำมะโน อายุ 33 ปี อยู่บ้านเลขที่ 199/1 หมู่ 20 บ้านหนองคต ตำบลหนองกุลา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.3 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 21 บ้านหนองชุมแสง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองชุมแสง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะเวลา 21 – 50 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือ หนอง และต้นไม้ คือต้นชุมแสง มีความเป็นมาคือ บริเวณพื้นที่อันเป็นที่ตั้งของหมู่บ้านนี้แต่เดิม มีหนองน้ำสำคัญอยู่ และมีต้นไม้ชื่อต้นชุมแสงอยู่ริมหนองน้ำ ผู้ที่ผ่านไปมาก็รู้เห็นและรู้จัก เรียกชื่อกันว่าหนองชุมแสง ซึ่งเป็นชื่อที่เรียกหนองน้ำนั้นมาก่อนการตั้งหมู่บ้าน เมื่อมีประชาชนมาตั้งชุมชน เป็นบ้านเรือนอยู่บริเวณนี้หนาแน่นขึ้น จึงแยกออกจากหมู่บ้านหนองตะเคียน หมู่ 9 ออกไปทางด้านทิศเหนือ เป็นหมู่บ้านหนองชุมแสง หมู่ 11 ตำบลหนองกุลา สืบต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อหนองชุมแสง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านทุ่งขา หมู่ 8 ตำบลปลักแรด ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองตะเคียน หมู่ 9 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองตะกู หมู่ 10 ตำบลพันเสา ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านบึงจำกา หมู่ 7

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ วัดบึงจำกา

ผู้ให้ข้อมูล นายนิคม นวลหลง อายุ 53 ปี อยู่บ้านเลขที่ 40 หมู่ 21 บ้านหนองชุมแสง ตำบลหนองกุลา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

ตำบลคุยม่วง

หมู่ที่ 1 บ้านคุยม่วง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านคุยม่วง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะภูมิประเทศ และต้นไม้ กล่าวคือ บริเวณพื้นที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ มีลักษณะเป็นเนินดิน เรียกว่าคุย และบนเนินดินนี้มีต้นมะม่วงขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก จึงเรียกชื่อบริเวณนี้ว่าคุยม่วงมาแต่เดิม และเมื่อมีการตั้งถิ่นฐานบริเวณเนินดินนี้ จึงให้ชื่อหมู่บ้านว่าบ้านคุยม่วง ตามสภาพของพื้นที่และต้นไม้ดังกล่าวแล้ว เป็นบ้านคุยม่วง หมู่ 1 ตำบลคุยม่วง

สืบต่อมา และหมู่บ้านนี้เป็นหมู่บ้านหลักของตำบล เพราะตำบลซึ่งเกิดขึ้นภายหลังก็ได้ชื่อว่าคุยม่วง เป็นชื่อตำบลด้วย

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองอีโอน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองขาหย่าง หมู่ 6 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองพะยอม หมู่ 4 ตำบลชุมแสงสงคราม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองแพงพวย หมู่ 8 ตำบลชุมแสงสงคราม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคุยขวาง หมู่ 2

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายเวียน เพิ่มพูล อายุ 46 ปี อยู่บ้านเลขที่ 130 หมู่ 1 บ้านคุยม่วง ตำบลคุยม่วง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 2 บ้านคุยขวาง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านคุยขวาง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมกับหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของพื้นที่ ซึ่งเป็นคุย หรือเป็นเนินขวางไปทางทิศตะวันตก เป็นเนินยาวขวางบริเวณหมู่บ้านนี้ จึงชื่อหมู่บ้านมาแต่เดิมว่าบ้านคุยขวาง คำว่าคุย หมายถึงเนินเตี้ย ๆ เป็นแนวยาว เรียกว่า คุย ฉะนั้นหมู่บ้านนี้ชื่อชื่อบ้านคุยขวาง หมู่ 2 ตำบลคุยม่วง สืบต่อมาจนปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นเนินเขาเตี้ย ๆ เป็นเนินดิน หรือป่าไม้เป็นแนวยาว ขวางภูมิประเทศ อันเป็นที่ตั้งของหมู่บ้าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านดง หมู่ 4 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านโปร่งกระโดน หมู่ 5 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคุยม่วง หมู่ 1 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านเกาะกลางนา หมู่ 3

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ กล้วยน้ำว้า มะม่วง ถั่วเหลือง ข้าวโพด ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยโซ่ง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายเกษม เชื้อเพชร อายุ 43 ปี อยู่บ้านเลขที่ 33 หมู่ 2 บ้านคุยขวาง ตำบลคุยม่วง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 3 บ้านเกาะกลางนา

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านเกาะกลางนา เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในระยะเวลา 1 – 20 ปี มีชื่อมาพร้อม ๆ กับการแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามสภาพพื้นที่ของหมู่บ้าน ซึ่งเป็นเกาะกลุ่มต้นไม้ อันเป็นที่ตั้งของกลุ่มหมู่บ้าน ซึ่งอยู่บริเวณกลางทุ่งนากว้าง จึงชื่อหมู่บ้านนี้ว่า บ้านเกาะกลางนา หมู่ 3 ตำบลคุยม่วง คำว่าเกาะในที่นี้หมายถึง เกาะหรือกลุ่มหมู่บ้าน ที่มีทุ่งนาล้อมรอบ เปรียบเทียบกับเกาะที่เป็นผืนดินที่มีน้ำล้อมรอบ ซึ่งเป็นเกาะธรรมชาติ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน เป็นคลองเล็ก ๆ ไม่ปรากฏชื่อ มีบ่อน้ำในหมู่บ้าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านดง หมู่ 4 บ้านทุ่งสาวน้อย หมู่ 8 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านโปร่งกระโดน หมู่ 5 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคุยขวาง หมู่ 2 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านบ่อไทรงาม หมู่ 12 ตำบลนิคมพัฒนา

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว แร่ธาตุสำคัญ มีบ่อน้ำมัน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากข้าว

ผู้ให้ข้อมูล นายมนัส เทียนคำ อายุ 46 ปี อยู่บ้านเลขที่ 132 หมู่ 3 บ้านเกาะกลางนา ตำบลคุยม่วง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 4 บ้านดง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านดง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อมาพร้อม ๆ กับหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะภูมิประเทศที่เป็นผืนป่า เป็นดงทึบ กล่าวคือบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ แต่เดิมเป็นป่าเป็นดงทึบ สมัยก่อนมีผู้หาของป่ามาพบซากอุโบสถ พระพุทธรูป ต้นโพธิ์ และวัตถุโบราณอื่นๆ และเห็นบริเวณใจกลางดงนี้เป็นที่ราบ เหมาะสำหรับเพาะปลูก จึงชักชวนญาติพี่น้องอพยพมาอยู่บริเวณนี้ เพื่อทำกินหาของป่า และทำการเกษตร ซึ่งตอนแรกมีมาอยู่เพียง 7 ครัวเรือน ต่อมามีเพิ่มขึ้น จึงตั้งเป็นหมู่บ้าน เรียกว่าบ้านดง เพราะอยู่กลางดงลึก มีของป่าเป็นน้ำมันยาง และของป่าอื่นๆ อีกมาก จึงชื่อว่าบ้านดง หมู่ที่ 4 ตำบลคุยม่วงจนปัจจุบัน โบราณวัตถุและซากวัด ซากโบสถ์ที่มีอยู่บริเวณนี้เป็นเมืองอะไรในอดีต น่าจะศึกษาค้นคว้าต่อไป

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่ป่าดง มีบึงน้ำ ชื่อบึงบ้านดง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านเรียงกระดก หมู่ 7 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านเกาะกลางนา หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านนางพญา หมู่ 10 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านทุ่งสาวน้อย หมู่ 8

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว แร่ธาตุที่สำคัญมี น้ำมัน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และ

สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญคือ วัดดงหนองอ้อ ต้นโพธิ์ ต้นสารภี บ่อน้ำโบราณ วัตถุโบราณมีพระพุทธชินไพฑูรย์ แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ มีบึงบ้านดง ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ปุ้ยคอก ไม้ดอกกล้วยไม้ป่า

ผู้ให้ข้อมูล นายจอมสนั่น ธูปหอม อายุ 53 ปี อยู่บ้านเลขที่ 7/1 หมู่ 4 บ้านดง ตำบลคุยม่วง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 5 บ้านโปร่งกระโดน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านโปร่งกระโดน เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะเวลา 1 – 20 ปีมานี้ มีชื่อมาพร้อม ๆ กับการแยกหมู่บ้านในการจัดระเบียบหมู่บ้านครั้งหลังสุด ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของพื้นที่ ซึ่งเป็นที่เนินโคก ดินโปร่ง และต้นไม้ คือ ต้นกระโดน กล่าวคือบริเวณพื้นที่ซึ่งเป็นที่ตั้งของหมู่บ้าน มีโคกดินโปร่ง และมีต้นกระโดนใหญ่อยู่ในบริเวณ จึงชื่อหมู่บ้านที่แยกมานี้ว่าบ้านโปร่งกระโดน หมู่ 5 ตำบล คุยม่วง หมู่บ้านนี้แยกมาจากหมู่บ้านคุยขวาง โดยแยกออกมาทางด้านทิศใต้ของหมู่บ้าน คือบ้านคุยขวาง หมู่บ้านเดิมที่แยกมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นผืนป่ากว้าง มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อ คลองกากิม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านดง หมู่ 4 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวัดแตน หมู่ 5 ตำบลชุมแสงสงคราม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคุยขวาง หมู่ 2 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านใหม่เจริญธรรม หมู่ 3

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ป่าไม้สัก ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย

ผู้ให้ข้อมูล นายสมุทร เผ่าผาง อายุ 48 ปี อยู่บ้านเลขที่ 132 หมู่ 3 บ้านโปร่งกระโดน ตำบลคุยม่วง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 6 บ้านหนองขานาง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองขานาง เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามชื่อของหนองน้ำ ที่ชื่อหนองขานางมาแต่เดิม กล่าวคือมีเรื่องเล่าสืบมาว่า ในสมัยใดไม่ปรากฏ มีนางงามคนหนึ่งรูปร่างสะสวยมาก มีผู้หมายปองหลายคน ในที่สุดได้เกิดศึกแย่งชิงนางขึ้นที่บริเวณหนองน้ำนี้ ปรากฏว่าได้เกิดการล้มตายกันทั้งนางและผู้แย่งชิง จากตำนานสั้น ๆ นี้ ชาวบ้านจึงพากันเรียกหนองน้ำนี้ว่าหนองขานางเรื่อยมา เมื่อมีการตั้งหมู่บ้านขึ้นบริเวณนี้ในสมัยก่อน จึงให้ชื่อว่าหนองขานางเรื่อยมา จนปัจจุบันเป็นบ้านหนองขานาง หมู่ที่ 6 ตำบลคุยม่วง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านโปร่งกระโดน หมู่ 6 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองแพงพวย หมู่ 8 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคุยม่วง หมู่ 1 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองลึก หมู่ 10

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายจรรยา บุตรทองดี อายุ 45 ปี อยู่บ้านเลขที่ 87 หมู่ 6 บ้านหนองขานาง ตำบลคุยม่วง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 7 บ้านเรียงกระดก

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านเรียงกระดก เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมเมื่อประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะชื่อของต้นไม้ คือ ต้นเรียง ซึ่งเป็นไม้เนื้ออ่อน ลำต้นสูงใหญ่ปานกลาง ลำต้นตรง บริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้แต่เดิมเมื่อประมาณ 50 กว่าปีมาแล้ว บริเวณนี้เป็นผืนป่า มีต้นเรียงขึ้นอยู่มาก สมัยนั้นในป่ายังมีช้างอาศัยอยู่เป็นโขลง เที่ยวอาศัยหากินอยู่ในป่าทึบ บริเวณนี้ก็มีช้างปรากฏตัวบ่อย ๆ และเดินลัดต้นไม้ต้นเล็ก ๆ หน่อย เช่น ต้นเรียง จนลู่เอนลงไปเป็นแถบ ๆ บางต้นล้มลงเลยทีเดียว พอถึงหน้าฝนปีใหม่ มีผู้พบเห็นว่าต้นเรียงที่ล้มราบลงนั้นกระดกขึ้นมาอีกเป็นอันมาก ฉะนั้นเหตุการณ์นี้จึงเป็นที่มาของชื่อหมู่บ้านว่าบ้านนี้คือบ้านเรียงกระดก หมู่ 7 สืบต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ เป็นทุ่งเป็นนา ชื่อทุ่งป่าจิกและทุ่งจิกลาว มีลำน้ำยมไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านเกาะกลางนา หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านประดู่เสนา ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองขานาง หมู่ 6 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านเกาะนอก

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว พืชทางการเกษตร ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายมานิตย์ แป้นจาก อายุ 39 ปี อยู่บ้านเลขที่ 333 หมู่ 7 บ้านเรียงกระดก ตำบลคุยม่วง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษาปริญญาตรี อาชีพทำนา

หมู่ที่ 8 บ้านทุ่งสาวน้อย

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านทุ่งสาวน้อย เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะหลังนี้คือระหว่าง 1 – 20 ปีมานี้ โดยตั้งชื่อขึ้นภายหลังแยกหมู่บ้านตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของชื่อคน และที่เพาะปลูก กล่าวคือบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้เป็นท้องทุ่งนา ที่ไม่กว้างใหญ่นัก เรียกว่าทุ่งน้อย เป็นชื่อของทุ่งนาที่เรียกมาก่อน และรู้จักกันมานาน เมื่อมีการตั้งบ้านเรือน

ขึ้นในละแวกนี้ จึงชื่อว่าทุ่งสาวน้อย คล้ายคลึงกับทุ่งนา ที่ชื่อทุ่งน้อย ทั้งนี้เพื่อให้เห็นว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับบุคคล ซึ่งเป็นชื่อที่น่าสนใจยิ่งขึ้นอีก จึงชื่อหมู่บ้านที่แยกมานี้ว่าบ้านทุ่งสาวน้อย หมู่ 8 ตำบลบางระกำ หมู่บ้านนี้แยกมาจากหมู่บ้านเกาะกลางนา หมู่ 8 โดยแยกไปทางด้านทิศใต้ของหมู่ 3

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่งนา ชื่อทุ่งน้อย มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อ คลองทุ่งเรียง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านเรียงกระดก หมู่ 7 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านเกาะกลางนา หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านดง หมู่ 4 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองตูม อำเภอ กงไกรลาส จังหวัดสุโขทัย

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายอรัญ ม่วงแก้ว อายุ 56 ปี อยู่บ้านเลขที่ 168 หมู่ 8 บ้านทุ่งสาวน้อย ตำบลคุยม่วง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 9 บ้านทุ่งพัฒนา

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านทุ่งพัฒนา เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นเมื่อประมาณ 1 – 20 ปีมานี้ ตั้งชื่อขึ้นพร้อมแยกหมู่บ้าน โดยตั้งขึ้นตามลักษณะของสภาพพื้นที่และการเพาะปลูก กล่าวคือบริเวณหมู่บ้านที่แยกมานี้ มีลักษณะเป็นท้องทุ่ง เหมาะสำหรับทำนา ได้แยกหมู่บ้านออกมาจากหมู่บ้าน หมู่ 2 บ้านคุยขวาง โดยแยกออกมาทางด้านทิศใต้ของหมู่บ้านเดิม สาเหตุที่แยกเพราะบ้านคุยขวางเดิมมีจำนวนครัวเรือนมากเกินหลักเกณฑ์การปกครองหมู่บ้าน จึงแยกเป็นหมู่บ้านทุ่งพัฒนา หมู่ 9 ตำบลคุยม่วงอีกหมู่บ้านหนึ่ง ตั้งแต่การจัดระเบียบหมู่บ้านครั้งหลังสุดเป็นต้นมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองหนองช้างโดน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านเนินหว้า หมู่ 8 ตำบลกง อำเภอกงไกรลาส จังหวัดสุโขทัย ทิศใต้ติดต่อกับบ้านคุยขวาง หมู่ 2 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองขานาง หมู่ 6 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านนางพญา หมู่ 10

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาลาว ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายมาย จันทร์คูณวงค์ อายุ 44 ปี อยู่บ้านเลขที่ 14/1 หมู่ 9 บ้านทุ่งพัฒนา ตำบลคุยม่วง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 10 บ้านนางพญา

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านนางพญา เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในระหว่าง 1 – 20 ปีหลังนี้ มีชื่อมาพร้อมแยกหมู่บ้าน โดยตั้งชื่อตามชื่อคน คือสตรีผู้สูงศักดิ์ผู้หนึ่ง ตามตำนานเดิมของถิ่นนี้ กล่าวคือ ในสมัยก่อนหมู่บ้านมีสาวสวยมากนางหนึ่ง เป็นที่ใฝ่ปองของชายหนุ่มทั่วไป ในครั้งกระนั้นมีบุตรเจ้าเมืองหนึ่งมีลูกชายสามคน ล้วนมาติดต่อขอบพอหญิงงามผู้นี้ จนเกิดทะเลาะเบาะแว้งจะฆ่าแกงกันเอง เจ้าเมืองผู้เป็นพ่อ จึงจับหญิงงามผู้นั้นไปฆ่าเสีย เพื่อตัดไฟดับลม หญิงผู้นั้นมีประวัติความเป็นมาว่าเป็นผู้สูงศักดิ์ มีชาติตระกูลมาก่อน ฉะนั้นจึงตั้งชื่อหมู่บ้านนี้ว่าบ้านนางพญาจนปัจจุบันนี้ หมู่บ้านนี้แยกมาจากหมู่บ้านคุยม่วง หมู่ 2 โดยแยกมาจากทางทิศเหนือของบ้านคุยขวางเดิม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อที่ราบหมู่ 10 มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านเรียงกระดก หมู่ 7 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านคุยขวาง หมู่ 2 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านทุ่งพัฒนา หมู่ 9 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านดง หมู่ 4

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ไม้กวาดดอกหญ้า

ผู้ให้ข้อมูล นายจรัญ มีสอน อายุ 52 ปี อยู่บ้านเลขที่ 21-22 หมู่ 10 บ้านนางพญา ตำบลคุยม่วง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

ตำบลชุมแสงสงคราม

หมู่ที่ 1 บ้านบางบ้า

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบางบ้า เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อภายหลังตั้งหมู่บ้าน ชื่อเดิมชื่อคลองปลาบ้า ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะชื่อของแหล่งน้ำ คือคลองปลาบ้า เพราะแต่เดิมหมู่บ้านนี้มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองปลาบ้า เพราะในคลองที่ไหลผ่านนี้มีปลาบ้าชุกชุมมากเป็นพิเศษ ปลาบ้าเป็นปลาเกล็ด ตัวใหญ่ขนาดน้ำหนักตัวละ 2 – 3 กก. เป็นปลาน้ำจืดที่มีค่าชนิดหนึ่ง มีมากในแม่น้ำลำคลอง โดยเฉพาะลำน้ำยม น่าน มีมาก และมีตามคลองซอยต่างๆ บริเวณนี้มีคลองชื่อคลองปลาบ้า เมื่อมีหมู่บ้านตั้งอยู่บริเวณนี้ จึงชื่อหมู่บ้านบางบ้า หมู่ 1 ตำบลชุมแสงสงครามมาแต่เดิมจนปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่มลำน้ำยม มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อแม่น้ำยม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านชุมแสงสงคราม หมู่ 2 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านกรุงกลัก ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านห้วยชัน ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองแพงพวย

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ วัดพรหมเกษร โบราณวัตถุที่สำคัญ มีพระพุทธรูปชื่อ หลวงพ่อจำปา

ผู้ให้ข้อมูล นายเปี๊ยก โพธิ์หอม อายุ 46 ปี อยู่บ้านเลขที่ 1 หมู่ 1 บ้านบางบ้า ตำบลชุมแสงสงคราม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำไร่-ทำนา

หมู่ที่ 2 บ้านชุมแสงสงคราม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านชุมแสงสงคราม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามสถานที่สำคัญคือ บริเวณค่ายทหาร ซึ่งเป็นที่ตั้งฐานทัพเก่า หมู่บ้านนี้มีแม่น้ำยมไหลผ่าน เป็นที่ต่ำ เป็นที่ลุ่มริมน้ำ มีน้ำหลากท่วมทุกปี และไม่เฉพาะแต่ตำบลนี้เท่านั้นที่มีปัญหาเรื่องน้ำท่วม แต่มีปัญหาทั้งอำเภอบางระกำเลยทีเดียว ที่มีปัญหาน้ำท่วมซ้ำซาก ประชากรในอำเภอบางระกำจึงเคยชินกับน้ำท่วม และมีความชำนาญในการปลูกพืชให้เหมาะสมกับพื้นที่น้ำท่วม ส่วนที่ดีมากของตำบลและอำเภอนี้คือ มีปลาอุดมสมบูรณ์มาก เป็นแหล่งปลาน้ำจืดที่สำคัญของจังหวัดพิษณุโลก

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำไหลผ่าน แม่น้ำที่ไหลผ่าน คือแม่น้ำยม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านตะแบกงาม หมู่ 9 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองกวาว ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวังแร่ หมู่ 3 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านบางบ้า หมู่ 1

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ สานเข่งปลาทู

ผู้ให้ข้อมูล นายวิชาญ ไชยเอม อายุ 34 ปี อยู่บ้านเลขที่ 16/7 หมู่ 2 บ้านชุมแสงสงคราม ตำบลชุมแสงสงคราม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพ สมาชิก อ.บ.ต.

หมู่ที่ 3 บ้านวังแร่

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวังแร่ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อม ๆ กับหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำและแร่ธาตุบริเวณหมู่บ้านวังแร่ แต่เดิมนานมาแล้ว ปรากฏว่ามีแร่ในลำคลองบริเวณวังน้ำลึก ผู้คนในหมู่บ้านเห็นเป็นลำแสงขึ้นในลำคลอง แสงสว่างแวววาวเหมือนกากเพชร แต่น้ำในคลองนี้มีสภาพเป็นน้ำที่คันประชากรของ หมู่บ้านนี้เป็นประชากรที่อพยพมาจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมื่อ 100 กว่าปีมาแล้ว

ได้ก่อตั้งบ้านเรือนขึ้นบริเวณนี้ ซึ่งมีชื่อเรียกมาก่อนแล้วว่าวังแร่ จึงตั้งชื่อหมู่บ้านที่พวกเขาอพยพมาตั้งถิ่นฐานอยู่ว่าบ้านวังแร่ เหมือนชื่อคลอง ปัจจุบันเป็นหมู่บ้านวังแร่ หมู่ 3 ตำบลชุมแสงสงคราม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อทุ่งบางกระบวน มีคลองวังแร่ไหลผ่าน และมีแอ่งน้ำชื่อหนองจอก มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบางบ้า หมู่ 1 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านชุมแสงสงคราม หมู่ 2 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านห้วยชัน หมู่ 5 ตำบลท่านางงาม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านตะแบกงาม หมู่ 9

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญคือ วัดวังแร่ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล ผู้ใหญ่ระยอง วานิช อายุ 59 ปี อยู่บ้านเลขที่ 17/2 หมู่ 3 บ้านวังแร่ ตำบลชุมแสงสงคราม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 4 บ้านหนองพยอม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองพยอม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะชื่อของต้นไม้ และแหล่งน้ำกล่าวคือ บริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้มีบึงน้ำขนาดใหญ่ และมีต้นพยอมใหญ่ยืนต้นอยู่ริมบึง ส่งกลิ่นหอมอบอวล และในบึงมีปลาน้ำจืดชุกชุม จึงเรียกบริเวณนี้ว่าหนองพยอม เมื่อมีการตั้งบ้านเรือนขึ้นบริเวณนี้จึงเรียกชื่อบ้านหนองพยอมสืบต่อมา แรกเริ่มทีเดียวบริเวณนี้มีผู้อพยพมาเลี้ยงโคกระบือ เวลาน้ำหลากรอบๆ บึง ได้เห็นเป็นที่อุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งทำกินได้ดี จึงตั้งบ้านเรือนอยู่ใกล้ ๆ บึงหนองพยอม และได้ชวน เพื่อน ๆ มาจับจองที่ดิน สร้างบ้านเรือน และขยายครอบครัวจนเป็นหมู่บ้าน ชื่อบ้านหนองพยอม หมู่ 4 ตำบลชุมแสงสงครามปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อบึงหนองพยอม มีแอ่งน้ำชื่อบึงหนองพยอม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านคุยม่วง หมู่ 1 ตำบลคุยม่วง ทิศใต้ติดต่อกับบ้านคลองลึก หมู่ 10 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านปากคลอง หมู่ 11 ทิศตะวันตกติดต่อกับเขตตำบลคุยม่วง

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว (ทำนาได้ 3 ครั้ง) ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญคือ วัดหนองพยอม โบราณวัตถุที่สำคัญคือ หลวงพ่อขาว ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ น้ำพริกแกง (โดยกลุ่มแม่บ้าน)

ผู้ให้ข้อมูล นายทองหล่อ เขียวแจ่ม อายุ 53 ปี อยู่บ้านเลขที่ 17/1 หมู่ 4 บ้านหนองพยอม ตำบลชุมแสงสงคราม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 5 บ้านวัดแตน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านวัดแตน เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะชื่อของสัตว์ชนิดหนึ่ง เป็นจำพวกแมลง คือ แตน ซึ่งเป็นสัตว์มีพิษชอบทำรังเล็ก ๆ อยู่ตามกิ่งไม้ในป่า และตามต้นไม้ในหมู่บ้าน ชาวบ้านแถบนี้เล่ากันสืบมาว่าบริเวณของที่ตั้งหมู่บ้านนี้มีแตนชุกชุมมาก มักไล่ต่อยผู้คนและสัตว์เลี้ยงจนหนีกระเจิง เพราะพิษสงของแตนที่ต่อย เจ็บปวด และบวมไปหลายวัน ผู้คนจึงขยาดกลัวแตนมาก โดยที่บริเวณนี้มีแตนชุกชุม และมีการตั้งวัดขึ้นพร้อมตั้งหมู่บ้าน จึงชื่อบริเวณนี้ว่าบ้านวัดแตน หมู่ 5 ตำบลชุมแสงสงครามสืบต่อมาจนถึงปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านคุยขวาง หมู่ 2 ตำบลคุยขวาง ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองบัว หมู่ 9 ตำบลบึงกอก ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองอ้อ หมู่ 7 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านเกาะยายหนู หมู่ 2 หรือบ้านใหม่เจริญยาว ตำบลนิคมพัฒนา

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญคือต้นยางใหญ่ในหมู่บ้าน ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ รับจ้างเย็บผ้า

ผู้ให้ข้อมูล นายสังวาลย์ ช้างทอง อายุ 56 ปี อยู่บ้านเลขที่ 77/2 หมู่ 5 บ้านวัดแตน ตำบลชุมแสงสงคราม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพรับจ้าง

หมู่ที่ 6 บ้านห้วงกระได

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านห้วงกระได เป็นหมู่บ้านที่อพยพมาจากที่อื่น แต่อพยพมานานแล้วเป็นเวลากว่า 100 ปี โดยอพยพมาจากภาคอีสาน ตั้งชื่อขึ้นหลังตั้งหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของต้นไม้ สัตว์ และสถานที่สำคัญ ชื่อเดิมของหมู่บ้านนี้คือ บ้านยางนกออก หมู่บ้านนี้เป็นหมู่บ้านที่อพยพมาจากที่อื่นมานานแล้ว ผู้อพยพมาตั้งถิ่นฐานทำกิน และสร้างที่อยู่อาศัยอยู่บริเวณป่า ที่มีสัญลักษณ์คือมีต้นยางสูงใหญ่ 2 ต้น อยู่ใกล้ๆ หมู่บ้าน ต้นยางใหญ่ทั้งสองต้นนี้มีนกชนิดหนึ่ง ชื่อนกออก มาจับอาศัยอยู่เป็นประจำ และมักส่งเสียงร้องเสียงดังก้อง ในช่วงที่นกออกส่งเสียงร้องชาวบ้านถือกันว่าเป็นลางร้าย เพราะมักมีการเจ็บป่วย ล้มตายของผู้คนในหมู่บ้านเป็นประจำ ฉะนั้นต่อมาประชาชนจึงได้ช่วยกันโค่นต้นยาง นำไม้ไปสร้างวัดในหมู่บ้าน ชื่อวัดห้วงกระได และเปลี่ยนชื่อหมู่บ้านเป็นหมู่บ้านห้วงกะไดตามชื่อวัดไปด้วย จึงเป็นบ้านห้วงกระได หมู่ 6 ตำบลชุมแสงสงครามในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่งกว้าง ชื่อทุ่งหนองโกน ทุ่งหนองดาว มีลำน้ำผ่านคือคลองห้วงกระได มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองแพงพวย หมู่ 8 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองอ้อ หมู่ 7 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวัดแตน หมู่ 5 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้าน วัดคุยพยอม บ้านยางแขวนอู่ หมู่ 6 ตำบลบางระกำ

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยอีสาน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ทอเสื่อกก

ผู้ให้ข้อมูล นายกัมพล แซ่วใจดี อายุ 39 ปี อยู่บ้านเลขที่ หมู่ 6 บ้านห้วงกระได ตำบลชุมแสงสงคราม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 7 บ้านหนองอ้อ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองอ้อ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมเมื่อประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะชื่อของแหล่งน้ำและต้นไม้กล่าวคือ บริเวณหมู่บ้านนี้เป็นที่ลุ่ม มีคลองเล็กคลองน้อย และหนองน้ำทั่วไป บริเวณริมคลอง และหนองน้ำ มีต้นพงอ้อขึ้นอยู่ตามธรรมชาติโดยทั่วไป โดยเฉพาะต้นอ้อมีมากเป็นพิเศษ ขณะอ้อออกดอกจะเห็นเป็นภู่สีขาวเต็มท้องทุ่ง จึงให้ชื่อหมู่บ้านบริเวณนี้ว่า บ้านหนองอ้อ หมู่ 7 ตำบลชุมแสงสงคราม ตั้งแต่เดิมประมาณ 70 กว่าปีมาแล้วจนถึงปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อ คลองไผ่เหลือง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองพยอม หมู่ 4 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านเกาะจันทร์ หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองพยอม หมู่ 4 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองลึก หมู่ 10

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ ฝรั่ง มะยม ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญคือ วัดหนองอ้อ โบราณวัตถุที่สำคัญคือ มีพระพุทธรูปในวัดหนองอ้อ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ น้ำพริกต่าง ๆ

ผู้ให้ข้อมูล นายชัย วงค์กันหา อายุ 56 ปี อยู่บ้านเลขที่ 158 หมู่ 7 บ้านหนองอ้อ ตำบลชุมแสงสงคราม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 8 บ้านหนองแพงพวย

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองแพงพวย เป็นหมู่บ้านที่มีอยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามชื่อของแหล่งน้ำและต้นไม้จำพวกพืชในท้องถิ่น ชื่อเดิมก็ชื่อหนองแพงพวย ที่ชื่อว่าบ้านหนองแพงพวย เพราะบริเวณพื้นที่ตั้งของหมู่บ้านนี้เป็นที่

ลุ่ม น้ำท่วมทุกปี มีคลองหนองบึงจำนวนมาก โดยเฉพาะหนองน้ำมีอยู่ทั่วไป และบริเวณหนองน้ำ จะมีพืชธรรมชาติในท้องถิ่นขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก ได้แก่ ต้นแพงพวย ซึ่งเป็นพืชประเภทผักกินได้ ลำต้นทอดยาวไปตามริมหนองน้ำ ระหว่างดินกับน้ำ ต้นคล้ายผักกะเฉด แต่ขึ้นอยู่ระหว่างพื้นดินกับน้ำติดต่อกัน ไม่ได้อยู่กลางน้ำ ใบแพงพวยเป็นข่อยอดอวบน่ารับประทาน ฉะนั้นหมู่บ้านนี้จึงชื่อบ้านหนองแพงพวย หมู่ 8 ตำบลชุมแสงสงครามเรื่อยมากกว่า 100 ปี

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อหนองแพงพวย มีแอ่งน้ำ ชื่อหนองแพงพวย มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบางบ้า หมู่ 1 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านห้วงกระได หมู่ 6 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านกรุงกัก หมู่ 2 ตำบลท่านางงาม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองพยอม หมู่ 4

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผ้าทอ

ผู้ให้ข้อมูล นายเจียก ร่วมแมะ อายุ 59 ปี อยู่บ้านเลขที่ 92/1 หมู่ 8 บ้านหนองแพงพวย ตำบลชุมแสงสงคราม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 9 บ้านตะแบกงาม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านตะแบกงาม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อมาพร้อม ๆ กับหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของชื่อต้นไม้ คือต้นตะแบก กล่าวคือบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ แต่เดิมมีต้นตะแบกใหญ่อยู่ต้นหนึ่ง มีกิ่งก้านสาขาสง่างามมาก เวลามีดอกก็ออกดอกบานสะพรั่งสวยงาม ผู้คนที่มาตั้งบ้านเรือนทำกินอยู่บริเวณนี้จึงตั้งชื่อหมู่บ้านที่ปรากฏอยู่ในหมู่บ้าน ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาว่าบ้านตะแบกงาม หมู่ 9 ตำบลชุมแสงสงคราม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองกล่ำ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านจิกเอน ทิศใต้ติดต่อกับบ้านชุมแสงสงคราม หมู่ 2 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวังแร่ หมู่ 3 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านวังศรีไพร

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าวเป็นพืชหลัก ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญคือ วัดโบราณ ชื่อวัดตะแบกงาม

ผู้ให้ข้อมูล นายชวิทย์ เหลืองสังกุล อายุ 37 ปี อยู่บ้านเลขที่ 9/15 หมู่ 9 บ้านตะแบกงาม ตำบลชุมแสงสงคราม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 10 บ้านคลองลึก

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านคลองลึก เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 51 – 70 ปี ตั้งชื่อขึ้นหลังตั้งหมู่บ้าน โดยตั้งชื่อตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือคลอง บริเวณหมู่บ้านนี้เป็นที่ลุ่ม มีคลองน้ำผ่านหลายสาย มีคลองส่วนใหญ่เป็นลักษณะลำคลองลึก ชัน จึงชื่อหมู่บ้านที่แยกออกมาตั้งบริเวณนี้ว่าบ้านคลองลึก หมู่ 10 ตำบลชุมแสงสงคราม หมู่บ้านนี้แยกมาจากหมู่บ้านหนองพยอม หมู่ 4 โดยแยกออกไปทางด้านทิศตะวันออกของหมู่บ้านเดิม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อ คลองลึก มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านฟากคลอง หมู่ 11 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวัดแตน หมู่ 5 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองอ้อ หมู่ 7 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองพยอม หมู่ 4

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ มะม่วง แร่ธาตุที่สำคัญมีมาก ได้แก่ น้ำมัน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือ เทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ การตัดเย็บเสื้อผ้า

ผู้ให้ข้อมูล นายเสริม แขกใจเย็น อายุ 38 ปี อยู่บ้านเลขที่ 38 หมู่ 10 บ้านคลองลึก ตำบลชุมแสงสงคราม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 11 บ้านฟากคลอง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านฟากคลอง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อมาพร้อมแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ และลักษณะที่ตั้งของหมู่บ้าน ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่มีลำคลองผ่านหมู่บ้านและแยกอยู่คนละฝั่งกับหมู่บ้านเดิม จึงเรียกว่าหมู่บ้านฟากคลอง หมู่บ้านฟากคลองแยกออกมาจากหมู่บ้านหนองพยอม หมู่ 4 โดยแยกออกไปทางด้านทิศตะวันออกของหมู่บ้านหนอง พยอมเดิม จึงตั้งชื่อว่า หมู่บ้านฟากคลอง หมู่ 11 ตำบลชุมแสงสงคราม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ลุ่ม มีคลองน้ำไหลผ่าน และมีบึงพยอม คลองลึก มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านตะแบกงาม หมู่ 9 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านคลองลึก หมู่ 10 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองแพงพวย หมู่ 8 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองแพงพวย หมู่ 4

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายมนัส ทับแผลง อายุ 68 ปี อยู่บ้านเลขที่ 111/1 หมู่ 11 บ้านฟากคลอง ตำบลชุมแสงสงคราม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

ตำบลนิคมพัฒนา

หมู่ที่ 1 บ้านทุ่งอ้ายโห้

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านทุ่งอ้ายโห้ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อม ๆ หมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะชื่อของบุคคล เหตุที่ชื่อหมู่บ้านนี้ว่าทุ่งอ้ายโห้ เพราะมีเรื่องจริงเล่าขานสืบต่อกันมาคือ แต่เดิมบริเวณพื้นที่บริเวณนี้เป็นทุ่ง ตั้งอยู่ชายป่า บริเวณนี้มีสัตว์ชุกชุมมาก วันหนึ่งมีชายชื่อว่านายโห้ หรือไอ้โห้ ออกเที่ยวล่าสัตว์ ไปพบควายป่าซึ่งถูกยิงได้รับบาดเจ็บจากที่อื่น เดินสวนทางมาตรงรี่เข้าขวิดนายโห้ นายโห้ไม่ทันระวังตัวจึงถูกควายไล่ขวิดล้มลงเสียชีวิตกลางทุ่งนาใกล้ชายป่านั้น ต่อจากนั้นมาชาวบ้านจึงเรียกทุ่งนานั้นว่าทุ่งอ้ายโห้ และนำมาเป็นชื่อหมู่บ้านนั้นว่า บ้านทุ่งอ้ายโห้ หมู่ 1 ตำบลนิคมพัฒนาสืบต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบสูง มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองกรุงกรัก มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองบัวนา หมู่ 9 ตำบลบึงกอก ทิศใต้ติดต่อกับบ้านประดา หมู่ 8 ตำบลบึงกอก ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองบัว หมู่ 9 ตำบลบึงกอก ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านทุ่งใหญ่ หมู่ 8

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยอีสาน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญคือวัดทุ่งอ้ายโห้ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน ผ้าทอ

ผู้ให้ข้อมูล นายประเสริฐ เวลาดี อายุ 42 ปี อยู่บ้านเลขที่ 166/2 หมู่ 1 บ้านทุ่งอ้ายโห้ ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 2 บ้านใหม่เจริญผล

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านใหม่เจริญผล เป็นหมู่บ้านที่อพยพมาจากที่อื่น เมื่อประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อมาพร้อมกับการอพยพมาตั้งถิ่นฐานอยู่ โดยตั้งชื่อขึ้นตามความประสงค์ของชาวบ้านที่ต้องการก่อสร้างความรุ่งเรืองแก่หมู่บ้านที่มาตั้งใหม่ ชื่อเดิมของหมู่บ้านนี้คือบ้านป่ามะไฟ เพราะบริเวณนี้มีต้นมะไฟป่าอยู่เป็นจำนวนมาก จึงเรียกบ้านป่ามะไฟ ต่อมาได้พร้อมใจกันเปลี่ยนชื่อเป็นหมู่บ้านใหม่เจริญผล ตามวัตถุประสงค์ เพื่อความเจริญรุ่งเรืองดังกล่าวแล้ว จึงชื่อว่าบ้านใหม่เจริญผล หมู่ที่ 2 ตำบลนิคมพัฒนาสืบต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบสูง มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อ ลำแตงกวา มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านใหม่เจริญธรรม หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านคลองน้ำเย็น หมู่ 4 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านศรีนครินทร์ หมู่ 11 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านป่าสัก หมู่ 6

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ กล้วยน้ำว้า ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ รับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญคือ วัดปากดง ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผ้าทอ

ผู้ให้ข้อมูล นายสมบัติ จิตพินิจ อายุ 39 ปี อยู่บ้านเลขที่ 39/1 หมู่ 2 บ้านใหม่เจริญผล ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 3 บ้านใหม่เจริญธรรม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านใหม่เจริญธรรม เป็นหมู่บ้านที่มีอยู่แต่เดิมประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อมาพร้อมกับการตั้งหมู่บ้าน ชื่อหมู่บ้านเดิมคือบ้านเกาะยายหนู โดยตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของคน กล่าวคือ หมู่บ้านนี้เดิมทีมีครอบครัวของยายหนูมาตั้งบ้านเรือนอยู่ก่อน ตอนหลังจึงชักชวนญาติพี่น้อง เพื่อนบ้านมาตั้งบ้านเรือนอยู่มากขึ้น จนเป็นชุมชน เป็นหมู่บ้าน โดยเรียกตามชื่อของยายหนูว่า บ้านเกาะยายหนู ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อใหม่ให้ไพเราะทันสมัย และมีความหมายดีว่าบ้านใหม่เจริญธรรม หมู่ 3 ตำบลนิคมพัฒนาสืบต่อมาจนปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบ่อไทรงาม หมู่ 12 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านใหม่เจริญผล หมู่ 2 ทิศตะวันออกติดต่อกับเขตตำบลคุยม่วง ทิศตะวันตกติดต่อกับเขตจังหวัดสุโขทัย

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ รับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายประสิทธิ์ ทองมี อายุ 44 ปี อยู่บ้านเลขที่ 93 หมู่ 3 บ้านใหม่เจริญธรรม ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา-ทำไร่

หมู่ที่ 4 บ้านคลองน้ำเย็น

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านคลองน้ำเย็น เป็นหมู่บ้านที่อพยพมาจากที่อื่นเมื่อประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อมาพร้อมตั้งหมู่บ้าน ตั้งชื่อบ้านขึ้นตามลักษณะชื่อของแหล่งน้ำคือชื่อคลองที่ไหลผ่านหมู่บ้านนี้ ที่ชื่อว่าคลองน้ำเย็น เป็นหมู่บ้านที่อุดมสมบูรณ์ ลุ่มน้ำคลองน้ำเย็น ซึ่งเป็นคลองลึก มีน้ำไหลเย็นตลอดเวลา จึงชื่อคลองน้ำเย็นมาก่อน การอพยพมาตั้งหมู่บ้านอยู่ เมื่อตั้งบ้านเรือนอยู่เป็นหลักฐานเป็นชุมชนแล้ว จึงพร้อมใจกันตั้งชื่อหมู่บ้านตามชื่อคลองว่า บ้านคลองน้ำเย็น หมู่ 4 ตำบลนิคมพัฒนาสืบต่อมาจนปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่งกว้าง ชื่อทุ่งแดงแนบ มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองน้ำเย็น มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านใหม่เจริญผล หมู่ 2 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านศรีนครินทร์ หมู่ 11 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านทุ่งใหญ่ หมู่ 8 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านป่าสัก หมู่ 6

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ มะม่วง กล้วย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายไกร เหลื่อมเพชร อายุ 48 ปี อยู่บ้านเลขที่ 199/3 หมู่ 4 บ้านคลองน้ำเย็น ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำไร่-ทำนา (ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน)

หมู่ที่ 5 บ้านนิคมพัฒนา

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านนิคมพัฒนา เป็นหมู่บ้านที่อพยพย้ายมาจากที่อื่นเมื่อประมาณ 21 – 50 ปี ตั้งชื่อขึ้นหลังตั้งหมู่บ้าน ชื่อหมู่บ้านเดิมคือบ้านดงมะไฟ เพราะบริเวณนี้มีต้นมะไฟป่ามาก จึงชื่อดงมะไฟ แต่เดิมมีประชากรอยู่บริเวณนี้มาครั้งหนึ่ง แต่ได้ย้ายออกไปก่อน ต่อมามีประชาชนชาวไทยโซ่ง (ไทยทรงดำ) ย้ายมาอยู่รวมกัน และมีประชากรอื่นอีกหลายภาษารวมอยู่ด้วย ได้ย้ายมาอยู่บริเวณนี้ ทางราชการจึงตั้งนิคม วางผังที่อยู่ และจัดให้อยู่เป็นหมู่บ้านตามผัง 15 และ 16 หมู่บ้านนี้จึงชื่อหมู่บ้านนิคมพัฒนาตามชื่อผังตำบล และตามชื่อตำบล เป็นหมู่บ้านนิคมพัฒนา หมู่ 5 ตำบลนิคมพัฒนาสืบต่อมาเมื่อประมาณ 21 – 50 ปีมานี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ เป็นทุ่งกว้างชื่อทุ่งหนองหญ้าปล้อง – หนองจอก มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองกรุงกรัก มีหนองน้ำชื่อหนองหญ้าปล้อง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านศรีนครินทร์ หมู่ 11 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านทุ่งใหญ่ หมู่ 8 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านพรสวรรค์ หมู่ 9 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองน้ำเย็น หมู่ 4

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ กล้วยน้ำว้า ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ไทยโซ่งดำ ไทยอีสาน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย

ผู้ให้ข้อมูล นายธีรพงษ์ บุญเมือง อายุ 37 ปี อยู่บ้านเลขที่ 66 หมู่ 5 บ้านนิคมพัฒนา ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.ต้น (กศ.น.) อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 6 บ้านป่าสัก

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านป่าสัก เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 21 – 50 ปี ตั้งชื่อขึ้นหลังตั้งหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของต้นไม้ กล่าวคือ บริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านที่แยกมานี้ เป็นบริเวณที่มีต้นสักขึ้นอยู่ตามธรรมชาติเป็นจำนวนมาก เรียกได้ว่าเป็นป่า เป็นดงไม้สัก จึงเรียกว่าป่าสักมาแต่เดิม ฉะนั้นเมื่อแยกหมู่บ้านมาจากหมู่บ้านคลองน้ำเย็น หมู่ 4 มาทางด้านทิศตะวันตกของหมู่บ้านคลองน้ำเย็นเดิม ซึ่งเป็นบริเวณป่าสัก จึงชื่อว่าบ้านป่าสัก หมู่ที่ 6 ตำบลนิคมพัฒนา ตามสภาพภูมิประเทศซึ่งเป็นป่าไม้สัก สืบต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบค่อนข้างสูง ชื่อป่าสัก มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองแตงกวา มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวังกร่าง ทิศใต้ติดต่อกับบ้านเนินทราย ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคลองน้ำเย็น หมู่ 4 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านโพธิ์เงิน

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ มะม่วง ไม้สัก ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย

ผู้ให้ข้อมูล นายบุญยืน แก่นลือ อายุ 43 ปี อยู่บ้านเลขที่ 24/1 หมู่ 6 บ้านป่าสัก ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำไร่

หมู่ที่ 7 บ้านท่ามะเกลือ

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท่ามะเกลือ เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 21 – 50 ปี ตั้งชื่อขึ้นหลังตั้งหมู่บ้าน โดยตั้งขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำคือท่า และต้นไม้ คือต้นมะเกลือ กล่าวคือ บริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้แต่เดิมเป็นท่าน้ำ เพื่อข้ามคลองไป-มา บริเวณท่าน้ำมีต้นมะเกลือใหญ่อยู่หนึ่งต้น ผู้คนรู้จักทั่วไปเรียกท่ามะเกลือ ฉะนั้นเมื่อแยกหมู่บ้านมาจากหมู่บ้านเดิมคือ หมู่บ้านคลองน้ำเย็น หมู่ 4 โดยแยกออกมาทางด้านทิศตะวันออก เมื่อประมาณ 21 – 50 ปีมานี้ จึงให้ชื่อหมู่บ้านว่าบ้านท่ามะเกลือ หมู่ 7 ตำบลนิคมพัฒนา สืบต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองกรุงกรัก มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านทุ่งใหญ่ หมู่ 8 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองไผ่ หมู่ 2 ตำบลหนองกุลา ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านประดา หมู่ 8 ตำบลบึงกอก ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองน้ำเย็น หมู่ 4

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ กล้วย อ้อย ไม้สัก ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ไม้กวาดดอกหญ้า

ผู้ให้ข้อมูล นายแหยม แสงท่านั่ง อายุ 49 ปี อยู่บ้านเลขที่ 200 หมู่ 7 บ้านท่ามะเกลือ ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำไร่-ทำนา

หมู่ที่ 8 บ้านทุ่งใหญ่

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านทุ่งใหญ่ เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในระยะเวลา 1 – 20 ปี ตั้งชื่อขึ้นพร้อม ๆ กับการแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามความกว้างใหญ่ของท้องทุ่งที่เป็นที่ตั้งของหมู่บ้าน กล่าวคือบริเวณพื้นที่ตั้งหมู่บ้านนี้เป็นท้องทุ่งกว้างใหญ่ประมาณ 3000 ไร่ ชาวบ้านเรียกกันมาก่อนว่าทุ่งใหญ่ รอบ ๆ บริเวณท้องทุ่งเป็นป่าไม้ เมื่อก่อนมีต้นไม้ใหญ่ อุดมสมบูรณ์ เช่น ต้นยางเป็นต้น มีเรื่องเล่ากันสืบมาว่ามีคนเคยมาเจาะและตักน้ำมันยางบริเวณนี้ และถูกเสือโคร่งกัดตาย คนผู้นั้นชื่อว่านายทิพย์ ไม่ทราบนามสกุล เนื่องจากเป็นท้องทุ่งกว้างเหมาะสำหรับทำนา และมีป่าสำหรับหาของป่า และตัดไม้ใช้สอย จึงมีประชากรในหมู่บ้านแยกมาตั้งบ้านเรือนอยู่อาศัยมากขึ้น กลายเป็นชุมชน เป็นหมู่บ้าน จึงตั้งเป็นหมู่บ้านชื่อว่าบ้านทุ่งใหญ่ หมู่ 8 ตำบลนิคมพัฒนา หมู่บ้านนี้แยกมาจากหมู่บ้านนิคมพัฒนา หมู่ 5 โดยแยกไปทางด้านทิศใต้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่งกว้างใหญ่ ชื่อทุ่งใหญ่ มีลำน้ำผ่านชื่อคลองกรุงกรัก มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านนิคมพัฒนา หมู่ 5 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท่ามะเกลือ หมู่ 7 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านทุ่งอ้ายโห้ หมู่ 1 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคลองน้ำเย็น หมู่ 4

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยอีสาน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณวัตถุที่สำคัญคือ พระพุทธรูป ปางประทานพร ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผ้าทอ และเสื่อกก

ผู้ให้ข้อมูล นายทา เฉื่อยรัมย์ อายุ 58 ปี อยู่บ้านเลขที่ 19/5 หมู่ 8 บ้านทุ่งใหญ่ ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา-ทำสวน

หมู่ที่ 9 บ้านพรสวรรค์

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านพรสวรรค์ เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะเวลา 1 – 20 ปีมานี้ ตั้งชื่อขึ้นพร้อมแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามความหมายที่เป็นศิริมงคล หมู่บ้านนี้เดิมชื่อหมู่บ้านทุ่งอ้ายโห้ หมู่ 1 ตำบลนิคมพัฒนา ภายหลังบ้านทุ่งอ้ายโห้ มีจำนวนประชากรมากขึ้น จึงได้แยกออกมาทางด้านทิศตะวันออกของหมู่บ้านนิคมพัฒนา หมู่ 5 ด้วยเช่นกัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองกรุงกรัก มีแอ่งน้ำชื่อ วังหวาย มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านใหม่เจริญธรรม หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านทุ่งใหญ่ หมู่ 8 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองบัวนา หมู่ 10 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านนิคมพัฒนา หมู่ 5

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยอีสาน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญคือ วัดโบราณ มีพระพุทธรูปที่สำคัญภายในวัดในหมู่บ้าน ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผ้าทอ

ผู้ให้ข้อมูล นายชุย วงศ์เสน อายุ 53 ปี อยู่บ้านเลขที่ 100/1 หมู่ 9 บ้านพรสวรรค์ ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 10 บ้านหนองบัวนา

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองบัวนา เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 1 – 20 ปีมานี้ มีชื่อตั้งขึ้นพร้อม ๆ กับแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ คือหนอง กับต้นพืช คือบัว กล่าวคือบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ เดิมทีเป็นหนองน้ำใหญ่ มีต้นบัวนาขึ้นอยู่เต็มหนอง ชาวบ้านจึงเรียกหนองน้ำนั้นว่า หนองบัวนา เป็นชื่อที่เรียกมาก่อนตั้งหมู่บ้าน ภายหลังเมื่อแยกหมู่บ้านจากหมู่บ้านเดิม คือหมู่บ้านทุ่งอ้ายโห้ หมู่ 1 มาตั้งอยู่บริเวณนี้ จึงใช้ชื่อหมู่บ้านที่แยกมาว่าบ้านหนองบัวนา หมู่ 10 ตำบลนิคมพัฒนา ตั้งแต่แยกหมู่บ้านเป็นต้นมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองกรุงกรัก มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านรุ่งวิไล ตำบลชุมแสงสงคราม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านทุ่งอ้ายโห้ หมู่ 1 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองบัว หมู่ 9 ตำบลบึงกอก ทิศตะวันตกติดต่อกับพรสวรรค์ หมู่ 9

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ ข้าว ข้าวโพด ถั่ว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยอีสาน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผ้าทอ และเสื่อกก

ผู้ให้ข้อมูล นายบัว อินไช อายุ 53 ปี อยู่บ้านเลขที่ 210 หมู่ 10 บ้านหนองบัวนา ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา-ทำไร่

หมู่ที่ 11 บ้านศรีนครินทร์

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านศรีนครินทร์ เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะเวลา 1 – 20 ปีมานี้ บ้านเดิมที่แยกมาคือบ้านใหม่เจริญผล หมู่ 2 ซึ่งเปลี่ยนมาจากบ้านป่ามะไฟอีกต่อหนึ่ง ภายหลังบ้านใหม่เจริญผลมีจำนวนครัวเรือนและจำนวน

ประชากรมากขึ้น จึงได้แยกออกมาทางด้านทิศใต้ เป็นอีกหมู่บ้านหนึ่ง ชื่อว่า บ้านศรีนครินทร์ หมู่ 11 ตำบลนิคมพัฒนา ดังปรากฏในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านเกาะยายหนู หรือบ้านใหม่เจริญธรรม หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านผัง 15 – 16 บ้านใหม่เจริญผล หมู่ 2 ทิศตะวันออก ติดต่อกับบ้านรุ่งวิไล ตำบลชุมแสงสงคราม ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านใหม่เจริญธรรม หมู่ 3

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ กล้วยน้ำว้า ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ

ผู้ให้ข้อมูล นายลำดวน เลื่อนเพชร อายุ 50 ปี อยู่บ้านเลขที่ 262 หมู่ 11 บ้านศรีนครินทร์ ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.3 อาชีพเกษตรกรรม

หมู่ที่ 12 บ้านบ่อไทรงาม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบ่อไทรงาม เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะเวลา 1 – 20 ปีมานี้ ตั้งชื่อขึ้นพร้อมตั้งหมู่บ้าน ชื่อหมู่บ้านเดิมชื่อบ้านเกาะตาแขก มีความเป็นมาคือ เดิมบริเวณพื้นที่นี้มีบุคคลชื่อนายแขกมาตั้งรกรากอยู่ก่อนผู้อื่น และพาพรรคพวกมาอยู่รวมกลุ่มกันอยู่เป็นหมู่บ้าน เรียกว่าหมู่ตาแขก หรือเกาะตาแขก (หมายถึงหมู่บ้านตาแขก) ต่อมาจึงได้เปลี่ยนชื่อหมู่บ้านเป็นหมู่บ้านบ่อไทรงาม ตามชื่อของต้นไทร ซึ่งมีขึ้นอยู่ตามธรรมชาติเป็นจำนวนมากในท้องที่นี้ ปัจจุบันจึงเป็นหมู่บ้านบ่อไทรงาม หมู่ 12 ตำบลนิคมพัฒนาตั้งแต่บัดนั้นมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับเขตจังหวัดสุโขทัย ทิศใต้ติดต่อกับบ้านใหม่เจริญธรรม หมู่ 3 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคุยม่วง หมู่ 1 ตำบลคุยม่วง ทิศตะวันตกติดต่อกับเขตจังหวัดสุโขทัย

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ กล้วยน้ำว้า ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผลิตภัณฑ์จากกล้วย

ผู้ให้ข้อมูล นายแหว่ มีอ่วม อายุ 50 ปี อยู่บ้านเลขที่ 20 หมู่ 12 บ้านบ่อไทรงาม ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา-ทำไร่

ตำบลท่านางงาม

หมู่ที่ 1 บ้านท่านางงาม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านท่านางงาม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามแหล่งน้ำและชื่อของบุคคล คือความ

งามของหญิง เรื่องราวความเป็นมามีดังนี้ แต่เดิมนานมาแล้วในสมัยสุโขทัยเป็นราชธานี มีธิดาขุนนางเมืองสุโขทัยนางหนึ่ง ได้หนีมารอเจ้าชายผู้หนึ่ง โดยมาปลูกสร้างที่พักอาศัยอยู่ที่ท่าริมน้ำยม ณ ตำแหน่งที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ นางเฝ้ารอเป็นเวลาเนิ่นนานจนเสียชีวิต อยู่ ณ ที่พักอาศัยริมท่าน้ำนั้น จึงเรียกท่าน้ำนั้นว่า ท่านางงามจนบัดนี้ ณ บริเวณนั้นยังมีร่องรอยสลักหักพังเป็นแผ่นอิฐโบราณ เป็นฐานที่ก่อสร้างอยู่ ซึ่งภายหลังชาวบ้านได้รื้ออิฐไปสร้างเป็นบันไดวัดสุนทรประดิษฐ์ในปัจจุบัน และได้แยกหมู่บ้านที่สร้างบันไดเป็นอีกหมู่บ้านหนึ่ง ชื่อบ้านแท่นนางงาม หมู่ 10 และสร้างรูปปั้นนางงามไว้เป็นอนุสรณ์

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่มน้ำยม (ริมน้ำยม) มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อแม่น้ำยม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านแท่นนางงาม หมู่ 10 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านแหลมเจดีย์ หมู่ 8 ตำบลบางระกำ ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านบางระกำ หมู่ 7 ตำบลบางระกำ ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านตลุกแรด หมู่ 16 ตำบลบางระกำ

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ นาข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายพรภิรมย์ ทองดี อายุ 39 ปี อยู่บ้านเลขที่ 2 หมู่ 1 บ้านท่านางงาม ตำบลท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 2 บ้านกรุงกรัก

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านกรุงกรัก เป็นหมู่บ้านที่อพยพมาจากที่อื่นมากว่า 100 ปีมาแล้ว มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามประวัติศาสตร์ชาติไทย สมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ มีความหมายว่า กลับกรุง คือยกทัพกลับกรุงศรีอยุธยา เรื่องราวตามประวัติศาสตร์หนังสือประวัติศาสตร์สากลของหลวงวิจิตรวาทการกล่าวไว้ว่า สมเด็จพระบรมไตรโลกนาถได้เสด็จยาตราทัพไปปราบกบฏที่เชียงใหม่ ตอนกลับได้เสด็จมาตามลำน้ำยม มาถึงบ้านกลองพระหาย ได้สร้างตำหนักประทับค้างคืน 1 คืน แล้วเสด็จไปทรงบูรณะวัดจุฬามณี และทรงผนวชที่วัดนั้น ซึ่งยังมีหลักฐานเป็นถนนโบราณปรากฏอยู่ทางด้านตะวันตกของลำน้ำยม ตามคำเดิมที่เรียกกันสมัยนั้นว่าถนนกลับกรุง แต่ต่อมาได้เรียกเพี้ยนไปเป็นกรุงกรัก ซึ่งเป็นชื่อของหมู่บ้านกรุงกรัก หมู่ 2 ตำบลท่านางงามในปัจจุบัน ที่เรียกบ้านกรุงกรัก หรือกรุงกัก

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่นา มีลำน้ำยมไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบางบ้า หมู่ 1 ตำบลชุมแสงสงคราม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านท่านางงาม หมู่ 1 ทิศตะวันออกติดต่อ

กับบ้านใหม่กรุงทอง หมู่ 11 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองแพงพวย หมู่ 8 หลังกระได หมู่ 6 ตำบลชุมแสงสงคราม

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายสุดใจ กล่ำศรี อายุ 70 ปี อยู่บ้านเลขที่ 33 หมู่ 1 บ้านกรุงกรัก ตำบลท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 3 บ้านบางแก้ว

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบางแก้ว เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของชื่อบุคคล คือนายบางกับนางแก้ว มีเรื่องเล่าสืบมาว่า ในสมัยก่อนตั้งเดิมครั้งกระโน้น มีบุคคลสองสามีภรรยาคู่หนึ่งชื่อนายบาง กับนางแก้ว มาปลูกบ้านเรือนอยู่อาศัยและทำกินอยู่บริเวณนี้ จนเป็นที่รู้จักของบุคคลอื่นๆ ทั้งใกล้และไกลว่าบ้านนายบางและนางแก้ว หรือเรียกรวม ๆ กันว่า บางแก้ว เช่นถามว่าจะไปไหน ผู้จะไปบ้านนายบางกับนางแก้ว ก็จะตอบว่าไปบ้านบางแก้ว เช่นนี้เป็นต้น ต่อมาเมื่อประชากรมากขึ้นจนเป็นชุมชน เป็นหมู่บ้าน จึงเรียกชื่อว่าบ้านบางแก้วสืบมา หมู่บ้านนี้เป็นทำเลที่ลุ่ม มีคลองบางแก้วไหลผ่านหมู่บ้าน มีปลาชุกชุมมาก และยังมีชื่อเสียงทั่วประเทศ คือมีสุนัขพันธุ์บางแก้ว ที่สวยงาม แสนรู้ และเฝ้าบ้านเฝ้าของดี

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่มน้ำยม มีคลองน้ำไหลผ่านชื่อคลองบางแก้ว มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านยมราช หมู่ 9 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านย่านใหญ่ หมู่ 8 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองปลิง หมู่ 7 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านห้วยชัน หมู่ 5

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ประมง นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เลี้ยง ขาย สุนัขพันธุ์บางแก้ว

ผู้ให้ข้อมูล นายวิเชียร ถิ่นฐาน อายุ 48 ปี อยู่บ้านเลขที่ 305 หมู่ 3 บ้านบางแก้ว ตำบลท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 4 บ้านโป่งหม้อข้าว

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านโป่งหม้อข้าว เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามดินจอมปลวกที่มีลักษณะเป็นดินโป่ง คือมีรสเค็ม กร่อย กล่าวคือ บริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้เคยมีจอมปลวกใหญ่อยู่ 3 ลูก มีลักษณะเหมือนเตาหุงข้าว ซึ่งมีสามเส้า และมีลำน้ำไหลผ่านดินโป่งนี้ มีสัตว์มาแทะ ดื่มกินดินโป่ง และน้ำรอบ ๆ ดินโป่ง

จนเป็นหลุม ชาวบ้านเรียกว่าหม้อ ฉะนั้น ต่อมาจึงตั้งชื่อจอมปลวกดินโป่งนี้ว่า โป่งหม้อข้าว ตามลักษณะสภาพที่ปรากฏให้เห็นเด่นชัด เมื่อมีการตั้งบ้านเรือนขึ้นบริเวณนี้เมื่อ 50 ปีกว่ามาแล้ว จึงชื่อหมู่บ้านนี้ว่าบ้านโป่งหม้อข้าวสืบต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ริมคลอง มีคลองโป่งหม้อข้าวผ่านหมู่บ้าน มีหนองน้ำ ชื่อหนองคลอง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหลองปลิง หมู่ 7 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวังกุ่ม หมู่ 15 ตำบลบางระกำ ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหัวกระทิง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านย่านใหญ่ หมู่ 8

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายบุญช่วย สีน่านนาค อายุ 51 ปี อยู่บ้านเลขที่ 50/4 หมู่ 4 บ้านโป่งหม้อข้าว ตำบลท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.3 อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 5 บ้านห้วยชัน

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านห้วยชัน เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาพร้อม ๆ หมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ กล่าวคือ หมู่บ้านนี้มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองบางแก้ว สภาพของคลองที่ผ่านหมู่บ้านนี้ ตั้งแต่สมัยก่อนจนปัจจุบัน มีลักษณะลึก สูง ชันมาก ชาวบ้านจึงเรียกชื่อกลุ่มหมู่บ้านนี้ว่าบ้านห้วยชัน ตามชื่อของลำคลองที่ผ่านหมู่บ้านมาแต่เดิมว่าบ้านห้วยชัน หมู่ 5 ตำบลท่านางงาม สืบมาจนปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ริมห้วย ริมคลอง มีลำน้ำไหลผ่าน คือคลองบางแก้ว มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านวังแร่ หมู่ 3 ตำบลชุมแสงสงคราม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านชุมแสงสงคราม หมู่ 2 ตำบลชุมแสงสงคราม ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านบางแก้ว หมู่ 3 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านใหม่กรุงทอง หมู่ 11

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นายบุญยง นุชสวาท อายุ 53 ปี อยู่บ้านเลขที่ 30/6 หมู่ 5 บ้านห้วยชัน ตำบลท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพประมง

หมู่ที่ 6 บ้านนาชักหวาย

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านนาชักหวาย เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของที่ทำกิน และต้นไม้

กล่าวคือบริเวณพื้นที่ของหมู่บ้านนี้เป็นที่ราบมีคลองน้ำไหลผ่าน ประชากรเกือบทั้งหมดมีอาชีพทำนา มีที่นามาก และตามริมคลองน้ำจะมีต้นหวายหลายชนิดขึ้นอยู่ตามธรรมชาติเป็นจำนวนมาก ชาวบ้านจึงเรียกหมู่บ้านบริเวณนี้ว่าบ้านนาซักหวาย มาแต่เดิมแรกตั้งหมู่บ้าน ฉะนั้นปัจจุบันจึงเป็นบ้านนาซักหวาย หมู่ 6 ตำบลท่านางงาม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ริมคลอง มีลำคลองไหลผ่าน ชื่อ คลองท่าช้าง มีบ่อน้ำ ชื่อบ่อกระทุ่มงาม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านยมราช หมู่ 9 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองปลิง หมู่ 7 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านวังถ้ำ ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านบางแก้ว หมู่ 3

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ตีเหล็ก เครื่องเหล็ก

ผู้ให้ข้อมูล นายเจริญ เพ็งแซ่ม อายุ 53 ปี อยู่บ้านเลขที่ 72 หมู่ 6 บ้านนาซักหวาย ตำบลท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 7 บ้านหนองปลิง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองปลิง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 21 – 50 ปีมานี้ มีชื่อมาพร้อมแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำและสัตว์น้ำ กล่าวคือ บริเวณพื้นที่ของหมู่บ้านนี้ เป็นที่ลุ่ม น้ำท่วม มีหนองน้ำแหล่งน้ำ โดยทั่วไปในหนองน้ำเหล่านี้ มีสัตว์น้ำชุกชุมมาก เช่น ปลาต่างๆ และที่มีมากขึ้นชื่อคือปลิง มีจำนวนมากเป็นพิเศษ ตามแหล่งน้ำต่างๆ สมัยก่อน ผู้คน สัตว์ ลงน้ำจะถูกปลิงเกาะกัดกินเลือด เป็นกำ ๆ ทีเดียว ชาวบ้านจึงเรียกบริเวณนี้ว่าหนองปลิง มาแต่เดิม หมู่บ้านนี้แยกตัวมาจากหมู่บ้านบางแก้ว หมู่ 3 โดยแยกมาทางด้านทิศตะวันออก เมื่อประมาณ 21 – 50 ปีมานี้ และใช้ชื่อว่าบ้านหนองปลิง หมู่ 7 ตำบลท่านางงาม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อหนองปลิง มีลำน้ำผ่าน ชื่อ คลองไอ้แมว มีแอ่งน้ำ ชื่อบึงเรียบ เป็นบึงขนาดเล็ก มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านนาซักหวาย หมู่ 6 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านโป่งหม้อข้าว หมู่ 4 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองหัวยาง หมู่ 7 อำเภอเมืองพิษณุโลก ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านย่านใหญ่ หมู่ 8

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญคือ วัดหนองปลิง

ผู้ให้ข้อมูล นายเติม น่วมมี อายุ 54 ปี อยู่บ้านเลขที่ 240 หมู่ 7 บ้านหนองปลิง ตำบลท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา รับจ้าง

หมู่ที่ 8 บ้านย่านใหญ่

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านย่านใหญ่ เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะเวลา 1 – 20 ปีมานี้ มีชื่อมาพร้อมแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะของพื้นที่อันกว้างใหญ่ หมู่บ้านนี้แยกมาจากหมู่บ้านบางแก้ว หมู่ 3 เป็นหมู่บ้านประมง หาปลา เป็นบริเวณหาปลาของชาวบ้านในแถบนี้ มีพื้นที่กว้างใหญ่ มีชาวบ้านหาปลามาปลูกกระท่อม ทับ หาปลาเป็นประจำ เรียกว่า ย่านแปลเป็นภาษาถิ่น หมายถึง ที่หาปลาอันกว้างใหญ่ เมื่อมีการปลูกสร้างบ้านเรือนอยู่อาศัยเป็นประจำ จึงแยกเป็นหมู่บ้านในระยะ 1 – 20 ปีมานี้ ชื่อว่าหมู่บ้านย่านใหญ่ หมู่ 8 ตำบลท่านางงาม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ลุ่ม ที่นา มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองบางแก้ว มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบางแก้ว หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านวังกุ่ม หมู่ 15 ตำบลบางระกำ ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองปลิง หมู่ 7 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านแท่นนางงาม หมู่ 10

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายปรีชา น้ำแก้ว อายุ 42 ปี อยู่บ้านเลขที่ 6/1 หมู่ 8 บ้านย่านใหญ่ ตำบลท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 9 บ้านยมราช

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านยมราช เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของชื่อบุคคล กล่าวคือบริเวณพื้นที่ของหมู่บ้านยมราชนี้ แต่โบราณเป็นเมืองเก่า ชื่อว่าเมืองยมราช เข้าใจว่าครั้งหนึ่งมีพระยายมราช เป็นเจ้าผู้ครองเมือง แต่ภายหลังเป็นเมืองร้างมาเป็นเวลานาน ยังมีร่องรอยทางประวัติศาสตร์ และโบราณคดีปรากฏอยู่มาก เช่น กำแพง สิ่งสลักหักพัง คูเมือง เป็นต้น ฉะนั้นเมื่อตั้งเป็นชุมชน เป็นหมู่บ้านขึ้นในระยะหลัง เมื่อประมาณ 71 – 100 ปี จึงตั้งชื่อหมู่บ้านตามชื่อของบุคคลที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าเมืองเดิม คือบ้านยมราช หมู่ 9 ตำบลท่านางงามสืบต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นทุ่งกว้าง ชื่อทุ่งไอ้โทน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านนาหมู่ หมู่ 7 อำเภอเมืองพิษณุโลก ทิศใต้ติดต่อกับบ้านนาชักหวาย หมู่ 6 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหัวแก หมู่ 8 อำเภอเมือง ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านบางแก้ว

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ ข้าว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยเหนือ ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายพล บำรุงดี อายุ 55 ปี อยู่บ้านเลขที่ 94 หมู่ 9 บ้านยมราช ตำบลท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 10 บ้านแท่นนางงาม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านแท่นนางงาม เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน ในระยะเวลาประมาณ 1 – 20 ปีมานี้ มีชื่อมาหลังตั้งหมู่บ้าน ชื่อหมู่บ้านเดิมคือบ้านท่านางงาม บริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้มีรูปปั้นสาวงามอยู่บนแท่นที่เรียกว่า แท่นนางงาม จึงชื่อหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านเดิมคือบ้านท่านางงาม ตำบลท่านางงาม เป็นหมู่บ้านแท่นนางงาม หมู่ 10 ตำบลท่านางงาม ตำบลนี้มีประวัติความเป็นมาเล่าขานสืบมาคือ มีเจ้าเมืองหนึ่ง มาพบสาวงามบริเวณนี้ จึงได้มาสู่ขอต่อคหบดีผู้เป็นพ่อ พอนางรู้เรื่อง ไม่ยินยอม จึงลงเรือล่องมาตามแม่น้ำยม มาถึงบ้านท่านางงาม จึงจอดเรือสร้างที่พักแรม เรียกที่นั้นว่าท่านางงาม และภายหลังมีผู้นำอิฐที่สร้างบันไดที่พักไปสร้างแท่นนางงาม และสร้างรูปนางงามไว้บริเวณใกล้เคียง จึงกลายเป็นหมู่บ้านแท่นนางงาม หมู่ 10 ตำบลท่านางงามในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ บ้านแท่นนางงาม มีลำน้ำยมไหลผ่าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านกรุงกรัก หมู่ 2 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านบางระกำ หมู่ 7 ตำบลบางระกำ ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านย่านใหญ่ หมู่ 8 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านท่านางงาม หมู่ 1

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญของหมู่บ้านคือ วัดโบราณชื่อวัดแท่นนางงาม

ผู้ให้ข้อมูล นายมณี พันธุ์ตะ อายุ 59 ปี อยู่บ้านเลขที่ 26/4 หมู่ 10 บ้านแท่นนางงาม ตำบลท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 11 บ้านใหม่กรุงทอง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านใหม่กรุงทอง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่น ในระยะเวลา 1 – 20 ปีมานี้ มีชื่อตั้งขึ้นพร้อมแยกหมู่บ้าน หมู่บ้านเดิมคือบ้านแกะยายหนู และมีชื่อวัดว่า วัดใหม่กรุงทอง มีมาก่อนการแยกหมู่บ้าน เมื่อแยกหมู่บ้านมาตั้งบริเวณนี้ จึงตั้งชื่อตามชื่อของวัดว่า บ้านใหม่กรุงทอง หมู่ 11 ตำบลท่านางงาม ตั้งแต่แยกหมู่บ้านเป็นต้นมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ที่นา มีลำน้ำไหลผ่าน คือลำน้ำยม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบางบ้า หมู่ 1 ตำบลชุมแสงสงคราม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านแท่นนางงาม หมู่ 10 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านย่านใหญ่ หมู่ 8 ทิศตะวันตกติดต่อกับแม่น้ำยม

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ไผ่สีสุก ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายหาญ กล่ำสี อายุ 50 ปี อยู่บ้านเลขที่ 1 หมู่ 11 บ้านใหม่กรุงทอง ตำบลท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

ตำบลบึงกอก

หมู่ที่ 1 บ้านบึงกอก

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบึงกอก เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิมมากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ชื่อเดิมชื่อบึงกอก เนื่องจากบริเวณของหมู่บ้านและตำบลนี้มีบึงขนาดใหญ่มาก และมีต้นมะกอกอยู่มากมาย และมีต้นมะกอกสูงใหญ่ ยืนต้นเป็นสัญลักษณ์ให้ปรากฏ จนผู้ผ่านไปมารู้เห็นและรู้จักว่าบริเวณนี้คือบึงที่มีต้นมะกอก หรือบึงกอก เมื่อมีการตั้งหมู่บ้านขึ้นเมื่อร้อย ๆ ปีมาแล้ว จึงตั้งชื่อหมู่บ้านตามชื่อของบึง ว่าบ้านบึงกอก และภายหลังใช้ชื่อนี้เป็นชื่อของตำบลด้วย คือตำบลบึงกอกในปัจจุบัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ บางแห่งเป็นผืนป่า มีลำน้ำไหลผ่าน มีบ่อน้ำในหมู่บ้าน มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบึงกอกพัฒนา หมู่ 10 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านทุ่งชา หมู่ 8 ตำบลปลักแรด ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านดงโคกขาม หมู่ 2 ตำบลปลักแรด ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านปรือกระเทียม หมู่ 2

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ อ้อย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ โบราณสถานที่สำคัญคือ มีวัดโบราณ และโบราณวัตถุที่สำคัญคือ หลวงพ่อดำ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องดื่มจากผลไม้

ผู้ให้ข้อมูล นายเล็ก ศุภผล อายุ 50 ปี อยู่บ้านเลขที่ 304 หมู่ 1 บ้านบึงกอก ตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 2 บ้านปรือกระเทียม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านปรือกระเทียม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม มากกว่า 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามแหล่งน้ำ ต้นไม้ และวัตถุคือไห

กระเทียม กล่าวคือ บริเวณพื้นที่อันเป็นที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ แต่เดิมมีแหล่งน้ำ ได้แก่หนองและบึงน้ำ ซึ่งมีต้นไม้น้ำ คือต้นปรือ ขึ้นอยู่อย่างหนาแน่น ต้นปรือเป็นพืชน้ำ ลำต้นกลม สูงประมาณ 1.5 เมตร ลักษณะคล้ายต้นกก มีผู้พบว่าในป่าดง ต้นปรือในหนองน้ำนั้น มีไหกระเทียมโบราณอยู่ มีผู้ทำนา ทำไร่ ขุดพบจำนวนไม่น้อย ฉะนั้นจึงถือว่าเป็นที่มาของชื่อหมู่บ้านนี้ว่า บ้านปรือกระเทียม ซึ่งมาจากการพบไหกระเทียมในป่าปรือนั่นเอง ดังนั้นปัจจุบันจึงมีหมู่บ้านที่ชื่อบ้านปรือกระเทียม หมู่ 2 ตำบลบึงกอก ปรากฏอยู่จนทุกวันนี้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ เป็นทุ่ง เป็นบึงน้ำ หนองน้ำ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านประดา หมู่ 8 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านปรือกระเทียม หมู่ 11 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านบึงกอก หมู่ 1 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านเสวยชุง หมู่ 7

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์

ผู้ให้ข้อมูล นายอำนวย ธีระกูล อายุ 52 ปี อยู่บ้านเลขที่ 12/3 หมู่ 2 บ้านปรือกระเทียม ตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำไร่

หมู่ที่ 3 บ้านเกาะจันทร์

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านเกาะจันทร์ เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาก่อนตั้งหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ ภูมิประเทศ และต้นไม้ กล่าวคือ บริเวณพื้นที่แต่เดิม เป็นที่ลุ่มมาก น้ำท่วมทั่วไปเกือบทั้งหมด เหลือแต่บริเวณที่สูง เป็นเกาะกลางน้ำ น้ำไม่ท่วม ประชาชนจึงตั้งหมู่บ้านขึ้นบริเวณนี้ เรียกว่าบ้านเกาะจันทร์ เพราะมีต้นจันทน์อยู่ด้วย จึงเรียกว่าบ้านเกาะจันทร์ หมู่ที่ 3 ตำบลบึงกอก เดิมทีเดียวเขียนว่า เกาะจันทน์ ซึ่งหมายถึงเกาะที่มีไม้จันทน์ แต่ภายหลังเขียนเพี้ยนไปเป็นเกาะจันทร์ เช่นในปัจจุบัน ซึ่งอาจหมายถึงเกาะที่มีพระจันทร์สวยงามก็ได้

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบึงกอก หมู่ 1 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านคุยมะตูม หมู่ 4 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านโคกสว่าง หมู่ 5 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองบัว หมู่ 9

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ และสงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผ้าทอ

ผู้ให้ข้อมูล นายชวินน์ สวัสดินที อายุ 57 ปี อยู่บ้านเลขที่ 63/3 หมู่ 3 บ้านเกาะจันทร์ ตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 4 บ้านคุยมะตูม

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านคุยมะตูม เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม เมื่อประมาณ 71 – 100 ปี มีชื่อปรากฏมาพร้อมหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะภูมิประเทศ และต้นไม้ กล่าวคือ พื้นที่บริเวณนี้เป็นที่สูง เป็นโคก เป็นเนิน เป็นแนวยาวติดต่อกัน เรียกว่า คุย และบนเนินนี้มีต้นมะตูมขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก จึงเรียกกันว่าคุยมะตูมเรื่อยมา หรืออาจจะเรียกว่าเนินมะตูมก็ได้ ตามความหมายที่เป็นภาษาปัจจุบัน แต่หมู่บ้านนี้ใช้ชื่อว่าบ้านคุยมะตูม หมู่ 4 ตำบลบึงกอก ตามชื่อที่เรียกกันมาแต่เดิม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีเนิน มีโคก มีลักษณะทั่วไปเป็นทุ่งกว้าง ชื่อหนองปรือ หนองตะกู มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อหนองขอนยาง มีแอ่งน้ำชื่อหนองตะกู หนองขี้โคก มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านเกาะจันทร์ หมู่ 3 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านเสวยซุง หมู่ 7 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคลองเตย หมู่ 6 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองบัว หมู่ 9

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ มะม่วง แร่ธาตุที่สำคัญ คือมีทรายมาก ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ รับจ้าง นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ไทยอีสาน และภาษาท้องถิ่น ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ สงกรานต์ บุญบั้งไฟ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผ้าทอ ขนม และน้ำพริกแกง

ผู้ให้ข้อมูล นายวันชัย ไกรเขต อายุ 40 ปี อยู่บ้านเลขที่ 243/2 หมู่ 4 บ้านคุยมะตูม ตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษาอนุปริญญา อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 5 บ้านโคกสว่าง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านโคกสว่าง เป็นหมู่บ้านที่อพยพมาจากที่อื่น เมื่อประมาณ 51 – 70 ปีมาแล้ว มีชื่อมาพร้อมการอพยพมาตั้งถิ่นฐาน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของพื้นที่ ซึ่งเป็นเนิน เป็นโคกสูง ทัศนียภาพสวยงาม เจริญตา จึงพร้อมใจกันตั้งชื่อหมู่บ้านว่าบ้านโคกสว่าง ซึ่งหมายถึงเนินที่มีแต่ความสว่าง เจริญรุ่งเรือง ฉะนั้นในปัจจุบันหมู่บ้านนี้จึงเรียกว่าบ้านโคกสว่าง หมู่ 5 ตำบลบึงกอก สืบต่อมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อทุ่งนาลึก มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองกรุงกรัก มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหมู่ 7 ตำบลชุมแสงสงคราม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านคุยมะตูม หมู่ 4 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านบึงคัด หมู่ 11 หัวบึง หมู่ 17 ตำบลบางระกำ ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านเกาะจันทร์ หมู่ 3

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ลาว ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ลอยกระทง

ผู้ให้ข้อมูล นายฉลวย เพชรหมัก อายุ 40 ปี อยู่บ้านเลขที่ 155 หมู่ 5 บ้านโคกสว่าง ตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.3 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 6 บ้านคลองเตย

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านคลองเตย เป็นหมู่บ้านที่อยู่มาแต่เดิม ประมาณ 51 – 70 ปี มีชื่อมาก่อนตั้งหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามชื่อคลองเก่า และต้นไม้ กล่าวคือบริเวณพื้นที่นี้ มีแหล่งน้ำสำคัญเก่าแก่ ชื่อคลองเตย เป็นคลองเก่าโบราณ เข้าใจว่าบริเวณนั้นแต่เดิมคงมีต้นเตยขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก จึงชื่อคลองเตยมาแต่เดิม ต่อมาภายหลังเมื่อประมาณ 51 – 70 ปีนี้ มีหมู่บ้านมาตั้งอยู่บริเวณนี้ ชาวบ้านจึงตั้งชื่อหมู่บ้านนี้ว่าบ้านคลองเตยตามชื่อคลอง และชื่อของท้องที่เดิมที่เรียกขานกันมาก่อน ฉะนั้นหมู่บ้านนี้ปัจจุบันจึงเป็นบ้านคลองเตย หมู่ 6 ตำบลบึงกอกสืบมา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อคลองเตย มีแอ่งน้ำ ชื่อคลองเตย มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหัวบึง หมู่ 9 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านบึงกอก หมู่ 1 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านหนองมะปราง หมู่ 9 ตำบลปลักแรด ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านคุยมะตูม หมู่ 4

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยอีสาน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ บุญบั้งไฟ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผ้าทอ

ผู้ให้ข้อมูล นายประเทือง ขุนศรี อายุ 55 ปี อยู่บ้านเลขที่ 92/1 หมู่ 6 บ้านคลองเตย ตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพทำนา-ทำไร่

หมู่ที่ 7 บ้านเสวยซุง

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านเสวยซุง เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 21 – 50 ปี มีชื่อพร้อม ๆ กับการแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของต้นไม้ กล่าวคือบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านนี้ มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองกระทุ่มโพรง และบริเวณนี้เป็นผืนป่า มีไม้นานาชนิด มีการทำไม้โดยการตัดต้นไม้เป็นท่อนซุง ทำแพล่องตามลำคลองลงสู่แม่น้ำ เป็นการทำไม้เพื่อการค้า ขณะทำไม้ก็มีคนงานมาตั้งทับพักแรมทำงาน จนภายหลังเป็นชุมชนเป็นหมู่บ้าน โดยใช้ชื่อตามสภาพท้องที่และงานอาชีพทำไม้ ว่าบ้านเสวยซุง ซึ่งหมายถึงการทำมาหากินกับซุง หรือประกอบอาชีพทำไม้ซุง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองกระทุ่มโพรง มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านประดา หมู่ 8 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านหนองนา หมู่ 6 ตำบลบ่อทอง ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านปรือกระเทียม หมู่ 2 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านปลายนา หมู่ 17 ตำบลหนองกุลา

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากได้แก่ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยอีสาน ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ผ้าทอ

ผู้ให้ข้อมูล นายวิชาญ ทองคำ อายุ 42 ปี อยู่บ้านเลขที่ 139/1 หมู่ 7 บ้านเสวยชุง ตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.3 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 8 บ้านประดา

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านประดา เป็นหมู่บ้านที่อพยพมาจากที่อื่น เมื่อประมาณ 21 – 50 ปีมานี้ มีชื่อมาก่อนการอพยพมาตั้งถิ่นฐาน ตั้งชื่อตามลักษณะของชื่อสัตว์และหนองน้ำ กล่าวคือบริเวณพื้นที่นี้มีหนองน้ำอยู่มาก เพราะเป็นที่ต่ำ ที่ลุ่ม ในหนองน้ำเหล่านี้มีกบชุกชุมมาก อยู่กันเป็นฝูง ๆ เป็นหมู่ ๆ ซึ่งชาวบ้านเรียกว่า ประดาอีกบ ฉะนั้นหมู่บ้านนี้จึงตั้งชื่อตามชื่อประดาอีกบว่า บ้านประดา หมู่ 8 ตำบลบึงกอกดังกล่าวแล้ว

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อหนองกด มีแอ่งน้ำ ชื่อหนองกด มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองบัว หมู่ 9 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านเสวยชุง หมู่ 7 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านคุยมะตูม หมู่ 4 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านทุ่งไอ้โห้ หมู่ 1 ตำบลนิคมพัฒนา

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ มะม่วง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ ขนมไทย

ผู้ให้ข้อมูล นางกุสุมพร จำปาเงิน อายุ 45 ปี อยู่บ้านเลขที่ หมู่ 8 บ้านประดา ตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 9 บ้านหนองบัว

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองบัว เป็นหมู่บ้านที่อพยพมาจากที่อื่นมาตั้ง ณ ที่นี้ประมาณ 21 – 50 ปี อาจถือว่าอยู่มาแต่เดิม ณ ที่นี้ก็ได้ มีชื่อปรากฏพร้อม ๆ กับการตั้งหมู่บ้าน โดยตั้งชื่อขึ้นตามลักษณะของแหล่งน้ำ ที่มีต้นบัวขึ้นอยู่มากมาย ที่ชื่อหนองบัว เป็นชื่อกันมาก่อนการตั้งหมู่บ้าน ฉะนั้นเมื่อมีผู้คนจากหลายที่มาตั้งบ้านเรือนอยู่บริเวณนี้จนเป็นชุมชน เป็นหมู่บ้านเมื่อประมาณ 21 – 50 ปีมาแล้ว จึงชื่อหมู่บ้านนี้ว่าบ้านหนองบัว หมู่ที่ 9 ตำบลบึงกอก สืบต่อมาจากชื่อของหนองน้ำชื่อเดิม

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ ชื่อหนองบัว เป็นทุ่งกว้าง ชื่อทุ่งหนองบัว มีลำน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองกรุงกรัก มีบ่อน้ำ ร.พ.ช. - โยธา มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านหนองอ้อ หมู่ 7

ตำบลชุมแสงสงคราม ทิศใต้ติดต่อกับบ้านประดา หมู่ 8 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านเกาะจันทร์ หมู่ 3 ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองบัวนา หมู่ 10 ตำบลนิคมพัฒนา

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ ทำสวน นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ ปีใหม่ สงกรานต์ บุญกลางบ้าน โบราณสถานสำคัญคือ วัดหนองบัว โบราณวัตถุที่สำคัญคือ พระพุทธรูปภายในวัดหนองบัว ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ กลุ่มเย็บเสื้อผ้า

ผู้ให้ข้อมูล นายประเสริฐ ต่ายคง อายุ 48 ปี อยู่บ้านเลขที่ 4 หมู่ 9 บ้านหนองบัว ตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ป.4 อาชีพทำนา

หมู่ที่ 10 บ้านบึงกอกพัฒนา

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านบึงกอกพัฒนา เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านในตำบลเดียวกัน ในระยะเวลา 1 – 20 ปีมานี้ มีชื่อพร้อมแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อขึ้นตามชื่อของหมู่บ้านเดิม แต่เติมสร้อยชื่อให้ไพเราะขึ้น โดยให้ชื่อหมู่บ้านที่แยกมาจากบ้านบึงกอก หมู่ 1 ตำบลบึงกอก ว่าบ้านบึงกอกพัฒนา หมู่ 10 ตำบลบึงกอก โดยแยกออกไปทางด้านทิศเหนือของหมู่บ้านเดิม ที่แยกเพราะบ้านบึงกอก หมู่ 1 เป็นหมู่บ้านใหญ่ สำคัญ เป็นชื่อของตำบลด้วย มีประชากรจำนวนมาก จึงแยกเป็นหมู่บ้านบึงกอกพัฒนาอีกหมู่บ้านหนึ่ง โดยเน้นการพัฒนาทุกด้าน เพื่อสร้างความเจริญให้เกิดขึ้นด้วยการพัฒนาร่วมกัน

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีคลองน้ำไหลผ่าน ชื่อคลองตาอยู่ มีอาณาเขตติดต่อคือ ทิศเหนือติดต่อกับบ้านบึงกอก หมู่ 1 ทิศใต้ติดต่อกับบ้านปรือกระเทียมใต้ หมู่ 11 ทิศตะวันออกติดต่อกับบ้านดงโคกขาม หมู่ 2 ตำบลปลักแรด ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านปรือกระเทียม หมู่ 2

พืชพันธุ์ที่สำคัญ มีมากคือ ข้าวโพด ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา - ทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ พูดภาษาไทยกลาง ประเพณีหรือเทศกาลที่สำคัญคือ สงกรานต์ ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของหมู่บ้านคือ เครื่องจักสาน

ผู้ให้ข้อมูล นางปราณี มากอยู่ อายุ 35 ปี อยู่บ้านเลขที่ 25/1 หมู่ 10 บ้านบึงกอกพัฒนา ตำบลบึงกอก อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก วุฒิการศึกษา ม.6 อาชีพค้าขาย

หมู่ที่ 11 บ้านปรือกระเทียมใต้

ประวัติความเป็นมาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน บ้านปรือกระเทียมใต้ เป็นหมู่บ้านที่แยกมาจากหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เมื่อประมาณ 1 – 20 ปี มีชื่อมาพร้อมกับการแยกหมู่บ้าน ตั้งชื่อตามลักษณะของแหล่งน้ำ ปาต้นปรือ และไหกระเทียม ตามหมู่บ้านเดิมที่แยกมาคือ หมู่บ้านปรือกระเทียม